

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Behiç Gürcihan

GLADYO'YA MEKTUPLAR

"Ergenekon"

Tiyatrosunda Son Sahne

GLADYO'YA MEKTUPLAR

“Ergenekon” Tiyatrosunda Son Sahne

İskenderiye Yayınları

İSKENDERİYE YAYINLARI: 6

Siyaset (Strateji-Analiz): 1

Eser: Gladyo'ya Mektuplar

Yazar: Behiç Gürcihan

Genel Yayın Yönetmeni: Burak Fazıl Çabuk

Editör: Hayrettin Gezgin

Düzeltili: Bulur Fikret Çöloğlu

Kapak Tasarım: Yunus Bora Ülke

İç Tasarım: Adem Şenel

Baskı – Cilt: Mart Matbaacılık

Merkez Mah. Ceylan Sok. No.24

Nurtepe-Kağıthane / İstanbul 0212 321 23 00 (pbx)

ISBN: 978-9944-0181-5-9

1. Basım: Nisan 2008

2. Basım: Nisan 2008

© Behiç Gürcihan – İskenderiye Yayınları

Bu kitabın basım hakları İskenderiye Yayınları'na aittir. Yazarın ve yayınevinin izni olmadan basılamaz, yayınlanamaz, kopyalanamaz ve çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek kısa alıntı yapılabilir.

İskenderiye Basım Yayın Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Gülbahar Mah. Cemal Sururî Sok. No. 65

34394 Mecidiyeköy-İstanbul

Tel: 0212 288 53 86 - 87 Faks: 0212 288 53 67

Web: www.iskenderiye.com.tr

E-posta: info@iskenderiye.com.tr

GLADYO'YA MEKTUPLAR

“Ergenekon” Tiyatrosunda Son Sahne

Behiç Gürcihan
(Oyun Bozan)

Behiç Gürcihan (Oyun Bozan)

1972 yılında İstanbul'da doğan Behiç Gürcihan, Robert Kolej'de lise eğitimini tamamladıktan sonra üniversite eğitimini ekonomi alanında ABD'de tamamladı. Yurda geri dönüş yaptıktan sonra kısa bir süre için Cumhuriyet ve İktisat gazetelerinde çalıştı. Ortağı ile birlikte 1995 yılında Türkiye'nin ilk internet servis sağlayıcı firması PlaNET'i kurdu. Bu bünyede Türkiye'nin ilk içerik sağlayıcısı olarak da hizmet veren ve Türkiye'nin internet üzerinden yayın yapan ilk gazetesi-ilk haber sitesi Xn'i kurdu. PlaNET ile Türkiye internet tarihinde birçok ilke imza attı. Askerlik dönüşü ağ (network) güvenliği ve bilgi teknolojileri konusunda serbest danışmanlığa başlayan ve özel ve kamu sektöründe bu alanda birçok projeye imza atan Gürcihan, 2002-2005 tarihleri arasında Ankara'da bir siyasi araştırma şirketinin başkan yardımcılığını üstlendi. Bu bünyede birçok rapor kaleme alan Gürcihan, halen kurucusu olduğu Açık İstihbarat sitesi bünyesinde çalışmalarını yürütüyor.

TEŞEKKÜR

Bir kitaplık daha ömrümüz olur mu bilinmez o yüzden hazır fırsat bulmuşken...

Karşılıksız sevgiyi öğreten Münü ve Recep'e;
vatan-millet-devleti bana bu kadar iyi öğrettiği için bugünlerde hayli pişman olan Anama;
ASKER'in ne demek olduğunu gösteren babama;
abilik yapamadığım "Curcu"ya;
ikinci anam Edoş'a;
çocukluğumun irfanı Amcam ve yengem ve yaşlılığım için sakladığım yeğenlerim başta olmak üzere
yürüdüğümüz trapezin altına sevgileri ile güvenlik ağı çeken aileme ve hayatımın en zor anında yanımda duran kadına borçluyum...
Beni bu günlere taşıdıkları için...

İÇİNDEKİLER

MİLLİYETÇİLİKTEN

KÜRESELÇİLİĞE BİR ÖNSÖZ 11

1. GLADYO'YA MEKTUPLAR 17

- 1.1. Gladyo'ya Mektuplar – I
(*Oyun Tarzın Hiç Değişmiyor*)..... 19
- 1.2. Gladyo'ya Mektuplar – II
(*Bunlar Reklam Kokan Hareketler*)..... 23
- 1.3. Gladyo'ya Mektuplar – III
(*"Lobi" Kurmuşsun, Hayırlı Olsun!*) 27
- 1.4. Gladyo'ya Mektuplar – IV
(*Operasyon Fethullah'a ve Yalova'ya Uzanır mı?*) 31

2. GLADYO'YU PERDELEYEN "ERGENEKON" 35

- 2.1. Muzaffer Tekin İntihar Etmeden
Bir Gece Önce Bir Gece Sonra 37
- 2.2. Devlet Bahçesinde Milliyetçilik ve
Kemal Kerişsiz'in Hataları 45
- 2.3. Medyanın Görmediği Oktay'ın Bombaları ve
"Ulusalçı Çete" 55
- 2.4. Kuvvacının Basılma Rehberi 63
- 2.5. Çete Kim? 69
- 2.6. Facebook Kriminolojisi, 6 Derece Teorisi ve
2020'lerin General Kadrosu 73

3. KENDİ KUYRUĞUNU YİYEN TÜRK DEVLETİ (DEVLET İÇİ AYRIŞMA)	79
3.1. ABD ve Türkiye’de Devletin Aynı Anda Ayrışması Tesadüf mü?	81
3.2. “Kiralık Asker” Skandalının Perde Arkasındaki Can Polat-Aslan Bey Kopuşu	89
3.3. İstanbul’a Semazen Projesi Nereden Çıktı? (İstanbul’un Silüetine Türk Bayrağı Çekilmesini İstemeyenler)	93
3.4. Habur’dan Sirkeci’ye Özel Güvenlik Senaryoları (Bir Devletin Çok Özel Uyumu ve Uyum Taktikleri)	97
3.5. ABD-...-Dışışleri Üçgeninde Ortak Operasyon: Süleymaniye Baskını (Türkiye Yeni Bir Kurumlar Arası Çatışmaya Sürüklenirken).....	101
3.6. Metal Fırtına Hangi Senaryonun Alt Parçası? (En Küçük Matruşkadan En Büyüğüne Ulaşmak)	115
3.7. MGK Lagvedilerek “Milli” Tercüme Kurumu Kurulmalı (Güvenlik Yapılarının Pentagonizasyon Süreci).....	123
3.8. MGK’daki Haritaya Sığmayan Özbek Çocuk	129
3.9. Kuvva-i Milliye Hareketi: “Görüldü; Onaylandı” (Vatanseverlikle Vatan Hainliği Arasında Vatan Eblehliği).....	133
3.10. “Vatan” Değil “Mal” Merkezli Burjuva Faşizmi Filizlenirken.....	137
3.11. Yaşar Paşa’ya Mektup – I (Cerrahın Elleri, Askerin Yüreği).....	141
3.12. Yaşar Paşa’ya Mektup – II (Bize Yine Ehven-i Şer Düştü Paşam).....	147
3.13. Yaşar Paşa’ya Mektup – III (Yön Duygusu Olmayan Felaketine Uçar).....	153
3.14. Yaşar Paşa’ya Mektup – IV (Emperyalizmin A, B, D-si).....	161

3.15. Devlete Mektup: % 40+7 ve Temsiliyet/Teslimiyet Dengesi	165
4. KERKÜK TUZAĞI	169
4.1 “Kerkük’ün NATO İşgali ve Jandarma Türkiye” Senaryosu Derinleşirken Gaza Getirilen Türkiye.....	171
4.2. Ya Mollalar Hahamlarla Savaş Konusunda Anlaştıysa – I (Kerkük Merkezli Senaryoya Farklı Bir Bakış).....	185
4.3. Mollalarla Hahamların Kontrollü Savaş Senaryosu – II (Devletler ve Şebekeler).....	191
4.4. “Tanrısal” Ruhbanların (İmam-Haham) Tarihsel İşbirliği – III (İkinci Haçlı Fırtınasında Türkler Yine Sorun)	195
4.5 Kerkük NATO’nun Bubi Tuzağıdır Düşme Paşam! (İstinye’den Kalkan Neo-Osmanlı Dolmuşunun Son Duruşu: Kerkük)	201
4.6. Nükleer Baronlar Mollalarla Anlaştı: Üç Cunta, Bir Savaş (Yüzyılın Emrivakisi Hazırlanıyor: Kerkük)	207
4.7. Keşmir-Van/Kudüs-Washington Ekseninde Nükleer Şebekeler (Kaos Dansının Sıra dışı Oyuncuları).....	215
5. MEDYASIZ TERÖR OLUR MU?.....	221
5.1. Hürriyet’in Görsel Propaganda Serisi Sürüyor (Terörle Korkutup Kukla ile Uyutanların Peşi Sıra).....	223
5.2. Hürriyet’in Terörize Edenlerle Dansı (İsimsiz Bir Grubun Terör Geyikleri)	227
5.3. Kıyat Ortaladı, Özkök Pasladı, Radikal Erdoğan’a “Al da At” Dedi (Üç Pasla Devletin Kalesine İnme Yöntmeleri)	231
5.4. Medyada Ecevitler Üzerinden Musul Operasyonu	235
5.5. Nokta’dan Ertuğrul’a Beklediği Pas Geldi.....	239
5.6. AK Suikastin Beyaz Yalanları: MOBESE 89-06	243
5.7. AK Suikastin Beyaz Yalanları: Cinayeti Gören Otel Odası	249

6.	AĞIT, DESTAN VE GELECEK	255
6.1.	Yeni Milis (Çözölme Sürecine Akıllı Direniş İçin Kanın Son Damlasından Önce Beynin Son Hüccesine Kadar Mücadele Gereği)	257
6.2.	Yeni Milis'e Not: Dış Odakla Angajman Kuralları.....	277
6.3.	Bilgi Kuvvetleri Komutanlığı – I	283
6.4.	Bilgi Kuvvetleri Komutanlığı – II.....	293
6.5.	Bilgi Kuvvetleri Komutanlığı – III	307
6.6.	Küresel Milliyetçilik (Küresel Neo-Faşizmi/Neo-Feodalizmi Ofsayta Düşürecek Bir Alternatif).....	321
6.7.	İyi ki Şehit Düştün Teğmenim.....	325
6.8.	Önümüz Tufanmış Ne Gam; Nuh'un Gemisidir Vatan!	329
	DİZİN.....	332

MİLLİYETÇİLİKTEN KÜRESELCİLİĞE BİR ÖNSÖZ

*Yaşantıda yitirdiğimiz yaşam nerede?
Bilgide yitirdiğimiz bilgelik nerede?
Haberde yitirdiğimiz bilgi nerede?*
T. S. Elliot

11 Eylül'de İkiz Kulelere çarptırılan iki uçakla birlikte dünyanın bakmakta olduğu ayna kırıldı. İllüzyon bozuldu ve şimdi küresel sihirbazlar, milletlerin içine yerleştirdikleri hokkabazları ile yeni düzenini, yeni illüzyonu inşa etmekle meşguller.

Kimi kaos diye özetliyor; kimi “enerji savaşlarından”, kimi “su savaşlarından” söz ediyor. Ekranlarda akredite stratejistlerin akredite teorilerini dinliyorsunuz. Koskoca emekliler kurmay eğitimlerini bir çırpıda çöpe atabiliyorlar ekranda; artık ilkokul çocuklarının bile aklının erdiği ve nihayetinde yanlış çıkan analizler yaparak.

Ülkelerin kaynakları, taşeron sermayedar ve taşeron “entelektüellerin” çaldığı bando eşliğinde yağmalanıp üç kuruşa peşkeş çekilirken; kitleler borç, şiddet, cahillik sarmalında midelelerinden geleceğe zincirlenmiş durumda.

Teknolojiden tıbbı birçok alan insan neslini gittikçe bir büyük makinenin parçası haline getiren, toplumu insansızlaştıran bir sürece hizmet ediyor.

Guantanamo Pentagon'un farklı zihin değiştirici ilaçları denediği bir insan laboratuvarı işlevi görürken, Irak yüz binlerin kanı üzerinden en son savaş teknolojilerinin ve doktrinlerinin uygulandığı bir test sahasına dönüştürülüyor.

Türkiye gibi ülkeler ise “barış teknolojileri” olarak adlandırılan ve insanı harcamalarından seyrettiklerine kadar her alanda ölçmeye, izlemeye ve denetlemeye yarayan “Büyük Birader” teknolojilerinin deneme merkezleri haline getirilmekte. Hantal ve verimsiz devletten bıkmış bir toplum, Ankara bürokrasisinden kurtulurken Brüksel ve küresel bürokrasilerin zincirleri ile sarıldığının farkına henüz varmadı bile.

Bu süreçte Ulus&Küre; Devlet&Millet dengesi bıçak sırtında.

Bu süreçte vatani sevmek ile dünyayı sevmenin; milliyetçilik ile küreselciliğin doğru tespitler ve analizlerle aynı kulvarda bulunmaması için hiçbir sebep yok.

Kaderleri ellerinden alınan milletler, kaderlerini ellerinden alanların propagandasını yaptığı bir küreselleşme girdabı içerisinde topraklarını, kaynaklarını, eğitimlerini, sağlıklarını, kıscası yaşamlarının bütün temel ayakları üzerindeki haklarını kaybediyorlar. Bu kaybedişin sarmalandığı hediye paketlerinin üzerlerindeki terminoloji ise fazlasıyla renkli, fazlasıyla sahte: demokrasi, özgürlük, iyimserlik, verimlilik...

Gözlerimizi kamaştıran parıltılar altında;

“demokrasinin” polis devletlerini;

“özgürlüklerin” kanayan toprakları;

"iyimserliğin" hortumlanan zenginliğimizi;

“verimliliğin” ise artan işsizliği, yoksulluğu perdelediğini
göremiyoruz.

Acilen yeni bir paradigma, acilen yeni bir bakış açısı inşa etmek zorundayız. Bunu, sadece bu toprakları bağımsız kılmak için kanlarını ortaya koyan şehitlerimize borçlu değiliz. Bu aynı zamanda fütursuzluğumuz, cahillliğimiz ve tepkisizliğimizin

kaynaklık ettiği sorumluluk zincirinin ucunda ABD'nin bombaları altında can veren Iraklı gençlere de, Filistin'de Siyonizm'in çizmeleri altında en temel yaşam standartlarından mahrum kalan bebeğe de, Çin'de köle şartlarında çalışan çocuklara da, Güney Amerika'nın gettolarında narko-terörle yüz yüze yaşayan insanlara da, bitmek tükenmeyen iç savaş, açlık prangalarını boynlarından çıkaramayan Afrikalılara da borcumuz...

Bu yolda en büyük şansımız Anadolu. Aradığımız her şey, ister bu bor, ister erdem olsun bu topraklarda mevcut.

"Nasıl?" sorusunun tek bir cevabı olduğunu iddia etmek olsa olsa cahilliğimizin beyanı olurdu. Nasılın birçok cevabı olabilir; birçok parametresi olduğu gibi. Tek sorun, medeniyetin çekirdek ailesi olan ulusu, devlet ile millet arasındaki makası kapatacak, milleti bütün çeşitliliğine rağmen ortak kaygı, sevinç ve hedefler çerçevesinde bütünleştirecek bir zeminde buluşturmaktan geçiyor.

Devleti, küresel ve yerli oligarkların değil de milletin iradesinin şeffaf bir tezahürüne dönüştürmek... Milleti de etnik özgürlüklerin parçalayıcı ayrıştırıcı girdabından kurtarıp bireysel özgürlükler ve haklar çevresinde yeniden bir eşitler agorasına dönüştürmek bu denklemin en önemli ayağı. Ondan sonra gelsin Tufan...

Anadolu o tufanda Türklerin kaptanlığında insanlık adına Nuh'un gemisi olacaktır hiç merak etmeyin. Elinizde tuttuğunuz bu kitap, bu kaygıları ve özlemleri taşıyan bir vatandaşın yıllardır suya yazdığı yazıların bir seçmesinden ibaret.

Topluma pazarladıkları hikâyelerdeki kralların çıplak olduğunu haykıranları komploculukla suçlayanlar bu alternatif yazılara boş bir alan bırakmayıp, küresel ve ulusal düşünce dünyasını tek renk çorak bir kayalığa çevirse de inatla, ısrarla ve sabırla yazıla yazıla, bulduğu bir kalem toprağa sarılarak büyüyen bir fidanlığın ilk numunelerinden seçtik sizin için.

Sürece damgasını vuran “Ergenekon” kodlu operasyonla ilgili yazıları ön plana çıkardık. Bunu bizim de kurbanı olduğumuz bir sürece bir aşırı vurgu olarak algılamamanızı diliyorum.

“Ergenekon”, 28 Şubat’la başlayıp 17 Ağustos depremi ile viraj aldırılan devlet içi ayrışmada yeni bir zirveyi temsil ediyor. Bu zirve küredeki ayrışmanın da kopma noktasına denk düşmüş durumda. ABD içindeki ayrışma; Avrupa’daki ayrışma; Doğu ile Batı, Kuzey ile Güney arasındaki ayrışma; Protestan ile Katolik, Şii ile Sünni arasındaki ayrışma; küresel sermaye içindeki ayrışma... Bu ayrışmanın taraflarının Türkiye içindeki uzantılarının birbiriyle çatışması Türk Devleti’ni ve Milleti’ni dikişlerinden iyice zorlarken, “Ergenekon” olarak kodlanan ve gerçek Gladyo’yu perdeleyen operasyon tarafları iyice kemikleştirmede ve 2009 yılı ile birlikte zirve yapacak olağanüstü hali geri dönülmez noktaya getirmede ustaca kullanılıyor.

Başkenti İstanbul olan Neo-Osmanlı hayali peşinde koşanlar da “Büyük Türkiye”yi Musul-Taşkent-Kosova üçgeninde arayanlar da küresellerin gazı ile birbirlerine karşı kamplaşırken; daha Anadolu’nun envanterini çıkaramamış, buğday rekoltesini bile başka ülkelerin uydularının yardımı ile tespit edebilen bir ülkenin nasıl olup da bu hayali sınırlara hâkim olabileceğini sormuyorlar.

Anadolu’ya henüz derinlemesine kök salamamış bir millet ve devleti; hayali bir coğrafyaya yayıp stratejik ağırlık merkezini dağıtacak tuzaklar Musul’da, Kerkük’te, İran’da, Kosova’da sürüyor önümüze.

Laikçilik ile İslamcılık arasında gerilen toplumda; İslamcılar İslam’a, Atatürkçüler Atatürk’e; liberaller serbest piyasaya/demokrasiye; solcular emeğe ihanet içerisinde siper kazmakla meşgul.

Yıpranan ve işlevsizleşen sadece siyaset kurumu değil. Türkiye’nin güvenlik bürokrasisi de Türkiye’ye yönelik kapsamlı

tehdidi okumaktan aciz; küresel hegemonyaların dayattığı terör doktrinlerinde kendilerine yer açmayı ve başkalarının terör konseptlerini Türkçe'ye tercüme etmeyi milli politika olarak topluma pazarlamaktan öteye gidemiyor.

Anlayacağınız; kurmayın aklı da, imamın imanı da eşzamanlı bir kireçlenmeyle karşı karşıya. Bu kireçlenmeyi fikir egzersizleri ile aşabildiğimiz kadar aşıp, Türk Milleti'ne bir kez daha emperyalizmi Anadolu'ya gömmeye fırsatı verecek Tufan'a kadar gerekli ön hazırlığı yapmak her vatanseverin boynunun borcudur.

Bu kitap o borcu ödemek adına bir işaret fişegidir.

Devamını getirebilmek dileği ile...

Behiç Gürcihan

Nisan 2008

1. GLADYO'YA MEKTUPLAR

Bir askerin görevi; bilgisi, vicdanı ve sorumluluklarının emirleri uygulamayı yasakladığı noktada sona erer.

**Hitler tarafından idam edilen
Alman Genelkurmay Başkanı General Ludwig Beck**

1.1. GLADYO'YA MEKTUPLAR – I (OYUN TARZIN HIÇ DEĞİŞMİYOR)

Sevgili Gladyo,

Küresel şebekenin ülkem üzerindeki senaryoları bir üst aşamaya geçti geçeli, senin de ne zaman operatif kol olarak aktif olarak devreye sokulacağını merak ediyorduk. Maslak'ta kurulan karargâh sonrasında saniyeleri sayar gibi saydık. Acaba kaç ay sonra klasik "*Gladyovari provokasyonlar*" başlayacak diye. İnan bizi hayal kırıklığına uğratmadın... Sen uyandın uyanalı... PKK bir farklı eylem yapar oldu... (*Adını yakında PC4 diye değiştireceğiz*) 12 Eylül öncesinde sağ-sol fay hattında kurguladığın provokasyonları bu sefer Türk-Kürt ekseninde benzer tonlarda sergilediğini görünce; eski bir dostu görmüş kadar sevindik, içimiz nostalji ile doldu. Rahat bir nefes aldık. **Bildik eski bir düşmanı, hiç tanımadığımız yenisine tercih ediyoruz takdir edersin ki.**

NATO'nun yeniden kurgulanması; Sabiha Gökçen'le başlayıp, Maslak'ın da dâhil edildiği yeni kurumsal-lojistik yapılanma; Afganistan'a yerleşip, **işletilecek uyuşturucu yollarının güvenliğe alınması** sonrasında; bir de Türkiye'nin dört bir yanındaki limanların tek tek ismi cismi belli odaklara peşkeş çekildiğini görünce, dedik, "*Gladyo operatif zeminini iyice sağlamaya aldı.*"

Biliriz ki sen; **uyuşturucu-silah döngüsünü** kurmadan harekete geçmezsin. **Taşeron olarak kullandığın mafya grupları** arasındaki bizim Anadolu insanına özgü hezeyanlar

sonucu yaşanan kavgalar planında aksamalara yol açtı ama neyse ki tek tek o sorunları da halledip, **herkesi yeni rolüne ikna ettin**. O süreçteki olgunluğun gerçekten görülmeye değerdi.

Yeni köpeklerini Irak'tan alıp Ankara'nın göbeğine ve İstanbul'un sokaklarına yerleştirirken; eskilerinin kıskançlıkları ile baş etmek kolay iş değil. **Yalnız şu limanlar işinde açıkçası çok aceleci davrandığını itiraf etmelisin**. Mafya ile iktidar ilişkilerinin nerelerde kesiştiğini sana biz öğretecek değiliz ama sanırım biraz daha ayrıntılı bir etüt yapmalıydım.

Ofer'in neden Sabah grubu üzerinden teşhir edildiği sorusunun cevabında; senin o süper-bilgisayarlarında kurguladığın **toplumsal mühendislik simülasyonlarının** hesaba katmayacağı bir **kayıkçı kavgası** var ki bu kavramı o üst düzey simülasyon programlarına bir şekilde dahil etmen **ilerdeki operasyonlardaki belirsizlik payını azaltacaktır**. Tabi dikkat etmen gereken birkaç unsur var... **Türkiye'nin hâlâ 1980 öncesindeki Türkiye olduğunu zannediyorsun ki** bu seni ciddi hatalara sürüklüyor. Geçenlerde bir adamının; Bafra'da bir ülkücü arkadaşına gidip, *"Gel bir teşkilat kurup, şu listeyi tek tek halledelim."* şeklinde bir teklif ettiğini duyunca çok güldük. Kuvvai Milliye ruhunu kaşırmaktan; belindeki silahtan başka bir seçeneği kalmadığını düşünen gençlere olta atmaya kadar gerçekleştirdiğin bütün hareketler bir şekilde duyuluyor haberin ola.

Senin gibi her yere kamera-mikrofon döşediğimizden değil. Bu milletin muhabbet damarlarının nerelerden geçtiğini senden çok daha iyi biliyoruz o kadar. Alt seviyede maşa olarak kullandığın garibanlar neyse de orta seviyede organizatör/toplayıcı/koordinatör olarak kullandıklarının kalitesinde bir yükselme olduğunu kabul etmemiz lazım. Hepsi okumuş çocuklar, maşallah. Altlarına da çok şık arabalar çekmişsin. Yalnız adamlarına söyle; o arabaları biraz kişiselleştirsinler. Her an ortak bir **kullanım havuzuna dâhil** edilmek üzere kullanılan arabalar dik-

kat çekiyor. Arabaya binenler; *“insan bu kadar masraf yapıp, şu arabaya bir kişisel aksesuar/süs takmaz mı”* diye düşünüp gereksiz şüphelere kapılabiliyor. Ama doğruya doğru; uyuşturucu-silah döngüsünün çalışıp, para akmaya başladığı her halinizden belli oluyor.

Sistemi yeniden operasyonel hale getirmenizi anladık da **en büyük hatayı devleti okuma konusunda yapıyorsunuz.** Devletin kilit kadrolarını yeni NATO güvenlik prensip-doktrin ve metodolojilerinin gerekliliğine inandırmış ve gerekli ilişki ağını kurmuş; **eski direnen kadroları, yeni taze kanlarla yenilemiş olabilirsiniz.** Türkiye'nin çıkarının ve bekasının küresel şebekeye hizmet etmekten geçtiğine inananların önüne sunduğunuz **“Yeni Osmanlı”** haritası gerçekten ustaca. Her hainin kendi içinde nasıl bir meşrulaştırma mekanizması kurması gerektiğini iyi etüt etmişsiniz.

Öyle ki; Kürdistan'ı kurduran İsrail'in adamları ile Güneydoğu'da arsa kapatan vatan evlatları dolaşüyor ki, sordugunda Türkiye'nin İsrail'le stratejik müttefiklikle Ortadoğu'daki kaosu atlatabileceğini bir anlatıyorlar, gözlerin yaşarır. İslam'ı AB-D-İsrail ekseninde yükselteceklerini zanneden diğer vatan eblehleri ve hainleri grubunu saymıyorum bile.

Buraya kadar her şey iyi güzel, hoş da **devlet artık senin bildiğin eski devlet değil. İçerdeki çatlaklar bazen kılcal düzeyde de olsa hayli etkili.** Hassas operasyonların hiç ummadığın anlarda boşa çıkarsa, bu dediklerimi hatırlarsın.

Kimsenin o eski günlerdeki gibi **“komünizm”** öcüsüne inanıp, her dediğini yapacağı günler geride kaldı. Baksana o kadar 11 Eylüller kurgulayıp, binlerce insanınızı karıncaları ezer gibi harcadınız hâlâ kimse size inanmıyor. **Toplum inanmayınca, o toplumu yönetmek için yükselttiğiniz kadroların hareket alanı da daralıyor doğal olarak.** Hele bizim millet, biraz da sizin sayenizde, o kadar çok psikolojik harp kurdu oldu ki gazeteleri artık haber almak için değil,”Kim

kime nasıl çelme takmak istiyor?” tadında okuyor. Dolayısıyla Sabah grubunun manşetlerine “Ofer” düşünce; “*Ofer ne yapmış?*” sorusu kadar, “*Turgay Ciner’le Kutman’ın ne alıp veremediği var?*” sorusunu soruyor.

Bizimkilerin bir de bir adamın tipine bakıp, ne olduğunu anlama huyları var ki; **Kutman’ın resmi ile Sami’ninkini yan yana koyunca, aradaki ilişkinin sadece para ile açıklanamayacağı artık kahve sohbeti oldu bile.**

Sevgili Gladyo,

İlk mektup için lafı çok uzattım. Bu mektubu sana ufak bir tavsiye ile bitireyim; eski günlerin hatırına. Balkanlarda ve Afganistan’daki uyuşturucu güzergâhlarını kontrol altına almaya yönelik operasyonlarından sonra; benim ülkemi ara geçiş istasyonu olarak, limanlarından havaalanlarına nasıl kurguladığını, köpeklerini hangi noktalara hangi amaçlarla yerleştirdiğini biliyoruz. Adına çalışan loca başkanlarından, paşa çocuklarına kadar kimle nasıl bir ilişki içinde olduğunun haritasının da tamamlanmasına az kaldı. Neticede o eski bildik; **uyuşturucu-silah döngüsü**; fay hatları üzerinden siyasi yapılarından, altyapılarına kadar yeniden kurgulanan coğrafyalar ve bu yolda feda edilen milletler.

Yıllardır değişmeyen aynı oyun. Sen bu oyunu oynamaktan sıkılmadın ama bu bizim ilk bozuşumuz olacak. O yüzden senden daha heyecanlı ve istekliyiz. Bilesin.

1.2. GLADYO'YA MEKTUPLAR – II

(BUNLAR REKLAM KOKAN HAREKETLER)

Sevgili Gladyo,

Sana en son yazdığım “Gladyo’ya Mektuplar – I (Oyun Tarzın Hiç Değişmiyor)” başlıklı mektuptan bu yana bayağı bir zaman olmuş. Zaman nasıl geçiyor anlayamıyor insan. Ama inan her yerde kulağını çınlatıyorum.

Bizimkileri Kerkük’e sokarken; Tayyip Erdoğan’ı da aynı anda bir **darbemsi konjonktürle** görevinden uzaklaştırıp; hem **hesap verme zorunluluğundan** kurtarma hem de bu performansla gittiği takdirde en fazla iki sene içinde iyice sıfır tüketecek siyasi kariyerini “darbemsi dönem” sonrası yeniden sahneye dönmek üzere canlı tutma yolunda (*Bkz: Süleyman Demirel örneği*) yaptığın çalışmalar tam hızla gidiyor.

Yalnız üzerindeki ürkekliği atamadın gitti. ABD’nin; “*Kontergerilla Kuvvetleri’nin Geliştirilmesi*”ni öngören 3 Şubat 1961 numaralı Ulusal Güvenlik Eylem Memorandumu’nun üzerinden 45; şu ünlü FM 31-22 kodlu Özel Kuvvetler Talimnamesi’nin üzerinden 25; İstanbul’u boğazlarıyla, sokaklarıyla, bir uluslararası güvenlik kolonisine dönüştüren (*Bkz: Mobese v.s.*) NATO zirvesinin üzerinden de birkaç sene geçti ama sen hâlâ tıkanığın noktada; “*Tehlikenin Farkında Olmayan*” Cumhuriyet’in bahçesine; cebine birkaç kurş sıkıştırdığın çocuklarla el bombası attırmaktan başka bir şey düşünemiyorsun.

Medyaya milyonlarca dolar akıtıp kulelerde kiraladığın ofislerden üst düzey dinlemeler gerçekleştirip; Diyarbakır'da, maaşlı çeten PKK'yı sokaklara salıp cam çerçeve indirdikten sonra; tutup iki üç tane el bombası ile İstanbul'da dalga yaratmaya çalışıyorsun.

Senin bu ürkekliğin beni çok düşündürüyor. Sen eskiden böyle değildin. Harbi katliamlar yapar; insanların kanına bir girdin mi sokakları kan götürürdü. Ama İstanbul'a senin patronun şu küresel baronlar girdi gireli senden daha ince operasyonlar yapmanı bekliyorlar anlaşılan.

Hem ekonomiyi çok sallamayacaksın... Hem de Ankara'da, İstanbul'da... Otel salonlarında, kulüplerde yapılan onca sözde gizli toplantıların sivil cuntacıları ve televizyon ekranlarında profili yükseltilecek isimler; ***"Laiklik elden gidiyor, şeriat geliyor!"***; ***"Kürtler geliyor, Kürtler ürüyor!"*** yaygarası koparırken; camdan bakıp, senin eylemlerini kanıt olarak gösterecekler.

Kendince bir ince plan tutturduğun kesin... Bir yandan bakıyoruz; **İsrail'e gidip gelmekten yorulan Ümit Özdağ'ı** Fatih Altaylı'nın karşısına oturtup; **"Kerkük merkezli milliyetçiliğin"** altını usulca ısıtıyorsun; öbür tarafta **"Anti-Kürt merkezli milliyetçiliğin"** heyecanlı evlatları Türk Buduncuları ***"Kürt ürüyor, ey Türk Sen de Üre!.."*** sloganları ile **Türk Milliyetçiliği'ni de aklı hücre sayısından sperm sayısına indirgeyen zihniyetle İzmir'de sokağa salıyorsun.**

Nereden finanse edildiği belli olmayan **Vatani Karıştıran Güçler Birliği'ne** (tanım; www.kürsadhareketi.org'a aittir) İzmir'den nitelikli bir destek geliyor. Bu arada kendisini memur ettiğiniz **Türk Devleti'ni dönüştürme projesini eline yüzüne bulaştıran Tayyip Erdoğan da** sizin isteklerinizle, tabanın istekleri arasında sıkışmaktan o kadar bunalmış olacak ki Bülent Arınç'ı, Abdülkadir Aksu'yu, Kürşat Tüzmen'i, Mir Dengir Fırat'ı ile **kendisi için de bir kâbusa dönüşen 1. AKP**

iktidarından bir an önce kurtulmak istemişçesine Selanik'te bir defterin arasına mahkûm metni alıp, kamuoyunun gündemine taşımakla kalmıyor; üzerinden fırtına koparıyor...

İngiliz İstihbarat'ı Türk Telekom'u ele geçirmiş... Suriye Sınırı MOSSAD'ın tarlası olmuş... Patrikhane bankacılığa soyunmuş... Nükleer santralde komisyonlar cepleri doldurmuş... Melih Cevdet Anday'ın şiirinde ki gibi o sahte fırtınalı gündem arasınca şu kadarcık kalıyor...

Fethi Dede; Cumhuriyet'in kurtarıcı figürüne dönüşüyor. Tayyip; Fethi Dede'nin mektubunu yırtarken 30 metre ötede sözde Pontus soykırım anıtının açılmakta olduğundan söz edeni ara ki bulasın.

Tabi üniversiteleri ihmal etmiyorsun... Eski alışkanlığın... İstanbul Üniversitesi'nde polis yemekhaneyi özelleştirip AKP'nin komprador burjuvalarından birine teslim eden rektörü protesto eden öğrencileri gün aşırı döverken görmezden gelen medya; İTÜ kampüsünde birkaç it "Biji Apo" diye yürüyüp olayları başlatınca görüntünün altına hemen başlığı atıyor: "Solcuları Döven Faşistler."

Sürekli cambaza bak...

Nereye kadar Sevgili Gladyo?..

Ülkede cambaz da çok... Üzerinde oynayacağı ip de... Ama inan artık kabak tadı vermeye başladı. Bir şekilde sen de farkında olmalısın... Artık öyle birkaç el bombası... Birkaç "İran'ın füzeleri bizi de vurur" makalesi; Fethi Dede hikâyeleri ile bu iş yürümüyor.

İçimden bir ses senin de aynen Tayyip gibi sana misyon biçenlerin (tavan) makro dengeleri ile üzerinde hareket etmek zorunda olduğun (taban) sahanın dinamikleri arasındaki uyumsuzluktan muzdarip olduğunu söylüyor. Senden hem toplumu çalkalayıp, parçalayıp, karıştırıp İran senaryosuna hazır etmeni; hem de bunu

yaparken artık yerel ekonomi ile iç içe geçmiş patronlarının hassas dengelerine özen göstermeni istiyorlar. Bir de üstelik bunu artık deşifrasyon sürecinin günlere indiği; attığın her adımın takip edildiği; milletin gözünün açıldığı bir ortamda istiyorlar! Yoksa bilirim... Sen öyle birkaç el bombası ile idare etmezsin... **Koskoca Uğur Mumcu'yu C-4'le parçalayıp;** olayın tek görgü tanığını Reha Muhtar'ın karşısına oturtup rezil ettikten sonra ortadan kaybeden ve sonra da yüz binleri sokağa döküp **İran'ı hedef tahtasına oturtan sen nerede...**

Cumhuriyet'in bahçesine birkaç el bombası atıp *"İstanbul Üniversitesi'nde 31 Mart provası"* gibi hikâyeler eşliğinde internette dolaşan birkaç e-posta ile kotarılmaya çalışılan **"Millet Uyanıyor"** mitinglerinden medet uman sen nerede...

Sana daha büyük bir şeyler lazım Gladyo... **Reklam kokan hareketlerin artık kimseyi tatmin etmiyor...** Türkiye'de istedikleri zeminini hazırlayamadığın anlaşıldığı noktada **bir dış şokla** Türkiye'yi de içine çekecek kaostan düğmesine basacaklar bilesin. Bu artık İran'a düşen bir füze mi olur?.. ABD'de bir darbe mi olur?.. Kerkük'te bir katliam mı olur bilemem... Ama sen bu çapsizliğini sürdürdüğün sürece... **Cumhuriyet'e bir el bombası atarsın... Bir de manşet attırırsın...** *"İran'ın füzeleri bizi de vurur"* haberleri ile övünüp, faaliyet raporlarına konu ediyorsan da sana yazıklar olsun...

Sen harbi kocamışsın. Hakkını Ver Gladyo! Hakkını Ver!

1.3. GLADYO'YA MEKTUPLAR – III (“LOBİ” KURMUŞSUN, HAYIRLI OLSUN!)

Sevgili Gladyo,

Arayı açtığının farkındayım. 12 Mayısta, “Bunlar Reklam Kokan Hareketler” başlıklı mektuptan bu yana bir satır olsun hatırını soramadım. Aslına bakarsan o yazıdan daha bir hafta geçmeden **peydahladığın Danıştay saldırısı** sonrasında açıkçası korkmadım değil. Kendi kendime evham yaptım. Seni beceriksizlikle ve eski günlerini aratmakla suçlamakla hata ettiğimi düşündüm. Neticede; “**kurtarıcı**” psikolojisine sahip salakları tespit edip, bunları “**Kurtarıcı-Mesih**” propagandasına hakim cemaatlerin bünyesinden geçirip öbür tarafta da **OYAK**’ın “**şans eseri**” bozulan kamera sistemlerinin şahitliğinde cinayet işletmek bir yana bir de cinayetten sonra, dezenformasyon “tabloidine” dönüşen Türk medyasını bir “**ulusalcı çete**” hikayesi peşinden koşturman açıkçası uzun zamandır çıkardığın en kaliteli işlerden biriydi.

En çok da **Nuh Gönültaş’a** “*Açık İstihbarat, VKGB gibi Ergenekon bağlantılı oluşumlar*” cümlesini yazdırıp, bizi ülkeyi bölmekle suçlamana ve Ata ismini taşımaktan utanmayan emekli **bunaklar aracılığı ile kurdurttuğun taşeron yapılarla bir tutmana çok güldüm.**

Duygulandım; bizi ihmal etmemişsin. Nuh’a gidip kaynağını sorduğumda, hakkını yememek lazım, seni açığa vermedi. Neyse, sonra gazetesindeki bir gözlemci arkadaş aracılığıyla **Nuh’a bu cümlenin hangi emniyetli kaynaklardan yaz-**

dırıldığını öğrendik de içimiz rahatladı. Yabancı değilmiş. Karşımızdakini gazeteci yerine koyup; tekzip bile yolladık ama yayınlamadı. Öyle delikanlıca “yayınlamayacağım” deyip, yayınlamamaktan söz etmiyorum... Takiyyenin uzmanlık olarak öğretildiği o cemaat mensuplarına has riyakârlık çizgisinde kendince dans ederek; “yayınlayacağım” deyip, yayınlamadı. Sonuçta **bir insanın önce adam, sonra gazeteci olması gerektiğini bir kez daha teyit ettik.** Soğumaya bıraktık...

Hazır seni bulmuşken şikâyet edeyim... Şu bazen parayla, **bazen dezenformasyonla beslediklerine nezaket öğret, asalet öğret...** En azından kaliteli şekilde taklit edebilecekleri kadar...

Nuh’a daldık, tufanı unutuyorduk... Bu mektubun esas amacı yeni oluşumunu “tebrik” etmektir. **LOBİ isimli yeni bir örgüt; moda tabirle “oluşum” kurmuşsun.** İsmi şık olmuş... Pentagon’un Irak’ta özgür medya yaratmak için yarattığı **PR (Halkla İlişkiler) şirketleri** boş durmuyor tabi... Nerede Saadettin Tantan’ı o hayvanat bahçesini andıran operasyon adları? Nerede “**LOBİ.**” Amerika görmüş adam başka oluyor tabi. Yalnız ufak bir sorunun var. **O çok parası ve gücü olanların hatasını yapıp; hızlı ve aşırı hareket ediyorsun.** Ortalık; üniversitelerden “akademilere” özel “**terör/”psikolojik harp” eğitimi** verdiğin adamlarla **doldu ve takdir edersin ki bir anda hepsini sahaya salınca elimiz kolumuz çarpıyor.**

Üniversite kampüslerinde FBI üzerinden, “**Terörle Mücadele Kursları**” kurup adam eğitmek başka... Adamlarının çok ufak hatalarla kendini belli etmesi başka... Geçenlerde bir tanesi belindeki özel telsizin sesini kısmayı unuttuğu için yakalandı bizim arkadaşlara. Diğeri ise orada burada, “*yaklaşık 1000-2000 kişiyiz*” diye diye dolaşıyor. İnce çalışıyorsun.

Kamunun geneline; alt kamu segmentlerine (bürokrasi, v.s.) yönelik çalışmalarından sonra özellikle

“milli/ulusal cephe” mikro operasyonlara giriştin. Üşenmiyor; 50 kişinin katıldığı genel toplantıları da 10 kişinin katıldığı dernek yönetim toplantılarını da ihmal etmiyorsun. Ne bulduysan... Çaycı da oluyor, öğretim görevlisi de... Nasıl olur-sa...

Kafada kül tablası da patlatabiliyorsun; toplantı mekânını kasaba mitingi zannedip, abartılı “bravo” alkışları ile bir ismi ön plana çıkartmaya çalışırken de görülebiliyorsun...

Kürtlerin mikro milliyetçiliğini bir yere getirdikten sonra, artık Türk Milliyetçiliğini mikro parçalara bölme saplantısı oluştu sende.

Sevgili Gladyo,

Bu sürekli **“böl-parçala-yönet”** paradigmasından sıyrılma-dın gitti. Yöntemlerin daha bir fiyakalı, gereçlerin daha bir teknolojik, kod adların daha bir “post-modern” ama sürekli gelip takıldığın nokta aynı be güzel kardeşim: **“Böl, parçala, yönet...”**

Sen böldükçe, biz birleştirmeye çalışıyoruz... Sıkıldık. Seni kendi derdinle uğraştırıp, milletin ensesinden düşmeni sağlayacak yöntemler yok mu sanıyorsun? Her yerde kolların olmasının seni aynı zamanda hem güçlü, hem de zayıf kıldığının farkına varmıyor musun? *“Bu ülkede milliyetçi bir dalga olacaksa onu da biz yönetiriz.”* takıntısının seni bir yere vardırmayacağını görmüyor musun?

En önemlisi; bu ülkedeki insan kalitesi sorununun senin de başına bela olacağını anlamıyor musun? Danıştay’da kullandığın salak da; İmralı’da beslediğin İ.T.de; çamur atmak için kullandığın gazeteci de; yeni peydahladığın LOBİ’n de... Hep aynı dertten muzdarip: **KALİTE...** Kalitesizliği üzerine bolca medya, para, imaj döküp nereye kadar gizleyebilirsin. Bu devletin her kurumuna monte ettiğin o alçı kafaların

hani o “büyük resim” uğruna küçük adam heba etme uzmanlarının, kalitesizlikleri ile seni iliklerine kadar deşifre etmesinden hiç korktun mu?

Sana bir dost tavsiyesi: **Kork!** Kork ki o kibirli, agresif, fütursuz tavrından bir an önce sıyrılırsın... **Kork ki...** Kaliteni yükseltesin... **Kork ki...** Düşmanımıza saygı duyalım... Bu halinle bizim için ancak **ZAM-AN** meselesisin.

1.4. GLADYO'YA MEKTUPLAR – IV (OPERASYON FETHULLAH'A VE YALOVA'YA UZANIR MI?)

Sevgili Gladyo,

Dile getirdiğimiz LOBİ ismi artık manşetlerde ama sen yine ustalığını göstermiş ve şapkadan tavşanı çıkarmışsın. Gerçek LOBİ'yi gizleyip 2005'ten beri narko-kaçak kaynaklarından beslediğin birkaç meczup ve şaibeli ismin yanına AKP-Genelkurmay mutabakatı ile tasfiyesine karar verilmiş küresel planla senkron kadrolara karşı alt kadroların bilinçlenmesini/direncini arttıran birkaç nitelikli ismi ekleyip torba yapmışsın. Torbanın üzerine de “Ergenekon” yazmışsın ya yeter. Bu kadar zekâ özürlü bir medyaya bu kadar basit bir plan yeter de artar bile. Örgüt çökertilmiş olur. “*Aranan savcı bulundu: Karanlık cinayetlerini ve derin devletin dehlizlerini aydınlayabilecek Kızıllema Operasyonu'nu Savcı Zekeriya Öz'ün cesareti ve delilden suçluya ulaşma konusundaki sebatı derinleştiriyor*” şeklinde inciler döktüren Taraf gazeteler ile donanmış bir medya ortamı, diğer ülkelerdeki muadillerini kışkandırıyor olsa gerek.

Merak ediyorum: İngiltere'deki muadilin MI6 bünyesindeki SO, İspanya'daki muadilin CESID, Danimarka'daki muadilin Absalon, Norveç'teki muadilin ROC, Belçika'daki muadilin SDRA8, operasyon yaptıkları ülkelerde Türkiye'deki gibi kimliksiz, önlerine konanı birebir yansıtmaktan öteye gidemeyen ve esas soruyu sormayı bırakıp iktidar Tarafgirli-

ğine soyunan bir medyaya sahip olsalardı kim bilir neler yaparlardı? O ülkelerde de **yargı, kendi koyduğu yayın yasağının onlarca gazete ve TV tarafından, hem de aslı astarı olmayan iddialarla delindiğini izleyen bir yargı olsaydı** senin Batılı muadillerin de kendi kamuoylarını senin Türk kamuoyuna yaptığın gibi hallaç pamuğuna çevirmezler miydi?

Meslektaşının gözüaltına alınmasını; *“Karamehmet Grubu; Türkcell’in Wall Street’te işlem görmesi kadar, bilmem iftihar ediyor mudur Sedat Peker’le ‘gönül+ayranlık+köşecilik’ sohbetleri satır satır yayımlandığı halde, ‘özgürce yazarlığın sürdürmesine izin verdikleri Eli Makineli Kadın Köşeci’leriyle”* en bel altı, **en promil ötesi satırlarla andıçlayan** Perihan Mağden gibi yazarların köşelere kurulduğu bir medya işlerine yaramaz mıydı?.. *“Devlet Derin Devlet’e Karşı”* diye manşet atıp, **Devlet’i de Derin Devlet’i de anlıyor havasını verenlerin daha derin sorular sormasını beklerken,** gelip tıkanıklıkları noktanın **kadraj mühendisliği** olduğunu görünce ne kadar keyifleniyorsundur kim bilir sevgili Gladyo...

2005’ten beri yoğunlaştığın **elektronik-optik kadraj mühendisliği** ile oluşturduğun ve sığ beyinlerinin önüne attığın ilişki haritaları kullanılarak **kurunun yanında yaşın da yakıldığı şölen ateşleri** kurdu yamyamlar. Çevresinde baltaları ile dans eden bir medya sürüsü, hukuku ve mantığı ayaklar altına almakla meşgul... **Kimi** savcılara ayağının altından çekmekle tehdit ettiği kırmızı halılar sunarak; **Kimi** *“Başbakanı 3 kuruş tazminata mahkûm ettiren adam gözüaltında, bunda bir gariplik var?”* şüphesini duyacak kadar bile vicdan ve akıl damlası taşımadan; **Kimi** penis yazma konusunda gösterdiği medeni cesaretin onda birini kendi yazarına sahip çıkma konusunda gösteremedi; **Kimi** *“Bir insan birisini tanıyor diye bir adam birisinin arkadaşı diye onun suçuna ortak olur mu?”* sorusunu soracak kadar bile bırakın hukuk nosyonuna,

temel bir ferasete sahip olmadan manşet atıp, cadı avına göz-cülük yapıyor.

Hiçbiri **“Bizim yedi ay önce yine aynı şekilde sahnelediğimiz oyun sonrasında gözaltına alınıp hapse atılanlar hakkında savcı yedi buçuk aydır iddianame yazamadı. Madem ortada bir çete vardı, bu iddianamenin yazılması niye bu kadar sürüyor?”** sorusunun yakınından uzagından geçmiyor bile.

Kısacası Sevgili Gladyo, böyle bir medyayı bulmuşken, yeni Derin Devlet’i yaratmak ve alt kadrolardaki direnci kırmak için **“Devlet Derin Devlet’e karşı”** mizansenleri yaratmanı yadırgamıyorum. Elinde kendini Mesih ilan edip, silahla nikâh kıydıracak meczup da bu meczupları **“Derin Devlet”** zannedip manşet atacak salak da çok nasılsa. Toplumu terörize edip sonra bu terörü kendi kurduğun sahneye yıkmaktan daha akıllıca ne olabilir.

Hatırlayalım... Hrant Dink’e iki tetikçiyle pusu kurup, beyaz bereli tek tetikçi hikâyesi üzerinden medyayı koşturduğun günler... Dava derinleşip tetikçilerinin Fethullah bağlantısı ortaya çıkınca, atarsın ortaya bir **“çete”** medya hazır nasılsa yazar senin adına **“Danıştay’dan Dink cinayetine kadar sorumlu çete.”** 1963’te Erzurum’da **“Komünizmle Mücadele Derneği”** kurdurttuğun Fethullah Gülen ve cemaatini o kadar kolay harcatır mısın sen?

25 Kasım 2007 günü, El Sakka İngiliz Sunday Times gazetesine demeç verir: **“ABD teröristleri Yalova yakınlarındaki Gökçedere köyü yakınlarındaki özel kamplarda eğitiyor.”** der. Bir kampın telefon numarası ile e-posta adresini vermediği kalır. Doğu Perinçek iddiayı derinleştirir: 2004 yılında bu kampların görüntülerini yayınladıklarını hatırlatır ve kamplar hakkında bilgi edinen A.E. adındaki bir MİT mensubunun ortadan kaldırıldığını söyler. Sen de en ufak bir telaş görülmez sevgili Gladyo. Maslak-Bahçeşe-

hir ekseninde hiçbir koşuşturmaca yaşanmaz. Neden? Bu lkenin “Ergenekon”u çökertmeye kararlı savcılarını ile “*Derin Devlet*”i deşifre etmeye yeminli basınına güvendiğin için mi?.. ** tane mühendisinin ölümünün üzerine gitmeyen,** gidenleri de “komploculukla” suçlayanların köşeleri tuttuğu bir ülkede yaşadığın için mi? **Dağlıca baskınının vebalini birkaç garibanın üzerine yıkıp uval-II’nin esas sorumlularını** ortaya çıkarmayan zihniyetin bu ülkede baki olduğunu bildiğin için mi?

Seni kıskanıyorum açıkçası. İşin çok kolay sevgili Gladyo. **Perihan Mağden’in bir köşesinden,** Mehmet Altan’ın diğer köşesinden; **Ergun Babahan’ın bir ucundan,** Fehmi Koru’nun diğer ucundan tuttuğu bu ortamda; senin gibi bir örümceğin ağ rmekte zorlanması mümkün mü?

O yüzden sormaya devam:

O yüzden sorgulamaya devam. **Promil ağızlı köşeler üzerinden kurduğun bu örümcek ağının gölgesi ülkemin üzerinden kalkana...** Bu millet **esas çetenin silahlı nikâh yapan meczuplardan değil,** Çamlıca’dan Reina’ya bu milletin alın teri ve geleceği üzerinden sefa sürenlerden **oluştuğunu** görene dek; sana daha çok mektup yazacağız sevgili Gladyo.

Sonuncusunu elden teslim edeceğiz.

2. GLADYO'YU PERDELEYEN "ERGENEKON"

*İktidarın yanhşı temsil ettiği bir dönemde,
doğruyu temsil etmek tehlikelidir.*

Voltaire

2.1. MUZAFFER TEKİN İNTİHAR ETMEDEN BİR GECE ÖNCE BİR GECE SONRA

Yer: Kadıköy

Zaman: Cuma Akşamı

Muzaffer Tekin'in intihar girişiminde bulunduğu haberinin yayıldığı sabahtan bir önceki gece...

Muzaffer Tekin'in "en yakın silah arkadaşı" olduğunu iddia eden bir zat bir web sitesinin sahibini kendisi ile Muzaffer Tekin hakkında röportaj yapmaya ikna etmeye çalışıyor.

"Muzaffer Tekin aranıyor" haberlerinin ikinci günü...

Bu zat soruyor: "Senle hangi sıfatla Muzaffer Tekin'le ilgili röportaj yapacağım?"

Cevap: "En yakın silah arkadaşı olarak."

Tekin'in en yakın silah arkadaşı olduğunu iddia eden zatın, Tekin'in neredeyse oğlu yaşında olması bu tespiti gecenin karanlığında iyice anlamsızlaştırırken "Tekin'in en yakın silah arkadaşı" olduğunu iddia eden zat, inandırıcılığını arttırmak adına büyük bir hata yaptı ve *"Bak bu röportajı başkasına verebilirdim ama sana veriyorum."* havasına büründüğü ortamda cebinden Muzaffer Tekin'in nüfus cüzdanını çıkardı ve **"Bak kimliği bile bende."** dedi. O noktada web sitesinin sahibinin aklında **Cem Ersever imgesi** canlandı. Öldürüldükten sonra nüfus cüzdanı bir sarı zarf içinde Soner Yalçın'a yollanan Cem Ersever.

Web sitesinin sahibinin “*Bu röportajı bizzat Muzaffer Tekin ile yaparım, onun adına kimse ile röportaj yapmam.*” şeklindeki tavrının sürmesi ile gece gergin bir şekilde sona erdi ve web sitesinin sahibi bütün bu konuşmalara tanıklık eden ve Muzaffer Tekin’in “oğlum” diye hitap ettiği bir başka emekli asker arkadaşına; “Muzaffer Tekin’in yaşadığından emin olmak lazım. Bu kimlik olayından sonra ben Muzaffer Tekin’in her an başına bir şey gelebileceğini düşünüyorum.” dedi.

Sabah oldu ve telefonlar çalmaya başladı. **Muzaffer Tekin intihar girişiminde bulunmuştu.** Çevresindekilerin “idol asker” olarak taptığı ve isminin özdeşleştiği 1984 yılında gerçekleşen Tuzla olayında, sorumlu olduğu teğmenlerin isimlerini ispiyonlamayıp, kendi ismini feda eden Muzaffer Tekin’in “Beni bir meczupla aynı kareye soktular. Benim başıma çuval geçiremeyecekler.” tepkisi ile kendi canını almaya çalıştıktan sonra gelişen olaylar zinciri, bir gece önce yaşananları daha da bir anlamlı hale getirdi.

Muzaffer Tekin’in intihar girişiminden sonra; bir gece önce Muzaffer Tekin’in en yakın silah arkadaşı olduğunu iddia eden zat ile Muzaffer Tekin’in gerçekten en yakın arkadaşı olan Rafet Arslan arasında gergin bir telefon görüşmesi geçti.

Gerçek arkadaşlarından önce olay yerine intikal eden bu zat, telefonda, Rafet Arslan’ı olayın o kadar da ciddi olmadığına, hastaneye intikal etmesine gerek olmadığına, onun yerine “*bir doktor bulunması gerektiğine*” ikna etmeye çalışınca telefonda okkalı bir küfür yedi. Muzaffer Tekin’in arkadaşları; Muzaffer Tekin’in sağlığının her şeyden daha önemli olduğunu bildikleri için **kendisini enterne etmeye çalışan bu ekibin** ikna çalışmalarına prim vermeyerek onu Acıbadem Hastanesi’ne yetiştirdiler. Kendilerine “*Muzaffer Tekin’in en yakın silah arkadaşı*” süsü vermeye çalışanlar ise Muzaffer Tekin’i arkadaşı Rafet Arslan’a Maltepe’de teslim ettikten sonra, Acıbadem Hastanesi’ne kadar araçları ile takip ettiler ve hastaneye bıraktıktan sonra

polisin olay yerine intikal ettiğini duyunca ortadan kayboldular ve sonra tekrar sanki *“olayı duymuş da yeni geliyorlarmış gibi”* olay yerine intikal ettiler.

Medyaya servis edilen “arkadaşını bırakıp kaçtı” çamuru ile ise Muzaffer Tekin’e gerçekten sahip çıkan ve hastaneye getirildiği andan, Ankara’ya intikal ettirildiği ana kadar başından ayrılmayan gerçek arkadaşları baş etmek zorunda kaldı.

Bir gece önce, kendilerini bir web sitesi üzerinden kamuoyuna, **“Muzaffer Tekin’in en yakın silah arkadaşı”** olarak lanse etmeye çalışan ve Muzaffer Tekin’i kendi canını almaya çalıştığı anda bile kendi kontrolleri altında enterne etmeye çalışanlar ise Muzaffer Tekin hastanede yattığı süre içerisinde bir kere olsun bile yanına uğramadılar. Hatta cep telefonlarına bile ulaşamadı. Bu web sitesinin hangi web sitesi; Muzaffer Tekin’i enterne etmeye çalışan bu ekibin ise hangi ekip olduğunu biz biliyoruz.

Muzaffer Tekin’in; Acıbadem Hastanesi’ne intikal ettiği andan Ankara’ya sevk edildiği ana kadar geçen süreçte o hastanede yaşanan havayı da aralıksız soluyarak **Muzaffer Tekin etrafından örülen halkanın çeşitli katmanlarını** bizzat gözlemlemek fırsatını yakaladık. Acıbadem Hastanesi, son iki gün boyunca İstanbul’un metrekare başına en fazla istihbaratçı düşen yeri sıfatını hak ederken; **Muzaffer Tekin, nedense girişteki kamerası sökülmiş bir yoğun bakım ünitesinde** (hastanenin her tarafında kameralar olduğunu söylememize gerek yok sanırız) en yakın dostlarına bile gösterilmeden ve hastanedeki emniyet görevlilerinin resmen hiçbir zaman kabul etmedikleri bir “gözetli” statüsünde tecrit edildi.

Muzaffer Tekin’in Kadıköy’deki bürosuna bir bal tuzağı kurup; bu bal tuzağına, bu ülkenin meşru milliyetçilik damarından beslenmeye çalışan sinekleri toplamaya çalışanlar, **Muzaffer Tekin’in kötü gününde onu sadece doktorsuz bırakmaya**

çalışmadılar aynı zamanda avukatsız da bıraktılar. **Muzaffer Tekin**'i temsil etmek adına bir gün boyunca tek bir avukat gelmedi. Arkadaşlarının hastane yönetimi ve olay yerinde görevli emniyet yetkililerine kurdukları; “**Muzaffer Tekin** resmi gözaltında mı değil mi? Eğer gözaltındaysa tamam ama değilse hangi hakla, hangi sorumlulukla bu kişiyi İstanbul’dan Ankara’ya naklediyorsunuz? Buna kim izin veriyor? **Muzaffer Tekin** yolda kalp krizi geçirdi, ölse denilse, bunun sorumluluğunu kim alacak?” baskısı üzerine bir gün sonra olay yerine intikal etmeyi başaran avukatların **Muzaffer Tekin**'i görmesine izin verildi.

Şemdinli vakası ile başlayıp **Cumhuriyet**'i kendinden ibaret zanneden bir gazetenin “*Tehlikenin Farkında mısınız*” reklam kampanyaları; bu gazeteye düzenlenen **acemi Gladyo veletlerinin** saldırıları; Selanik’te bir defterin arasında kalmaya mahkum bir metnin bizzat **Tayyip Erdoğan** tarafından reklam edilmesi ile süslenen ve **Danıştay’a** kendini **Polat Alemdar** zanneden bir veledin salınması ile zirve yapan medya operasyonunda; ilk gün haberlerin son satırına yerleştirilen **Muzaffer Tekin** üçüncü gün **Dışişleri bakanının** ağzı ile senaryonun merkezine yerleştirildi.

Gazetelerde satır aralarına özellikle konulan “devre arkadaşları şimdi general” cümlesi nedeni ile de ayrı bir önem taşıyan **Muzaffer Tekin**’in; birileri için “ölü” birileri için ise “canlı” olarak bir değeri vardı.

Samimi arkadaşları, **Muzaffer Tekin**’in merkezine yerleştirildiği bu karalama kampanyasını bozmak için çaba sarf ederken; “komutanlarını” satan askerler askerlerini satan “komutanlarla” durum değerlendirmesi yapmakla meşguldüler.

Muzaffer Tekin, intihar etmeye çalışarak, istemeyerek de olsa makro senaryoyu yürüten konseyin A planını bozdu.

A Planında, birileri için “ölü ama kahraman,” diğerleri için; “ölü ve her şeyin sorumlusu,” bir başka grup içinse “canlı ama ölmekten beter edilmiş” Muzaffer Tekin üzerinden operasyonun ikinci aşamasına geçilecekti.

B Planında, birileri için; “yaşıyor ve kontrolümüzden çıktı,” diğerleri için; “yaşıyor ve her şeyi yükleyebileceğimiz günah keçisi olmaktan çıktı” ve bir başka grup için ise “yaşıyor ve bu işten güçlenerek çıkma ihtimali var.”

Muzaffer Tekin üzerinden operasyonun ikinci aşamasına geçilecek. Bu yapılmadan önce; son altı aydır piyasadaki temaslari yoğunlaşan bazı ekiplerin yeniden kalibrasyonlarının yapılması; üst düzey görüşmelerle inandırıcılıklarının yeniden sağlanması gerekiyor.

Bu arada, Nuh Gönültaş gibi önüne gelen her listeyi gerçek sınıp Açık İstihbarat'ı VKGB gibi operasyonlarla aynı kefeye koyanların da, (bkz: Nuh Gönültaş'ın “Üç İttifak; 11 Örgüt; Üst Birim Ergenekon” başlıklı yazısı.) daha ilk günden “Alpaslan Arslan bu işi tek başına yapmıştır.” deyip olayın arka planındaki organize gladyo çetesini örtbas etmeye çalışanların da, değirmenlerine akademik su taşıyan “terör uzmanı” olarak lanse edilen Ercan Çitlioğlu gibi isimlerin de çok iyi düşünmesi gerekir...

Nuh Gönültaş'a Not:

Bu da bizim sana kıyağımız olsun Sevgili Nuh. Bizim kale-mimiz senin ki gibi olsaydı biz de seni ...cı Nuh Gönültaş diye yazardık ama yapmayız. Senin bu piramitteki yerini ve Nuh'un tufanına yakalandığımızda, “Esas Tehlikenin Farkında Olmayan”lara dahi ihtiyacımız olduğunu bildiğimiz için.

Askerini satan “komutanların” komutanlarını satan askerleri sahaya sürdüğü bir oyunu; ancak komutanına sahip çıkan askerler ve askerlerine sahip çıkan

komutanlar bozabilir. Oyun bozulduğunda; kimin canlı, kimin ölü olduğunun pek bir önemi kalmayacaktır. Muzaffer Tekin'e kefil olmak onun silah arkadaşlarının sorumluluğudur... Muzaffer Tekin'in arkadaşlarına dile getirdiği ilkeye kefil olmak ise bu ülkeyi seven herkesin: **“Önce Şeref, Sonra Hayat”**

Genelkurmay Hukuk Müşavirliği'ne Not:

Yukarıdaki cümlede ve bu yazı içerisindeki “asker” ve “komutan” kelimeleri mecazi anlamları ile kullanılmış olup daha birkaç ay öncesine kadar Türk Silahlı Kuvvetleri'nin üst komuta kademesine her türlü hakareti edenlerin yazılarında da vurgulandığı şekilde büyük bir devlet adamı olduğunu bildiğimiz Hilmi Özkök başta olmak üzere Genelkurmay'ın o çok değerli komuta kademesi kastedilmemektedir. Hem malumunuz olduğu üzere, artık bize dava açarak; önünü keseceğiniz komutan da kalmamıştır. Ama emekli olduktan sonra fazlası ile ihtiyacınız olacak dava dosyası hazırlama yeteneğinizi canlı tutmak adına; yukarıdaki cümleleri bahane ederseniz, o sizin bileceğiniz iş. Genelkurmay Hukuk Müşavirliği'nin dava açma konusundaki seçiciliğine örnek oluşturacak her türlü girişimin başımızın üzerinde yeri olduğunu bilmenizi isteriz.

Gladyo'ya Not:

Yine çok iz bıraktın sevgili dostum. Sende seri cinayet işlerken sürekli geri planda kalmanın psikolojisi ile kendini belli edecek izler bırakan ve eninde sonunda bu izler üzerinden kendini yakalatan ABD'li seri katillerin ruh halini görmeye başladım. **Sahi**, Danıştay terörü sonrasında gerçekleştirdiğin kitlesel eylemler sırasında, **AKP hükümetini “şiiir gibi bir uyumla” seyreden ve Kıbrıs satılırken ülke parsel parsel peşkeş çekilirken “halkı” hatırlamayanları “kahraman”, “Cumhuriyet’in bekçisi”** olarak alkışlayanlar ile **AKP hükümetinin bakanlarına sopayla saldıran, küfreden ve başörtülü kadınları başını açmaya zorlayan kalabalıklar arasında kaç tanesi senin sivil giyimli elemanındı? Nereden çıkardın deme... Hatırlar mısın; 28 Şubat öncesinde Sincan'daki Kudüs gecesi olayları sonrasında kameralar karşısında **Star'ın bayan muhabirini saçından çekip yere yıkan ve bugün Hacı dizisindeki sakallı İslamcı gencin portresini çağrıştıran o yağız delikanlıyı... Hani şu; “İslamcı başı açık kadını dövdü”** görüntüsünü medyaya servis eden elemanı. O şimdi nerede? Sakın “bilmiyorum” deme. Akıllı ol Gladyo; Akıllı ol!**

2.2. DEVLET BAHÇESİNDE MİLLİYETÇİLİK VE KEMAL KERİNÇSİZ'İN HATALARI

Bilmeniz gereken bir ayrışma yaşandı bu ülkede geçenlerde.

Haftalar öncesinde yaşanan bu olayı, davaya zarar gelmemesi adına hiçbir şekilde sayfalarımıza yansıtmadık ama bütün iyi niyetli iyileştirme çabalarımıza rağmen gelineen noktada sizlere yaşananların arka planını anlatmak, **tarihe doğru notu düşmek** adına farz oldu. O yüzden hayli uzun bir yazıya hazırlıklı olun.

Bozuk saatler enstitüsünde garip bir yelkovan gibi dolaştık durduk bu ayrışmayı önlemek için ama sağ olsun “Bu ülkede milliyetçilik olacaksa o da bizim kontrolümüzde olur” ekolünden gelenler bu ayrışmayı kalıcı kılacak son hamleleri de yaptı ve aradaki duvarları iyice kalınlaştırdı.

Basına *“Kuvva Çatladı”* başlıkları atılmasına sebep olan bu olaylar zincirinin arka planında aynı anda birkaç düşünsel dinamik mevcut. Biri **Kemal Kerinçsiz fenomeni** ve bu fenomenin **Devletin bahçesinde yetiştirilen MHP** gibi yapılar üzerindeki etkisi. Diğeri ise milliyetçiliği, AB-D’ye karşı Rusya’yı sahaya sürerek ve “laikçi” eksende kurgulamak isteyenler ile milliyetçiliğin İslami hassasiyetlerden bağımsız kurgulanamayacağını savunanların son zamanlarda yaşamaya başladıkları doku uyumsuzlukları. **Ve tabi en önemlisi, milliyetçiliği “kontROLSİZ. yaramaz unsurların” ağırlıkta olduğu yapılardan kurtarıp “Devletle yoğun teması olan isimlerin” ağırlıkta olduğu yapılara nakletmek yolundaki üst irade.**

Aslında bu dinamikler idare edilebilir ve bu bölünmedeki taraflar kendi duruşlarından taviz vermeden el birliği içinde, en azından birbirlerini baltalamadan ülke adına yollarına devam edebilirlerdi... En azından “*Mevzuubahis VATANSA gerisi teferruattır*” sloganını diline pelesenk etmişlerden bu beklenirdi. Ama olmadı. Bakın nasıl...

Büyük Hukukçular Birliği’nin ABD Büyük-elçiliği’nden gelen görüşme talebini geri çevirdiği toplantıda şu uyarı yapılmıştı: “*Bu karardan sonra özellikle dikkat etmemiz lazım. Bize karşı her türlü hamleyi yapabilirler.*” Aynı günlerde Kuvvai Milliye sitesinin sahibi Bekir Öztürk sayfalarını Kemal Kerinçsiz ve arkadaşlarına açtı ve daha önce sınırlı sayıda okuyucuya sahip Milli Güç Platformu bu vesile ile çok daha geniş bir okuyucu kitlesine ve teknik altyapısı daha sağlam bir siteye kavuştu. Bu arada Bekir Öztürk Kuvvai Milliye Derneği’ni yeniden kurmak için kendi okuyucu tabanında temaslara başladı. Büyük Hukukçular Birliği’nde de hukuk dışındaki mücadele için Milli Güçlü Platformu’nu dernekleştirme fikri güçleniyordu. Bu noktada Kemal Kerinçsiz ile Bekir Öztürk arasındaki iletişim kopukluğunu birileri çok iyi manipüle etti. Bekir Öztürk; Büyük Hukukçular Birliği’nin Kuvvai Milliye ismi altında dernekleşeceğini düşünürken; Büyük Hukukçular Birliği Milli Mücadele Platformu altında dernekleşme planları yürütüyordu.

Bu iletişimsizlik ilk kez Kemal Kerinçsiz’in konu ile ilgili hem Büyük Hukukçular Birliği, hem de Kuvvai Milliye grubu üyesi Oktay Yıldırım’ı aradığı bir telefon görüşmesinde ortaya çıktı.

Kemal Kerinçsiz’in bu telefon görüşmesinde sarf ettiği; “*Bekir Öztürk bizim üzerimizden bir yerlere gelmeye çalışıyor*” cümlesi kulağına taşınan cümlenin yankısıydı. Aynı görüşmede Kemal Kerinçsiz kafasındaki “*çekirdek kadroyu da*” ifade etti. Oktay Yıldırım; Kemal Kerinçsiz’in bu yaklaşımına karşı çıktı ve Bekir Öztürk’le aradaki bu iletişimsizliğin çözülmesi gerektiğini; Öztürk’ün Kemal Kerinçsiz’in bu planlarından haberdar ol-

madığını; Öztürk'ün Kemal Keriñsiz'e güvenerek onlarca insanı Anadolu'dan bir "İlk Hareket" toplantısına davet ettiğini hatırlattı. Kemal Keriñsiz'in bu konudaki tavrı, daha sonra Kuvvai Milliye sitesinde de yayınlanan mektubundaki *"kontrol edemediğimiz yapılar içinde olmayız"* cümlesindeki tavrı ile aynıydı. **Kemal Bey ilk hatasını bu ayrımda yaptı.** *"Kontrol edemediği yapılar içinde olmamayı"* tercih ettiğı için değıl. Hepimiz kontrol ettiğimiz yapıları tercih ederiz. Kemal Bey'in hatası, Milli Güç Platformu'nun web sitesini inşa etmekten; siteleri artık onlara yetmediğı noktada, kendi sitesini onlara tahsis ederek, on binlerce kişilik e-posta listesini ona açmaya kadar birçok noktada elini uzatmış olan Bekir Öztürk hakkında kulağına taşınan *"sizi kullanıyor"* cümlesine prim vermesiydi. Daha da kötüsü Kemal Bey bu noktada yaşına ve üstlendiğı liderlik rolüne uygun olarak şu tavrı sergileseydi o zaman hazırlanan sahne bozulur, en azından gecikirdi: *"Sevgili Bekir; Siz de bir dernek kurmak istiyorsunuz, biz de. Bu konuda ayrışmak yerine, biz sizin toplantınıza gelip, sizin oluşuma destek verin, siz de bizim toplantımıza gelip bizim oluşuma destek verin, bu yolda iki ayrı grup olarak aynı hedefe yürüyelim."* Ne yazık ki olmadı ve Kuvvai Milliye'nin İstanbul'da düzenlediğı toplantı katılanlar için bir hayal kırıklığı oldu.

Kemal Keriñsiz'in hataları bununla sınırlı kalmadı. Büyük Hukukçular Birliğı'nde son zamanlarda özellikle Elif Şafak davasının ele alınış biçimi ile ilgili ve birliğin daha esaslı konulara el atması gerektiğı tartışmaları yaşanmaktaydı. Birliğin, Atabeyler Vakasında *"tanrılara kurban edilen subayların"* davasını ailelerin bütün ısrarlarına rağmen üstlenmeyi kabul etmemesinden; yolsuzlukla mücadele adına, Büyükçekmece-Beylikdüzü eksenindeki **siyasetçi-mafya-bürokrasi üçgenindeki devasa rant operasyonlarına karşı tavrı alması gerektiğı** tartışmaları birlik içinde yöntem ve öncelikler konusunda fikir ayrılıklarına sebep oluyordu.

Sezar'ın hakkını Sezar'a verilmesi gerektiği noktasında altını çizmemiz lazım. Kemal Keriñsiz'in bu davaların hepsini kendisinin üstlenemeyeceğini, birlikteki diğerk avukatların da iş yükünü paylaşması ve dolayısıyla söz konusu davaları diğerk avukatların üstlenmesi için işbölümü yapılması gerektiği yolundaki tavrını "engelleyici" olarak nitelendirmek haksızlık olacaktır.

Keza son olarak Tempo'daki en son habere yansıyan "*Kemal Keriñsiz Ümit Özdağ ile görüşti*" suçlaması da Kemal Keriñsiz'in günahları-sevapları tablosunda gri alanda durmaktadır. Kemal Keriñsiz'in Ümit Özdağ'ın bir yemeğine katılması ve bu yemek sonrasında gelip Büyük Hukukçular Birliği'ne haber vermesi; Kemal Bey'in olası "iyi" veya "kötü" niyetinden bağımsız olarak ele alındığında, iyi niyetli veya kötü niyetli olarak farklı yönler e çekilebilir. Öyle ki; bu bilginin ışığında, Kemal Keriñsiz'in aslında ABD büyükelçiliği ile bile görüştüğü suçlamaları atıldı. Bu iddiaları ortaya atanların zamanında kendileri hakkında bu tarz suçlamalarla boğuşması tabloyu daha da vahimleştirdi. Neticede Kemal Bey, ışıklar bu kadar üzerine dönükken ABD'lillerle ABD büyükelçiliğinde görüşecek kadar akılsız değildir.

*Baştan uyarmıştık; uzun bir yazı olacak. Henüz yarısında-
yız. Arka planda bu ince düşünsel ve kurumsal çatlak-
lar meydana gelirken 10 Kasım geces i vahim bir olay
patlak verdi. Büyük Hukukçular Birliği toplantısı her zaman-
kinden gergin başlamıştı. Bu toplantıda Ahmet Ülger, Kemal
Keriñsiz'i doğrudan hedef alan ve içinde "çakallar kurt postu-
na bürünseler de çakaldırlar" şeklinde ifadeler yer alan ağır bir
metni okuyup, toplantıdan ayrıldı. Daha sonra Oktay Yıldırım ile
Kemal Keriñsiz arasında gergin bir diyalog yaşandı. Bu diyalog-
da Oktay Yıldırım'ın Kemal Keriñsiz ile Kuvvai Milliye ile ilgili
telefonda yaşadıkları diyalogu birebir aktarması ve buna karşı-
lık Kemal Keriñsiz'in kendisini "mikserlikle" suçlaması üzerine
gerginleşen ortamda, Hukukçular Birliği'nde ofis görevlisi olarak*

alışan Kemal Kerinçsiz'in adamı Oktay Yıldırım'ın yüzüne kl tablası ile vurarak saldırdı. Oktay Yıldırım'ın yüzünü kan revan içerisinde bırakan bu saldırı sonrasında saldırgan, en fazla 15 metre karelik, içinde en az 15-20 kişinin bulunduğu bir odadan kaçmayı başardı. Gazi Oktay Yıldırım'ı bir milim aşağıya kaysa gözünden edecek bu saldırı Kemal Kerinçsiz'in ofisinde, Kemal Kerinçsiz'in adamı tarafından gerçekleşmiş olmasına ve Oktay Yıldırım ile Kemal Kerinçsiz arasında bu saldırı öncesinde çok gergin diyaloglar yaşanmış olmasına rağmen, Oktay Yıldırım sırf Kemal Kerinçsiz'in temsil ettiği Büyük Hukukçular Birliği ve onların nezdinde Milliyetçi/Ulusalcı Cephe'ye zarar gelmesini diye, kaşının patlaması ve korneasının çizilmesi ile sonuçlanan bu saldırı ile ilgili suç duyurusunda bulunmadı ve kayıtlara kapkaç saldırısı olarak geçti.

O gece Oktay Yıldırım'ın kendisini hastaneye gtrenlere net bir şekilde; *"Arkadaşlar bu saldırı ile ilgili konu benim inisiyatifimde. Ben bu saldırıyı basına taşımayacağım, siz de kesinlikle bir açıklama yapmayın."* mesajını iletmesine rağmen aynı gece basına konu ile ilgili bir faks geçildi. Levent Temiz ve Ahmet lger'in bu konuda bizzat saldırıya uğrayan Oktay Yıldırım'ın sabrını göstermemesi, bu olay üzerinden cepheyi bölmek isteyenlerin işine yarayan en taktik hatalardan biriydi.

Kemal Kerinçsiz'in saldırıyı gerçekleştiren elemanını cezalandırmak yerine yanında çalıştırmaya devam etmesi, bu saldırıyı planladığı yolundaki tezleri güçlendirdi. Olay sonrasında yaşananlar cepheyi bölmek adına mükemmel fırtınaydı. Yazarlarımızdan Zeynep Oruncak cephenin bir kısmını Rusya'ya ve Hristiyanlığa hizmet etmekle suçladığı "İsa'nın Bozkurtları" başlıklı yazısını yazdı. Yayıncılık prensiplerimiz gereği, yazının içeriğine birçok noktada katılmasak da şerhimizi koyarak yayınladık. Bu yazıyı Doğu Perinçek'ten, Ergün Poyraz'a kadar geniş bir yelpaze üzeri-

ne alındı. O kadar ki Ergün Poyraz bu yazı üzerine bizimle daha önce kararlaştırdığımız röportajı yapmayı reddetti. Daha sonra Oktay Yıldırım'ı yakın çevresindeki insanlardan koparmak için, Oktay Yıldırım'ın söz konusu toplantıda silah çektiğinden; abisi olarak gördüğü kişinin Milli Güç Platformu'na başkan olmasına karşı çıktığına kadar bir dizi yalan ilgili kişilere anlatılmaya başlandı.

Oktay Yıldırım'ın yakın çevresindeki insanların bu yalan yanlış beslemelere prim vermesi ortadaki hatalar pastasından onlara düşen ince ama önemli bir dilimdi. Yaşananların eninde sonunda davaya zarar vereceğinin bilincinde olarak **taraf-ları ziyaret ederek "bu cepheyi dağıtmak için bir darbe daha gelecek. Bunun öncesinde lütfen sakın olun ve karşılıklı bir araya gelerek; tarafların arasındaki arkadaşlığı tesis edemesek de en azından birbirlerini baltalamalarını engelleyecek iletişimi sağlayalım** çağrısını iletmeye başladık.

İlk ziyaretimiz Kemal Kerinçsiz'e yakın Sevgi Erenol'aydı. Samimi ve candan bir şekilde bizi ağırlayan Sevgi Hanım'a kaygılarımızı iletip, olayın soğumasından sonra tarafları bir araya getireceğimiz toplantıya katılması gerektiği çağrısında bulunduk ve kendisi kabul etti. Aynı şekilde Oktay Yıldırım'ın yakın çevresindeki kişilerle görüşerek benzer kaygılarımızı ve birleştirici bir yol üstlenilmesi gerektiği yolundaki niyetimizi, kendilerinin de ayarlanacak toplantıda bir tür hakemlik yapabileceğini ilettik. Bu talebimiz de kabul edildi. Sonrasında Kemal Bey'e telefonla ulaşarak bir pazartesi günü ofisinde buluşmak üzere sözleştik. O hafta işlerimizin yoğunluğu nedeni ile buluşamadığımız **Kemal Bey'i tekrar randevulaşmak üzere aradığımızda ise Kemal Bey'in bir önceki telefon görüşmesindeki mesafeli ama görüşmeye açık tavrı tamamen negatif ve görüşmeye kapalı bir tavra bürünmüştü.**

Keza; ilk görüşmemizde Türk Ortodoks Patrikhanesi'ndeki ofisinde bizi çaylı börekli ağırlayan Sevgi Hanım daha sonra te-

lefonla görüştüğümüzde Patrikhane duvarına dönüşmüştü. Bu arada Büyük Hukukçular Birliği'ndeki ayrışmada taraf olan Yeni Hayat Dergisi'nin sahibi Hanefi Altaş'a **Tempo Dergisi'nin üç kritik muhabirinden birinin "röportaj talebi" ile yanaştığını ve kendisinin bu muhabire röportaj verdiğini duyunca** soluğu Hanefi Bey'in yanında aldık. Hanefi Altaş'tan röportajı, ayarlamaya çalıştığımız birleştirme toplantısının akıbeti kesinleşene kadar ertelemesini; toplantıyı gerçekleştiremediğimiz noktada bu röportajı yayımlatmasını rica ettik. Hanefi Altaş bu öneriyi düşünceğini söyledi. **Ne var ki; biz ortaklıkta, bazılarının tabiri ile "üstümüze vazife olmadığı halde"** kendi tarzlarında da olsa vatan adına hayırlı işler yapan bu insanların ayrışmasını önlemek için oradan buraya koştururken; iki tarafa da diğeri hakkında **"dosyalar"** ileilmeye başlandı.

Neler yoktu ki... Bir tarafın aslında "Kürt" ve "Rus" asıllı olduğu dosyasını mı istersiniz... Diğer tarafın da aslında "ülkücü" olmadığı ve Büyükçekmece Ülkücüler Ocağı ile ilişkisinin ayrıntılarına dair dosyayı mı?.. Kısacası birleştirme çabası arttıkça taraflar **"dosya manyağı"** yapılarak, ayrışma ve suçlamanın dozu arttırıldı. Bu tarz provokasyonlara deva olarak uyguladığımız; **"Bir adamın nereden geldiğine değil, nereye gittiğine bakacaksın"** tezinin değil de **"Bir adamın nereden geldiği nereye gittiğini belirler"** tezinin geçer akçe olduğu bir ortamda; daha düne kadar "kanka" olanlar bir anda karşı tarafın aslında **"ne mal olduğunu"** keşfettiler.

Geldiğimiz noktada taraflar arasındaki iletişim yolları kapatılmış ve yan yana durması gereken insanlar birbirlerine düşman edilmiş durumda.

Tempo'da çıkan ve kapakta **"Kerinçsiz ve Arkadaşlarını MHP Çatlattı"** içerde ise **"Kerinçsiz ve Arkadaşlarını MHP mi Çatlattı?"** başlığı ile verilen röportajlar demeti ise yırtılan fotoğraf efektleri ile birlikte gelinen noktanın medyatik bir özeti.

Bir tarafta “*Kişisel nedenlerle istifa ettiler*” tezini savunan Kerinçsiz, diğer tarafta Ümit Özdağ’la ve MHP karşıtı gruplarla görüşmesini sebep gösteren Hanefi Altaş ve Levent Temiz.

Anlayacağınız birçok düzlemde aynı süreçte artan/arttırılan gerilim, bir Gazimiz üzerinden tezgâhlanan provokasyonla patlatıldı ve bu patlama sonucunda Milliyetçi/Ulusalcı Cephe’nin en kritik ayaklarından bir tanesi parçalandı.

Diyeceksiniz ki; peki bütün bunların arkasında kim var? İşte tezimiz ama önce dayanakları:

1) Kemal Kerinçsiz’in Büyük Hukukçular Birliği’nde gerçekleşen Gazi Oktay Yıldırım’a yönelik saldırıyı planladığı tezi mantık filtresinden geçmiyor. Kemal Kerinçsiz’in istemediklerini tasfiye etmek için tek yapması gereken “*artık toplantılara sadece yönetim kurulu üyesi avukat arkadaşlar katılacak*” demesiydi ki bunu o akşam açıkça ifade etmişti. Dolayısıyla Kemal Kerinçsiz’in basında, “*saldırgan, darpçı, Hukukçular Birliği’nde kavga*” başlıklarına sebep olacak ve kendisini darp yüzünden bir Gazi ile mahkemelik edecek bir olayı planlaması ipini çekmek için fırsat kollayanların eline istediği kozu servis etmesi anlamına gelirdi.

2) Saldırının gerçekleştiği toplantıda taraflar arasında gerilimin zirve yapacağı önceden kestirilebilir bir noktaya gelmişti. Bu saldırıyı gerçekleştirtip taraflar arasındaki ayrışmayı geri dönülemez noktayı getirmek isteyenler, **toplantı sonrasında veya sırasında yapacakları provokasyon için sadece uygun zamanı beklediler.**

3) Devlet içinde bir “ekol” Kuvvai Milliye gibi kontrol edilmesi daha zor, tabandan gelen milliyetçi dinamikler yerine; daha kontrol edilebilir, “*devletle yoğun temasta*” kişilerin ağırlıklı olduğu bir dinamiği sahnede tutmayı tercih ediyor. Bu noktada Kuvvai Milliye’den yaşa-

nan kopuşla paralel süreçte kurulan “tepkimiz.net” önemli bir gösterge.

4) Yine devlet içindeki “ekol” AB-D’ye ve özellikle Patrikhane’ye karşı Rusya kartını oynamaya kararlı ve bu amaçla müstesna teşkilatlarımızla tarihi bağı olan yapılara bu milliyetçilik ekolü içerisinde özel roller dağıtılmış durumda. Kimisini koruyor, kimisinin davetlerine garson temin ediyor. Desteğin binbir çeşidi var.

5) Farklı bir düzlemde; MHP’yi Devletin Bahçesinde tutmak isteyenler açısından Kemal Kerinçsiz gibilerinin çıkışları ve hatta Ümit Özdağ gibi isimlerle flörtleri kontrolden çıkabilir. Hukukçular Birliği’ni dağıtırken, aynı zamanda Kuvvai Milliye dinamiğinin ayrıştırılması bu yüzden birileri için bir taşla iki kuş vurmaya bedel.

6) Büyük Hukukçular Birliği’nin toplantıları çok uzun zamandır çok yakın takip altındaydı. Takip edenler açısından Büyük Hukukçular Birliği’nin avantajı, merkezlerine yürüme mesafesinde olması.

7) Danıştay olayı öncesinde Muzaffer Tekin’in çevresini kontrolsüz ilişkiler “dergah”ına çevirenler benzer şekilde bu olay öncesinde de Kemal Kerinçsiz’in ofisini ve Hukukçular Birliği’ni “dergâha” çevirdiler.

8) Devlet Bahçeli olay öncesinde Hukukçular Birliği bünyesindeki bazı isimlerle sıcak temas kurmaya başladı ve kafalar karıştı.

9) İki taraf hakkında dosyaların kaynakları aynı; beslenen taraflar farklı.

Sonuçta; yaratılan provokasyon ortamı sonucu hem Devlet’in milliyetçilik Bahçesinin kontrolden çıkmasına karşı önlem alınmış oldu hem de kontrol dışı “yaramaz” unsurlar tasfiye edildi.

Kemal Kerinçsiz gerçek bir lider gibi davransaydı bu olaydan güçlenerek ve tarafları birleştiren bir konumda çıkabilirdi. Ama o “damarına siyaset virüsü bulaştı” tezini doğru çıkarırcasına, kendisini merkeze koyan bu olaylar serisinin arkasındaki glerin mesajını “doğru algılayarak” kendisine taraf seti. Taraf seçtiği noktada bir hareketin lideri olmaktan çıkıp, bir hizbin başına dönüştü. HATA YAPTI. Uzun vadeli siyasi hedefini doğru tespit edip, kendisine erken doğum yaptırmak isteyenlerin tuzağına kendi elleri ile yürüdü.

Devletin bir birimi ile yakın teması hayatlarının ana koruyucu/yükseltici manivelası olarak kullananların ise aşağıdaki soruyu çok samimi bir şekilde ele almaları gerekiyor. Konuyla alakalı soru şu: Devletsiz milliyetçilik yapılır mı? Bu sorunun cevabı çok tartışmalı ve hatta paradoksal. Ama şu kesin. Milletsiz milliyetçilik yapılmaz! Türkiye Cumhuriyeti bir noktada devletine rağmen milletin hukukunu koruyan bir Lider’in eseridir.

Liderliğe; hem de bu davanın liderliğine soyunanların...

Liderliğe; hem de devletimizin kaotik bir süreçte çeşit çeşit ekollerin etkisi altına girdiği bu dönemde liderliğe soyunanların, devletle ilişki ile milletle hukuk arasındaki dengeyi çok daha cesur ve çok daha taktik bir çizgide kurgulaması gerekiyor. Yoksa bölünerek oğalrısınız ama byyemezsiniz Türkiye’de milliyetçiliğin amiplemeye değil, sağlam karakter ve akıllar çerçevesinde vcutlaşmaya ihtiyaı var. Vatan’ın mevzuubahis olduğu durumlarda gerisinin teferruat olduğu konusunda samimiyseniz şapkayı önünüze alıp düşünme zamanınız gelmiştir Beyler ve Bayanlar.

2.3. MEDYANIN GÖRMEDİĞİ OKTAY'IN BOMBALARI VE "ULUSALCI ÇETE"

Türk medyasının, Şemdinli vakasında da Danıştay cinayeti sonrasında da Hrant Dink cinayeti sonrasında da ve şimdi de Ümraniye'de "bombalı evle" başlayan tutuklamalar zinciri sonrasında da bir güvenlik bültenine dönüşmesinde tembelliğin çok büyük etkisi var. Hiçbir muhabir kendisine servis edilen bilgiyi "Acaba doğru mu?" filtresinden geçirmediği için, ortalık komedi seviyesinde cereyan eden bir yalan bulutuna dolanmış durumda. Bizim Oktay'ın da adının karıştırıldığı bu olayları namuslu bir şekilde haberleştirmek isteyebilecek medya mensupları olduğunu bildiğimiz için onlara ortaya serilen ilişkiler ağını daha net anlamalarına yardımcı olacak bir mini rehber hazırladık.

1) Rütbe ve iş karışıklıkları

a) Kuvvai Milliye Derneği'nin başkanı Bekir Öztürk "*Emekli Albay*" değildir. Bekir Öztürk, Mersin'de çalışan bir sağlık görevlisidir. **Kuvvai Milliye Derneği'nin Kuvvayi Milliye Derneği ile alakası yoktur.** Birinin başında kendi halinde, ülkesi için bir şeyler yapmaya çalışan, borçlanıp kredi alarak dergi çıkartan bir vatansever; diğerinin başında düğün salonlarında düzenlediği abuk subuk törenlerle Kuvva adının lekelenmesine vesile olan bir emekli albay vardır.

b) Muzaffer Tekin'le birlikte tutuklanan Zekeriya Öztürk; emekli albay değildir. Emekli yüzbaşısıdır.

c) Oktay Yıldırım, “*helikopter pilotu*” değildir. Komandodur. Kayseri Komandodandır. Gökyüzü ile tek ilgisi dağlarda mücadele ederken altında yatması ve onlarca kez yaptığı paraşüt atlayışlarıdır.

d) Muzaffer Tekin emekli albay değildir. Emekli yüzbaşısıdır. Çok uzun seneler önce; ünlü Tuzla olayı sonrasında ordudan istifa etmiştir. Merak eden araştırır.

2) İlişkiler Ağı

Herkesin sıfatı “*ulusalci/milliyetçi*” olduğu için; kamuoyuna sunulan portre bütün servis edilen isimlerin yediklerinin içtiklerinin ayrı gitmediği yönünde. Çeşitli mitinglerde ve toplantılarda bu isimleri yan yana gösteren fotoğraflar üzerinden gerçekleştirilen **kadraj mühendisliği bu propagandanın ana malzemesini oluşturuyor. Hâlbuki kazın ayağı hiç de öyle görüldüğü gibi değil...** Muzaffer Tekin ile Veli Küçük’ün arası limonidir. Muzaffer Tekin ile Oktay Yıldırım’m arası, **aşağıda ayrıntılarını bulacağınız olay akışı sonrasında**, açılmış ve bir zaman birbirlerine “baba-oğul” kadar yakın olan bu ikili uzaklaşmıştır. Oktay Yıldırım ile Zekeriya Öztürk’ün arası açıktır, görüşmezler. Oktay Yıldırım ile Kemal Kerinçsiz kavga-lıdır. Bekir Öztürk ile Muzaffer Tekin tanışmamıştır bile. Bekir Öztürk ile Kemal Kerinçsiz’in arası açıktır; görüşmezler. Bekir Öztürk ile Oktay Yıldırım; biri dernek başkanı, diğerinin derneğin İstanbul il başkanı olması nedeni ile sürekli telefonda görüşürler. Oktay Yıldırım ile tutuklananlardan Mahmut Öztürk’ün arası limonidir ve görüşmezler. **Bütün buna rağmen med-yaya yansıtılan resim bu şahısların sürekli görüşen, yedikleri içtikleri ayrı gitmeyen, birlikte “plan yapan” bir “çete” olduğu yönünde. Birbirlerine düşman derecesinde uzak insanların bulunduğu bir grup ancak bu kadar yanlış resmedilebilir.**

3) Yakın Geçmiş Olay Akışı

Aşağıda kaba hatları ile sunacağımız olay akışı, bugün gelen noktayı anlamak ve ilişkiler ağının niteliğini kavrayabilmek açısından şart. Gerçek gazetecilik yapmak isteyen medya mensuplarına aşağıdaki olaylar akışını araştırmalarını ve konu ile ilgili zamanında yazdığımız yazıları okumalarını tavsiye ediyoruz. Olaylar genel sırası ile verilmiştir

a) Muzaffer Tekin'in Kadıköy'deki ofisi, ulusalcı/milliyetçi kesimden birçok ismin buluşup sohbet ettiği bir mekândır. Danıştay saldırısı öncesinde Zekeriya Öztürk Muzaffer Tekin'le tanıştırılır ve ofise sürekli gidip gelerek Muzaffer Tekin'le samimiyeti ilerletir. Danıştay saldırısının faili Alparslan Aslan, tekkeye dönüştürülen Muzaffer Tekin'le bu ofiste tanıştırılmıştır.

b) Danıştay saldırısı sonrasında Muzaffer Tekin arkadaşlarına Danıştay saldırısında adı geçen Alparslan Aslan'ın zamanında ofisine getirildiğini ve kendisi ile tanıştırıldığını anlatır. O gece aralarında Zekeriya Öztürk'ün de bulunduğu bir grupla akşam yemeği yerken evine polislerin geldiği ve arama yapacakları haberi gelir.

c) Bunun üzerine **Zekeriya Öztürk, Muzaffer Tekin'i** *"olay durulana kadar ortalıkta görünmemesi, görüldüğü takdirde kelepçelenerek medyaya afişe edileceği, olay durulduktan sonra gidip ifade verebileceği"* yönünde **ikna eder**. Zekeriya Öztürk, Mehmet Eymür'ün de avukatlığını yapan kendi avukatı Ertaç Giray'ı alarak Muzaffer Tekin'in evine gider ve polislerin aramasına nezaret eder. Bu arada **Muzaffer Tekin, bu ekibin yanlış yönlendirmesi sonucu, Emniyet'e gitmek yerine o geceyi Zekeriya Öztürk'ün bir arkadaşının evinde, sonraki geceyi ise Mahmut Öztürk'ün evinde geçirir**. Bu arada medyada *"Kaçak Yüzbaşı Aranıyor"* manşetleri altında **operasyonun psikolojik boyutu güçlendirilir**. Alakası olmadığı bir olayda, daha ilk gecedен vereceği bir ifade ile önlenilecek bu operasyon, yanlış/kasıtlı yönlendirilme sonucu

Muzaffer Tekin'i hedef tahtasına yerleştirir. **Muzaffer Tekin'i yanlış yönlendirerek saklanmasına vesile olan bu ekibin başı**, Muzaffer Tekin'in intihar girişiminde bulunduğu sabahın önceki gece yapılan **bir görüşme sırasında uyarılır**: *"Muzaffer Tekin'i yanlış yönlendiriyor, hata yapıyorsunuz, hata yapmasına neden oluyorsunuz."* uyarısının yapıldığı bu görüşmenin ve sonrasında Tekin'in hastaneye getirilişi hikâyesinin ayrıntılı içeriğini **"Muzaffer Tekin İntihar Etmeden Bir Gece Önce, Bir Gece Sonra"** başlıklı bölümde bulabilirsiniz.

Bu uyarının üzerinden 24 saat geçmeden Tekin intihar girişiminde bulunur ve Muzaffer Tekin'i yanlış yönlendiren bu ekip Muzaffer Tekin'i hastanenin kapısında bırakarak uzaklaştır. Muzaffer Tekin'e hastanede en yakın arkadaşları sahip çıkar. **Sahip çıkanlar arasında Oktay Yıldırım da vardır.** Neticede Muzaffer Tekin'in Danıştay cinayeti ile alakası olmadığı, **Alparslan Aslan'ın Fethullahçı yapılanmalarla bağlantısı ortaya çıkar** fakat kamuoyunda bir *"Muzaffer Tekin/Ulusalcı Çete"* fırtınası estirilmiştir bir kere; kimse Fethullahçı şebekenin adını ağzına bile almaz. Bu olay sonrasında ulusalcı cephede toplantılar, örgütlenmeler devam eder. **Kemal Keriñsiz fenomeni yükselişini sürdürür.** Kemal Keriñsiz'in daveti ile Oktay Yıldırım Kemal Keriñsiz'in başkanı olduğu Büyük Hukukçular Birliği toplantılarına katılmaya başlar. Bu arada www.kuvvaimilliyenet.net adresinde yayın yapmakta olan

Bekir Öztürk, sayfalarını Kemal Keriñsiz ve ekibine açarak, onların daha geniş bir kitleye ve daha sağlıklı bir teknik altyapıya kavuşmasına vesile olur. Bu arada kuvvaimilliyenet.net adresinden yayın yapan oluşum dernekleşme çalışmalarına başlar. **Bu aşamada Bekir Öztürk ile Kemal Keriñsiz arasında görüş ayrılıkları başlar.** Kemal Keriñsiz kendi ayrı yapılmasını oluşturmak isterken; Bekir Öztürk, Kemal Keriñsiz'in

Kuvvai Milliye altında yer alacağını düşünerek ve buna güvenile- rek hareket eder. Bu ikili arasında yaşanan iletişim kopukluğu- nu gidermeye çalışan **Oktay Yıldırım ile Kemal Kerinçsiz arasında Büyük Hukukçular Birliği toplantısı sırasında sert bir tartışma yaşanır.**

Bu toplantı sırasında, **Oktay Yıldırım, Kemal Kerinçsiz'in** adamlarından birinin saldırısına uğ- rar. Bu saldırı sonucunda korneası çizilir ve kaşı yarılr. Oktay Yıldırım, Kemal Kerinçsiz'in temsil ettiği davaya zarar gelmeme- si için, bu saldırıyı ne medyaya, ne ilgili makamlara bildirir. Söz konusu gelişme ile ilgili ayrıntılı bilgileri **Devlet Bahçesinde Milliyetçilik ve Kemal Kerinçsiz'in Hataları** başlıklı ya- zıda bulabilirsiniz.

Bu olay sonrasında Oktay Yıldırım ile Kemal Kerinçsiz'in arası bir daha tamir edilemeyecek düzeyde açıldı. Daha da önemlisi; bu olayla ilgili Muzaffer Tekin'e yalan yanlış bilgiler taşıyanlar, **Muzaffer Tekin'in Oktay Yıldırım'la ilişkisi- ni zayıflatılar ve birbirine çok yakın olan bu ikilinin arasına soğukluk girdi.** Oktay Yıldırım, Muzaffer Tekin'in Kemal Kerinçsiz tarafında yer almasına ve kendisine taşınan ya- lan yanlış söylentilere inanmasına fazlası ile bozulmuştu.

Bu olay sonrasında “ulusalcı cephe” ikiye bölündü. Tarafları barıştırmak üzere bizzat çabalamamıza rağmen; bu barıştırma çabaları taraflara diğer taraf hakkında beslenen de- zenformasyonun çamur boyutuna varması ile imkânsızlaştı ve bize de bu durumda oturup yukarıda bağlantısını (link)ini ver- diğimiz yazıyı yazmak kaldı.

Kendisi üzerinden yaşanan provokasyonlar sonrasında Oktay Yıldırım'ın bizzat bana söylediği *“Ben artık oturup yazı- larımı yazacağım, çocuklarıma bakacağım.”* cümlesi içine düş- tüğü ruh halinin birebir yansımasıydı. Oktay hızla elini ayağını toplantılardan, v.s.'den çekti ve ailesine daha fazla zaman ayır- maya başladı. Bu arada bir yandan kendine iş arıyor, bir yandan

üniversiteye ek lisans çalışmalarına devam ediyor, bir yandan da yazılarını yazıyordu. Aynı zamanda bacağına nükseden rahatsızlığının tedavisi için günde 2-3 hastaneye gidip gelmeye başladı. Bu arada bir işe girdi ve bu işte gördüğü yanlışlıklara ortak olmamak adına birkaç aya kalmadan bu işten ayrıldı. İş bulma ümidini kaybettiği noktada; *“Bu yaz sonuna kadar iş bulamazsam Kayseri’ye geri döneceğim, orada ailem var, çevrem geniş, daha kolay yaşarım, başka türlü olmayacak.”* demeye başladı.

Bu dönemde; Kuvvai Milliye Derneği üyeleri, Oktay’dan İstanbul’daki örgütlenmenin başına geçmesi için ısrarcı oldular. Oktay; *“Beni yalnız bırakmayacaksınız.”* şartını koşarak bu görevi kabul etti. Sonra Oktay’a; askerlikten tanıdığı komutanlarının yöneticisi olduğu bir güvenlik şirketinden iş teklifi geldi. İstanbul’un sayılı eğlence mekânlarından birinin güvenlik müdürü olması yönünde yapılan teklif Oktay Yıldırım’ı ciddi anlamda ikileme düşürdü. *“Bu işe çok ihtiyacım var ama bar fedaisi derler diye kabul etmek istemiyorum.”* şeklinde ifade ettiği bu kaygılarını en yakın arkadaşları ile paylaştı ve sonunda üst düzey sorumluluk alacağı bu işi kabul etti. Yeni işine başlayıp; *“Ulan köftehor para kazanmaya başladın cebini bile hemen yeniledin, artık capucchinolar senden.”* tacizlerine maruz kalmasının üzerinden bir ay geçmeden birileri *“Ümraniye’deki bomba ev”* ve *“Bombacı Astsubay”* hikâyesini patlattı ve gerisi malumunuz.

Yaşananların İstanbul kesitindeki kılcal damarlarından kısa bir kesit sunduk sizlere. Fazlası var; eksigi yok. Oynanan senaryonun makro boyuttaki analizini sonraki yazılarda dikkatinize sunacağız. Olayları uzaktan takip eden ve uzaktan takip etmekle kalmayıp, önüne konanları sorgulama/araştırma yeteneğinden yoksun medya mensuplarının desteği ile yaratılan bu *“Ulusalcı Çeteler/Bombacı Astsubay”* hezeyanının gelişimi ve arka planı bu yüzden çok önemli. Aksi takdirde bir çocuğun *“Bana bu bombaları Oktay Yıldırım verdi.”* sözü üzerinden Ümraniye’deki eve takılıp olay-

ların arka planını araştırmadan önünüze geleni servis etmeye başlarsanız Oktay Yıldırım'ın evinde sakladığı ve asla bulunmayan esas iki el bombasını atlarsınız. Nasıl bomba haber değil mi?.. Aybüke ve Efe'yi kastediyorum... Oktay'ın sevgili eşi Ayşegül ile Dede Korkut masalları okuyarak büyüttükleri kızı ve oğlu. Benim bildiğim; Oktay'ın toplumun üzerine atmaya hazırlandığı iki bomba bu iki yavru-cak. Varsa günahı, boynuna... Bize; bildiğimiz, güvendiğimiz ve hatalarına rağmen sevdiğimiz Oktay Yıldırım'ın gerçeklerini savunmak düşer. Bizi savunurken düşen bir ASKER için elimizden ancak bu gelir.

2.4. KUVVACININ BASILMA REHBERİ

Bizim Oktay'ı içeri aldılar. Gazetelerde okuyor, televizyonlarda izliyorsunuzdur. Şu **"Bombacı Astsubay..."**

Türk Medyası Pavlo'nun köpeği gibi artık önüne Muzaffer Tekin ve Kemal Keriñsiz fotoğrafı konulduğunda hemen aynı şekilde salya salgılamaya başlıyor ve başlıyor bir *"derin devlet"* nidası. Bizim Oktay'ın da Muzaffer Tekin'i öperken fotoğrafının yanına bir de Ümraniye'de *"patlayıcı dolu ev"* hikâyesi servis edilince *"Derin Devlet'in"* ferishtahı karşınızda beliriyor. **Sağolsun sevgili Oktay'da da öyle bir surat var ki yanına Aysun Kayacı'yı koyup PEPSİ reklamı yapsanız fayda etmez.** Tabii bu sefer Oktay'ın suratı ile yetinmemişler. Artık standart olduğu üzere Beyazıt'taki mitingde (*ne bereketli mitingmiş mübarek*) Kemal Keriñsiz ve Muzaffer Tekin'le aynı kareye girdiği fotoğrafları da servis edip yanına bir de *"Ümraniye'deki evdeki patlayıcıları Hasdal Kışlası çöplüğünden topladığını itiraf etti."*cümlesini eklemişler.

El insaf Oktay; el insaf güzel kardeşim... Ben seni aylardır uyarmıyor muyum?

"Şu patlayıcıları hep aynı kışlanın çöplüğünden toplama; ara sıra git Gayrettepe'deki Jandarma'nın; Selimiye'de 1. Ordu'nun çöplüğünü karıştır. Bizim de başımızı yakacaksın." demedin mi ben sana. Sen hep aynı çöplükten fünüye, patlayıcı toplarsan adamlar tabi yakalar. **Fethullah Gülen bu ülkenin güvenlik kuvvetlerine boşuna mı "gönül koydu" bugüne kadar.**

Şimdi ayıklayacağız pirincin taşını. Uzun süre çöplüklerden fünüye falan da toplayamayacağız sayende. Hâl-

buki hep beraber o kadar yeri uçuracak; daha nice senaryolara imza atacaktık.

Farkındasınız... Tehlikenin değil... Yaşanılan laçkalığın, ciddiyetsizliğin ve temelsizliğin... Artık bu laçkalıkta bizim de sınırlar gevşedi. Eş dost, her an toplanmaya hazır halde bekliyor; devletimizin içindeki güç savaşlarına bu sefer kimi kurban vereceğimizi bekler halde dolaşıyoruz.

Senaryo hep aynı...

- **Afişe edilecek adam çevresinde afişe edilmeden önce ilginç bir ziyaretçi, telefon trafiği yaşatılarak gerekli ses kayıtları yedeklenir.**
- Afişe edilecek adam bir gece baskını ile evinden, işyerinden toplanır.
- O sırada daha arama emrinin mürekkebi kurumadan Zaman'a ve Samanyolu'na haber sızdırılır *(bu sefer çeşitleme yapıp Vatan'ı da katmışlar.)*
- Zamanında Beyazıt mitinginde görevlendirilen **derin haber ajanslarından birinin muhabirinin fotoğrafından seçilen fotoğraf, gerçekleştirilmek istenen kadraj mühendisliğine uygun olarak habere eklenir.**
- Söz konusu kişi gözaltında tutulurken **Pavlov'un köpeği reflekslerine sahip medya üzerinden haber derinleştirilerek kamuoyu hafızasına nakşedilir.**
- Sonra "pardon" denilerek kurban serbest bırakılır ve bir süre sonra bakılır ki **"derin devlet" yine beraat etmiş.**

Az kaldı unutuyorduk... Ne olursa olsun kişi **"Kuvvacı"** diye de etiketlenir.

Bu senaryonun her an hepimizin başına gelebileceğini düşündüğümünden sizler için bir “Kuvvacının Basılma Rehberi” hazırladım.

a) “Derin Devlet” fotoğraflarınızı yanınızda taşıyın

Son birkaç yıl içinde bu ülke adına bir şeyler yapma sevdası ile toplantılara katılıyorsanız; birileri ile aynı kadrada bulunma ihtimaliniz çok yüksektir. Neticede Boğazlıyan

Kaymakamı'nın asılmasının anıldığı miting Google Earth kadrājından çekilseydi; hepimiz aynı kadrada olurduk. Açığı doğru ayarlayıp, yeteri kadar yüksekten çekerlerse hepimiz Tayyip'in adamı bile oluruz. O yüzden bu kadrāj mühendisliğinden teorik olarak kurtulamayacağınız için bari kontrolü elinize alın ve en azından Muzaffer Tekin ve Kemal Kerinçsiz'le tanışıp, beraber bir fotoğraf çektirin ki sizi içeri aldıklarında Fethullah'ın gönül koyduklarının elinde daha somut kanıtlar olsun.

b) Standart bir “suçsuzum” metnini arkadaşlarınıza dağıtın

Çok zor değil. Neyle suçlanacağınızı az çok biliyorsunuz. Bunu göz önüne alarak vasiyetiniz misali; “Ben suçsuzum, üzerine atılan bütün suçlamalar iftiradır. Veli Küçük, Muzaffer Tekin'i; Kemal Kerinçsiz'i tanırım ama Tayyip Erdoğan'ı da tanırım. Hiçbirinin de adamı değilim. Hasdal Kışlası'nın çöplerini de hiçbir zaman karıştırmadım.” mealinde bir metin hazırlayın ve arkadaşlarınıza dağıtıp, içeri alınmanız durumunda, bu metnin başta Zaman ve Samanyolu sonra diğer medya organlarına dağıtılmasını sağlayın.

c) Yakışıklı çıkma sorunu

Maşallah bizim cenahta; Oktay'ın tabiri ile *"hısmını sevmiş gibi"* surat var; o yüzden "demokrat liboş" tayfasının *"bu herif kesin yapmıştır"* suçlaması karşısında elimizden bir şey gelmiyor. Bu nedenle gidin; en yakışıklısından, en ***"Baskın Oranvari; melun melun ama entelektüel ve onurlu bakanından"*** birkaç resim çekirin ve arkadaşlarınıza dağıtın ve içeri alındığınızda basına bunu dağıtmalarını söyleyin. Doğruya doğru. Bizim Oktay'ı Muzaffer Tekin'i öperken ki halini izliyorum da *"Adamı tanımasam ben de kesin bu yapmıştır derim."* diyorum kendi kendime. Kurtlar Vadisi izleye izleye **"derin devlet uzmanı"** olmuş milletin önünde Muzaffer Tekin öyle öpülür mü güzel kardeşim.

d) Temas Haritanızdaki İstem Dışı Değişikliklere Karşı Dikkatli Olun

Çevreniz kalabalık olabilir ama her insanın temas haritası belli sapmalara rağmen uzun vadede istikrarlı bir şemale sahiptir. Fakat durup dururken birden; *"bu adam da nereden çıktı, niye benimle temasa geçti"* hissine kapılıyorsanız bilin ki Vatan Caddesi yolu gözüküyor olabilir. Bu durumda varsa eşinizi çocuklarınızı olasılıklara karşı hazırlayın, diğer maddelerde sıralanan eksikliklerinizi tamamlayın.

e) İyi Polis/Kötü Senaryoları

Böyle bir senaryoda sizi tutuklayacak, alıp götürecek arkadaşların eğitimleri malumumuz. O yüzden içerde başıma ne gelir diye hayıflanmak yerine, alın birkaç film ve izleyin. En azından Cnbc-e'deki X-Files, Cold Case gibi dizileri takip edin. **Oktay gibi Hasdal Kışlası çöplüğünden patlayıcı, fünye toplama işindeyseniz; ayrıca bir de CSI-New York'u izlemenizde fayda olabilir.**

f) Bilgisayarınızın “Image” Kopyasını İsteyin

Bakın bu ciddi. Arama sonrasında evinizden aldıklarını bir tutanakla tespit etmek zorundalar. Bizim Oktay’a olduğu gibi bilgisayarınızı da alacaklar ve bu tutanağa “bilgisayar” diye geçecek. **Hâlbuki o bilgisayarın sabit diskinde ne olduğunu da tutanakla tespit etmek zorundalar.** Yoksa bir bakarsınız “*senin bilgisayarında bomba düzenekleri talimatları vardı*” gibi bir Atabeyler suçlaması ile karşı karşıya kalırsınız ki aksini ispatlayabilene aşkolsun. Hatta yazarlarımızdan Doç. Dr. Ümit Sayın’a yaptıkları gibi **bir bakmışsınız sabit disk-niz internette site olmuş;** siz de uğraşıp duruyorsunuz siteyi kapattırmak için. O yüzden evinizi aramaya gelen Emniyet’ten arkadaşlara aynen şöyle deyin: “*Bilgisayarımın hard diskimin kriminolojik standartlarda alınmış bir “image”nın veya hash dosyasının kopyasını istiyorum.*” “*O ne?*” dememeleri lazım ama olur da derlerse; **onlara bilgisayar kriminolojisi bölümlerini arayıp öğrenmelerini ve gereğini yapmalarını aksi takdirde bilgisayarın hukuken delil kabul edilemeyeceğini söyleyin.** Her şeye rağmen hukuk devletinde yaşıyoruz nitekim.

g) Siteye haber koyacaksanız Milliyet’ten Belma Akçura’yı arayın

Bakın bu çok önemli. En son Hrant Dink suikastinde; Hrant Dink’in öldürülmesi ile ilgili metnin saatinin suikastten önce gözükmemesinin sebebinin ABD’deki sunucularımızın haberin zamanı olarak Türkiye saatinden yedi saat önce göstermesi olduğunu anlatana kadar göbeğimiz çatladı. Hatun kararlı. Bizim Hrant Dink suikastini önceden bildiğimizi kanıtlama peşinde. **Mantık, teknik bilgi yok... Ne var? “Derin Devlet” hezeyanı...** Hanımefendi bir de demesin mi: “*Siz milliyetçi olarak nasıl ABD’de sunucu kullanıyorsunuz?*” Nasıl deşifre olduk; nasıl kadıncağıza rezil olduk bilemezsiniz. Bu uyarı üzerine arka-

daşlarla toplandık; Langley'i aradık, "*Houston; we have a problem*" dedik ve hemen bize yeni brifi geçtiler... Brifte ne mi yazıyordu?.. "*Langley'i arayıp, Houston demeyin; NASA ile kavgalısınız...*" STOP "*Bir daha maskeniz düşmesin diye, Nevşehir'den bir sunucu ayarlayın; orada bizim UFO izliyor ayağına örgütlediğimiz bir küçük grup var, onlar size yardımcı olur...*" STOP "*Belma konuyu deşmeye devam ederse, icabına bakın, Oktay'ın malzemeleri kullanın...*" STOP

Gördün mü Oktay başımıza açtığın işleri?.. Yakalattın bütün malzemeyi. Çöplük çöplük dolaşacağız şimdi.

Neyse sevgili okur. Benim bu yazıya ihtiyacım vardı. Sürçü lisan ettiysek affola. Şimdi izninizle biraz uyuyacağım. Kapım çalınırsa da "**kim o**" diye sormayacağım. O anladı beni...

2.5. ÇETE KİM?

Tayyip Erdoğan'ın başbakan olduğu bu memlekette çıkabilir karşınıza bu soru: **“Çete kim?”**

Unakıtan'ın Maliye bakanı olabildiği bu ülkenin sokağında çevirip ısrarla sorabilirler: *“Sen bu çeteyi tanıyor musun?”* Devletin gizli istihbarat raporlarının devlet kurumlarıyla beraber Fethullah'a ulaştığının belgelendiği bir memlekette (Bkz: *Necip Hablemitoğlu/Köstebek*) belge üstünde belge bırakmazlar, akıllarında tek bir soru: **“Çete kim?”** Yoktur izahı. Tanımak suç olur; arkadaşlık kanıt; **uyuşturucu kaçakçıları ile arkadaş olanların bakan olabildiği bu güzelim ülkede.**

Kategorize etmek şarttır.

“Hem milliyetçi, hem solcu nasıl olunur?” anlaşılmaz, terörü soğuk savaş ve şimdi de AB-D şablonları ile algılamaya çalışanlar tarafından.

Eksikliği çekilen iyi niyetten çok YÖNdür.

Milleti ve devleti adına yön bulmaya çalışanların, milleti ve devleti yönetirken ithal pusulalara güvenenlerin önüne atıldığı bu girdapta *“Milliyetçilik vatanımı sevmektir. Solculuk vatanımı insanı üzerinden sevmektir. Namus pankartı taşıttırılan fahişeler bizi bağlamaz.”* demeniz bir şey ifade etmez.

ASKER, VATAN, MİLLET gerilmiştir bir kere çarmıha... Sizden böğre saplanan o son mızrak darbesi olmanız istenir. **Dönüp şöyle bir bakarsınız “Kudüs”e; bir de çarmıhtakine. Güler geçersiniz; anlarsınız “Roma” bahane.**

Sakın yanılmayın. Bu sahnenin tek mimarı değildir **AKP... Temmuz’un hemen peşi sıra gelir Ağustos...**

Cebinizde bırakın yüzlercesinin, 5 tanesinin adresi olsa içeri alınacağınız Türkiye’de, **yüzlerce generalin, on binlerce subayın mahremini depolamış OYAKBANK** satılır Hollandalılara ya da **“Türk diyerek ülkeyi bölüyorsunuz”** diye suçlandığınız günlerde, PETKİM bir garabet konsorsiyuma verilir... **Hürriyet’in manşetine çekilir Açık İstihbarat’taki köşe kavgası.** Sahne arkasında ise kurulmuş tam bir **şölen sofrası.** Sahnede ise **“sözde değil özde”** nutukları atarken utanmayanlar.

Sakın şaşırmayın... Siz, sabah önünüze gelen yarım ekmek beyaz peynir ve bir tutam zeytini yerken, ekmeğin sarıldığı gazeteyi okuyun... **Ekmek ve gazetenin bu toprağın namusu olduğu** aklınıza gelsin dört duvar arasında. Yurdun AB standartlarında bir mahpus köşesinde **yırtık bir köşe yazısı** gözünüze çarpsın.

“Muhtemelen de 11. cumhurbaşkanını ana muhalefet partisi CHP ile uzlaşarak seçeceğini ilan edecek. Böylelikle milletvekili adaylarını belirlerken Milli Görüşçüleri liste dışı bırakarak ilk sürprizi yapan ve merkez partisi olma yolunda önemli bir adım atan Erdoğan şimdi seçimden sonra yapacağı bu ikinci sürpriz atakla merkezdeki yerini pekiştirmeyi hedefliyor. **Erdoğan’ın henüz kamuoyu ile paylaşmadığı bu kritik kararını çok güvendiği bir kurmayı aracılığı ile çok büyük iki uluslararası finans kuruluşuna da bildirdiği anlatılıyor.** Zaten bu bilgi de dış dünyadan içeri, önce İstanbul’a, ardından da Ankara kulislerine geliyor. Borsada ve döviz piyasasında son

birkaç günden beri yaşanan olumlu gelişmede de bu bilginin etkisi olduğu konuşuluyor.” yazdığını görün gözlerinizle.

Cumhurbaşkanlığı ile ilgili kararını milleti ve devletinden önce uluslararası finans kurumları ile paylaşan birinin başbakan olduğu bu memlekette hâlâ soruyorlarsa size “Çete kim?” diye; okuyun okuduklarınızı, anlatın bildiklerinizi.

Mehmetçiği ihraç malı yapan Soros’un tefeciliğinin merkezi Hollanda’ya satılan Oyakbank’taki hesaplarınızdaki kuruşlar incelenirken hesap verin; kuruşu kuruşuna. Sizin devletiniz neticesinde. Pusula sorunu da halledilir günü gelince.

2.6. FACEBOOK KRİMİNOLOJİSİ, 6 DERECE TEORİSİ VE 2020'LERİN GENERAL KADROSU

Entelektüel Asker yaratma hevesine kapılanların küresel planla şiir gibi olması ile hız kazanan dönemde; **ASKER** Oktay Yıldırım'ın tutuklanması ile başlayan süreç **ENTELEKTÜEL İlhan Selçuk'un** gözaltına alınması ile zirve yaptı. **"Neden?"** sorusunun cevabını hep beraber açalım...

9 aydır haklarında tek satır iddianame olmadan içeride tutulan insanlar hakkında Cumhuriyet kalem oynatmadı. Gün geldi kurunun yanında yaşı da yakmakta mahzur görmeyen zihniyet İlhan Selçuk'un da kapısına dayandı. **Cumhuriyet'in sembol ismi İlhan Selçuk'un kapısına saat 04:00'te dayanan polis miydi, kendi körlüğü mü?..**

Oktay Yıldırım, Kemal Kerinçsiz, Ergün Poyraz, Vedat Yenerer, Emin Gürses, Ümit Sayın, İsmail Yıldız gibi isimler içerideyken bu isimlerin hukuku için *"sağcıdır, Türkçüdür, faşisttir, bizden değildir"* gerekçeleri ile bir gram mürekkep harcamayanlar sıra kendilerine gelince şimdi gazetelerini 250 bin basmaya hazırlanıyorlar...

Bizim gibi **küçük adamların** gözaltına alınma, aylarca iddianamesiz içeride tutulma gerekçesini sorgulamayan **büyük adamlar** şimdi kendi sorgulamaları ile yüz yüzeler... Bu basit bir *"oh oldu"* ifadesi değil... Bu *"hukuk herkese lazım"* temel kuralının acı bir hatırlatması. Biri Cumhuriyeti laikçilik, diğeri de demokrasiyi AKP ile sınırlayan **iki savcı arasında gerilen Türkiye'de** hiç kimsenin unutmaması gereken bir hatırlatma.

İlhan Selçuk'un tutuklanma gerekçesinde "örgüte üye olmaksızın örgütün amaçlarını bilerek örgüt adına vazife yüklenmek yazıyormuş. (Milliyet'in yalancısıyız)

27 Haziran'da bırakın evimizden gözaltına alınmayı, İstanbul'un en işlek caddelerinden birinde sokak ortasında kelepçelenerek gözaltına alınan bendenizin tutuklanma talebinde ne yazıyordu: "El bombası ile yakalanan ve eylemsel faaliyette bulunabileceği değerlendirilen şahıslarla irtibatlı olmak."

İddiaların şıklığına bakar mısınız?.. Birinde; *Birilerinin eylem yapma olasılığı var ve ben onları tanıyorum*. Diğerinde; *Ortada bir örgüt var ve İlhan Selçuk örgüte üye olmaksızın örgüt adına vazife yükleniyor*. Biz buna **facebook kriminolojisi** diyoruz. Artık delilden suçluya değil, **tanıdıktan suçluyor gidiliyor**. Gözaltındayken şunları söyledim: **Devletin sağ eli sol elini kovalıyor ve arada bizim gibiler harcanıyor**. Siz çeteyi bizde değil, bizi sizlerin önüne kim attı sorusunda arayın. Neticede siz görevinizi yapıyorsunuz. **Siz çekişsiniz; biz çivi**. Görev tanımınız gereği tek bir şey yapabilirsiniz. Önünüze atılan çiviye çakmak... Burada gözaltına aldığınız onlarca kişinin bilgisayarlarını ve evraklarını tasnifle uğraşıyorsunuz. **Birileri koskoca Terörle Mücadeleyi Evrakla Mücadeleye dönüştürüp kilitliyor**.

Çeteyi arıyorsanız esas şu soruyu sormanız lazım: **Bizim gibi boy boy çividen bu sistemin hangi balonları rahatsız oldu da bizi sizin önünüze attı?** Tabi ki babamız yaşındaki amirde de, arkadaşımız yaşındaki memurlarda da bu sözlerimiz bir etki yaratmadı. Onlara verilen görev netti. Bu görevin çerçevesi Dolmabahçe'de çizilmişti ve herkese bu operasyon çerçevesinde **kurumsal sürtünmeye neden olan muhaliflerini harcama kotası** verilmişti. Ortada bir çete var, bulunacak, bul... Bu noktada kendilerine şunu sordum. Siz **6 derece teorisini** bilir misiniz?.. "*Hayır*" dediler... Anlattım: **Dünyada herkes birbiri ile en fazla altıncı dereceden irtibatlıdır**.

Mesela ben Bush ile 3. dereceden irtibatlıyım. “Nasıl” dediler... “Ben Yaşar Büyükanıt’ı tanırım. O ABD Genelkurmay başkanını. O da Bush denilen o soytarı katili. Siz insanları “o onu tanıyor, o onla aynı resimde gözüktü” şeklinde **kadraj mühendisliği** üzerinden gözaltına almaya devam ederseniz çok yakında Tayyip Erdoğan’ı da gözaltına almak zorunda kalırsınız ki; işte ancak o zaman “Çete Kim” sorusunun kökenine inmiş olursunuz.” dedim.

Bir insanın diğeri ile “irtibath” olmasının binbir anlamı olabileceğini; bugün “**çete/örgüt kurmakla suçlanan birçok insanın bırakın örgüt kurmayı, bir araya gelip bir kooperatif bile kuramayacak kadar ihtilaflı olduğunu**” anlatmaya çalıştım.

Gelinen noktada birilerinin; **Şamil Tayyar, Ahmet Altan, Fehmi Kuru ve Nuh Gönültaş** gibi **AKP’nin dört atlısının** propaganda yardımı ile **facebook kriminolojisinin** ve **kadraj mühendisliğini** artık kendi “mahallelerinden” insanların bile vicdanlarının ve akıllarının sindiremediği mantık sınırlarının ötesine taşıdığı gözüküyor. Ama benim aklımı kurcalayan bir başka soru var... Sizce bu süreç sadece Tayyip Erdoğan’dan Şamil Tayyar’a uzanan bir dizi insanın iktidar zehirlenmesi ile açıklanabilir mi?.. Akıl ve vicdan sınırlarını zorlayan bu soruşturma süreci sadece bir **AKP ve diğerleri çatışması** içine sıkıştırılabilir mi... Yaşanan sürecin başlangıcının **Dolmabahçe Mutabakatı** olduğu, temel metodolojisinin de **facebook kriminolojisi** ve **kadraj mühendisliği** olduğu tespitinde hemfikirsek, bu operasyonun bir ana hedefini daha ortaya net koymalıyız: “**Ergenekon**” olarak kodlanan bu cadı avı süreci aynı zamanda bir **2020’lerin General Kadrosunu şekillendirme operasyonudur**.

Temel bir soruyu soruyorum herkese, size de sorayım... Siz AB-D olsanız ve size denilse ki... 2020 Türkiye’sinin siyasi kadrolarını mı, askeri kadrolarını mı şekillendirmek istersiniz?

Sadece bir tanesini seçme hakkınız var, hangisini seçerdiniz... Bugüne kadar bu soruyu sorduğum tek bir kişi *"siyasi kadroyu"* tercih etmedi. Kendini AB-D'nin yerine koyan herkes tercihini *"askeri kadroyu şekillendirme hakkı"* üzerinde kullandı. Çünkü herkes; Türkiye'nin **teknolojik üretim altyapısının** belli bir olgunluğa erişeceği ve bugün Irak'ın kuzeyinde, Doğu'nun ve Güneydoğu'nun dağlarında ABD'nin **eğittiği teröristlerle çarpışırken**, AB'nin sağladığı mayınlar üzerinden yürümek zorunda kalan subayların **generallığe yükseldiği** noktada bu kadronun PKK'ya sivrisinek, AB-D'ye bataklık muamelesi yapacağını çok iyi biliyor.

Gözünün önünde teğmenini AB-D'nin beslemelelerine şehit veren Yarbayın; Albayın, Tuğgeneralinin, Tümgeneralin; bu Ordunun yönetim katlarına tırmandığında; AB-D'li generallerle *"Terörle Mücadelede Mükemmeliyet Merkezi"* açılışlarında gülümseyerek kameralara poz vermeyeceğinin AB-D de farkında. İşte bu yüzden... Alttan gelen bu **küresel planla asenkron kadroyu** mümkün olduğu kadar ekarte edip; Brüksel'in salonlarında ve hatta localarında; *"Terörle Mücadelede Mükemmeliyet Merkez"*lerinde, NATO karargahlarında, elit üniversitelerin doktora programlarında, İstanbul'un oligarkları ile oynanan golf oyunlarında; Afganistan'da ortak operasyonlarda pışmış, **küresel planla senkron kadroların yükselmesini sağlamak** AB-D'nin Türkiye'deki temel önceliklerinden bir tanesidir.

Ergenekon operasyonu bir yönüyle AB-D'ye bu fırsatı vermektedir. Metodoloji facebook kriminolojisi ve kadraj mühendisliği değil mi... **Yaz sicile...** Muzaffer Tekin bayram tebriği yollamış... Ümit Sayın'la MSN'de konuşmuş... Oktay Yıldırım'ın arkadaşymış... Behiç Gürcihan'la kahve içmiş... Kemal Keriñsiz'le telefonda konuşmuş... Veli Küçük'le beraber çalışmış... Vedat Yenerer'i Irak'ın kuzeyinde misafir etmiş... Emin Gürses'in derslerine girmiş... Ergun Gürsoy'la e-

mailleşmiş... Ne kadar kolay değil mi... İşte bu noktada Yaşar Büyükanıt'ın; bir astsubayla ilgili "*tanırım, iyi çocuktur*" dediği için kendisini **Şemdinli iddianamesine dâhil eden zihniyetle Dolmabahçe'de vardığı uzlaşma** daha da önem kazanıyor.

Bu ülkede AB'nin sağladığı mayınlara basa basa AB-D'nin eğittiği köpeklerle dağda bayırda çarpışanlar bir gün AB-D için tehdit oluşturacaksa onların önünün şimdiden kesilmesi gerekiyor. **TSK, entelektüel askerden profesyonel askere geçerken;** bu profesyonelliğin tanımına birileri "*küresel plana uyumlu*" tanımını da yerleştirmeye çalışmaktadır. "Ergenekon" kodlu operasyon; "*tanıdığımı tanıdığı*", "*aynı karede görüldü*" metodolojisi üzerinden; işte bu **uzun vadeli kadro planlaması** için ideal bir araç konumuna dönüştürülmüştür.

Operasyonun; "*ulusalcı/milliyetçi ise uzak dur, iktidarla bozuşma ki yükselsesin*" yolunda verdiği derin mesaj ise İlhan Selçuk'un, Doğu Perinçek'in, Kemal Alemdaroğlu gibilerinin örgütleyebileceğinin çok ötesinde **pragmatik bir zihniyet cuntasının ordu içinde kendiliğinden şekillenmesine yardımcı** olmaktadır. Bu açıdan bakıldığında uzun vadede önemli olan gözaltına alınanlar, aylardır iddianamesiz içeride çürüyenler değil, bu gözaltına alınanları sırf tanıdığı için bile siciline not düşülecek olanlardır. Daha da önemli olan komutanlarına güvenen askerlerin bu güveninin zedelenmemesidir.

Millet ve devletin bekası adına baki olanın ASKER olduğu asla unutulmamalıdır. **ASKER** düşmanının mayınına basana denir; düşmanı ile kadeh tokuşturana değil. Devletin iş bölümü çerçevesinde gerektiğinde düşman ile kadeh tokuşturmak **BÜROKRAT**'ın işidir. Ne acıdır ki "*Entelektüel Asker*" arayanların şiir kıvamına geldiği; devleti yönetme iddiasında olanların **KÜRESEL BÜROKRATA** dönüştüğü noktada: **ASKER Oktay Yıldırım**'ın tutuklanması ile başlayıp,

ENTELEKTÜEL İlhan Selçuk'un tutuklanması ile zirve yapan süreçte ENTELEKTÜEL de ASKER de aynı hukuksuzluğun hedefi haline getirilmiştir.

Tanımları karıştıranlara tekrar hatırlatırız....

3. KENDİ KUYRUĞUNU YİYEN
TÜK DEVLETİ
(DEVLET İÇİ AYRIŞMA)

*Her devletin gerilemesi, üzerine kurulu olduğu
prensiplerin çürümesi ile başlar.*

Charles-Louis De Secondat

3. 1. ABD VE TÜRKİYE'DE DEVLETİN AYNI ANDA AYRIŞMASI TESADÜF MÜ?

Kuklacıların Küresel, Kuklaların Yerel Narko-İktidar Mücadelesi:

Alaattin Çakıcı'nın yurtdışına kaçıışı; Van'daki karakol basan ve devleti tehdit eden uyuşturucu aşiretleri skandalı ve daha sonrasında Türkiye'nin bağırsaklarını iyice ortaya döken MİT-Yargıtay çekişmesi parodisinden çok önce; 17 Mayıs'ta yayınladığımız Jeo-Kritik'te aynen şöyle yazmıştık:

Türkiye'nin altındaki bazı tektonik tabakalarda çok ciddi kaymalar ve gerilmeler meydana gelmekte. **Bu tektonik kaymalar; sahne önünde gerçekleşen ve medyatik üst yapı değişimlerinden çok daha tehlikeli dinamikleri bünyesinde barındırıyor.** Bunlar:

- 1) Uyuşturucu Trafığı
- 2) İhale Trafığı
- 3) Kara/Gri Para Trafığı
- 4) Kayıt dışı Ekonomi Trafığı

Pentagon/CIA kontrolündeki Kıbrıs üzerinden geçen uyuşturucu yoluna derinlerde yapılan bir müdahaleden bazı otellerin alt katlarında kurulan özel seans odalarına; Tahran Havalimanı'na İran Ordusu'nun yaptığı ilginç müdahaleden "her şey 1 milyon furçasının" arkasındaki ağa kadar birçok gösterge, Türkiye üstte yine "türban"a dolanmış debelenirken

altta stresin ciddi anlamda biriktiğini gösteriyor. **Her an yapılmaya çalışılan bunca üst yapı değişikliğini ve sahnelenen bunca sahte krizi gölgeleyecek bir depremi tetikleyebilecek bir stres.**

Aylar öncesinden uyardığımız bu tektonik kaymalar maalesef gerçekleşmiş durumda ve:

- Taktik/stratejik düşünme becerisini iyice kaybetmiş bir devlet aygıtı;
- Birbirleri hakkında istihbarat toplayıp, birbirlerine karşı yabancı odaklarla işbirliği yapmayı "beceri" sayan istihbarat birimleri;
- Ülkenin çıkarlarından çok patronlarının ve onları besleyenlerin çıkarlarına odaklanmış ve bu çıkar kavgasını "AB değerleri", "demokrasi", "yerinde yönetim" gibi şaşaalı kavramlara dolayıp pazarlamayı çok iyi bilen medya;
- En küçüğünden, en büyüğüne kadar en iyi ihtimalle ortada bırakılmış ve hareketsizleşmiş; en kötü ihtimalle ise "Ben de yapsam ne olur?" psikolojisine girmiş bürokratik kadrolar;

ile bu kaymaların yaratacağı kaotik dinamiklere karşı bir dinamik yaratmak hayli zor gözüküyor.

Tabloyu basit bir "Vahim Türkiye" tablosu olarak algılamak ve "çürüyen devlet" emaresi olarak yorumlamak; netice ile nedeni karıştırmayı da beraberinde getirecektir.

ABD Hazine Bakanlığı'nın "kara para aklayanlar" listesine aldığı First Merchant Bank ile Van'da devlete kafa tutacak kadar fütursuzlaşan aşiretin aynı tablonun parçası olduğunu göremezsiniz; dile getireceğiniz kaygılar ebleh bir "AB için demokratik devlet" sloganı ötesinde anlam taşımaz.

Bu yazı, coğrafyamız üzerinde gördüğünüz ve ilk bakışta iç gruplar arasındaki çatışmalar olarak algıla-

dığımız birçok sürecin, aslında ABD içinde yaşanan ayrışmanın yansımaları olduğunu ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu nedenle, eski dönem uyuşturucu trafiği ile yeni dönem uyuşturucu trafiğinin dinamiklerinin ve Türkiye uzantılarının iyi etüt edilmesi gerekmektedir.

Yirmibeşoğlu Paşa'nın Yıllar Öncesinden Yaptığı Uyarı:

Eski Özel Kuvvetler Komutanı Emekli Orgeneral Sabri Yirmibeşoğlu, 1990'ların başında Boğaziçi Üniversitesi'nde terörizm üzerine yapılan bir konuşmada aynen şunları söylemişti:

“Tokyo'dan Londra'ya uyuşturucu demokrasileri kurulmuştur. Bunlar hakkında ne yapmayı düşünüyorsunuz?”

Yeniçağ'dan Aslan Bulut'un köşesinde yer verdiği bu anekdot, bir emekli orgeneralin ağzından dile getirilmesinden çok bir eski Özel Kuvvetler Komutanı'nın ağzından dile getirilmiş olması nedeniyle çok önemlidir. Hele komutanlığı döneminde, ABD'nin ve NATO'nun bütün üst düzey işleyişlerini ve kurumlarını yakından tanıma ve tecrübe etme fırsatına erişmiş bir isim olan Yirmibeşoğlu'nun 1990'ların başında 1 trilyon dolar civarında olan uyuşturucu pazarının ülkeler üzerindeki etkisine merkez ülkeleri doğrudan hedef göstererek koyduğu bu teşhis bir kat daha önemlidir.

Bir ülkenin özel kuvvetleri, o ülke üzerinden geçen uyuşturucu trafiğinin en sağlam gözlemcisidir. Sağlam durmadığı takdirde, ülkeyi kaosa sürükleyebilecek, sağlam durduğu takdirde ise ülkeyi kaostan çıkarabilecek gözlemciler.

17 Mayıs'ta yayınladığımız Jeo-Kritik'te; işte bu gözlemcilerden bir ekibin, Urfi Çetinkaya'nın bir adamını Türkiye'ye getirip sorgulamaya aldığını ve bu sorgulama sonucunda gelişecek

olayların Türkiye'nin güneyinden geçen ve Pentagon kontrolündeki uyuşturucu yolu ile ilgili ciddi sonuçlar doğurabileceğini duyurmuştuk.

Bunun ardından Alaattin Çakıcı'nın yurtdışına kaçışı (kaçırılışı)nı, daha sonra yakalanışını, Van'da uluslararası bağlantıları olduğunu bildiğimiz bir aşiretin devlete kafa tutuşunu ve daha sonra dünyada eşi benzeri görülmemiş bir şekilde, bir devletin istihbarat teşkilatının başkanının, devletin Yargıtay'ının başkanı ile ağız dalaşına girişini izledik. Bu noktada ülke adına kimin sağlam, kimin yamuk bastığını söyleyebilmek çok zor...

Erdoğan, Yılmaz'ın Ekolü ile Uzlaşırken, 28 Şubat Ekolüne İlk Darbeyi Vurdu:

Aslında “medya” seviyesinde yapılabilecek bir analiz; bu topraklar üzerinde görmeye sıkça alıştığımız kurumlar arası bir iç savaşın yaşandığını gösteriyor. Herkes sırasıyla birbirine karşı el açar gibi dosya açarak birbirini yıpratma yarışında.

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın bu kadar hassas bir konuda takındığı taktik sessizlikle, patla(tılan)yan skandaldan MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun'un kendini sıyırma tarzını yan yana koyduğumuzda, acaba Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bağırsaklarını ortaya döken bu mizansen, başbakana, 6 Eylül'de yapacağı konuşma ile 28 Şubat ekolünün sözcülüğünü üstlenecek Yargıtay başkanından, MİT Müsteşarına da Kaşif Kozinoğlu gibi bir isimden kurtulma şansı vermek ve sallanan makam koltuklarını sağlamlaştırmak için yaratılan karşılıklı bir danışıklı dövüş olup olmadığını sormadan edemiyoruz.

AKP içinde Truva atı gibi duran eski bir belediye başkanının Kaşif Kozinoğlu üzerinden kurduğu temaslarla başbakana “merak etme asker kontrol altında” me-

sajlarını verdiğini bildiğimizden bu soru daha bir anlam kazanıyor. Hem de söz konusu belediye başkanının çok yakın ilişkileri bulunduğu Mesut Yılmaz hakkında başlatılan soruşturma sürecinin, bütün bu hengâme arasında unutulduğu ve Yargı kurumunun da iyice silkelendiği göz önüne alınırsa.

Tam o günlerde, 1 Ordu Komutanlığı'nı Hurşit Tolon'a devrederek Kara Kuvvetleri Komutanlığı görevini devralan Yaşar Büyükanıt'ın törende yaptığı konuşmada söylediği "Türk Silahlı Kuvvetleri'nin güç kaynaklarını yok etmeye çalışanlara karşı gereği yapılacaktır." cümlesinin bütün bu mizansenin arka planı ile alakalı olup olmadığını da merak etmiyor değiliz.

Emin olduğumuz tek bir şey var: **Yazın sıcağında yaşanan ve en hassas devlet kurumlarının bağırsaklarını ortaya döken bu sürecin iç arenadaki sonuçları; kaba hatları ile 28 Şubat ekolü ile Mesut Yılmaz ve Erdoğan ekolleri arasındaki zemin ve iktidar kavgasının daha da derinleşeceğini göstermektedir. İlk raund Erdoğan'ın olduğu halde elindeki cephaneyi bir kerede harcamış izlenimi vermektedir. Mesut Yılmaz ekolü, emrindeki bürokrat kadrolarına "hâlâ ayaktayım" mesajını net bir şekilde verirken; 28 Şubat ekolü bu sefer eskisinden çok daha dişli bir rakiple karşı karşıya olduğunun idraki içinde doğru zamanı beklerken hazırlıklarını hızlandırmıştır.**

Bütün bunlar ashında uluslararası bir dinamiğin dalgaları üzerinde sörf yapanların yerel iktidar kavgasından başka bir şey değildir. Ülkenin kıyılarını her geçen gün daha fazla yıpratın bu dalganın uluslararası arenadaki oyuncularının ve dinamiklerinin tespiti ise çok daha önemlidir.

ABD Ayrışırken Türk Devleti'ni de Beraberinde Sürükliyor:

Türkiye Devleti içinde yaşanan çözülmenin, ABD içinde yaşanan çözülme ile paralel gittiğini ve birçok noktada birbirinden ayrılamayacağını görmekten ana tabloyu algılamak mümkün olmayacaktır. Birçok noktası karanlık olan bu küresel çözülme haritasının belli noktalarına yerleştirebileceğimiz analitik deniz fenerlerini şöyle sıralayabiliriz:

- "Soğuk Savaş" olarak adlandırılan dönemde, ABD'nin küresel operasyonlarının finansmanı için kullanılan uyuşturucu ticareti genellikle CIA kontrolünde ve sınırlı rotalar üzerinden gerçekleşmiştir.
- Yeni dönemle birlikte, sadece ABD devleti içindeki kurumlar değil, bu kurumların yönettikleri dinamiklerde de ayrışmalar başlamıştır.
- Eski dönemde, ABD'nin çıkarları doğrultusunda, İsrail ile olduğu kadar arka planda Suudi Hanedanı ile de derin ilişkiler kuran ABD derin devlet kadrolarının bu bağları artık yeni dönem dinamikleri açısından bir engel teşkil etmektedir.
- ABD'de "Suudi bağlantısının" deşifre edilmeye başlanması ile birlikte; CIA'yi de parçalamaya yönelik girişimlerin eş zamanlı olarak gerçekleşmesi dikkatle not edilmelidir.
- Ayrıca yeni dönemde, **istihbarat "askerileşirken", küresel operasyonlar da gittikçe daha fazla "askeri" ve "güvenlik" boyutu kazanmaktadır.** Bu ABD içindeki yapılanmada da ciddi çatlaklara ve kurumlar içinde "kanatlaşmaya" yol açmaktadır.
- Küresel Siyonist lobinin ABD'yi kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirmek için gittikçe fütursuzca girişimlerde bulunması, ABD içindeki çatlakların daha da derinleşmesine sebep olmaktadır.

- Bütün bu ayrışmalar, küresel güçlerin küresel operasyonlarının finansmanında kullandıkları uyuşturucu ticaretinin rotalarında ve dinamiklerinde de ayrıştırma-ya yol açarak, bu rota ve dinamikler üzerindeki çatışma ve uzlaşma zeminlerini gittikçe daha dengesiz konuma getirmektedir.
- Türkiye'de son günlerde "mafya" ve "uyuşturucu" kokan skandallardaki artış, işte bu küresel çalkantının bir göstergesidir.
- Söz konusu uyuşturucu rotası ve dinamiklerinin, Türkiye'deki işbirlikçileri de küresel düzlemde yaşanan saflaşmanın uzantıları olarak yurtiçindeki diğer uzantılara karşı saf tutmaya başlamışlardır. **Küresel çatışmayı ve cepheleşmeyi göremeyenler, yurt içindeki grupların diğer gruplara karşı saflaşmasını bir iç iktidar çekişmesi olarak yorumlama hatasına düşmektedir. Hâlbuki söz konusu olan kuklacıların savaşında birbirine giren kuklalardır.**

Bu nedenle nihai tahlilde; ne Van'daki "uyuşturucu" skandalı bir yerel olay ne de ABD Hazinesi'nin dünyada o kadar kara para aklama mekanizması dururken KKTC ve Belarus'taki iki bankayı "dünyaya ibret olsun" diye "kara para listesine" alması uluslararası bir olaydır.

ABD içinde birbirine karşı cepheleşen gruplar; sadece kendi toprakları üzerinde değil, kürenin her yerinde birbirlerine karşı kılıçlarını çekmişlerdir ve Türkiye coğrafyası üzerinde de kozlarını birbirlerine karşı sahaya sürmüşlerdir.

ABD Hazinesi'nin bir KKTC bankasını "kara listeye" almasını, kamuoyuna "ABD Hazinesi yaptığı açıklamada KKTC'den

Kıbrıs Türk Cumhuriyeti diye söz etti." şeklinde bir cümle ile açıklayanların eblehliği ise uluslararası güçlerin Türkiye'deki dinamikleri kontrol etmekte neden hiç zorlanmayacaklarının en güzel kanıtıdır.

3.2. “KİRALIK ASKER” SKANDALININ PERDE ARKASINDAKİ CAN POLAT-ASLAN BEY KOPUŞU

Geçenlerde medyaya yansıyan bir gelişme; “Türkiye’nin en önemli ihraç malı ordusudur.” sözüne tepki vermeyen kurumların geldiği nokta açısından hiç de şaşırtıcı değildi.

ABD Büyükelçiliği; “çok gizli” bilgi olması gereken, özel eğitimli askerler listesini ele geçirdiği gibi, aynı zamanda bu listedeki isimlere, “gelin bizim için Irak’ta savaşın, parasını verelim” teklifini götürecek kadar cüretkâr bir tavır içine girmişti.

ABD Büyükelçiliği’nin devlet içinde bir devlet haline dönüştüğünü bildiğimizden; bu tür bir listenin ellerinde olmasına şaşırmanın beklenemezdi. Hele hele ülkede aktif olarak etnik grup örgütlenmesine girişen Edelman gibi bir ismin; tutup bu isimlere ahlaksız teklif yapmasına da şaşırmadık. Başına çuval geçirildiği günün ertesinde ABD büyükelçisi ile randevusunu bile iptal etmeyen kadroların bu olaya tepki vermesini ise hiç beklemedik.

Bizim şaşırdığımız bir başka olaydı. Medyaya yansıyan bu gelişme; medyaya yansımayan bir başka gelişmenin hemen ertesinde gerçekleşti. Bir grup komanda asteğmeni temsil eden bir grup geçtiğimiz aylar içinde üst düzey bir güvenlik kurumu ile bir görüşme yaptı ve bu görüşmede komutanlarına Irak’ta verecekleri her türlü emre hazır olduklarını bildirdiler. Söz konusu kurumun sekreterliğinde ilgili komutanlarından aldıkları cevap ise şaşırtıcıydı: “Çocuklar siz terörist misiniz?

Biz bu kurumu Sayın Başbakanımızın saygın bir kurumu haline getirmeye çalışıyoruz.” Bu cevap üzerine ne olduğunu şaşırان grup; kimliklerini masada bırakarak görüşmeden ayrıldı. Ve Türkiye’nin özel askerlerinin listesinin ABD Büyükelçiliğı tarafından sermaye yapılması haberi bu gelişmenin hemen ertesinde patladı.

Kurtlar Vadisini takip edenler; Can Polat’ın Aslan Bey’e tavır koyarak, kendi bağımsızlığını ilan ettiğı ve “Sen artık Aslan Bey değil, Aslan Amca’sın” diyerek “devlet”in emrinden çıktığı sahneyi hatırlayacaklar. Yukarıdaki gerçekler; Türkiye’deki devlet yapısı içinde çok ciddi Aslan Bey - Can Polat kopuşlarının yaşandığını gösteriyor. **Bir yanda; dengeleri gözetmekten hareket edemeyen ve kontrol etmesi gereken genç beyinleri ve genç kanların elini ayağını bağlamaktan başka bir işe yaramayan Aslan Bey’ler; diğer tarafta gençlik heyecanları ve kaygıları ile bir şeyler yapmak için çırpınan, bunun için devletlerinin ona yol göstermesini, ışık tutmasını bekleyen ve bu ışığı göremeyince köprüleri yakan Can Polat’lar.**

Önümüzdeki süreçte Türkiye; Aslan Bey’lerin kontrolünden çıkmış Can Polat’ların kendi başlarına hareket etmelerinin getireceğı yeni gelişmelere gebe olabilir. Aynı zamanda; sürü başlarına başkaldıran bu genç kurtlar vadideki aslanların da dikkatini çektiğinden; bu genç kurtların toyluğundan istifade edip onları çıkarları doğrultusunda yönlendirip harcayacak odaklara karşı da dikkatli olmak gerekmektedir.

Açık İstihbarat olarak bildiğimiz bir şey var ki; Aslan Bey aşırı temkinliliğinin kendisine neler kaybettirdiğini gördükçe kendi üstleri üzerinde baskı oluştururken; Can Polat’lar da tek başına kalmanın sersemliğı ve başıboşluğunu uzun vadeli bir perspektife oturtamadıkları sürece ciddi bir etkinlik sağlayamayıp; ya açıktan ya da farkında olmadan vadinin aslanlarına hizmet etmeye başlayacaklardır. Can Polat - Aslan Bey kopuşu bu

nedenle en dikkatle izlenmesi gereken arka plan süreçlerinden birini oluşturmaktadır.

İmam-Hatipler ve Tükenen Kurmay Beyni:

Yalçın Küçük uzun yıllardan sonra ilk defa canlı yayına katıldı. SkyTürk'te gerçekleşen yayın sırasında Küçük; AKP'nin sembolü ampulün "kabalist" anlamından, Emine Erdoğan'ın bilinmeyen soyadına kadar birçok konuda AKP kadrolarının arka planına dair hayli ilginç açıklamalarda bulundu. Yayından sonra AKP'nin yayının bandını, Genelkurmay'ın ise tekrarını istediğini biliyoruz. Küçük'ün Irak olayları ile ilgili yaptığı bir tespit ise hayli düşündürücüydü. **Küçük; son Irak olaylarının Türkiye'de kurmay sınıfının bittiğini gösterdiğini belirtti.** Türkiye'de kurmay sınıfının strateji üretmek konusunda çok ciddi bir sıkıntı yaşadığını ortaya koyan Küçük'ün bu tespiti ni doğrulayan yeni bir gelişme ile karşı karşıyayız.

Ülke yeni bir "imam-hatip" krizi ile karşı karşıya. Krizin sebebi ve aktörleri üzerine günlerdir duymaktan bunaldığınızı düşündüğümüz yorumları tekrarlamayacağımız. Neticede daha önceki Jeo-Kritik'lerde de vurguladığımız üzere; **imam hatipli bir başbakanın ve imam hatipli kadroların ülkeyi yenedünya düzeninin kolonisi haline dönüştürecek diğer bütün politikalarına ses çıkarmayıp; Kıbrıs konusunda bile "siyaseti etkilemek istemiyoruz" diyecek kadar demokrat kesilen kurumların söz konusu eğitim sisteminin % 2'sini temsil eden bir genç nüfusun katsayısı diğerlerine eşitlenecek diye ortalığı yaygaraya verip; "ahd"larını hatırlaması samimi gözler ve kalpler için komediden öte bir anlam taşıyor.**

Fakat acı olan şey, ülke adına stratejiler üretmekle görevli kurmay kadroların dünyadaki süreci derinlemesine analiz edecek zihinsel berraklığı çoktan kaybetmiş olduklarını görmek.

Ne demek istediğimizi biraz açmak için bir zihin oyunu oynayalım. Varsayalım ki bu ülkenin kurmay kadroları dinle hiç alakası olmayan ateistlerden oluşsun. Bu kadroların karşısındaki dünya tablosuna ise ABD'sinden İsrail'e kafalarını bazı dinsel efsanelerle bozmuş ve dünyayı bu efsanelere göre şekillendirmeye çalışan, Hristiyanlığı ve Yahudiliği ve aynı zamanda İslam'ı bu yeni oyunda maşa olarak kullanmayı kafasına takmış "şeriatçı" küresel kadrolar hâkim. Ve bu kurmaylar, ülke nüfusunun % 99'unun Müslüman olduğu bir coğrafyada yaşıyorlar. Böyle bir durumda; analitik ve önyargısız düşünebilen bir beynin iki şeyi çok net olarak görmesi gerektiğini düşünüyoruz:

1) Bu coğrafyadaki İslam'ın artık sadece dini değil, ülke çıkarları açısından milli ve stratejik bir değer haline dönüştüğü ve bu yönde kullanılabileceği

2) Ülkede; dinleri ve İslam'ı sadece maneviyat açısından değil, aynı zamanda stratejik ve taktik bir araç olarak en iyi şekilde okuyabilecek, değerlendirebilecek ve küresel dalgalanmalara karşı setler oluşturabilecek beyinlere her zamankinden daha fazla ihtiyaç bulunmaktadır.

Bu noktada Açık İstihbarat olarak iddia ediyoruz ki; Türkiye "imam-hatipleri" köreltmeye ve eğitim sisteminden dışlamaya değil aksine bir reforma tabi tutarak, yeniçağın gerektirdiği din entelektüellerini ve stratejistlerini yetiştirecek altyapıyı oluşturacak şekilde reforma tabi tutmaya ihtiyacı vardır. Fakat Türkiye'nin son bir haftadır yaşadığı tartışma kıtlığı; sadece kurmayların değil, sağdan sola birçok beynin tükendiğini göstermektedir.

Toplumunun her değerini bir "milli güç" olarak değerlendirmesi gereken bir kurmay beyninin; ithal-yabancı kavram ve sistemlerle doktrine edile edile geldiği nokta düşünceden çok ezber ve refleksin izlerini taşımaktadır. Irak'tan İmam-Hatip tartışmalarına kadar Türkiye'nin düğümlendiği her noktanın bu tespiti bir kez daha güçlendirdiğini görmekteyiz.

3.3. İSTANBUL'A SEMAZEN PROJESİ

NEREDEN ÇIKTI?

(İSTANBUL'UN SİLÜETİNE TÜRK

BAYRAĞI ÇEKİLMESİNİ İSTEMEYENLER)

Dikkat ederseniz AKP, her yere “Cami-Kilise-Sinagog” üçlemesi dikmeye başladı... Sözde Atatürk Milliyetçisi kurumların hazırladığı zemin üzerinden iktidara gelen sözde Müslüman AKP kadrolarının bu üçleme merakı “*Dinler Arası Diyalog*”, “*Barış ve Hoşgörü*” gibi romantik ve içi boş kavramlar üzerinden kamuoyunun vitrinine serilmekte. Yıllardır “sevgi” edebiyatı yapan ehlel VJ’leri dinleye dinleye büyüyen bir gençlik; AB-D merkezli iş yapan burjuva ve uzantıları ile AB-D merkezli fonlardan beslenen üniversiteler ve kurumlara kapağı atmış bulunan akademisyenler ve türevleri dışında **bu söylemin pek bir tabanı yok ama varsın olmasın; medyası var.**

Mevcut psikolojik arenanın temel dinamiği burada da işletiyor: **Taban üretmiyorsan medya üret ve taban varmış gibi göster.** Bu yöntemin riskleri de var tabi: Herkesin kendileri gibi ağız açık AB ehleli olduğunu zanneden köşe yazarları; üniversitelere gidip gençlere AB propagandası yapmaya başladıklarında yoğun tepkilerle karşılaşp, satılmışlıkla suçlanmaya başlıyorlar ve tabi bu şoku sayfalarına; “*AB konusunda gençlerin kafası karışık*” diye yansıtmaktan başka bir şey gelmiyor elerinden.

Yaşadığımız **toplumsal hipnoz** ortamında; Müslümanlığa hizmet edeceği düşünüldüğü için tabanı tarafından iktidara geti-

rilen AKP dönemimde, Anadolu coğrafyasında son yüzyılın en hızlı Hıristiyanlaşma ve Musevileşme dönemi yaşanıyor. Tarihi boyunca hâkim olduğu topraklarda dünyaya dinsel hoşgörü dersi verecek sosyal ortamları kurmuş ve yaşatmış bir millet, en büyük şehrinin ana meydanında cami yokken kilise bulunan bir millet (*siz hangi Avrupa şehrinin ana meydanında kilise yerine cami gördünüz*); sözde Müslüman kadroların basiretsizliği sonucu; tarihinde engizisyonlardan cadı avlarına kadar onlarca vahşet bulunan merkezlerden “Dinsel Hoşgörü” dersi almak zorunda bırakılıyor.

Taksim’e cami konusunu gündeme bile getiremeyen AKP’nin belediye başkanları işi gücü bıraktılar; boş buldukları arazilerde “Cami-Kilise-Sinagog” üzerine kurulu “Dinler Arası Diyalog” alanları inşa etmekle meşguller.

Urfa ve Antalya’dan sonra İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş’ın Sivriada’ya dikeceğini söylediği heykel gündeme geldi. İçinde restoran gibi birçok faaliyet alanı bulunduran 110 metrelik dev semazen heykelinin eteklerinin dibinde ise klasik üçlü Cami - Kilise - Sinagog – yer alacak. Milliyet’in ana sayfasından temsili bir çizimle gündeme taşınan bu “Semazen Projesi”nin alelacele gündeme getirilmesi sizin de dikkatinizi çekmiştir sanırım. Proje adamı olmakla övünen Kadir Topbaş’ın sadece bir temsili çizimden ibaret ve arka planı olmayan bu projeyi; İstanbul’un o kadar sorunu dururken ön plana çekmesinin arkasında; arka planda yavaş yavaş pişirilen bir başka projenin önünü kesme içgüdüğü yatıyor.

Rakip proje, İstanbul’a 100 metre boyunda, tepesinde devasa bir Türk bayrağı bulunan bir anıt kule dikilmesini öngörüyor. “100. Yıla Bayrak Çekiyoruz” başlıklı projenin tanıtım metninde gerekçe bölümünde şu satırlar yer alıyor: “Türk Milleti’nin önüne; geleceğe yönelik güvenini ta-

zeleyecek ve körleşmeye yüz tutan birlik duygusunu yeniden ayağa kaldıracak projeler ve sembollerin koyulması faydalı olacaktır. Söz konusu proje; bu amaç doğrultusunda, 100. Yıl hedefini sürekli toplumun gözü önünde tutan; topluma pozitif bir mesajı güçlü ve kalıcı bir imge ile verirken aynı zamanda Cumhuriyet'in 100. yılına yönelik etkinlikler için bir zemin oluşturma maksadı ile oluşturulmuştur. Başta İstanbul olmak üzere, ülkenin çeşitli stratejik noktalarına dikilecek bu sembol anıtlar, çevre düzenlenmesi ile birlikte Cumhuriyet'in 100. Yılına yönelik etkinliklerin düzenleneceği faaliyet alanları olarak düzenlenecek ve 100 metre boyundaki bu kule bünyesinde de aynen Semazen anıtı gibi faaliyet alanları bulunacak.

Kulenin bir diğer ilginç özelliği **29 Ekim 2023'te**, yani Cumhuriyet'in 100. Yılında 100. metrede olacak şekilde tepesindeki bayrakla birlikte her saniye milim milim yükselmesi. **Bayrak 100 metre... Semazen 110 metre...** İş daha da ilginç kılan; **100. Yıla Bayrak Çekiyoruz Projesi** yaklaşık iki ay önce Genelkurmay'da ilgili birimlere sunuldu ama ses seda yok... Hâlâ konuyu "araştırıyorlar..." Yeri gelince boşaltmaktan çekinmedikleri arazilerden bir tanesini bu proje için tahsis etmeleri isteniyor ama bu projeyi yürüten grup sadece sade vatandaşlardan oluştuğu ve aralarında ne koç gibi sermayedarlar, ne NATO destekli papazlar olmadığı için işler yavaş yürüyor hali ile.

Bu projenin çeşitli merkezlere sunulması ile birlikte alttaki dip dalgasının yüzeye vurmasından çekinen odaklar; **küresel planları gereği İstanbul'un bir Türk bayrağı ile özdeşleşmesini istemediklerinden olsa gerek**; hemen bir "Semazen" projesi öne sürerek gündemde yerlerini şimdiden ayırttılar.

Neticede ortada İstanbul'un silüetine aday iki proje var: Biri Semazen... Biri Türk Bayrağı... **İstanbul'u Türkiye'den koparıp; "Fethullah-Patrik-Hahambaşı" (Cami-Kilise-Sinagog) üçlemesinin "dini konseyi"; küresel baronların**

“sermaye konseyi” altında bir **“Dünya Şehri”** haline getirmek isteyenler açısından; **Türk Bayrağı** bertaraf edilmesi gereken bir sembol. **“Semazen”** işte bu noktada gazetelerin ana sayfalarından devreye sokuluyor. **Cumhuriyet’in 100. Yılına Bayrak Çekiyoruz** projesi ise derinden ve sessiz ilerliyor... İstanbul’u **“Dünya Şehri”** ilan edip küresel güçlerin yönetiminde Türkiye’den soyutlamaya çalışanlara karşı **“Türklerin Dünya Şehri”** mesajını vermeye hazırlananlar her alanda örgütleniyor.

İstanbul’u bir işgal planı varsa Türklerin eli armut toplamıyor... Bizim de bir kurtuluş planımız var. **100. Yıla Bayrak**, bu bilinçle çekiliyor.

3.4. HABUR'DAN SİRKECİ'YE ÖZEL GÜVENLİK SENARYOLARI (BİR DEVLETİN ÇOK ÖZEL UYUMA VE UYUTMA TAKTİKLERİ)

Geçenlerde Aksiyon; “Kentli Korucular” başlığı ile Türkiye’de polisten çok özel güvenlikçi olduğunu ve yeni Özel Güvenlik yasası ile bu sayının daha da artacağını kapak yaptı. Bu kapağın üzerinden birkaç hafta geçmeden Türkiye’de, cep telefonu için saldırıya uğrayan ve kapkaççılar tarafından trenden atılarak öldürülen gencin haberi bir anda toplumsal bir duygusal girdaba sarılarak, kartel medyasının sürmanşetine yerleştirildi. Bu genç Türkiye’de abuk sabuk bir sebeple öldürülen ilk genç değildi ve bundan sonra da onun gibi onlarcası, **medyaya manşet olma lüksüne sahip olmadan**, çetecilik oynayan serserilerin kurbanı olacaktı.

Fakat nedense medya bu olayı büyüteç altına aldı. Olayın geçtiği yer tren ve tabi olaydan sonra, Emniyet güvenlikten çok halkla ilişkiler refleksi çerçevesinde medyaya “Emniyet Trenlerde Kontrolü” sıklaştırdı görüntüsünü sundu ve bu görüntünün hemen arkasından İstanbul Emniyet Müdürü’nün, trenlerde TCDD’nin güvenlik elemanlarının yetersiz kaldığına ve özel eğitimli güvenlik elemanlarına ihtiyaç duyulduğuna dair sözleri düştü ekran.

İsterseniz kapkaç “terörünün” yine Milliyet’in üzerinden bütün medyaya sirayet eden bir şekilde toplumun en acil sorunu gibi lanse edildiği geçen sene yaşadığımız o günlere dönelim.

Ekranlarda, Reha Muhtar haberciliğine bol bol malzeme sağlayacak bir şekilde sürekli kolunda çantası yürürken yerlerde sürüklenmeye başlanan, kapkaççıların saldırısı sonrasında yüzü gözü moraran kadın görüntüleri izlemeye başlamıştık.

Bu olaylar sonrasında, Emniyet yine halkla ilişkiler kapsamında, “Emniyet sokak terörüne tedbir alıyor” haberlerine görsel malzeme sağlarken arka planda bir başka plan devreye sokulmuştu.

Sokaklardaki kapkaç terörü bahane edilerek, sokakları sürekli izleme gereğinden söz edilerek İstanbul’a kimsenin ruhu duymadan Avrupa’nın İngiltere’den sonra en kapsamlı kamera ile gözetleme sistemlerinden biri kuruldu.

Farkında mısınız bilmiyoruz ama şu anda İstanbul’da sokaklarda dolaşıp da görüntülenemeyeceğiniz çok az alan var.

“Avrupalı” olmak konusunda bu millet ve onu yönetenler samimi olsalardı, Avrupa’daki herkesin çok yoğun bir şekilde protesto ettiği bu “Büyük Birader İzliyor” teknolojisine karşı dururlardı. Ama kimse ne farkında ne de farkında olanların umurunda.

Bu kadar koyunu bir arada görenler de çoban atamakta zorlanmıyor tabi. Sürüyü önce “kapkaç terörü” ile korkuttular ve daha sonra “kapkaççıları yakalamak” bahanesi ile Avrupa’nın en kapsamlı gözetleme sistemlerinden birini kurdular. Ve tabi bu gözetleme sistemini yerli teknoloji ile değil, yabancı teknoloji ile gerçekleştirdiler. Gerisini siz tahmin edin.

İşte bu; “Yüreğimiz; kapkaççıların trenden atıp öldürdüğü gençle beraber” şeklindeki haber mizansenlerini düşününce; **medyanın yüreğini her zaman rant getirecek yana koyduğunu** hatırladım.

Şimdi hep beraber izleyelim bakın neler olacak:

- a) Tren, vs. gibi ulaşım araçlarına ve hatta kamuya açık alanlara kapkaça karşı önlem almak için “özel güvenlik” gerektiği konusu medyada daha da pişirilecek.
- b) Emniyet burada gerekli rolü oynayıp; arada sırada çıkıp, “biz her yere yetişemiyoruz, kadrolarımız sınırlı” masalını kamuoyuna ninni niyetine anlatacak.
- c) Tabi bu durumda; **kamu iyiliğini** düşünen yöneticilerimize, Türkiye’de bir alanı daha özel güvenliğe açmak dışında başka bir seçenek kalmayacak
- d) İhale açılacak ve trenler başta olmak üzere; bir kamusal alan daha özel güvenliğe devredilecek.

E tabi bu noktada bize; bu ihaleyi alan firmanın arka planını deşmek düşecek...

Bakarsınız bütün bu “kapkaç terörü” yaygarasını koparanlarla bir bağlantısı çıkar. Ama tabi bizimki de saflık... **Emirlerinde 800 bin asker bulunanlar; Güneydoğu’da ABD’nin Özel Güvenlik firmaları Türk şoförlerini korumak için konuşlanırken seyretmeye devam ederse emrinde on binlerce polis bulunan İstanbul Emniyet Müdürümüzü bu kadar yoğunluğu arasında güvenliği sağlamak için özel güvenlikten medet umduğu için suçlamak haksızlık olur...**

Yalnız bu devletin koltuklarında oturanlardan bir ricamız var... Lütfen artık **kamuoyunu bir sürece veya tedbire ikna edecek süreçleri başlatmak için insanların kanına girilmesine izin vermesinler.** Adam gibi çıkar dersiniz ki; *“Özel Güvenlik, İstanbul’daki trenlerden, Habur sınır kapısına kadar bize dayatılan ve bizim de işimize gelen ‘kârlı’ bir süreçtir, bu tarz süreçlere karşı durma gücümüz olsaydı zaten her şey farklı olurdu, biz bunu böyle yapıyoruz.”* En azından kendimizi salak yerine konmuş hissetmeyiz. Ve hiç merak etmeyin; bu

sürüden bir kişi de çıkıp size; *“Kardeşim sen kimin adına kimin güvenliğini ona buna devrediyorsun. Sen benim devletim değil misin? Asli görevini nasıl başka bir şirkete ve devlete devrediyorsun?”* diye sormaz... “Özel” işler, “özel” güvenlik ister.

**3.5. ABD - _ _ _ - DIŞİŞLERİ ÜÇGENİNDE
ORTAK OPERASYON. SÜLEYMANİYE BASKINI
(TÜRKİYE YENİ BİR KURUMLAR
ARASI ÇATIŞMAYA SÜRÜKLENİRKEN)**

Öncelikle bu raporla ortaya koymaya çalıştığımız tezi özetleyelim:

Kamuoyuna “Süleymaniye Krizi” olarak yansıyan olay sadece bir ABD operasyonu değil, devletin güvenlik kadroları bünyesindeki, ABD çıkarları ile asenkronize ve Türkiye’nin milli çıkarları ile senkronize belli hareketlenmelere yönelik bir Dışışleri - _ _ _ - ABD ortak operasyonudur. (Bu üçgendeki boşlukta Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin bir diğer müstesna kurumu bulunmaktadır.) Türkiye Cumhuriyeti Devleti bünyesinde ABD ile senkron kadrolar; ABD ile asenkron kadrolara yönelik bir operasyonda ABD ile işbirliği yapmakta bir beis görmemişlerdir. Fakat bu operasyon sonuç itibariyle görünüşte Türkiye’nin Irak’ta ABD ile daha senkronize hale gelmesini sağlarken, asenkronize unsurlar arasındaki ittifak ve karşı hareket süreci güçlenecek ve Türkiye yeni bir kurumlar arası savaşı dönemine girecektir. Bu süreçte; filler savaşırken arada çok çim ezilecektir.

Bu raporu yazmak için biraz daha suların durulmasını bekleyecektik fakat geçenlerde Yeni Şafak’ın “MİT Pentagon’a

sızdı” başlıklı haberini görünce dayanamadık ve herkesin bir ucundan tuttuğu şu “Süleymaniye Krizi”ne farklı bir bakış açısı ile dikkatlerinize sunmak istedik.

Aslında Yeni Şafak’ın “MİT Pentagon’a Sızdı” başlıklı haberi başlı başına bir inceleme konusu. Sür manşette Pentagon’a sızdığı anlaşılan MİT’in, içerdeki habere bakılırsa FBI’ı da gözüne kestirdiği anlaşıyor. **MİT’in, sızmışken Pentagon’la FBI arasındaki mesafenin yakınlığını da göze alarak bir de FBI’a sızması güzel bir şey** ülkemiz adına.

Yeni Şafak’ın “MİT Pentagon’a Sızdı” başlıklı haberindeki gariplikler bununla da sınırlı değil. Doğru ya da yanlış FBI ile ilgili bir haberi manşetten Pentagon olarak vermenin mantığı bir yana; Yeni Şafak’ın haberine malzeme yaptığı konu; FBI’da Türkçe çevirmenlik yapan Sibel Edmonds’un CBS televizyonundaki 60 dakika programına verdiği mülakat. Sibel Edmonds, Yeni Şafak’ın da belirttiği gibi bu röportajda, FBI bünyesinde çalışan bazı tercümanların Türkçe’yi doğru düzgün bilmediğini söylüyor ve hatta bir tercümanın bir Türk’le ilişkisinden yola çıkarak FBI içinde Türk casus imasında bulunuyor. Buraya kadar her şey doğru... **Yanlış olan, Yeni Şafak’ın Sibel Edmonds’un röportajını yeni gerçekleşmiş gibi vermesi.** Hâlbuki habere konu olan röportaj 27 Ekim 2002 tarihli.

Burada Yeni Şafak’a bu manşeti attıranların, MİT ile Pentagon’u karşı karşıya getirmekten ne çıkarı olabileceği sorusunu bir yana not edip geçen günlerde yaşadığımız “Süleymaniye Krizi”ni önümüze serelim.

Skandalın Bildik Yüzü:

- Öncelikle haber kamuoyuna sunulduktan yaklaşık bir gün sonra Hürriyet aracılığı ile yansıdı.
- Başından itibaren ortaya konan baskın gerekçesi (“Kerkük valisine suikast teşebbüsü”) son ana kadar hep aynı kaldı.

- Kriz'in zamanlaması birçok açıdan dikkat çekiciydi. Kriz,
- Genelkurmay başkanının İsrail'e yaptığı ziyaretin hemen ertesinde;
- Ağustos ayında üst düzey terfilerin belli olacağı şura toplantısının hemen öncesinde;
- Türkiye'den çeşitli heyetlerin ABD'de Yahudi'sinden Ermeni'sine birçok grup ile "üst düzey" temaslar yapmasının hemen ertesinde;
- Star'ın "Kerkürt" manşetinin hemen sonrasında;
- İran Genelkurmay başkanının ziyaretinin, "ABD'nin hassasiyetleri" doğrultusunda iptal edilmesinin hemen sonrasında;
- Abdullah Gül'ün planlanan ABD ziyaretinin hemen öncesinde ve Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Ziyal'in "ABD'ye tam destek" sözü verdiği gezisinin hemen sonrasında;
- ABD Basını ve Meclisinde, bölgede Türk askerinin görevlendirilmesi yönünde çağrılarının yapılmasının hemen sonrasında;
- ABD'nin Bağımsızlık Günü tatili sırasında;
- ABD Büyükelçiliği'nin üzerinde en çok çalıştığı yasa metinlerinden biri olduğunu bildiğimiz (CHP lideri Baykal'ın sürekli "bu yasa sipariş mi?" diye sorması boşuna değil) "Topluma Kazandırma Yasası"nın Meclis komisyonlarında görüşülmeye başladığı sırada;
- PKK'nın İran'da 30'un üzerinde İran askerinin ölümü ile sonuçlanan saldırılarının sonrasında gerçekleşti.
- Kriz başlangıcında kamuoyuna özel tim olarak yansıyan Türk ekibinin; daha sonra bölgedeki irtibat timi olduğu bilgisi ağırlık kazandı.

- Sürekli gözaltına alınan 11 subaydan söz edildi ve bu subayların nedense serbest bırakılmaları sonrasında sanki hiçbir şey olmamış gibi görevlerine kaldıkları yerden devam ettikleri belirtildi. Bu gibi durumlarda, olaya maruz kalan ekibin Ankara'ya en azından bir debriefing için çekilmesine dair hiçbir gelişme (olduysa dahi) basına yansımadı.
- Anlaşılan TSK, ABD tarafından alenen taciz ve tehdit edilmesine tepki vermek için bile ABD ile koordinasyon ihtiyacı duymuş olacak ki (bunu devlet kurumlarının yıllardır her şeyi - ki buna Türkiye'nin milli güvenlik politikası da dahil - ABD ile koordine etmekten başka türlü düşünmemesine bağlıyoruz); tepkisini bile ortak bir komisyonun çalışması sonucu ortaya koymaya karar verdi ve **bu komisyon çalışmasının sonucunda Türk kamuoyunda büyük hüsrana yaratan bir bildiri çıktı.** ABD, bırakın özür dilemeyi, neredeyse TSK'ya bölgedeki faaliyetlerinden dolayı özür diletecek bir sonuçla Ankara'dan ayrıldı.
- TSK - ABD ortak komisyonunun açıklamasının hemen ardından yine Hürriyet'in manşeti aracılığı ile Rumsfeld'in ABD Başkanı Bush adına Başbakan Tayyip Erdoğan'a yolladığı mektup gündeme geldi. Mektup, ABD'nin elindeki kanıtlardan emin olduğunu teyit ediyor ve *"biz bu olayı büyütmemek istemiyoruz"* mesajını verirken bir yandan da *"olayı büyütürseniz bizim elimizde büyütecek çok malzeme var"* da net bir şekilde ortaya koyuyordu. Ayrıca Rumsfeld'in *"sizin Irak'ın bütünlüğünden yana olduğunuzdan şüphemiz yok"* sözü hükümet ile TSK *"askerlerin en azından bazı-larının"* ifadesi ise TSK içindeki ayrışmaya net bir göndermeydi. Mektubun, ABD başkanı adına da olsa bir

savunma bakanının doğrudan başbakana yazdığı bir mektup olması, normal şartlarda bir ülke için hakaret kabul edilebilir ama **başına çuval geçirilen askerleri için başına çuval geçiren ülke ile koordineli bir şekilde tepki veren bir ülke için bu olayı hakaret olarak değil, işlerin normal gidişatı olarak algılamak gerekir.**

- Bütün kriz boyunca; Başbakan Tayyip Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, olayları sanki Türkiye değil ABD adına kamuoyuna açıklamaya çalışırken, başbakanın “nota” vermek konusunda Türk siyasi tarihine geçen sözleri, kendi başbakanlığı döneminde Meclis’in çatısına FBI ajanlarını çıkarmaktan, 11 Eylül – Irak bağlantısı ile ilgili “*ABD’nin yeterli bulunduğu kanunlar bizim için de yeterlidir*” demeye kadar birçok icraata imza atmış olan Ecevit’in bile milliyetçilik taslamasına fırsat verdi.
- Bütün bu olaylar sırasında Savunma Bakanı Gönül’ü kimse ortalıkta görmedi.
- ABD’lilerin baskın yaptığı karargâhta el konulan belge ve bilgilere ne olduğu konusunda Gül ve Tayyip Erdoğan arasında bilgi alışverişi eksikliği olduğu ortaya çıkarırken; Gül, her ABD ile kriz anında yaptığı gibi sözleri ile “hafif sert”, eylemleri ile “yumuşak” bir tablo çizdi. Gül’ün; “*ABD bütün belgeleri teslim etti*” sözlerinin hemen ardından Genelkurmay ikinci başkanının “*henüz envanter çıkarıyoruz, nelerin eksik olduğuna bakacağız*” sözleri dolaylı bir yalanlama olarak kayıtlara geçti.
- TSK – ABD ortak komisyonunun çalışması sonucunda ortaya çıkan metin, **Türk medyasında köşe yazarlığı müessesesinin sistem açısından ne kadar önemli olduğunu** bir kez daha ortaya koydu. Kamuoyunun “entelektüel” diye baktığı bazı isimler, söz

konusu metinden “ABD’nin Türkiye’nin Kuzey Irak’taki varlığını teyit etmesinden” tutun da “ABD’nin Türk Ordusu’na Saygısı”na kadar neler çıkarmadılar neler. ABD’nin Türk askerlerinin başına geçirdiği çuvalın, bazılarının başındaki çuvala karşılaştırıldığında pek de önemsiz kaldığını Türk kamuoyu bu yazıları görünce daha net bir şekilde gördü.

- Kriz süresince ortalıkta gözükmemeye özen gösteren Genelkurmay başkanı, krizin en sıcak anında bile ABD Büyükelçisi’nin kendisine yapacağı veda ziyaretini iptal etmeyi gerekli görmedi. Zaten ABD’ye gitmiş olan Hurşit Tolon Paşa’nın Tampa’daki devir teslim törenine katılmaması ve buradaki irtibat subaylarının geri çekilmesi kamuoyuna “*Türkiye ABD’ye tepkisini koydu*” başlıkları ile sunuldu. Her zamanki gibi Türkiye Cumhuriyeti yöneticilerinin devleti kimin adına idare ettiklerini karıştırdıkları bir vaka ile karşı karşıya kaldık.
- Türk Milli Takımı yurtdışındaki bir müsabakada kötü muamele görse “Federasyon uyuyor mu?” nara-ları atacak ve hiçbir şekilde bu olay ile hükümet arasında bir bağlantı kurmayacak anlayış, TSK, Futbol Federasyonu’ndan çok daha güçlü, özerk ve köklü bir yapı olmasına rağmen Kuzey Irak’ta yaşanan fiyaskonun faturasını yine hükümete kesmeye kalktı. Irak savaşı öncesinde, ABD limanlarımıza asker yığarken, TSK sanki Türkiye’nin sıradan bir bürokratik kurumuymuş gibi hedef tahtasına sadece hükümeti oturtanlar, aynı anlayışla **tamamen askeri bir konuda yaşanan fiyasko ile hükümetin basiretsizliğini bağdaştırmaya çalıştılar.**
- Bütün bu gelişmeler sırasında hiç kimse, bölgede tuttuğu özel timlerin silah numaralarına kadar her bir bilgiyi “müttefiki” olarak bellediği ABD’ye verecek kadar

“sadık” olan bir Türkiye’nin, nasıl olup da başına çuval geçirildiğine şaşıtığını sormadı.

- Krizin hemen sonrasında Ankara birden ABD’den ve NATO’dan üst düzey generallerin akınına uğradı ve bu ziyaretlerin hep “Türkiye’nin önemine” atfen yapıldığı duyuruldu.
- Süleymaniye Krizi’nin hemen arkasından, bu sefer Alman askerlerinin Kosova Türk Barış Gücü’nde görev yapan bir yüzbaşını tartakladığı haberi yine Hürriyet’in manşetinden kamuoyuna duyuruldu. Hürriyet’in, **san-ki utancından başını yana çevirmiş bir bordo bereli resminin yanına attığı “Bu Kez Silahını Vermedi” manşeti, son zamanlarda Türk Silahlı Kuvvetleri’ne yönelik en ciddi alayı içeriyordu. Bu manşet, TSK bünyesindeki rahatsızlığı kaşı-maya yönelik çok ciddi bir gösterge olarak da bir kenara kaydedildi.**
- Cumhurbaşkanlığı köşkünde neredeyse aylar sonra ilk defa bir Sezer-Erdoğan-Özkök zirvesi gerçekleşti ve basın bu zirveyi kısa bir haberle geçiştirdi. Hâlbuki satır aralarında, Özkök’ün Erdoğan’a, Pearson’un “PKK-KADEK ile temaslarımızdan hükümetin haberi var” şeklindeki demecinin mahiyetini sorduğu anlaşılıyor.
- Türkiye’nin çok değerli bir üyesi olmakla övündüğü NATO, nedense kriz ile ilgili olumlu ya da olumsuz en ufak bir açıklama yapmamıştır. Türk askerini NATO tatbikatlarının yakışıklı ve etkili mankenleri olarak gösterip “Gururumuz TSK” başlıkları atanların, NATO’nun konu hakkındaki sessizliğine bir satır bile değinmemesi dikkat çekicidir. **Türkiye’nin üyesi olduğu NATO ile ilişkisinin, ortağı olduğu IMF ile ilişkisin-den bir farkı olmadığı bu noktada bir kez daha açıkça ortaya çıkmıştır.**

PKK İle Görüşen Sadece ABD mi?

Bunlar kamuoyuna da yansıyan gelişmelerin bir özeti. Bir de bilmediklerimiz var ki; bilmediklerimiz arasından bizim bildiklerimizi yukarıdakilerle birleştirdiğimizde ortaya ilk başta ortaya attığımız tezi güçlendirici bir tablo ortaya çıkıyor.

Bir fikir vermesi açısından; Süleymaniye Krizi'nin yaşandığı sıralarda, **müstesna bir kurumumuzun medyanın üst düzey yöneticilerini toplantıya çağırarak "Topluma Kazandırma Yasası"na aktif destek vermelerini istediğini** belirtmemiz yeterli olacaktır sanırız.

Bu çerçeveden bakıldığında, "Süleymaniye Krizi"ni ABD tarafından sipariş edilen (ABD Büyükelçiliği ile Adalet Bakanlığı arasında yoğun trafik Türkiye'de her zaman yeni yasal "reformlara" işaretler) "Topluma Kazandırma Yasası" ile birlikte ele alınması gereken bir tablodur. CHP Lideri Baykal'ın haftalardır ağzında gevelediği; "Bu yasa sipariş mi?" sorusu somut bir bilgiye dayanmaktadır.

Bu noktada, yaklaşık bir buçuk ay önce **Dışişleri İstihbarat Dairesi'nden iki üst düzey ismin Kuzey Irak'ta yaptıkları temaslara ve bu isimlerin Barzani ve Talabani ile kol kola medyaya verdiği pozlar, aynı günlerde medyada yer alan ve MİT'in bölgede ABD'lilerle birlikte PKK ile ilgili çalışmalar yaptığı haberleri ile yan yana koyularak okunmalıdır.** Öcalan'ın durup dururken "beni NATO veya BM'nin gözetiminde sürgüne gönderin" teklifi ve kriz konusunda sessiz kalan NATO'nun, kriz sonrasında birden Ankara'ya üst düzey ziyaretler için harekete geçmesi önümüzdeki bilmece-nin diğer önemli parçalarını ortaya koymaktadır.

Bu noktada; "Süleymaniye Krizi"ne dair ana tespitlerimizi sıralama vakti geldi:

- **ABD ile Türkiye'deki belli kurumlar Kuzey Irak'ta PKK'yı muhatap alan bir dizi görüşme**

süreci başlatmışlardır. Bu süreç, TSK bünyesindeki ve özellikle bölgedeki unsurları rahatsız etmiş ve üst kadrolar alt kadroları kontrol etmekte zorlanmaya başlamıştır. Rumsfeld'in Erdoğan'a yazdığı mektuptaki **"askerlerin en azından bazıları"** ifadesi her şeyi anlatmaktadır. Yeni Çağ yazarı Arslan Bulut'un satırlarına yansıyan **"Özel Birlikler tutsak alınan askerlerimizi Bağdat'tan kurtarmak için emir istedi"** bilgisi, Malatya civarında CASA uçakları düşürülmesi ile başlayan özel timlere yönelik yıpranma sürecinin artık had safhaya ulaştığının göstergesidir. **İntikam duygusunun tatmin edilmemesi dikişlerin tutmamasına neden olacaktır.**

- Kuzey Irak'ta Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bütün faaliyetleri zaten tamamen ABD'nin kontrolü dâhilindedir. Silah seri numaralarına kadar bütün bilgiler, "müttefik" olarak bellenen karşı tarafa verilmiştir. ABD'nin durum bu haldeyken bu tarz bir operasyona ihtiyaç duyması, TSK'ya değil, **asen kronize unsurlara yönelik bir ön alma eylemi olarak düşünülmelidir.** Bu aşamada, **operasyonun bizzat TSK bünyesinde belli isimlerden destek almış olabileceği ihtimali de göz ardı edilmemelidir.**
- PKK'nın siyasallaşması ve İran'a karşı ABD'nin kullanabileceği bir kıvama gelmesi ABD'nin önceliklerinden biri olduğuna göre; bunun Türkiye'deki belli güvenlik kadroları tarafından da **"Türkiye'nin çıkarı"** olarak içselleştirilmiş olmadığını düşünmek yanlış olur. Böyle bir tabloya bir de yıllardır oturdukları üst düzey güvenlik bürokrasisi koltuklarını korumak için dış güçlerle işbirliğinin getirdiği avantajları eklediğinizde, ortaya ABD açısından ciddi bir iç koalisyon potansiyeli çıkmaktadır. Ankara kulislerinde, bazı üst düzey bakan-

lar hakkında kasetler dolaştığı yolundaki bilgiler, bu bakanların “ABD büyük devlet” vizyonu ile birleşince ABD’nin söz konusu koalisyonu kurmada hiç de zorlanmayacağı gözükmemektedir.

- Sezer; Türkiye en kritik döneminden geçerken; Cumhurbaşkanlığı makamını seçimden seçime ortaya çıkan bir YSK’ya dönüştürmeye neredeyse özen göstermektedir. Devleti koordine etmesi gereken bir makamın bu tarz bir sessizliğe bürünmesi ve iletişim kanallarını koparması toplumdaki Sezer yandaşlarını bile ciddi anlamda şoğutmuştur. **Bize ulaşan, Sezer’in yakın çevresine istifa etmeyi düşünebileceğini söylediği yolundaki haberleri eklediğimizde, Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı makamı tartışması için her türlü zeminin hazır olduğu gözükmemektedir.**
- TSK bünyesindeki Özel Kuvvetlere yönelik yoğun bir psikolojik yıpratmanın gündemde olduğu bir ortamda, Susurluk Davası’ndan hapiste yatan tek kişi konumunda olan Özel Harekâtçı emekli Yarbay Korkut Eken’in gündeme gelmesi, **Türkiye’de belli dinamiklerin artık devlet mekanizmasından umudu kestiğini** göstermektedir. En son krizde, ABD Büyükelçiliği’nin önünde, ABD’ye savaş açan ülkücüleri, kurumsal mekanizmalardan umudunu kesen kadroları ve AK Parti tabanında bile AK Parti’nin ABD yandaşlığının rahatsızlık yaratıyor olmasını yan yana koyduğumuzda, helvayı pişirmek için bütün unsurlar hazır demektir.
- Gündeme pek gelmese de **Ankara’daki en büyük koltuk savaşlarından biri MİT Müsteşarlığı için yaşanmaktadır.** MGK Genel Sekreterliği’ni kaybetmek durumu ile karşı karşıya olan **TSK’nın, MİT Müsteşarlığı’na asker kökenli birini getirme**

yönündeki baskılarından vazgeçme karşılığında MGK Genel Sekreterliğini koruma pazarlığı ile karşı karşıya kaldığını düşünmek pek zorlama olmayacaktır. Bu yöndeki pazarlığı/ gelişmelerin ne yönde sonuçlandığını anlamak için; MGK Genel Sekreterliği'nin kimde kaldığına bakmak gerekecek.

- En başta ortaya koyduğumuz Yeni Şafak'ın "MİT Pentagon'a Sızdı" haberine tekrar dönüp yukarıdaki madde ile yan yana okuduğumuzda; Türkiye'de, ABD ile senkron kadrolarla ABD ile asenkron kadrolar arasındaki ayrışma kadar, ABD ile senkron kadroların kendi içinde de "*Kim küresel dinamiklere daha iyi hizmet eder*" yarışının var olduğu ve bu yarışın asenkron kadrolar tarafından da manipule edildiği görünebilir. Türkiye'de hiçbir istihbarat kurumunun ABD'deki derin devletin kurumlarına sızma becerisi bir yana, niyetinin ve vizyonunun olmadığını sokaktaki vatandaş bile artık rahatça görmektedir. **"MİT Pentagon'a Sızdı" haberi, Türkiye'deki istihbarat kurumlarının birbirleri içine sızma ve birbirlerini manipule etme heyecanlarının yeniden depreştiğinden başka bir şey göstermemektedir.** Aksi takdirde, Türkiye'de herhangi bir kurumun ABD'de herhangi bir kuruma "sızma" girişiminin, bu kurumlardan aldıkları özel eğitim kurslarından ibaret olduğunu ve bu yönde devletin hiçbir kurumunun inisiyatif sahibi olmadığını bilen bilir. Kuzey Irak'ta kullandığı silahların seri numaralarını ve personelinin isimlerini ABD'ye bildirecek kadar "sadık" bir müttefikin böyle bir sızma vizyonuna sahip olduğunu düşünmek için saf olmak gerekir.
- AK Parti hükümeti, bütün bu gelişmeler karşısında Türkiye'deki siyasal iktidar alanını, belli bakanların nezdinde belli yerlere delege etmiş ve Tayyip Erdoğan'ı

da “karizmatik lider” olarak bu delegasyon ağıının koordinatörlüğüne atamış ilginç bir iktidar modeli üzerinde yürümektedir. Bu delegasyon ağıında, ağıın en kritik sinir uçları Abdullah Gül ve ekibinin elinde olup bu durum Tayyip Erdoğan’ı zor durumda bırakmaya başlamıştır. AK Parti lideri, ulusal güvenlik ve dış politikayı ihmal eden bir vizyonla ülkeyi yönetmeyi kapsamlı bir ülke yönetimi olarak algılamakta ve güvenlik – dış politika alanlarında devre dışı kaldığı izlenimi güçlenmektedir. Bu tavır ilerde “benim haberim yoktu” cümlesinin tabanını oluştursa da Tayyip Erdoğan gibi bir isim için uzun vadeli bir iktidarın tabanını oluşturamaz. AK Parti liderinin; Dışişleri - _ _ _ - ABD – Adalet Bakanlığı arasında kurulan köprüyü uzaktan izlemeye devam etmesi ve kritik bilgi akışından bihaber olmaya devam etmesi durumunda, en yakın danışmanları bile sohbet ortamlarında onu “beni harcarsa dünyayı başına yıkarım” şeklinde tehdit etme cüretini ve gücünü kendilerinde bulmaya devam edeceklerdir.

Türkiye’de belli kadrolar hâlâ ABD’nin bölge ve en önemlisi Türkiye ile ilgili planlarına ikna olmuş değildir ve ikna edilebilecek noktadan da uzaklaşmışlardır. Bunu görenler iç ve dış odaklar, bu kadrolara yönelik yumuşak ikna sürecini bırakıp farklı bir ikna sürecini devreye sokmuşlardır. Bu kadroların; devlet mekanizması ile aralarının açılmasına ve kendi aralarında özel iletişim kanallarının açılmasına yolaçacak bu gelişme Türkiye’nin önümüzdeki döneminin ana belirleyici unsuru olacaktır.

Biz, cumhurbaşkanının hem kozasından çıkıp hem de radikal bir sol örgütün fraksiyon lideri kimliğinden sıyrılıp toplumsal dinamikleri de arkasına alarak iyice bozulmaya yüz tutan devlet koordinasyonunu sağlamasının Türkiye'nin önümüzdeki süreçten yeni ve kapsamlı bir çalkantı yaşamaması için elzem görmekteyiz. Cumhurbaşkanının böyle bir göreve talip olmaması durumunda; başbakanın bütün dış denge unsurlarını bir kenara koyup iç dengeyi sağlayıcı bir rol üstlenmesi kendi iktidarı açısından da belirleyici olacaktır. Devlet koordinasyonunun, Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile ABD arasında koordinasyon olarak algılanmaması şarttır.

Aksi takdirde, Türkiye'de dış güçlerle senkron iç odaklar ile asenkron iç odaklar arasında aylardır süregelen çekişme fikri-toplumsal boyuttan, farklı bir boyuta kayacak ve Türkiye yeni bir kurumlar arası çekişme dönemine girecektir. Böyle bir çekişme ve çatışmanın en çok kimlere yarayacağını söylememize bile gerek yoktur.

3.6. METAL FIRTINA

HANGİ SENARYONUN ALT PARÇASI?

*(EN KÜÇÜK MATRUŞKADAN
EN BÜYÜĞÜNE ULAŞMAK)*

Uzun süredir ölkemize yönelik psikolojik harp yapanlara çok kızıyordum. Ölkeme yönelik psikolojik harp başlattıkları için değil. Neticede; adamlar misyonları gereği yapmaları gerekeni yapıyorlar. Benim sinirlendiğim; bu saldırının çok kalitesiz ve milletimizin zekâ seviyesi ile dalga geçecek kadar aptalca olmasıydı.

Örnek mi?

- Hürriyet üzerinden "İran Füzeleri ile Türkiye'yi Vurabilir" yayınları yapmak;
- Enerji ihaleleri ile ülkeyi soymanın zeminini hazırlamak için "enerji açığımız var" kamuoyunu yaratmak maksadı ile İstanbul'a bir dizi elektrik kesintisi yaşatmak gibi.

Dünyanın psikolojik harbe karşı en uyanık milleti haline gelen milletimizin bu ucuz saldırıları kaale bile almadığını bir taksi şoförüne sorsanız size söylerdi.

Ama nihayet, Türkiye nitelikli ve çok boyutlu bir psikolojik saldırı ile karşı karşıya ve bu saldırının bir işaret fişeği şimdiden dikkatimizi çekti bile.

“METAL FIRTINA”

Kitabı neredeyse hepiniz okudunuz; okumadıysanız da duydunuz. Kitabı kaleme alan arkadaşları kutlamak lazım... Onların çabası iyi niyetli... Kitaba temel oluşturan simülasyon çalışmasını yapanlara ise... “**ESAS SİMÜLASYON NEREDE?**” diye sormak gerekiyor.

Kafa karıştırmak istemiyorum o yüzden tezi baştan özetleyip, jargonumuzu netleştirelim: **Metal Fırtına** kitabı, aralarında yerli unsurların da bulunduğu bir ekip tarafından gerçekleştirilen bir savaş simülasyonundan (**TÜREV SİMÜLASYON**) “esinlenerek” kaleme alınmıştır. Kitap, Türk toplumunun psikolojisini hedeflerken, kitaba konu olan ve belli merkezlerde oynanan **TÜREV SİMÜLASYON**, Türkiye’nin derin bürokrasisinin algılamasını belli yönlerde perdelemek amacını taşımaktadır. **TÜREV SİMÜLASYON**, Türkiye’ye karşı **ESAS** planları içeren ve asla hiçbir kamuoyuna ister roman, ister bir başka vesile ile deşifre edilmeyecek olan **ESAS SENARYO/SİMÜLASYON**’un bir türevidir. **ESAS SİMÜLASYON**’un ne olduğunun izleri, kitaba konu olan **TÜREV SİMÜLASYON**’un içinde bulunabilir. **Metal Fırtına**; bu gözle okunmalıdır.

Bu kitaba konu olan simülasyonun aslında **ESAS SİMÜLASYONUN** bir alt süreci/türevi olduğu iddiamızı daha da ayrıntılandıralım: Birileri **Metal Fırtına** ile bizim, aynadaki ayna görüntüsüne bakmamızı istedi ve yaratılan kamuoyuna bakılırsa **BAŞARDI**. Fakat oyun daha yeni başlıyor...

METAL FIRTINA’nın yarattığı toplumsal psikoloji, **ESAS SENARYO**’nun temel öğelerinden birini oluşturuyor: “**Türk Toplumuna, “ABD’nin Türkiye’yi İşgalini”** konu alan bir roman servis edilir ve bu roman üzerinden toplumun psikolojisi kurgulanmaya başlanır.” cümlesi **ESAS SİMÜLASYONUN** başlangıç noktasını oluşturuyor.

Gelin hep beraber ayrıntılara bakalım:

“ABD’nin Türkiye’yi İşgali” mi? – “ABD’de Darbe” mi?

“Metal Fırtına”nın, “ABD’nin Türkiye’yi İşgali” diye reklamının yapılması madalyonun bir yüzü. Fakat aynı kitabı çok rahatlıkla “ABD’de Darbe” şeklinde de okuyabilirsiniz.

Kitapla ilgili yapılan tartışmalarda herkes ABD’nin Türkiye’yi işgali kısmı üzerinde yoğunlaşırken, nedense kitabın sonlarında ayrıntı gibi duran bir süreci kaçırıyor: **Washington’un “NeoConları”, Türkiye’deki savaşın gidişatını bahane ederek, başkanı deviriyor ve başa savunma bakanı geçiyor.** Türk Ordusu’nun, başka ülkelerin cuntalarına bahane teşkil edecek süreçlere sebep olmasının tarihteki örneklerini biliyoruz.

Acar bir ajanımızın Washington’da patlattığı nükleer bomba ile ABD’ye taşınan savaşın, ABD birlikleri İstanbul’a geldiklerinde dört büyük ülkenin ultimatomu ile karşılaşması sonrasında çıkmaza girmesini ve bu süreç sonunda ABD Savunma bakanının hayatta kalan Anayasa Mahkemesi üyelerine aldıracağı kararlar başkanı görevden alması kitabın finali... ABD’de, hele hele bir nükleer silahın patlaması ile sonuçlanan savaş ortamlarında, siyasi ve sosyal idare **YASAL OLARAK FEMA isimli ACİL DURUM HÜKÜMETİNE** geçer. FEMA, normal şartlarda, afetlerle ilgilenen, bu tarz ANORMAL şartlarda ise yeraltında inşa edilen devasa şehirlerden ülkeyi yönetme, ORDUYU yönetme ve toplum üzerinde her türlü tasarrufta bulunma yetkisine sahip milyarlarca dolarlık ÖRTÜLÜ BÜTÇEYE sahip, devasa bir cuntadır.

ABD’nin böyle ACİL durumlar bahane edilerek **YASAL BİR CUNTANIN** denetimine nasıl geçeceğini belgeleri ile birlikte ileri ki yazılarda ele alacağız.

TSK Hakkında Ayrıntılı Ama DIŞ BİLGİ Altyapısı:

Kitaba temel oluşturan TÜREV simülasyonu gerçekleştirilenlerin Türk Ordusu hakkında bilgili olduğu ama bu bilginin niteliğinin DIŞ BİLGİ olduğu göze çarpıyor.

Örnek olarak; Hava Kuvvetleri'nin saldırının başlamasından çok kısa bir süre sonra devre dışı kalıp Hava Kuvvetleri Komutanı'nın savaş kabinesinde bir ayrıntıya dönüşmesi; simülasyonu icra edenlerin, Hava Kuvvetlerimizin “**Üç Gün Savaşı**” prensibini bildiğini gösteriyor. Yani, üç gün içerisinde karşı tarafı ya yok ederiz ya da yok oluruz.

Keza, kitabın her noktası, iki ülkenin savaş altyapılarını Jane's Defense Weekly'den etüt eden birinin karşılaştırmalı güç analizlerine dayandırılmış, “direniyorlar ama fazla dayanamazlar” replikleri ile dolu. Hâlbuki **Türk Silahlı Kuvvetleri'nin, ABD olsun, Yunanistan olsun fark etmez; düşmanları için yedekte tuttuğu sürprizlerden bir tanesinin bile ima edilmemiş olması, DIŞ BİLGİ tezini güçlendiriyor.**

Milletin Zayıf Direnişi ve Akıllı “Etnik Unsur” Kullanımı:

Kitabın diğer bir ayrıntısı, Kahramanca direnen ve çarpışan bir ordu fakat nedense Ankara ve oluşan birkaç milis grup dışında, bir türlü aynı şevki göstermeyen bir millet. İzmit'te, kahvelerine gelip, onlara zarar vermeyeceklerini söyleyen ABD askerlerine pabuç bıraktıkları için daha sonra aynı ABD askerlerini meydanda öldüren özel timin komutanı tarafından azarlananları bile görüyoruz satır aralarında. Kız arkadaşına yan bakıldı diye adam öldüren bir milletin, toprakları işgal altındayken ABD askerine pabuç bırakacağını varsayan tartışmalı bir zihniyetle karşı karşıyayız.

Metal Fırtına'nın en önemli özelliklerinden bir tanesi, bir savaş simülasyonun içine çok ince "etnik unsur" ayrıntılarının eklenmesi. Düşmanın saldırısı altında ki bir milletin etnik unsurlarının o devlete karşı ayaklanacağını varsayıp, buna göre plan yapmak için ya su katılmamış salak ya da Pentagon'da general olmak gerekiyor. Bu iki özelliği bünyesinde barındıran kuş beyinlilerin varlığını, İran'a yönelik Pentagon kaynaklı senaryolarda bolca görüyoruz.

Kitap, Pentagon'daki savaş merkezinin Türkiye'deki "etnik ayaklanma geciktikçe" sabırsızlanmasına göndermeler yapıyor ama bu konuda zekâ seviyesini asla Pentagon generalleri düzeyine düşürmüyor.

"Metal Fırtına"ya kaynak olan TÜREV SİMULASYONU icra edenler, bir devletin etnik unsurlarını kontrol altında tutmak için kullandığı mekanizmaların savaş zamanında, barış zamanına göre çok daha rahat kullanıldığını ve dolayısıyla Türkiye gibi köklü tarihsel devlet geçmişi olan ülkelerde, ülkede savaş çıktı diye savaş sırasında ayaklanma beklemenin çok da gerçekçi olmadığını fazlası ile farkındalar.

Savaş sırasında "Ergenekon"un Güneydoğu'yu hızla kontrol altına alması ve Pentagon'un beklediği ayaklanmanın bir türlü gerçekleşmemesi; TÜREV SİMULASYONU gerçekleştirenlerin, Türkiye gibi ülkelerin toplumsal, devlet ve psikolojik tahlilini, Pentagon'un kuş beyinlilerine göre çok daha iyi yapacak konumda olduklarını gösteriyor.

Babası Kürt, annesi Türkmen olan Birinci Körfez Savaşı sırasında Kuzey Irak'tan ABD'ye götürülmüş ailenin çocuğu olarak ABD donanmasında pilot olmuş **Yüzbaşı Civan Huxley'in, son anda Anıtkabir'i bombalamaktan vazgeçip, geri dönüp kendi uçak gemisi USS George Bush'a intihar saldırısı düzenlemesi,** bütün senaryonun en zorlama ve açık propaganda noktalarından biri olarak sırtıyor. Baba Kürt, Anne Türkmen, soyad Amerikan... Vurulan "George Bush."

Saklı “Federasyon Tezi” ve Parlayan Yıldız: Erdoğan:

Kitabın sonunda koltuğundan olan George Bush’a karşılık; Tayyip Erdoğan’ın ise yıldızı parlıyor. İktidarını korumakla kalmıyor; aynı zamanda, savaş sırasında gösterdiği irade ve Genelkurmay başkanından aldığı “*artık siz de asker oldunuz*” övgüsü ile askerin gözünde konumunu pekiştiriyor. **George Bush “out”, Tayyip Erdoğan “in.”** ABD’deyken “rehin” alınan ABDullah Gül’ün ziyaretine gelen ABD’li diplomatı yumruklaması gibi “hoş” ama “boş” enstantanelerle desteklenen **AKP hükümetini destekleyici ince propaganda hayli dikkat çekici.** Kitabın satırları arasına ustaca gizlenmiş bir “federasyon” tezi de mevcut. Sayfa 237’den beraber okuyalım: “Washington yok olunca ABD’nin eyalet yapısı yararını göstermişti. Bu eyaletler zaten kendilerini yönetir durumdaydı. Yeni bürokrasi kurulan dek her şey yolunda gidecek gibiydi!” Gördüğünüz gibi profili yükseltilen bir AKP ve savaş anında ne kadar yararlı olduğu ortaya çıkan “federasyon” sistemi.

Sistem Hangi Noktada Kopar Sorusu?

Gelelim yazının başında sorduğumuz soruya: **ESAS SİMÜLASYON NEREDE?**

Kitapta, Pentagon savaş merkezinin bünyesinde geçen anlarda “İstanbul’un işgalinin de tamamlanmasından SONRA” esas operasyonun “Operasyon Sevr”in başlayacağı sürekli vurgulanıyor.

Nebraska, ABD Stratejik Komuta Karargâhı’ndaki yetkili uygulanan operasyonu: “Bu tam anlamı ile **SİSTEM MÜHENDİSLİĞİ** ürünü bir operasyon. **Türkiye Cumhuriyeti’nin tüm referans noktaları** belirlendi ve buna göre bir operasyon düzenleniyor. **Sistem belli bir noktada kopacak** ve ondan sonra kendisini oluşturan parçalara ayrılacak. Amacımız; bu

parçaları ortaya çıkarmak ve sonrasında ne yapacağımızı görmek." sözleri ile tanımlıyor. Bu cümledeki kilit noktalar, başkasının sabırsızlanıp sahadaki komutanına söyledikleri ile daha bir anlam kazanıyor: "Howdy, artık Sevr Operasyonu'nun başlamasını istiyorum. Türklerin rejimi çözüldü. O topraklarda hak iddia edecekleri durduracak hiçbir şey yok.

Savaşın, Türklerin direnişi/savunması ile değil de dört büyük gücün Türkiye lehine sahneye çıkması ile sona ermesi gibi diğer önemli alt temaları da başka tartışmalara saklayalım ve yukarıdaki satırlarda savunulan tez doğrultusunda elimizdeki **senaryo matruşkalarını** küçükten büyüğe sıralayalım:

En Küçük Matruşka: METAL FIRTINA KİTABI.

Amaç: Türk toplumunun psikolojisini, "ABD tarafından işgal senaryosu" üzerinden kurgulamak...

Küçük Matruşka: METAL FIRTINA'ya konu olan ve gelişmiş bir simülasyon platformunda oynanan TÜREV SENARYO.

Amaç: Derin bürokrasinin geleceğe yönelik psikolojisini; ANA SENARYO'nun hedeflerini perdeleyecek şekilde kurgulamak...

Ana Matruşka: METAL FIRTINA kitabı ve buna kaynak olan TÜREV SENARYONUN alt unsurlarını oluşturduğu, Türkiye üzerinde oynanacak ESAS SENARYO.

Amaç: Söylemeye gerek var mı?

3.7. MGK LAĞVEDİLEREK “MİLLÎ” TERCÜME KURUMU KURULMALI (GÜVENLİK YAPILARININ PENTAGONİZASYONU SÜRECİ)

22 Ağustos 2003 tarihinde kaleme aldığım “Türkiye’de Pentagonizasyon Süreci (‘Asker’ Sivillerin, ‘Sivil’ Askerlerle İşbirliği)” başlıklı analizde şu cümleleri kullanmıştım: *Türkiye’de MGK’nın işlevi, TESEV gibi ABD’nin “devlet düşünce” kuruluşları ile entegre çalışmak üzere yeniden şekillenen “sivil” toplum örgütleri tarafından üstlenilecektir. ABD’de “sivil askerlerin” kadrolarını doldurduğu “düşünce” kuruluşları tarafından doktrine edilen Pentagon’un “asker siviller”in yönetim kurulunda olduğu silah şirketleri ile iç içe olduğu “eko-militer” yapı göz önüne alındığında, bu ülkedeki suni “sivil-asker” ayrımının aynen Türkiye’ye de ithal edileceğini ve Türkiye’de de “sivil askerlerin”, “asker sivillerin” emrine gireceği yeni “eko-militer” bir yapı kurulacağını ve Türkiye’nin güvenlik-savunma politikalarının küresel hegemonlarla uyumlu biçimde bu yapılar bünyesinde şekillendirileceğini analiz etmekteyiz.*

Bu başında “Millî” sıfatı bulunan ve bugün Yiğit Alpogan’ın başkanlığında **dönüştürülen** Güvenlik Kurulu’nun, tek yıllarda doğal afet, çift yıllarda dış kriz simülasyonları yapmaya başlamasından yaklaşık dört ay önceydi. (Not: Bu metodoloji doğrultusunda 30 ve 31 çeken aylarda ne yapılacağı belirlenmeli ve tabi 28 çeken şubatlarla 29 çeken şubatlar içinde gerekli ön hazırlıklar yapılarak, kamuoyuna şeffaf bir şekilde duyurulmalıdır. Devlet ciddiyeti bunu gerektirir.)

Analizde;

- AKP'nin MGK'nın "değişimi" konusunda Genelkurmay ile yaptığı pazarlıklar sonucu oluşan metinde, "muvazzaf subayların" atanması konusunda Genelkurmay'ın olumlu görüşünün alınmasının şart koşulduğu fakat **"muvazzaf olmayan" subaylar konusunda inisiyatifin AKP'ye bırakıldığına,**
- Vakıf gazetesine röportaj veren Cemil Çiçek'in, **"MGK'nın danışmanlık işlevinin başka şekillerde takviye edilebileceğini"** vurguladıktan sonra, "hükümetin özel düşünce kuruluşlarına araştırma/rapor sipariş edebileceğini" vurguladığı ve bunun zamanında TESEV'e Tantan zamanında **"Yolsuzluk" araştırması için 50 bin dolar aktarmasını çağrıştırdığını** (Not: TESEV'e yolsuzluk araştırması için 50.000 dolar vermek, Türkiye'deki yolsuzluğun geldiği travesti boyutun en güzel göstergesidir ama TESEV bunu raporunda incelememiştir haliyle),
- TESEV'de yaşanan yönetim darbesi sonucunda, yönetime, kurum araştırmalarına "dışarıdan sponsor" bulunması gerektiğine inanan ekibin hakim olduğunu ve bu ekibin kuruma **"Danışman Konseyi" adı altında monte ettiği 22 kişilik yapı içerisinde Çevik Bir'in bulunduğunu ve bu yapılar bünyesinde Bir ve Zapsu'nun aynı masa çevresinde oturduğunu,**
- ABD'de Pentagon'a silah sağlayan büyük firmaların aynı zamanda ABD'nin "düşünce" kuruluşlarının en büyük finansörü olduğunu ve bu düşünce kuruluşlarının kadrolarının ise Pentagon'dan emekli paşalar ile doldurulduğunu; düşünce kuruluşlarındaki sözde "sivillerin" ise söz konusu silah şirketlerinin yönetim kurullarında bulundukları ve bu yapı ile ABD'deki yapmacık "si-

vil-asker” ayrımının aynen Türkiye’ye de ithal edileceğini ortaya koyduktan sonra MGK’nın geleceğine dair şu öngörüler tek tek sıralanmıştı:

- MGK kısa dönemde etkisizleşecek fakat daha sonra yaşanacak bir karşı dalga ile ağırlığını arttırarak **Pentagon’a danışmanlık yapan “Defense Policy Board” hüviyetine bürünecek.**
- Türkiye’deki askeri yapı gittikçe tarihi misyonunu ve ruhunu kaybederek **Pentagonize olacağını ve Soros’un TSK için öngördüğü vizyonun kurumsal bir temele oturtulacak.**
- Birkaç emekli paşayı Türkiye’nin yolsuzluk haritasında nahiye niteliği taşıyan göstermelik vakalar üzerinde yargılarken kendi yolsuzluk şebekelerinin üzerine gide-meyen iktidar kadroları, OYAK gibi bir kuruma ilişecek gücü kendinde bulamayacak çünkü bu tür yapılar Pentagonizasyon sürecinde köprü rol üstlenecek.
- TESEV gibi sivil yapıların askeri yapılarla entegre edilerek, **Türkiye’nin savunma ve güvenlik politikalarını oluşturan düşünsel eksenlerin yurtdışındaki derin bütçelerden fonlanan bu “Türk” ve “sivil” yapılar tarafından oluşturulmaya başlanacak.**

Analiz şu cümle ile sona eriyordu: **“Bu öyle bir süreçtir ki tarihinde onlarca devlet kurmuş bir orduyu, tarihi katliamlarla dolu işgalci bir paralı asker ordusunun etkisine sokarken, Türk olmayı küfür sayan fındık kabuğunu doldurmayacak sermayedar ile Türk ordusunun çevik bir generalini aynı yönetim kurulu masası etrafında toplayacaktır.**

Geldiğimiz nokta maalesef bu analizi harfiyen doğrulamaktadır. Web sitesinde, milletle dalga geçercesine Atatürk’ün **TAM BAĞIMSIZLIK’a** dair “Milletimizin güçlü, mutlu ve gü-

venlik içinde yaşayabilmesi için devletin **TAMAMEN MİLLÎ BİR SİYASET İZLEMESİ** ve bu siyasetin iç kuruluşlarımıza tamamen uygun ve dayalı olması lazımdır.” sözünü kendine slogan olarak seçmiş kurum, burnunun dibindeki adaları silah deposuna çeviren, Kıbrıs’ta AB üzerinden Türkiye’yi saha dışına çıkartan Yunanistan’ın tehdit derecesini azaltırken, İran’ı, Pentagon’un küresel planları ile paralel bir şekilde ana tehdit olarak ilan etmektedir.

Gelinen noktanın tek bir tanımı vardır: **İFLAS**.

Beyinlerin, vicdanların ve hadi ikisi de yok diyelim; haysiyetin **İFLAS’ı**.

Daha da vahimi, elinde her türlü imkân bulunan MGK gibi bir kurum, bu ülkenin askerlerinin rızası alınarak bir derneğe dönüştürülürken, TESEV gibi yapılar bu kurumun bünyesine adım adım sızdırılarak **küresel güçlerin planlarına MİLLÎ meşruiyet damgası vurulmak için bir NOTER’e çevrilmektedir**.

Bizim vergilerimizle finanse edilen bir yapının, başkalarının güvenlik politikalarını bize **MİLLÎ** olarak yutturulması adına paravanlaştırılmasının önüne geçmek için **MGK LAĞVE-DİLMELİDİR**.

MGK lağvedilmelidir çünkü:

- MGK’nın indirgendiği "rapor sekreteryası" görevini bu devlet bünyesinde yapabilecek onlarca kurum vardır. **Amaç “rapor” hazırlamak, “simülasyon” yapmaksa MGK fuzulidir. Bunun yerine bir tercüme bürosu ile anlaşılıp ABD’den Yunanistan’a ilgili “düşünce” kuruluşlarının raporları tercüme edilebilir.**
- TESEV gibi kurumlar zaten yeterince iç ve dış merkezler tarafından fonlanmaktadır. Bu gibi kurumların bir de bizim vergilerimizle MGK üzerinden fonlanıp bizim paramızla bize başkalarının güvenlik politikası yutturmasına hacet yoktur.

- **Küresel odaklarla senkronizasyon sürecinin tamamlanmasına müteakip, MGK yeniden devletimizin güvenlik politikasında etkin bir role bürünerek medya profili yeniden yükselecektir.** Bu noktaya gelindiğinde, kamuoyunda MGK'nın hâlâ "Millî" olarak algılanması Türk Milleti'nin düşürüleceği en büyük tuzaqlardan biri olacaktır. Bu tuzağa düşülmeden gerekli önlem alınmalıdır.

Zamanında "sirtaki" ve "capuccino" üzerinden uyutularak Yunanistan'ın Güney Kıbrıs'ı AB'ye monte etme projesine, "kardeşlik", "barış" adına kuzu kuzu razı edilen devlet kadroları, bugün yine aynı **psikolojik travesti** ortamında, Türkiye'nin bir yandan dışarıdan bir yandan içeriden adım adım kuşatılmasını seyretmektedirler.

MGK'nın geldiği nokta, çekirdeğin erimeye başladığı noktadır. Türkiye'nin kanserli güvenlik dokularının artık hiçbir tedaviyi kabul etmeyeceği, "**bürokratik oligarşiden**" "**oligarşi bürokrasisi**" olarak karşımıza çıkan siyasi yapıya kadar birçok örneği ile yüzümüze sırtıtmaktadır.

Bu noktada, MGK'nın lağvedilmesi, kanserli dokunun kesilip atılarak vücuda daha fazla zarar vermesini engellemek için gerçekleştirilecek proaktif bir önlem olacaktır.

"Sivil" bir askerden "asker" bir siville devredilerek mutasyon sürecini devam ettiren bu kurum, bu süreci tamamladığında sizleri daha da şaşırtacak gelişmelere sahne olacaktır. Ve o noktada, böyle bir kurumun başında **MİLLÎ** sıfatının olması, İran'ın Şahablarından kat ve kat tehlike arz edecektir.

Türk Milleti'nin, bu devleti tekrar kendinin yapana dek MİLLÎ sıfatını korumaya alıp onun bunun elinde oyuncak olmasını engellemesi şarttır.

3.8. MGK'DAKİ HARİTAYA SİĞMAYAN ÖZBEK ÇOCUK

Hiç dikkat ettiniz mi bilmiyorum...

Devlet büyüklerimizin periyodik olarak toplandığı MGK salonunun bir duvarında Türkiye haritası bulunur. Sınırlarına hapsedilmekle kalmayıp sınırlarının tartışılır hale gelmesine engel olamayan, atalet girdabına düşmüş bir devletin en sembolik görüntüsüdür o harita.

Nasıl mı?.. İsterseniz biraz geriden alalım...

Dünyada, kendisine yönelik psikolojik harp operasyonuna müdahale edemeyen tek MGK olarak tarihe geçen ve resmi TESEVvari bir yapıya kavuşan Milli Güvenlik Kurulu bazı eblehler tarafından “derin devlet” diye lanse edilip karalandı ve İsmet Berkan gibi isimler bu işi MGK’nın “derin devlet” olarak suikast işlediği iddialarını alenen gazetelerin manşetinden yazmasına kadar vardırı.

Hâlbuki **MGK derin devlet değil; üst devlettir.** Hele hele bizim devlet yapımız gibi birbiri ile iletişim kurma özüllüsü, yabancı devletlerin istihbarat birimlerinin desteği ile birbiri hakkında istihbarat toplamayı beceri zanneden kurumların oluşturduğu bir devlet yapısında, MGK gibi kurumlar, üst devlet olarak işlev görür. Daha doğrusu olması gerekirdi... **Ama kendi devletini dikta, başkalarının devletini “think-tank” zanneden kadrolu eblehler üzerinden yürütülen bir psikolojik operasyonla bertaraf edildi ve AKP iktidarı ile uyumlu yeni başkanın idaresinde, küresel plana senkronize edilmiş halde YENİ GÖREV üstleneceği günlere hazırlanıyor.**

Türkiye Cumhuriyeti’ni toplumu, ekonomisi ve devleti ile birlikte “önce paralize et sonra ele geçir” stratejisinin uygulayıcıları, Türk Devleti’nin üst konseyi olan bu yapıyı “Derin Devlet” imgesi üzerinden çatlatıp, küresel plana senkron kadrolara teslim ettiler.

Hayırlara vesile olur inşallah... Ve MGK’nın sekreteryaya görevi sunduğu Milli Güvenlik Kurulu işte size yazımın başında söz ettiğim salonda toplanıyor. Bu cumhuriyetin vatandaşları olarak bizler bu salonu her seferinde televizyonlarda görüyor ve yöneticilerimizin önlerinde portakal suyu dolu sürahiler, ciddi ve vakur duruşları içimize su serpiyor. Emin ellerde olduğumuz hissine kapılıyoruz. Fakat o salonun bir ayrıntısı var ki ben de yeni fark ettim içimize düştüğümüz ataletin bu gizli habercisini... Yazının başında söz ettiğim o haritayı...

Bir düşünün... Koskoca Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin elinde her türlü gücü tutan yöneticilerisiniz... **Arkanızda 70 milyonluk bir MİLLET... Altınızda borundan altına her türlü doğal zenginliği barındıran lebi derya bir TOPRAK ve geçmişinizde koca bir TARİH var...** Önünüzde ise sadece Türkiye haritası duruyor. Öyle bir harita ki **MGK’nın enlemesine dikedörtgen şeklindeki duvarına o devasa boyuna rağmen adeta sıkıştırılmış...** Baktığınızda, bırakın Balkanları, Ortadoğu’yu, Kafkasları; sınırın birkaç yüz mil ötesini bile göremiyorsunuz. **Devletin en üst konseyinde önünüze dünya haritasını koymamak ile soydaşlarının başına bomba yağarken, ABD’nin izni olmadan sınır ötesine bir helikopter sokamamak arasında bir bağ var mı bilemem ama çalıştığı ortamda önüne dünya haritası asmayan bir başka devlet konseyi olduğunu sanmıyorum** desem çok da iddialı konuşmuş olmam sanırım. Aslında yukarıdaki cümlede MGK salonunun ikinci ayrıntısı yatıyor. Devlet “büyüklerimiz” MGK’da ülkenin geleceği adına “çalışmak” için toplanmıyorlar. **Bizim büyüklerimiz, aynı devletin ortak çalışma yapmak için**

bir araya gelmiş birimleri gibi değil; sanki farklı devletlerin temsilcileriymiş gibi çalışma formatında değil diplomasi formatında toplanıyorlar. Bizim MGK'nın oturma/masa düzeni birbirine resmi söylem/duruş okuyarak diplomasi yapan devletlerin uluslararası toplantılarıinki ile aynı. Bir masa etrafında eğilip kafa yoranların değil; bir masa etrafında cepheleşip, beyan verenlerin mekânı ile karşı karşıyayız. Bu durumlarda aklıma hep Mustafa Kemal'in yanında İsmet İnönü ve diğer devlet erkânı bir harita üzerine kapanmış çalışan halini gösteren fotoğraf geliyor. Fotoğraftan, önlerindeki haritanın ne haritası olduğu belli olmuyor ama ne haritası olursa olsun zamanın emperyal güçlerine rağmen altlarında külüstür arabalar, üstlerinde bir pardösü ve önlerinde içecek sudan başka bir şey bulamayacak konumda iken; parçalanmış bir haritayı birleştirme hayali kuran DEVLETİ özlüyorum.

Bu özlemim, son model makam arabaları ile toplantıya gelip, deri koltuklarında oturmuş, önlerinde portakal suyu, koskoca cumhuriyetin toplantı salonuna bir dünya haritası bile asamayan ve bu harita üzerine eğilip kendi sınırlarını çizemeyen bir DEVLETİ gördükçe daha da artıyor.

O DEVLET'i sadece ben değil; Üzerinde Türk bayrağı bulunan cipin arkasından siper alan Özbek özel timlerinin kurşunu ile hayatını kaybeden Özbek çocuk da özlüyor... Ama o çocuğun doğduğu ve öldüğü toprak bizim DEVLET'in haritasında gözükmüyor.

3.9. KUVVA-İ MİLLİYE HAREKETİ: “GÖRÜLDÜ; ONAYLANDI” (VATANSEVERLİKLE VATAN HAINLIĞI ARASINDA VATAN EBLEHLİĞİ)

Türkiye’de “kuvvacı”lığın medya tarafından “in” ilan edilmesi her zamanki şüpheciliğimi harekete geçirdi. Akşam gibi bir gazete “*İnternette Kuva-i Milliye Dalgası*” haberini ana sayfadan gördüğünden beri gözlerimi açmış, sohbetlere kulak kabartmış dinliyorum. Bir anda 40 ilde birden örgütlenip, diğer bütün örgütlenmeleri Mason ilan edenlerden tutun da bar köşelerinde, “gizli teşkilat kuralım” muhabbeti dolandıranlara kadar herkes ilgi alanımda.

Kıskançlık da diyebilirsiniz. Biz yıllardır örgütlenmeye çalışıyoruz. Şunun şurasında bu adamların kat ettiği yolun onda birini kat edemedik. Ne 40 ilde örgütlenebildik ne de Akşam gazetesine manşet olabildik. Hasedimizden çatlıyoruz anlayacağınız. Şöyle popüler olup kurduğumuz derneklerin önüne diktiğimiz Atatürk heykellerinin önünde, ellerimizi birbirine kavuşturup poz versek ne güzel olur aslında. Ama biz daha kendi sayfamıza resmimizi koyacak kadar fotojenik bulmadığımız için kendimizi, gölge adam formatında takılıyoruz.

Gölgemizin el kavuşturan bir pozu var ama o kadarcık da olsun; en azından Atatürk’ün büstü önünde poz verip şöhret/pres-tij aktarımı yapmamışız kendi üstümüzüze.

İşin latifesi bir yana; Türkiye’de son dönemde yaratılan **Kuva-i Milliye dalgasının içinde bir truva atı** var ki;

“Kuva-i Milliye” ruhu ile yola çıkan vatanseverler ile “*Bu ÷lke-
de bağımsızlık hareketi örgütlenecekse, onu da biz örgütleriz*”
ekolünün uzantısı olarak devreye sokulanları ortak bir noktada
buluşturuyor. **Vatan eblehliği** bu noktada neon harflerle gözü-
müzü almaya başlıyor ve ÷lkenin geleceğı açısından vatan hain-
liği kadar tehlikeli bir konum arz ediyor.

Somut iki örnek üzerinden konuşalım:

Anektod Bir:

Yer: Bir Bar Köşesi

Kişi: Bulunduğı kurum bünyesindeki etnik mafya örgüt-
lenmesini bütün ayrıntılarıyla tespit edip bir rapor olarak ilgili
kuruma iletmış iyi niyetli bir şahıs.

Sorun: Bu şahsın ilettiğı raporun her tarafında “ÇOK
GİZLİ” yazmasının rapora GİZLİLİK’ten öte, bir alenilik katma-
sı gibi unsurları saymıyorum.

*(Bir yerlere rapor sunacaksanız, her tarafına ÇOK GİZLİ
yazmanız, raporu çok gizli kılmayacağı gibi normalde ra-
pora dikkat etmeyecek birinin özellikle dikkatini çekecektir.
Bilginize...)*

Esas sorun, bu şahsın, raporu kurum bünyesinde birkaç
isme iletip anlattı diye, bu görüşmelerden hemen sonra “kurum
arkamızda” mesajını çevresine vermeye başlaması ve daha son-
raki aşamada, “gizli örgütlenme” lafını sıkça ağzına almaya baş-
lamasında yatıyor.

Anektod İki:

Yer: Akşam gazetesinin ön sayfası ve bağlantılı iç sayfa

Kişi: Türkiye’deki en güçlü kuva-i milliye hareketlerinden
birinin lideri olarak sunulan ve Atatürk büstünün önünde, ba-

şarılı işadamlarının iş dergilerine verdikleri poz benzeri bir poz vermiş zat

Sorun: Bu zat, örgütlenmelerini anlattıktan sonra sözlerini şu şekilde bağlıyor: “Bizler gittik 1. Ordu bünyesinde Tuğgeneral ve Albay’a planlarımızı anlattık ve onları brif ettik.” Mustafa Kemal’in büstü önünde poz verip, Mustafa Kemal imgesi ile kendi şahsını özdeşleştirecek kadar ego sorunu olan bir zatın “biz askerle bağlantıdayız, asker arkamızda” havası vermesini Norveç şartlarında anormal karşılayabiliriz ama burası Türkiye.

Esas sorun o değil.

Sorun, “Kuva-i Milliye” örgütlenmesi gerçekleştirdiğini iddia eden bir zatın, 1. Ordu bünyesinde yer alan üst düzey iki istihbarat subayının ismini, köşedeki bakkalın ismini verir rahatlıkta medyaya servis yapması ve bir de bu kişileri, örgütlenmelerini destekler bir pozisyonda lanse etmesidir.

Bu noktada, ego sorunu olan bir şahsın muhakeme yeteneğindeki zaaftan öte bir zaafı karşı karşıyayız demektir. Türkiye’deki “kuva-i milliye” dalgasının, bu milletin heyecanla, şevkle izlediği bir dalgadan bu milleti boğacak bir tsunami dalgasına dönüştürülmesi işte bu zaaf üzerinden rahatlıkla kurgulanabilir.

Neticede; “Kuvvaci” geçinen bir zatın kendi örgütünün arkasını sağlam göstermek adına sergilediği bu boşboğazlık, bu devlet yapısı içerisindeki milli odaklara karşı cadı avı başlatmış birilerine istedikleri kozu verir.

Hele hele bu koz; 1. Ordu gibi Selimiye Otelı projesi merkezinde yer alan bir bünyedeki kadrolara karşı birilerinin eline veriliyorsa, daha da anlamlı bir hal alır.

Çevrenize kulak kabartın. Popüler medyanın manşetlerine taşınan; “1 YTL’ye Dezenformasyon Halk Kitlelerine Yayı-

lır” projesi çerçevesinde çıkmaya başlayan dergilerin kapağına; *“Türkiye Uyuma, Ülkeni Sahip Çık”* şeklinde slogan olan, **“Kuva-i Milliye” dalgasına karşı nerelerde dalgakıran, nerelerde kucaklayıcı bir sahil olmanız gerektiği** konusunda omuzlarınızda ağır bir yük var.

Bu nedenle siz siz olun bar köşelerinde gizli örgütlere üye olmayın; masanıza **“ÇOK GİZLİ”** yazan raporlar konduğunda da gözleriniz fal taşı gibi açmak yerine, dudaklarınıza müstehzi bir gülümseme yerleştirin ve Mustafa Kemal’in heykeli önünde medyatik poz verenleri sorgulayın.

Bu tarz **“Kuva-i Milliye”** yapılanmalarını şu ya da bu sebeple huzura kabul eden büyüklerimize de naçizane bir uyarı: Lütfen arkadaşlara isminizi orada burada kullanmamaları, hele hele medyaya servis etmemeleri için sıkı sıkıya uyarın. **“Kuvvacılık”** oynamakla, **“Kuva-i Milliye”** ruhunu taşımak arasındaki farkı algıladıklarından emin olmadan da o odadan çıkmalarına izin vermeyin.

Unutmayın; **Kuva-i Milliye; silahın akla teslim olduğu noktada verilen bir mücadeledir; aklın silaha teslim olduğu noktada yaşanan bir hezeyan değil.**

3.10. “VATAN” DEĞİL “MAL” MERKEZLİ BURJUVA FAŞİZMİ FİLİZLENİRKEN

Serdar Turgut’un, *“hiç ummadığınız zengin semtlerde bile kuway-i milliyet örgütlenmeleri gerçekleşiyor”* tespiti okuduktan sonra, son 24 saat içinde beyaz yakalı birkaç arkadaşına kahve ısmarlayıp çevrelerinde olan biten hikâyeleri dinledim.

Gözünüzde canlandırmanız için söylüyorum... Bu adam ve kadınların çoğu yabancı sermayeli şirketlerde, üst veya orta düzey pozisyonlarda çalışan, kredi ile aldıkları klimalı son model arabalar kullanan, tatillerini ya yurtdışında ya da tatil köylerinde geçiren, bu ülkenin şanslı evlatları. Bugüne kadar politika ve ülke meseleleri ile de “bana dokunmayan yılan bin yaşasın” cümlesinden daha öte ve derin bir anlayışla ilgilendiklerini görmedim.

Fakat son 24 saatteki görüşmelerim Serdar Turgut’un yazısındaki tespiti doğrularcasına bugüne kadar rastlamadığım bir uyanış ile karşı karşıya bıraktı beni. Bugüne kadar ülkedeki sorunları göz ucu ile televizyon ekranlarından izleyen beyaz yakalı kitle; sorunun kapıya dayandığını görünce, hiç beklemediğiniz bir ruh haline bürünüyor. Birkaç yıl önce sizin Türkiye’nin geleceği ile ilgili ortaya koyduğunuz tezleri, *“Abi bırak bu komplo teorilerini”* diye bir kenara atanlar, *“Sence bu son olaylarda kim diğmeye bastı?”* gibi sorular sormaya başlıyorlar.

Bir arkadaşım çaresiz bir yüz ifadesiyle annesinin arazisinin üzerine Siirt’ten gelen birkaç ailenin nasıl yerleştiğini, ailele-

ri araziden çıkaramadıklarını ve ancak Siirtli bir emlakçıya para vererek çıkarabildiklerini bana anlattıktan sonra, *“Bu adamlara karşı ne yapacağız? Her yerde bitmeye başladılar.”* diyerek konuşmasını Mussolini-Hitler karışımı bir psikolojik yardım çağrısı ile bitiriyor.

Kısacası; **Türkiye’nin beyaz yakalı burjuvazisi git-tikçe “Kürtleri”, evini istila eden böcek olarak gören bir anlayışla “faşistleşiyor.”** “Faşistleşme” kelimesini, bu kelime ile lekelenmeye çalışan milliyetçileri muaf tutarak kullanıyorum. **“Faşistleşme”, vatani “senden” olmayandan arındırıp, tek renkleştirmenin tanımıdır. “Milliyetçilik” ise; vatani bütün renkleri ile bütünleştirip, tek çatı altında toplamanın tanımı.** Böyle bir ortamda; Ülkede binlerce şehit verilirken; bünyesinde çalıştığı çok uluslu şirketler ülke ekonomisini adım adım ele geçirirken; ülkedeki siyasi yapı hallaç pamuğu gibi atılırken seyretmekle yetinen ve **burjuva hayatından zerre ödün vermeyen beyaz yakalılar**, şehirdeki arazisinin “Kürtler” tarafından istila edildiğini, annesinin çantasının kapkaç şebekelerinden birine kurban gidince tepki vermeye başlıyor. Ve bu tepki; **“Vatana sahip çıkma” içgüdüsünden çok, “Malına sahip çıkma” içgüdüsü ile çok sağlıksız bir boyutta baş gösteriyor.** O kadar ki; Anadolu insanının köklerinde bulunan milliyetçilik ve bu bayrağı taşıma iddiasında olan MHP gibi partileri bile solda bırakacak faşizan bir **“Ari Türkiye”** anlayışının tohumları bu süreçte ekilmeye başlanıyor. Plazalardaki yemek masalarında; *“Bu adamlar iyice şımardı ve tepemize çıkmaya başladı, böyle giderse temizlemeden başka bir seçenek kalmayacak.”* diyenlerden tutun da *“Abi bu ordu niye uyuyor; yok mu bir gecede bu adamların elebaşlarını yok edecek güç bu adamlarda?”* sorularını soranlara kadar birçok beyaz yakalı ile karşılaşmaya başlıyorsunuz. Anadolu’nun özünden kaynaklanan, toprak kökenli milliyetçiliğe alternatif; **Metropolitan merkezli, mal kökenli bir “Ari Türkiye”**

faşizminin ilk filizleri boy gösteriyor. İstanbul sermayesinin üst katları Anglo-Sakson-Yahudi efendilerinin koordinasyonunda, Kuzey Irak merkezli aşiret sermayesi ile derin bağlar geliştirirken; bu sermayenin alt katlarında istihdam edilip beyinlerini emperyalizmin uç noktalarında hizmete sunmaları karşılığında ülke standardının kat be kat üstünde yaşam imkânları sunulan beyaz yakalı yönetici kitleler ise plazalardan sitelerindeki evlerine kadar olan yol üzerinde artık gittikçe daha fazla huzursuzluk duymaya başlıyorlar.

Bir yandan daha modern bir hayata sahip olacağını zannedip AB'yi destekleyen, diğer taraftan yaşam alanı çeteler tarafından tehdit edilmeye başladıkça, *"temizleyeceksin bunları bir gecede, rahat edeceksin"* demeye başlayan, kafası hayli karışık bir garip vatandaş türü ile karşı karşıya kalmaya başlıyoruz. Burada ilginç olan bir nokta daha var...

- **"Şehirli Muhafazakârlığın"** temsilcisi olma iddiasına soyunan gazete de...
- Hitler'in Kavgası'nı, "Çok Satan" olmadığı halde, manşetten "Çok Satan" olduğunu iddia ederek "Çok Satan" konumuna getiren gazete de...
- Yazdığı köşe yazılarında "hiç ummadığınız zengin semtlerde bile Kuvay-ı Milliye örgütlenmeleri kuruluyor" diyerek beyaz yakalıların silahlandığını imasını yapanların başında olduğu gazete de AYNİ.

"Türk Milliyetçiliği Aryanlaştırılıyor" başlıklı Jeo-Kritik'te dikkatinizi çektiğimiz süreç gittikçe derinleşiyor. Türkiye'nin plazalarında bu toprağın alışıktığı olmadığı bir tür milliyetçilik serpiliyor ki bu milliyetçilik Anadolu bozkırlarının, tarihten kaynaklanan, efsanelerinden entelektüellerine her şekilde donanımlı Milliyetçilik kültürünün "vatan-toprak-millet" merkezli toparlayıcı özelliğini değil, *"malıma mülküne zarar veriyorlar,*

ele geçiriyorlar” tepkisinden beslenen, kaynağını Anadolu’dan değil, yabancı faşizan metinlerden alıp ezoterik imgelerle süslenen, “temizlikçi-saflaştırıcı” bir özellik taşıyor.

Omuzlarında yıldızlar, altlarında koltuklar, Türkiye’de sermayeden toprağa, siyasetten kültüre birçok alt ve üst yapı milletin elinden çetelerine eline geçerken; Türkiye Cumhuriyeti’nin gördüğü en kapsamlı ihanet sürecini izleyenler ise çocuklarımızın vebalini üstünde taşıyor.

3.11. YAŞAR PAŞA'YA MEKTUP – I (CERRAHİN ELLERİ, ASKERİN YÜREĞİ)

Yaşar Paşam,

Size, ülkemın sürüklenmeye çalışıldığı kaosu eşiyile, dostuy-la kaygı içinde izleyen ve izlemekten öte ne yapacağı konusunda kafası hayli karışık yüz binlerce vatandaştan biri olarak yazıyorum.

Sizin dışınızda yazacak bir makam bulamadığım için utanıyorum aslında. Varlığı ile yokluğu anlaşılmayan bir cumhurbaşkanı, çevresi malum odaklarca çevrilmiş kafası hayli karışık bir başbakan, AKP içi dengelerde üstlendiği geçici roller dışında ortalıkta gözükmeyen bir meclis başkanı, Mustafa Kemal’le AB vizyonunu eşleştiren bir Genelkurmay başkanına sahip bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak kısa bir süre sonra Genelkurmay başkanlığı koltuğuna oturacak bir ASKER’e yazmak dışında pek fazla seçeneğim yok aslında. Hainin bayrağının koruma çemberine alıp milletin bayrağının toplandığı bir konjonktürde, devletsiz bırakılmış bir milletin çocuklarıyız ne de olsa.

Sayın Paşam,

Önümüzdeki tablonun vahametini anlatmama gerek yok. TSK ile PKK’nın “aynı anda silah bırakması” gerektiğini söyleyenlerin belediye başkanı olduğu, Apo kod adlı ajanın isminin gazetelerde “**Sayın Öcalan Silah Bırakmalısınız**” başlıklarının altında yer aldığı bir ortamda, gözlerimiz yuvalarından fırlamış bir şekilde izliyoruz. Dağlardan şehre indirilen PKK so-

runu, sorunu kaşıyan AKP, sorunu besleyen AB-D-İsrail, sorunu kullanan KDP-KYP ve maalesef sorunu izleyen TSK ile gittikçe daha çetrefil bir hal alıyor. İngiliz istihbaratının uzantısı örgütlerin, aslında Rahmi Koç gibilerin Patrikhane hayalleri üzerinden, üstü kapalı dile getirdikleri hilafet özlemini, bağıra çağıra Fatih Camii avlusunda, polis gözetiminde dile getirmeleri de cabası.

Bu tablo bana 12 Eylül öncesinde kontrollü olarak tırmandırılan ortamı hatırlatıyor. Hani sağ-sol diye cepheleştirilen toplumun, sıtkı sıyrıldıktan sonra TSK'nın sahneye sürüldüğü o büyük oyun.

Sayın Paşam,

Siz TSK bünyesinde en fazla NATO tecrübesi olan subaylardan birisiniz. Bu adamların, toplumları şekillendirme ve parçalamada nasıl çalıştığını çok iyi bilirsiniz. Yugoslavya'nın parçalanması sürecinde NATO'nun, UÇK üzerinden yürüttüğü operasyonların niteliğinin de fazlası ile farkındasınız. Neticede, o dönemlerde bu operasyonun en önemli merkezlerinden biri olan Napoli AFSOUTH'da görevliydim. Uyuşturucu üzerinden finanse edilen ve bölgenin PKK'sı olan UÇK aracılığı ile Sırp katillerin gerçekleştirdikleri Müslüman katliamlarının meşrulaştırıcı zemini üzerinden nasıl bir devlet parçalama operasyonu yürütüldüğünü bizzat gözlerinizle gördünüz.

"Gladyo" ismi ile karikatürleştirilen Derin NATO'nun bir toplum içerisinde nasıl yuvalanıp, askeri operasyonların zemini hazırladığını da bizim gibi sade vatandaşlardan dinleyecek haliniz yok.

O dönemde kaderin garip cilvesidir... Bosnalı Müslüman kardeşlerine yardım eden İslamcılar da Balkanlarda rol kapma endişesi ve Türklere hamilik kaygısı ile hareket eden TSK da neticede iki şeye hizmet etti:

1) NATO şemsiyesi altında hareket eden emperyalist güçlerin bölge ve bölge üzerinden geçen trafik üzerindeki kontrollerinin perçinlenmesine,

2) Yugoslavya'nın parçalanarak "Yugoslavya sendromunun" yaratılmasına.

Bu tecrübeyi ön sıralardan izleyen biri olarak sizin Türkiye'deki mevcut sorunu "Yugoslavya" ile değil de "Filistin" özleştirmeniz işte bu yüzden özellikle dikkatimi çekti. Tabi Ertuğrul Özkök gibi bir ismin sizin bu sözünün üstüne atlayıp, "Umarım Hilmi Paşa'nın başlattığı demokratik süreci devam ettirirsiniz." öğüdü ile biten yazısı, yaptığınız tespitin arkasındaki mesaj konusunda fikrimi daha bir netleştirdi.

Kendi kendime; "Sanırım Yaşar Paşa, sadece kardeş kavgasını değil, arka plandaki İsrail'i de tespit etmiş." diye düşündüm. Tabi bu biraz İngilizce'deki tabiriyle "wishfull thinking" (temenni dolu düşünce) denilen cinsten bir düşünce tarzı. Göze batmamaya çalıştığınız 30 Ağustos resepsiyonunda, bir gazeteci ordusunun ısrarlı soruları karşısında aklınıza ilk gelen benzetmeyi de yapmış olabilirsiniz. Fakat henüz duruşunuzun ne olduğu konusunda % 100 emin olmasam da (Bu bağlamda BOP'la ilgili demeçlerinizden, bayrağımıza karşı yapılan hakaretin hemen ertesinde yaptığınız Yunan ziyaretine kadar birçok unsuru sayabilirim. Tabi 2003 yılında, "AB'yi Atatürk'ün Çağdaşlaşma Hedefinin Bir Zorunluluğu" olarak gösterdiğiniz dönemden bu yana, demeçlerinizdeki değişim, olayları algılama konusunda sizle Hilmi Bey'i birbirinden çok uzak olmasa da ayrı kefelere koymamızı şart koyuyor. Komuta kademesine sunulan SA-REM raporlarında Hilmi Bey ve sizin farklı cümlelerin altını çiziyor olmanız da bizler için ufak ama önemli bir teselli) bu ülkenin tapusunu cebinde taşıyan vatandaşlardan biri olarak sizden bir ricam var.

Genelkurmay Başkanlığı'nı, Hilmi Bey ile İlker Bey'in arasındaki dönemde devralacaksınız. Bu iki is-

min AB-D ve Türkiye üçgeninde nerede durduklarını artık sokaktaki esnaf bile görüyor. (O yüzden onlara mektup yazacağımıza Tayyip Bey'e yazabilirdik. Ya da herkese yazmak yerine, kağıttan tasarruf etmek için Fethullah Bey'e tek bir mektupla da bu işi bitirebilirdik doğrusu) Sizin TSK gibi devlet kuran bir ordunun başına geçeceğiniz kısa dönem, ülkemize karşı şu anda başlatılan ve 2010-2012 yılına kadar kademe kademe tırmandırılacak bir sürecin belirleyici virajlarından birine denk gelecek.

Bu virajdaki en olası senaryolardan bir tanesi, NATO merkezli güçlerin aynen 12 Eylül öncesinde yaptığı gibi ülkede bir kardeş kavgası sürecini hızlandırıp, milletin sıtkının sıyrıldığı noktada TSK'yı sahneye sürmek ve TSK üzerinden bölgesel planlarında önemli bir virajı almak olacaktır. Bu süreçte sizin NATO'nun ciğerini bilen tecrübeniz bu ülkenin en büyük kısmetlerinden biri olacak. Büyük ihtimalle bir makro ekonomik krizle taçlandırılıp, birkaç kilit suikast ve bombalama ile kıvamına getirilecek ve TSK'nın Irak bataklığına bulaştırılacağı bu süreçte; TSK ve mekanizmalarını, son anda "ana sigorta" olarak devreye sokmak, yapılacak en büyük hata olacaktır. TSK'nın elinde sorunlara müdahale etmek için sadece balta değil, çok ince neşterler de bulunmaktadır. Ateş bacayı sardığında ormana balta ile girişmek, yangını söndürmeyi başardığınız noktada dahi, elimizde çorak bir araziden başka bir şey bırakmayacaktır.

Hâlbuki bugünden atılacak birkaç neşter darbesi, ateş bacayı sardığında girişilecek bir balta seferberliğinden çok daha etkili bir sonuç verecektir.

Aksi takdirde;

"Kozmik" dosyalarda gizli özel operasyonların beldelini yine bu millet ödeyecektir. Yaşanan süreci, oturduğunuz koltuklardan, o kendinize has, "gerekirse son anda müdahale eder, durumu kontrol altına alırsız" güveni ile seyretti-

ğinizin farkındayım. Hatta bu aşırı güven duygusu yüzünden, bizim vatandaş seviyesinde kendi çapımızda çırpınışlarımızı “gençlik hezeyanı” olarak gördüğünüzü de biliyorum. Bu güven duygunuz, TSK’nın reflekslerini deşifre etmiş güçlerin gözünde en temel zaafınızı oluşturmaktadır, bilersiniz.

Son anda müdahale ettiğiniz Türkiye de müdahaleden sonra ortaya çıkacak Türkiye de aynı Türkiye olmayacaktır. İçeride, tarikat siyasetinin temelini atmak ve ülkeyi küresel sermayenin oyun alanı haline getirmek; dışarıda ise Yunanistan’ı NATO’ya sokmak gibi birçok “değerli” icraata imza atan Marmarisli Kenan Bey bunun en somut kanıtıdır. Sizlerin bugünlerde şu ya da bu nedenle atmaktan çekineceği neşter darbesi, bizi ve çocuklarımızı devasa bir orman yangınının ortasına koyacaktır. Bunun için tek yapmanız gereken, askerlikle diplomasi ve siyaseti karıştıranların geleneğini terk edip, TSK’nın neşterlerini, bütün denge politikaların rağmen devreye sokmak olmalıdır.

ASKER’in elleri böyle dönemlerde bir cerrah kadar becerikli olmalıdır.

Toplumun içerisine sokulan kanserli hücreleri, toplumun ruhu bile duymadan nötralize edecek güç ve yetenek TSK bünyesinde mevcuttur. Geriye bir tek irade sorunu kalmaktadır.

Cerrahlar, kalp çalışırken gerçekleştirdikleri kalp operasyonları ile övünürler. Kangren olduktan sonra gerçekleştirdikleri bacak kesme operasyonları ile değil.

TSK’nın, hastanın başındaki hemşireye dönüştürüldüğü 2000-2005 süreci ile hastanın ayağını, bacağına kesmek zorunda bırakılacağı 2005-12dönemi arasındaki geçiş sürecindeki üstleneceğiniz görev, bu bağlamda bir CERRAH’ın elleri bir ASKER’in yüreği ile üstlenmeniz

gereken bir görevdir. Bengü'nün çocuklarının da benim çocuklarımın da geleceği bütün denge politikalarının üzerindedir. Aksi takdirde, sizin tecrübeniz kitap yazmaktan, bizim gençliğimiz ise ağaçlara dadanmışları yok etmek için ormanı yakmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

Saygılarımla...

3.12. YAŞAR PAŞA'YA MEKTUP – II (BİZE YİNE EHVEN-İ ŞER DÜŞTÜ PAŞAM)

Sayın Paşam,

Size en son yazdığım açık mektuptan bu yana hayli zaman geçti. Bu geçen süre zarfında neler olmadı ki... Bir kere ABD'ye gidip askerinizin başına çuval geçiren müttetikten liyakat madalyası almanızı mı hatırlatsam... Bayrağımıza hakaret eden Yunan subayların yarattığı krizde özür bile dilemeyen Yunanistan'la ilişkileri rayına koymak için Yunanistan'a gidip konuşma yapmanızı mı?..

Ecevit gibi bir isimden sonra Erdoğan nasıl dinamik gözüküyorsa; Hilmi Bey'in o üç mısralık şiir misali hali yanında sizin de birkaç demecinizin “sert” gözükmesinden teselli bulabilirdim açıkçası.

Demeçlerinizin “neyi söylüyor” testinden geçip “neleri söylemiyor” testinden sınıfta kalmasını da bir noktaya kadar göz ardı edebilirdik ama nedense siz “AB”yi hedef tahtasına oturturken, “ABD”yi ve “İsrail”i hep es geçtiniz. Bir değil; iki değil; üç değil... En son “*Hamas terör örgütüdür*” beyanınız, İsrail’li meslektaşlarınızı sevindirmiştir ama bizi değil.

Şeriatçı da olsalar, komünist de olsalar, **işgal altında bağımsızlık mücadelesi yapan örgütlere “terörist”** damgası yapıştırmadan önce, ince eleyip sık dokuma huyumuzu bağışlayın.

Dostlarımız, bu hassasiyetimizin, İsrail’le birkaç ihaleye girip emekli çevik paşalar aracılığı ile JINSA lobisi ile temaslar

kurup NATO müteahhidi Aziz Yıldırım'ın "jesti" ile VIP localarında oturdukça törpüleneceğini söylüyorlar. Bilemeyiz. Bildiğimiz şu ki; **Bu coğrafyada sürekli ehven-i şer seçeneği ile karşı karşıya bırakılan yurdum insanının bıkkınlığı, şaşkınlığı ve kafa karışıklığını yaşıyoruz. Yanlış anlamayın...** Arkasında Fethullahçı odakların olduğunu tespit ettiğimiz ve bu günlerde internet camiasında hayli "ün yapan" birkaç sitede hakkınızda yer alan iddiaları baz aldığımızı düşünmeyin. (Adlarını biliyorsunuz; reklam olmasın diye yazmıyorum)

Açıkçası; Sabetay da olabilirsiniz; Sabetaycı olmadığınız sürece... Hatta Yahudi bile olsanız başımızın üzerinde yeriniz var. Kuzey Irak'tan İstanbul'a, bu ülkenin her köşesinde, bu milletin geleceğine musallat olan Siyonizm'e, İsrail'in namuslu entelektüelleri kadar dik durup, önünü açmadığınız sürece...

Aziz Yıldırım'la arkadaş da olabilirsiniz; çizgiyi çekebildiğiniz... Sosyete dergilerinde, Filiz Hanım'la Semra Özal beraber pasta keserken aynı kareye de girebilir; siz **1. Ordu Komutanlığının TSK'nın oligarşi ile kaynaşma noktası olmadığı'nın bilincinde olduğunuz sürece...**

Dedim ya; bütün bunlar değil bizim kafamızı karıştıran. Bugün arkadaşlarla sizi masaya yatırdık. Psikolojik harple zihni çifit çarşısına dönen yurdum insanının bir masa etrafında toplanınca ortaya koyabileceği her teoriyi konuştuk. **Bu krizin aslında Genelkurmay Başkanlığı'nın perçinlediği ve son günlerde yıpranan isminiz etrafında bir kenetlenme oluşturduğundan ve Türk Milleti'nin sizin isminiz etrafından uyutulduktan sonra TSK'nın esas pasifize ve alet edilme sürecinin sizin zamanınızda yaşanarak; Hilmi Bey'i arayacağımız günlerin yakın olduğundan tutun da Tayyip Erdoğan'ın temsil ettiği güçlerin sizinle pazarlık gücünü arttırmak ve Genelkurmay Başkanlığı koltuğuna oturduğunuzda hareket alanınızı kısıtlamak adına bir tezgâh olduğuna kadar ortaya**

karışık bir komplo tabağıydı önümüzdeki. Hepsinden birer çatal alıp, tadına baktık ve açıkçası hiçbiri doyurmadı bizi.

Genelkurmay başkam olamadığınız takdirde, yerinizi alacak kişinin askerinin başına çuval geçirilmesi ile ilgili sorulara *“ABD ile ilişkilerin derinliğine”* göndermeler yaparak kaçamak cevaplar veren İlker Başbuğ olduğunu hatırlayıp, bu portrenin yanına ABD’den liyakat madalyası almak için boynunu uzatan sizin resminizi koyduğumuzda, aradaki ton farkı hiçbir komplo teorisini yeterli güvenilirliğe ulaştırmıyordu açıkçası. İkinizin de NATO referansında galibi foto-finish belirleyebilir nasılsa.

Sizin erken emekli edilmeniz durumunda, İlker Başbuğ’dan sonra, Genelkurmay Başkanlığı için bir havacının veya denizcinin gündeme gelme olasılığının belirmesi ise küresel güçlerin makro planları çerçevesinde, TSK’nın sinir merkezini karadan, havaya kaydırma projesine ciddi bir mesafe kazandıracığı bütün bu olasılıklar içerisinde bana en inandırıcı olan gibi geldi.

Fakat açıkçası Paşam, bütün bunları konuşurken biz çok sıkıldık ve bunaldık. Komplolardan da onları yorumlayıp, analiz etmekten de... Bizim olan ve bu toprağın kalbini barındıran TSK’yı emanet ettiğimiz sizlerden bir tanesinin şöyle tek bir soru işaretine mahal bırakmadan DİK durmasını istedik. PKK’ya destek verdiği için AB’ye yüklenirken, ABD’yi de eleştiri listenize almanızı, boynunuzu liyakat madalyası almak için eğmeyip size “liyakat” madalyası takmayı önerecek kadar cüretkar olanların boyunlarını çuvalı geçirmek için eğdirmenizi, **Aziz Yıldırım isimli müteahhit Türk generallerine jest olsun** diye Fenerbahçe stadında kendi locasını tahsis ettiğini basına açıkladığında; **“Türk Generallerinin Locası Millettin Arasındadır”** açıklamasını yapmanızı beklerdik... Ama siz **“Denge” ile “Dik Durmak” arasında şizofrenleşen mevcut devlet kadrolarının çelişkisinin tipik bir örneği olarak AB’ye kafa tutarken ABD’ye kafa eğdiniz; milletin**

önünde savunmanızı yapmaktan söz ederken milletin üstündeki locaların tahsis edilmesine ses çıkarmadınız. Aklınız sıra İsrail lobisini gücendirmemek adına, işgal altındaki ülkesinde mücadele eden HAMAS'ı terör örgütü olarak nitelendirirken PKK'yı HAMAS'la özdeşleştirmenin sadece İsrail lobisine değil PKK'nın *"işgal altında mücadele ediyoruz"* tezine prim verdiğini ve Güneydoğu'yu Filistinleştirdiğini göremediniz.

Şimdi geldik bugüne...

Bir tarafta *"Milliyetçi Duruş"*la özdeşleştirilen SİZ, bir tarafta SİZ'i tanıyan BİZ ve köşede bu iki tarafın da bütün zaafalarını çok iyi etüt etmiş ve Van'da bir savcının Penguen'e kapak olacak mahiyetteki iddianamesi üzerinden bu süreci başlatanlar. **"İki ucu ABD'li değnek"** dedikleri bu olsa gerek. Neticede biz bugün o masada, bütün komploları, teorileri yenmemiş halde bırakıp kalktık. **Size değil, astsubayından generaline Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sahip çıkma kararı aldık. Siz yarın yine bizi büyük ihtimalle hayal kırıklığına uğratacaksınız...**

Genelkurmay başkanı olduğunuzda, kim bilir yine kafamızı duvarlara vurdurtacak hangi kararların ve süreçlerin içerisinde göreceğiz sizi... *"Biz demedik mi; Hilmi Özkök'ü mumla arayacaksınız"* diyen arkadaşlarımıza cevap veremez konuma geleceğiz.... Büyük ihtimalle; **Kuzey Irak'a girmeyi sizin Genelkurmay başkanlığınız döneminde bize "milliyetçi" renklerle pazarlayacaklar.** İsrail'in yine birkaç milyar doları bu milletin cebinden almasına yine sizin döneminizde şahit olacağız... Avrupalı parlamenterler Türk Ordusu'na küfrederken gıkını çıkarmayıp sizin açmanız gereken davaları kendi inisiyatifleri ile açan hukukçulara bir gram destek vermeyen sizler, bize yine davalar açacaksınız; utanmadan, sıkılmadan...

Kim bilir... **Hilmi Bey şiir gibiydi. Belki siz ninni gibi olacaksınız...** İnanın bilemiyoruz... **Bizim payımıza**

yine “ehven-i şer” düştü Paşam... “Şer-i Ehven”i bol bir Türkiye’de yaşayabilme davamız adına size son yazdığım mektuptaki son paragrafı tekrar hatırlatıyorum:

ASKER’in elleri böyle dönemlerde bir cerrah kadar becerikli olmalıdır.

Toplumun içerisine sokulan kanserli hücreleri, toplumun ruhu bile duymadan nötralize edecek güç ve yetenek TSK bünyesinde mevcuttur. Geriye bir tek irade sorunu kalmaktadır.

Cerrahlar, kalp çalışırken gerçekleştirdikleri kalp operasyonları ile övünürler. Kangren olduktan sonra gerçekleştirdikleri bacak kesme operasyonları ile değil.

TSK’nın, hastanın başındaki hemşireye dönüştürüldüğü 2000-2005 süreci ile hastanın ayağını, bacağına kesmek zorunda bırakılacağı 2005-12dönemi arasındaki geçiş sürecindeki üstleneceğiniz görev, bu bağlamda bir CERRAH’ın elleri bir ASKER’in yüreği ile üstlenmeniz gereken bir görevdir. Bengü’nün çocuklarının da benim çocuklarımla da geleceği bütün denge politikalarının üzerindedir. Aksi takdirde, sizin tecrübeniz kitap yazmaktan, bizim gençliğimiz ise ağaçlara dadanmışları yok etmek için ormanı yakmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

Saygılarımla...

3.13. YAŞAR PAŞA'YA MEKTUP – III (YÖN DUYGUSU OLMAYAN FELAKETİNE UÇAR)

Sayın Paşam,

İlk iki mektuptan sonra, Fenerbahçe Orduvi'ndeki karşılaşmamızda da şahsınıza yönelik bütün eleştirilerimi yüzünüze karşı "Bizi öldürün ama öldürmeden önce bir dinleyin. Sizlerin en büyük müttefiki ne AB, ne ABD, ne İsrail... Sizin en büyük müttefikiniz biziz, bizi kaybetmeyin Paşam." cümlesi ile özetlemeye çalışmıştım. Sonunda Genelkurmay başkanı oldunuz. Canı gönülden tebrik ederim.

Hilmi Özkök'ün koskoca bir TSK'yı, koskoca bir STK'ya dönüştürdüğü dönemin sonunda, görevi devralmanızla birlikte bizim mahallede bir bayram havası ki sormayın. Bense her zamanki "oyunbozanlığımla"; "Arkadaşlar bu kadar sevinmeyin, işler bildiğiniz gibi değil. Hilmi Özkök'le şiir dönemi bitti, şimdi ninni dönemi başlıyor olabilir. Temkinli sevinin." diyorum ama nafile. Sizin, AKP iktidarının ilacı olduğunu zannedenler bardakları şerefe kaldırdılar bile.

Hiç kimse, AB'yi milli hedef gösteren; BOP'a karşı durmayı "rolümüz ne olacak?" sorusuna takılan; ABD Büyükelçiliği'nin 4 Temmuz kutlamalarına 1. Ordu bandosunu gönderen; ABD'den liyakat madalyası almak için boynunu eğen; Kanarya lobisinde oturmakta sakınca görmeyen; Ortaköy'de Bush'la el sıkışmak için ayağa kalkıp sıra bekleyen Yaşar Büyükanıt'ı hatırlamak istemiyor.

Avrupa basınından bizimkilere kadar **geniş bir kardeşlik örgütü** de sizi çoktan “**güvercin yürekli şahin**” olarak ilan etti bile. **Yüreğinizden şüphemiz yok da güvercinlerin de şahinlerin de ihtiyacı olan yön mefhumu konusunda ciddi şüpheler besliyoruz.**

Ne diyelim. **Matematikte/İstatistikte/Ekonomide buna “baz etkisi” denir. Karşılaştırıldığınız değerdir sizi yücelten, sizin kendi öznitelikleriniz değil.** Ecevit’ten sonra Başbakanlık merdivenlerinden koşarak çıkan bir başbakan gibi Hilmi Bey’den sonra da ara sıra “sert” konuşan bir Genelkurmay başkanı olmak maça 1-0 önde başlamaya benzer. **Sizden sonra Genelkurmay Başkanlığı’na hazırlananların,** kendi arkadaşlarının cenazesinde bile saf tutmayıp siyah gözlüklerinin ardından bir köşede durduğunu gördükten sonra, şehit cenazesinde, yanlış da olsa elinizi bağlayıp saf tutmanız bize geçici de olsa “psikolojik harp” tekniklerini unuttururverir. **İtiraf etmem gerekirse, benim bile ağzımda mentollü sakız ferahlığı yaratmıyor değil bu değişiklik ama karnımızı doyurmaya yetecek mi? Hiç sanmam. Ben yine de bizim mahalledeki bayram havasını bozmayıp herhangi bir olağanüstü durumu olmadığı takdirde (ki bu olağanüstü durumlardan bir tanesinin sizin Genelkurmay başkanlığınızı nasıl garantilediğini bütün toplumsal/psikolojik ve iç idari boyutlarının farkındasınız.)** iki sene sürecek göreviniz için naçizane birkaç öneride bulunacağım.

Konu: Hakkınızdaki İddialar

Anne tarafındaki Yahudi kanından, dedenizin zamanında Osmanlı’ya karşı Yahudi istihbaratı NİLİ için çalıştığı ve bunun tespit edilmesi üzerine infaz edildiğine kadar birçok iddia, hayli sağlam belgelerle kamuoyunun önüne **www.ulusalihanet.org** sitesi üzerinden serilmiş durumda... *(normalde bu sitenin ismini bugüne kadar telaffuz etmedim ama madem bilinçli bir*

sansüre maruz kaldılar, bu noktada isimlerini telaffuz etmek boynumuzun borcu.) Bu iddialara cevap vermekten ısrarla kaçırırsınız ve bir de üstüne üstlük hiç de tesadüfi olmayan bir zamanlamayla bu site saldırıya uğrayıp, yayına ara vermek zorunda kalıyor. Cep telefonlarına gelen mesajlar ve alelacele atanmanızı saymıyorum bile.

Ne Yapılmalı?

Bu ülkede, terfilerin kamuoyuna lanse edilen o “*sistematik/modern, liyakate göre işleyen*” modelden nasıl farklılıklar gösterdiğini çok iyi bilirsiniz. Birilerinin işine gelince, paşaların oğullarının yazdıklarından da uçkurlarından da nasıl sorumlu tutulduklarını **ama işlerine gelinmediği noktada** oğullarının girdikleri ihalelerin de dedelerinin faaliyetlerinin de nasıl göz ardı edildiklerini çok iyi bilirsiniz. Hakkınızdaki iddialar konusunda gösterdiğiniz suskunluk ve iddia sahibi odaklara karşı yürüttüğünüz cephe gerisi faaliyetlerle bu iddialara nasıl zemin kazandırdığınızı ve kafalardaki şüpheleri nasıl güçlendirdiğinizin farkında değilsiniz. Hâlbuki yapacağınız şey çok basit. İddialar doğru bile olsa çıkacaksınız ve kamuoyuna;

“Ey Türk Milleti Sabetay olabilirim ama Sabetaycı değilim. Dedem şöyle şöyle şeyler yapmış olabilir ama ben bu ülke için canımı vermeye hazırım. Takdiri vicdanınıza bırakıyorum.” diyacaksınız ve o zaman bu milletin delikanlı adama nasıl prim verdiğini gözlemlenizle göreceksiniz. İddialar doğru değilse de karşı belgeleri koyup **iddia sahiplerini sansürle, baskıyla, lobi faaliyetleriyle değil, gerçekte susturacaksınız.** Ama siz ne yapıyorsunuz? Perde önünde susup, görmezden gelirken; perde arkasında sahaya dostlarınızı sürüp yoğun bir faaliyet yürütüyorsunuz. Bu durumda bizim gibi **“bir adamın nereden geldiğine değil, nereye gittiğine bakacaksınız”** tezini savunanların, **“bir adamın nereden geldiği, nereye gideceğini belirler”** tezini savunanlar karşısında eli zayıflıyor. Bu ülkeyi

“şucu, bucu” diye bölmek isteyenler, Genelkurmay başkanı gibi üst düzey bir isim üzerinden bile zemin kazanıyor.

Konu: Emekli Paşalar Sorunsalı

Kesinlikle el atmanız gereken konulardan bir tanesi: Irak işgali sırasında ekrana çıkıp ABD ordusunun harekât tarzını övenlerden ekranda mertçe “*Abdullah Öcalan asılmalı*” diyemediği için gazetecilerden fırça yiyenlere; “Süveyş Kanalı’nı işgal etmeyeceksek Kıbrıs’ın ne önemi var” diyen amirallerden “ben de bomba attırmıştım” diyenlere kadar kitaplar dolusu örnek... **Türk Paşası ile Türk Milleti arasındaki makası açtıkça açıyor ve çok ciddi bir güven kaybına yol açıyor.** Bu güven kaybı da öyle birkaç tane dezenformasyon böceğine yazdıracağınız yazı ile kapatılabilecek cinsten de değil.

Ne Yapılmalı?

İki senelik sürede koskoca insanları alıp dünyayı ve Türkiye’yi daha iyi okumalarını sağlayacak bir eğitimden geçiremeyeceğinize göre, emekli olan her paşayı medya ve toplumla ilişkiler konusunda bir oryantasyon programına tabi tutmanızda ve bu zatlara toplu bir brifinge davet ederek verdikleri demeçlerin sonuçları konusunda uyarmanızda ciddi yararlar olacaktır. Aksi takdirde; omuzlarındaki yıldızların pırıltısı yok olduğu noktada medya spotlarının pırıltısı ile ne diyeceğini şaşırانlar TSK’nın prestijini yaralamaya devam eder.

Konu: Muvazzaf Paşaların Söylem Sorunu

Sakin sizi karşısında görünce el pençe divan duran, saygısından bir çift laf edemeyen bu milletin tavırları yanlış yönlendirmesin. ABD’yi “stratejik müttefik” AB’yi “milli hedef” olarak lanse edip, İsrail’le her türlü stratejik işbirliğini yapıp, sonra şehit

cenazelerinde gözyaşı dökmeyi artık kimse yutmuyor ve sonunda bir şehit anasına “Vatan SAĞOLMASIN” dedirtmeyi başardınız. Bu ülkede bir ŞEHİT ANASI’nın “Vatan Sağolmasın” dediği an, bu devleti yönetme iddiasında olanların bittiği andır. Cumhuriyet tarihinin en kritik dönemecinde, üzerimize doğru gelen emperyal dalgayı doğru etüt edememenizden kaynaklanan politikasızlığınızı, ABD-AB’nin planlarını tercüme edip uyarlayarak kapatamayacağınızı artık görmemiz lazım.

Ne Yapılmalı?

Türk Milleti’nin önüne çıkıp millet adına yönettiğiniz Türk Silahlı Kuvvetleri’nin mevcut durumla ilgili değerlendirmesini net bir şekilde ortaya koymanız ve **ülkemize kasteden emperyal odaklara karşı çok net mesajlar vermeniz gerekmektedir.** Harp Akademileri’nde içinde Mustafa Kemal’in değil de Guggenheim’in geçtiği sözde entelektüel, “liderlik” konuşmaları ile ancak Ertuğrul Özkök gibilerden aferin alırsınız. **AKP gibi bir iktidar bahanenizi, AB gibi boş bir hayal meşruiyetinizi oluşturamaz.** Askerinizin başına çuval geçiren ABD’den liyakat madalyası almakta bir sakınca görmeyen sizin bunu yapıp yapamayacağınız çok tartışma götürür. Bana kalırsa yapamazsınız ama yapabileceğinize inananlar var. **Dengeler/ ilişkiler v.s. gibi sebeplerle bunu yapamadığınız noktada, en azından sizden ricamız;** ABD’lilerle kol kola, diz dize görüntüler vermekten; İsrail’e hoş görüneceğiz veya PKK ile paralellik kuracağız diye Filistin’in, Lübnan’ın mücadelesini “terörizmle” eşleştirmekten; milletin gözünün içine bakıp, “stratejik müttefik” gibi söylemler sarf etmekten vazgeçin. **Yoksa bir şehit cenazesinde bir şehit anası sadece lafını esirgemeyecek kalmayacak, ondan korkarız.**

Konu: Oligarşi ve TSK İlişkileri

Size bunu şikâyet etmek, kurda kuzuyu emanet etmeye benziyor ama ne yapalım elimizden başka bir şey gelmiyor. Sonuçta siz de 1. Ordu Komutanlığınız sırasında Aziz Yıldırım'la ilişkilerinizden, sosyete dergilerine yansıyan, Semra Özal'la pasta keserken beraber çekilmiş fotoğraflarınıza kadar birçok alanda, bu ülkenin altını kemiren oligarşi ile fazlası ile tanıştınız. O yüzden bu konuda geliştirmiş olabileceğiniz duygusal körlük, bir yandan önünüzde "Paşam" diye düğme bağlayan oligarşinin, öbür taraftan sizin evlatlarınızı şehit eden, bu ülkeyi parçalayan dinamiklere nasıl hizmet ettiğini etüt etmenize engel olabilir. Şehit cenazelerinde saf tutarken, OYAK'ın PKK'yı himaye eden Barzani ile iş ilişkilerini Atatürk üzerinden nutuk atarken, Atatürk'ün Cumhuriyeti'ni bölmeye çalışanlarla Sabancıların, Koç'ların, Ülker'lerin teşviki mesaisini düşünmenizde fayda var Paşam.

Ne Yapılmalı?

1. Ordu komutanlığı, oligarşinin TSK'nın komuta kademesine çengel attığı en önemli duraklardan bir tanesi olarak karşınızda duruyor. 1. Ordu komutanının, Kara Kuvvetleri Komutanı, sonradan da Genelkurmay başkanı olması yolundaki teamül birilerinin çok işine geliyor. Bu teamülü değiştirmenin en azından kısa vadede imkânsızlığı ortada ama en azından 1. Ordu komutanlarının, İstanbul sosyetesini ile mesaisine idari sınırlamalar getirmek, söz konusu oligarşinin TSK'ya sızmasının önünü alacaktır. Bunun en azından, Ali Koç içeride komutanlarla sohbet ederken, dışarıda dosya sunmak için sıra bekleyen kurmay subayların bekleme süresini azaltacağını düşünmekteyim. Ayrıca bir gün Şehit Analarından biri tutup, "Paşam İstanbul sosyetesinin oğulları nerede askerlik yapıyor?" diye sorarsa söyleyecek bir çift lafınız olur.

Sayın Paşam,

Aslında yazacak daha çok şey var ama daha fazla vaktinizi almayıp sonraya saklayayım. Neticede umarım bütün endişelerimiz yersiz, bütün lafazanlığımız boşa çıkar da siz, TSK'yı **küresel güçlerin/elitin okyanusundaki yedek çıkartma gemisi konumundan kurtarır** ve Hilmi Özkök zamanında zirve yapan ve müdahale etmezseniz, sizden sonra gelecek olanların döneminde daha da kötüleşecek olan bu duruma müdahale edersiniz. Yukarıda da belirttiğimiz gibi **ister şahin olun, ister güvercin; ister güvercin yürekli şahin, ister şahin yürekli güvercin olun. Yön duygunuz yoksa ancak felaketinize uçarsınız. Yön duygunuzu kaybedip PKK'yı, Irak'ın Kuzeyi; Musul/Kerkük'ü, "Büyük Türkiye";**

Kıbrıs'ı, AB; Müttefiki, ABD; Direnişi, "Terör"; ile karıştırdığınız noktada peşiniz sıra bütün bir milleti felakete sürükleyeceğinizi bilersiniz. **Sosyal kişiliğinizin sunduğu açık istihbarattan faydalanarak sizin psikolojik profilinizi A-Z'ye etüt etmiş olanların, sizin bu yön duygunuzu nasıl körleştirebileceklerini de lütfen göz ardı etmeyiniz.** Fırsat buldukça sizi rahatsız etmeye devam edeceğim. Yeni göreviniz tekrar hepimize hayırlı olsun.

Saygılarımla...

3.14. YAŞAR PAŞA'YA MEKTUP – IV (EMPERYALİZMİN A, B, D-Sİ)

Sayın Paşam,

Son mektuptan bu yana aylar geçti. İş, güç, savcılıklar, ancak vakit bulabildim. Günlerdir **son konuşmanızın tam metnini Genelkurmay'ın sitesine yerleştirmenizi bekliyorum** ama nafile. Gülsav Özel Eğitim İlköğretim Okulu ve Rehabilitasyon Kursu öğrencilerinin ve Slovenya Genelkurmay başkanının ziyareti ile ilgili metinlerin günlerdir orada öyle **durduğunu** göz önüne alırsak, bu eksikliğin **uzun zamandır oynadığınız denge oyununun bir parçası** olduğu aşikâr. ABD'yi ziyaret ederken, sayfaya Putin'in konuşmasının tam metnini koyan siz, günlerdir gündemi oluşturan konuşmanızın tam metnini sayfaya yerleştirmiyorsunuz. Denge oyununu çok ustaca oynuyorsunuz da **denge oyunundan düşüm düşüm olan içiniz** söylemlerinize de duruşunuza da yansıyor. Yapmadıklarınız, yaptıklarınız kadar dile geliyor. **Açıkçası bizim içimiz de size karşı düşüm düşüm.** Bir türlü gözümüzün önünden gitmiyor ABD'den **madalya alırken eğilen boynunuz**; *"Askerimizin başma çuvalı o geçirmedi, bunu söylemek vefa borcumdur."* diyen diliniz ve en vahimi, Yunanistan'ı ziyaret ederken *"Cumhuriyet'i Rumlarla da kurduk"* deyişiniz. Fakat **arkamızı dönünce, Cumhurbaşkanlığı oyununda Türk Silahlı Kuvvetleri'nin üst kademesini zor durumda bırakmak pahasına rol kapmaya çalışan Hilmi Bey'i; önümüze bakınca bir İstanbul efsanesi İlker Başbuğ'u** görüyoruz...

Geçmişle gelecek arasında sıkışıp kalan bizler için ister istemez siz kalıyorsunuz yine önümüzde ASKER. O yüzden yaralarımıza tuz basıp önümüze koyduğunuz metni okuyoruz. **Doğrusu çok yol kat ettiniz. 2003 yılında Harp Akademileri'nde yaptığı konuşmada: “Silâhlı Kuvvetlerin görüşlerini büyük harflerle tekrar ifade ediyorum: TSK, AVRUPA BİRLİĞİ KARŞITI OLAMAZ. ÇÜNKÜ AVRUPA BİRLİĞİ, MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ÜN TÜRK TOPLUMUNA GÖSTERDİĞİ ÇAĞDAŞLAŞMA HEDEFİNİN, JEOPOLİTİK VE JEOSTRATEJİK AÇIDAN ZORUNLULUĞUDUR... Tekrar ediyorum; Türkiye Avrupa'nın bir parçasıdır ve Avrupa Birliği'ne girecektir!”** diyen Genelkurmay II. Başkanı Yaşar Paşa nerede; en son konuşmasında nihayet AB'nin ne olduğunu anladığını açıkça beyan eden Genelkurmay Başkanı Yaşar Paşa nerede?

Gerçeğin farkına varmanız, bir kurmay için çok ciddi bir zaman kaybı olan birkaç sene de sürse, müteşekkirimiz. Ne de olsa kalkınmışlığı, astsubayının artık Renault'ya binmesi ile ölçen Genelkurmay başkanını bile tecrübe etmiş bir milletiz. Daha da ilginç bütün bu sözleri çok değil, yanlış hatırlamıyorsam geçen sene başlarında “İstedüğümüz zaman çıkabileceğimiz yapılara, egemenliğimizin bir kısmını devretmemizi tartışabilmeliyiz.” mealinde demeçler veren İlker Başbuğ tam karşınızda otururken söylemeniz. Genelkurmay Başkanlığı yolundaki koskoca bir generalin, AB'nin “istenilince çıkılan bir yapı” olmadığını bilmemesine mi üzerinde Mustafa Kemal'in üniforması varken, “egemenliği kısmen de olsa devredebilmekten” söz etmesine mi yanahım bilememiştik.

İçimizdeki yangına bir damla su serptiniz. Hele hele; “bunu bir özeleştirir olarak kabul edin” demeniz sayfalar dolusu açıklamaya bedeldi. Sağ olun. Kötümser, eleştirel açıdan yaklaşmaya-çağım konuşmanıza. Keyfimiz kaçmasın. Kuzey Irak'ı hâlâ bir

"terör sorunu" olarak okumanızı da Kerkük'ün adım adım ABD'nin ustaca kurguladığı bir ikili oyunla "milli" bir tuzak haline dönüştürülürken oyunu bozacak hamleleri yapmamanızı da sayfalar dolusu eleştirebilirim. Bunu diğer yazılarda bulabilirsiniz.

Açıkçası AKP'ye karşı yaptığınız siyasi manevra da bizler için "çok geç, çok az" kategorisinde.

"Derin Devlet"ın Atlantik Paktı ile koordine li bir şekilde oynadığı ve AB olarak kodladığı dönüşüm oyununda AKP ve TSK'nın nasıl denge&kontrol (check&balance) olarak karşı karşıya konuşlandırıldığı ve aslında iki tarafın da tribünlere keyifli bir futbol maçı seyrettirmek için sahada olduğunuzun farkındasınız.

O yüzden, Tayyip Erdoğan'a karşı çıkışlarınız oyunu bozmayacak ama tabanı tatmin edecek kadar yıpratıcı olmalı; fazlası değil.

Ben esas iki temel kavramı nasıl hecelediğinizi çok önemsiyorum... Biri Cumhuriyet... Diğeri Emperyalizm... Hilmi Bey her seferinde Cumhuriyet'i "laik, demokrat, sosyal hukuk devleti" diye heceliyor. Son ve en önemli hece olan "üniter"i nedense hep unutuyor.

Siz ara sıra tekleseniz de "laik, demokrat, sosyal hukuk devleti" diyorsunuz ve dikkat ediyorum hemen ardından ayrı bir cümle ile "üniter"i ekliyorsunuz. Bu önemli. Çok önemli. İnanın; sizi Cumhuriyet'i her hecelerken duyduğumda, durup kulak kesiliyorum ve ter boşalıyor sırtımdan. "Üniteri" unutacaksınız diye çok korkuyorum. Hilmi Bey'in emperyalizmin e'sinden haberi yok. O, Guggenheim'i lider, Murat Belge'yi filozof, Eser Karakaş'ı profesör, AB'yi de medeniyet zannettiği için bırakın hecelemesini, hatırlamasını bile beklemiyoruz.

Ama sizin yeriniz; her şeye rağmen ayrı. O yüzden son konuşmanızı çok önemsiyorum... İlk defa **EMPERYALİZM**'i hecelerken bu kadar ileri gittiniz... Uzun zamandır yaptığınız gibi **Emperyalizm**'in A ve B'sini açıkça hecelediniz... D'sine ise ucundan dokundunuz... Ha gayret Paşam az kaldı. Tandoğan yetmediyse bir meydan daha dolduralım da yüzünüze karşı da söyleme fırsatı bulduğum; **“Sizin en büyük müttefikiniz ne AB, ne ABD, ne de İsrail; biziz PAŞAM”** cümlesi ile kastettiğim o milletin varlığına iyice kanaat getirin. Getirin ki bir dahaki konuşmanızda, **ne vefa borcu duyduklarınız, ne de NATO'dan dost olduklarınız dilinizi düğümlesin...** Çıkın dobra dobra şu **EMPERYALİZMİ** açık açık heceleyin de dünya ORDU, dünya ASKER Görsün.

A, B ve DSi' mi ne? Siyonizm tabi ki paşam! Şu stratejik anlaşmalarla ülkeyi göbekten bağladığınız **İsrail'in temsil ettiği Siyonizm**. Çok yakınına kadar girmeyi başarmış işadamlarının bağlı olduğu **tarikatları yönlendiren İsrail'in temsil ettiği Siyonizm**.

Emperyalizm'in söylemesi en zor ama en söylenesi hecesi... Siz D'ye kadar gelin de Si'yi biz hallederiz.

Tarih yeniden yazılmayı beklerken... Siz **ASKER**, biz **MİLLET**; **Cumhuriyet'i de Emperyalizm'i de doğru ve tam hecelemeden tarihi adam gibi yazamayız Paşam**. Tarih yine bizi bekliyor; fazlasıyla farkındasınız **PAŞAM**.

Saygılarımla...

3.15. DEVLETE MEKTUP: % 40+7 VE TEMSİLİYET/TESLİMİYET DENGESİ

Sevgili Devlet'im,

Şefkatli kelepçelerininle sarıp sarmalayıp bizi polis arkadaşların önüne attığın günden beri bu mektubu yazmayı kafaya koydum. O gün kendilerine de söylemiştim; “*Devletin sağ eli sol elini kovalıyor; siz çeteyi yanlış yerde arıyorsunuz.*” diye ama tabi dinleyen olmadı. Terörle Mücadele'deki arkadaşlar, **evrakla mücadele etmekten**, olaya tepeden bakma yetisini hayli yitirmiş bir şekilde uğraşıp durdu bizimle. İçerdeyken, içindeki düğümleri çok daha net bir şekilde gördüm. Hele o ifademın alındığı odanın duvarında asılı “*Etnische Minderheiten im Landlichen Raum*” başlıklı, Almanca, “**Türkiye'deki Etnik Gruplar**” haritası yok mu... **Alman istihbaratının Türkiye'nin etnik haritasını en ince noktasına kadar çıkardığının belgesi** önünde “*çete ifadesi*” vermek... İşte bana bu çok koydu... Bu, gazetelere “*çeteciler Alman istihbaratına çağılıyor*” mealinde haberlerin sadık muhabir arkadaşlar üzerinden servis edilmesinden yaklaşık 1 ay önceydi. Sonra sırasıyla İsmail Yıldız, Ergün Poyraz, Emin Şirin derken; herkes de net olarak gördü ki “**çete**” bahane...

Ey Sevgili Devlet,

Alman istihbaratının etnik haritaları asılı olduğu ofislerde, memurların çoğu zaman kahramanca, çokça yorgun ve bazen kendince çalışırken, senin çok daha derin bir operasyon üzerinde yoğunlaştığını fark ettim... Tayyip Erdoğan'ın “% 34'ten dü-

şük alırsam bırakırım.” dediği gün bu operasyonu fark etmediğim için kendime çok kızdım.

Neticede Tayyip Erdoğan gibi bir adamın bu cümleyi, kendisine çok sağlam - **sıfır risk** – bir garanti verilmesi dışında söylemeyeceği ortada. Bir de üstüne üstlük, bir hafta önce, aksini iddia edenleri **“AKP % 40’ın üzerine çıkamaz”** diye azarlayan Tarhan Erdem’in, Radikal’in % 47 manşetine konu olan araştırmasını görünce sinyalin çok net olduğunu görmeliydim.

Müttefik bellediklerinle, **Türk siyasetini Merrill Lynch etme pahasına** Türk Devleti’ni dönüştürme projesine memur ettiğin Tayyip Erdoğan’ın **“toplumsal meşruiyet”** zeminini bütün mantık ve izan ölçüleri üzerine taşıdın.

Zaten **Genelkurmay’ın verdiği destekle % 40’a** varacak bir partiyi, % 47’lere daha doğrusu toplumsal psikolojide **“iki kişiden biri”** noktasına taşıman, ilerde senin de farkına varacağın üzere, gereksiz ve yersiz bir hamle oldu. Ortalık, seçim hileleri ile ilgili haberlerden ve gün be gün artan belgelerden geçilmiyor ama **neyse ki stoğunda Deniz Baykal ve Devlet Bahçeli gibi lider süsü verilmiş iki “devlet adamı”** var da kendilerine çizilen **resmi muhalefet sınırları** içerisinde konuyu gündeme bile getirmiyorlar.

Anıtkabir’e gidip **“Atam”** şovları yapmak, Meclis’te İ.T.’in avukatlarının elini sıkmak yetiyor da artıyor bile.

O yüzden **en önemli kalelerinden biri olan YSK’nın** dijital labirentlerinde neler döndüğünün ortaya çıkarılmasından zerre çekinmiyorsun.

Altına imza attığın anlaşılan Dönüşüm Projesi’nin en temel direğini çatma zamanının geldiği bu noktada, **bu işe memur ettiğin AKP’nin % 47 gibi bir toplumsal bir meşruiyet zeminine oturtulup, tek parti iktidarının “halk hareketi” olarak yutturulması** senin için her şeyden daha önemli.

Bu arada ilginç bir mantıkla AKP’yi tek parti konumuna getirirken, gerçekleştirdiğin **Meclis Mühendisliği** ile Meclis’e

de tadında bir çoğulculuk havası katıyorsun... *"Milliyetçiler"* orada, *"Kürtçüler"* orada, hatta bir tutam da liberal sol atmışsın ki bugüne kadar toplumu şekillendirmede sana büyük hizmetleri geçen Beyoğlu/Bahçeşehir liberal solcuları da sistemden nasiplensin.

Bu tabloda en büyük hatan, eninde sonunda ortaya çıkacak **SEÇSİZ "back-door" rezaleti değil. Bu tabloda en büyük hatan, ülkenin gelip tıkanıldığı noktada, çözümü yine temsiliyet/teslimiyet dengesi üzerinden çözebileceğini zannetmen. Yüzyılın başında yaptığın hatayı, 2000'lerin başında yeniden tekrarlıyor olman. Hatırlarsan, o günlerde de Yıldız Sarayı-Abdülhamit gerçeği varken bir Meclis yarattın... Rum'u, Ermeni'si, Boşnak'ı, Arnavut'u... O günlerde de, Osmanlı'yı hedef alan emperyal dalgayı temsiliyet sorunu ile çözebileceğini düşünüyordun.**

Sonunda temsiliyetle teslimiyet arasında bocalayıp, on binlerce evladını müttefiklik adına cephelerde harcayıp, **ne demokrat olabildin ne de hükümdar; ne rejimini koruyabildin ne de geleceğini...** Yeni bir kırmızı hat çektin tarihe ve çekildin son kalene... Şimdi o son kalede tehdit altında ve yüzyılın dersini hâlâ almamış bir şekilde **yine temsiliyet sorununu çözerken, teslimiyette bir denge tutturmaya çalışıyorsun...** Yine bir tarafta kendini padişah zanneden Tayyip Erdoğan'ı % 47 ile rehin alıp **Yıldız Danışmanlarından bir sanal saraya hapsederken; gözüne Anadolu'ya kestirmiş emperyalizmi Meclis Mühendisliği ve bini bir para tavizlerle doyur-maya, sakınleştirmeye çalışıyorsun.**

Yanılıyorsun Sevgili Devletim,

Yine çok fena yanılıyorsun... Aynen 1900'lerin başında olduğu gibi çözümü yine sana sunulan parametreler içinde bulmaya çalışıyorsun. Bu emperyalizmi, **temsiliyeti** *"Boşnak asıllı Kürtçe konuşan sünnet olmamış Ortodoks vejeteryan gaylere"* Meclis'te sandalye kotası açsan bile **teslimiyeti de "suları sat-**

tık; sınırları da özelleştirelim” noktasına getirsen bile doyuramazsın. Anayasa’yı Özbudun’a değil, bizzat Kissinger’a hazırlatsan bile dinmez bu hayâsız furya... Tayyip’i, Diebold’un ortağı IBM’in sistemleri üzerinden % 47 değil, % 77’e bile taşısan bile meşruiyet kâğıt üzerinde kalır... Hem de Wall Street Journal’ın kâğıdı üzerinde... ABDullah Gül’ü Güneydoğu’da il il değil, sokak sokak da dolaştırırsan, bırak oruç bozmayı askerle her gün aynı koğuştaki da yatırırsan, çoktan yabancı istihbarat örgütlerinin oyuncağına dönmüş medyan üzerinden bunun psikolojik meyvesini olsa olsa bir ay yersin... Kendisini sol sayan Ufuk Uras ile Güneydoğu’daki feodalitenin ağa babası Ahmet “Türk”ü “demokrasi karesinde” birleştiren bu çarpık sürecin Gordion düğümünü ne ellerinle, ne dişlerinle asılarak çözemeyeceğini gör artık!

İstersen bizi her gün Alman istihbaratının etnik haritaları önünde sorgula... Hatta İngiliz sicimini geçir boynumuza... Ama her yüzyılda bir soyunduğun bu dönüşümün seni, dolayısıyla bizi yine kurtaramayacağını gör... Tek çaren var... Masayı devirmek... Masayı devirmeden attığın her hamlenin karşılığı, seni o masaya oturtanlar da mevcut. Ne BOP’un, ne AB’nin onurlu üyesi olarak; ne Afganistan’da, ne Kerkük’te onurlu pazarlıklar yaparak içine sürüklendiğin labirentten çıkamazsın. Temsiliyet oyunu da teslimiyet dengeleri çare değil. Eninde sonunda bu ülkeyi hiçbir tanıma sığmayacak bir demokrasi görünümü faşizme taşımaktan, Anadolu’yu Hong Kong-Dubai-Malezya-Mısır karışımı devlet-şehir karışımı bir neo-federal ne idüğü belirsiz neo-Osmanlı modele mahkûm etmekten başka bir işe yaramayacak yaptıklarınız... Sonunda iş yine bu ülkenin Mustafa Kemal’lerine kalacak...

O durumda, Ey Sevgili Devlet,

Kendini Vahdettin kadar yalnız hissedeceksin... Abdülhamit kadar haklı hissetmen de fayda etmeyecek.

4. KERKÜK TUZAĞI

*Demek ki herkesin önünde açıkça olup bitenler,
sadece ve çoğu kez derinde yatan gizi örterler.*

Sanshiliu Ji

4.1. “KERKÜK’ÜN NATO İŞGALİ VE JANDARMA TÜRKİYE” SENARYOSU DERİNLEŞİRKEN GAZA GETİRİLEN TÜRKİYE

Raporun Özeti:

İstanbul’da gerçekleştirilecek NATO zirvesinin amblemine dikkatlice baktığınızda, köprünün altında resmedilen Boğaz’ın bir kartalın gölgesi olarak dizayn edildiğini göreceksiniz. İstanbul’un üzerine NATO’nun gölgesinin düştüğü şu günlerde yayınladığımız raporun amacı tabi ki bu sembolik ayrıntıya dikkat çekmek değil.

Kimsenin görmediğini ve saf bir şekilde önlerine sunulan tabldot gündemi tüketmeye başladığını görünce, Açık İstihbarat olarak NATO zirvesi öncesinde sistematik olarak başlatılan bir kamuoyu mühendisliği çalışmasına dikkat çekmek gereğini duyduk. Bu mühendisliğin ismi “**tek başına hareket etmeye hazırlanan onurlu Türkiye**”dir.

Açık İstihbarat olarak biliyoruz ki kurgulamak istenilen sahne hiçbir ciddi sorgulamaya karşı ayakta durmayacak kadar sahte bir sahnedir:

1) Ne Kürt Peşmergeler çapulcu ordusu iken bizzat bu Kürt Peşmergelere subaylık eğitimi vererek Kürdistan ordusunun temelini kendi elleri ile atacak kadar stratejik miyop bir kurumun şimdi İsrail’in “komando eğitiminden” rahatsız olması,

2) Ne belediye başkanlığı günlerinden bu yana Musevi lobi-leri ile çok kapsamlı ilişkiler kurmuş bir başbakanın “Anti-İsrail” söylemi,

3) Ne de İsrail'in bugüne kadar Filistinlilere yönelik katliamlarını çok seçici olarak gören ve Yahudi sermayesi ile içli dışlı olan Türk medyasının birden İsrail'i "suçlu" sandalyesine oturtması, inandırıcıdır.

Aşağıda ayrıntılarını bulacağınız analiz, Türkiye'yi Irak kaosuna dâhil etmek isteyen küresel güçlerin bunu "ABD imgesi üzerinden" yapamayacaklarını bildiği için ortaya "ABD ve İsrail'e rağmen Irak'a müdahale eden Türkiye" senaryosunu ortaya koydukları tezini işliyor ve bu tezi,

1) ABD büyükelçiliğinden, Türkiye Cumhuriyeti Devleti birimlerine kadar birçok unsurun çelişkili davranış ve tutumlarına,

2) Pentagon/CIA kontrolündeki uyuşturucu güzergâhlarındaki, Türkiye'deki Karadeniz ve Kürt mafya altyapılarını da etkileyen makro değişimler ile PKK'nın yeniden hareketlenmesinin eşzamanlılığına,

3) Başbakanın AKP üzerindeki kontrolü kaybetmeye başlaması ile doğru orantılı baş gösteren iç hizipleşmelere, Tayyip Erdoğan'a karşı kumar baronlarından Berlusconi'ye kadar ciddi bir destek arayışına çıkan rakip büyükşehir belediye başkanlarına,

4) Ve aylar önce Harp Akademileri'nde gerçekleştirilen "Etnik çatışmaya sahne olan bir adaya NATO nasıl müdahale eder?" başlıklı 2000 NATO personelinin katıldığı harp oyununa, gönderme yaparak destekliyor.

İlk olarak 7 Ocak tarihli Jeo-Kritik'te ortaya koyduğumuz ve TSK'nın Kuzey Irak'a ancak NATO'nun türevi bir kuruluş olarak müdahale edebileceğine dikkat çeken "Kerkük'ün NATO İşgali Senaryosu Hazır" başlıklı analizimizdeki senaryonun derinleştiğini gözlemliyoruz. Bu derinleşmenin toplumu ve tabanı nezdinde inandırıcılığını yitiren devlet aygıtları ve AKP'nin, kaybettikleri inandırıcı-

cılıklarını yeniden kazandıracak şekilde inşa edildiğini görünce, salak yerine konulan Türk Milleti'ni net bir şekilde uyarmak istedik.

Sakın ola bugüne kadar ne başına geçirilen Amerikan çuvalını ne de üstüne giydirilen Yahudi cüppesini çıkarmak yolunda tek adım atmayanların birden canlarına tak ettiğini düşünmeyin.

"Çuvalın intikamı alındı." haberleri ile ön psikolojik zemin hazırlanan ve topluma "Üzerimizdeki ölü toprağını silkeliyoruz." ümidi veren gelişmeler, Türkiye'yi tam da ihtiyaç duyulan bir zamanda Irak kaosa Kerkük üzerinden dâhil etme senaryosundan başka bir şey değildir. **NATO zirvesi öncesinde, "Kerkük'ün NATO işgali ve bu yolda jandarma Türkiye" senaryosu derinleştirilmektedir.** Düşünen beyinlerin dikkatine...

Türk Milleti'nin gözünün içine baka baka oynanan oyunu birilerinin göreceğini bekledik ama kimse görmeyince özel bir Jeo-Kritik çıkarma gereğini duyduk. Ekranın ve sayfaların kurulu yorumcularının "Türkiye-İsrail ilişkileri gerginleşiyor mu?", "Türkiye tek taraflı olarak müdahil olacak mı?" şeklinde tartışmaya başladığını gördükçe aşağıda ortaya koyacağımız tablonun ne kadar doğru olduğuna bir kez daha kanaat getirdik. Bize söylenenlere ve gösterilenlere inanmaya kalkarsak şöyle bir tablo görürüz:

1) Türkiye ile İsrail ilişkileri, İsrail'in Kürtlere komando eğitimi verdiği için gerilmeye başladı.

2) Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanının İsrail'in hem Ortadoğu'daki hem de Kuzey Irak'taki politikalarından sabrı taştı ve İsrail'e karşı "cesurca" (nedense İsrail'i eleştirmek hep "cesurca" diye nitelenir) ve sert çıkışlar yapmaya başladı.

3) Türkiye'nin çıkarlarının her çığnendiği yerde sert ve tavizsiz tutum vermesi ile ün yapan askeri bürokrasinin de canına tak etti ve İsrail'e mesafeli davranmaya başladı.

4) ABD'deki düşünce kuruluşları, İsrail-Türkiye ilişkilerinin gerildiği, tehlikeli bir noktaya doğru gittiği ve hatta Türkiye'nin tek taraflı müdahale etmek zorunda kalacağı yorumlar yapmaya başladılar.

5) İsrail'in "işgal" ve "katliamlarına" seyirci kalmayı istediği zaman çok iyi beceren ve Yahudi lobisi ile arasından su sızmayan medyamız birden İsrail'in ne kadar "küstah" bir devlet olduğunun farkına vardı.

Dikkat ederseniz her şey "birden" oldu.

Açık İstihbarat olarak uyarıyoruz: Yukarıda madde madde özetlemeye çalıştığımız bu tablo çok kapsamlı bir **"kamuoyu algılamasını yönlendirme" operasyonunun dışa vurumudur** ve Türk Milleti'nin gözünün içine baka baka NATO zirvesi öncesinde başlayan ve NATO zirvesi sonrasında derinleşecek bir komedya sahnelenmektedir.

"Türkiye Milli Çıkarlarını Tek Başına da Olsa Korumur" Tablosunun Sahteliği:

Yukarıda özetlediğimiz ve kamuoyunun önüne serilen bu tablonun Türkiye-İsrail ve ABD üçgeninde bir gerginliğin dışa vurumu olduğu ve Türkiye'nin her an milli çıkarları için tek başına hareket etmeye hazırlandığının göstergesi olduğuna inanmak için beş şey gerekir:

1) Saf olmak.

2) Uluslararası ilişkiler yumağının dehlizlerinden haberdar olmamak.

3) Türkiye'de devlet yapısının geldiği noktayı bilmemek.

4) Türkiye'de medya ve arkasındaki sermaye ağını iyi etüt etmemiş olmak.

5) Birden “Anti-İsrail” ve “Bağımsız Türkiye” naraları atanların ilişkiler ağını bilmemek.

Açık İstihbarat olarak bu beş özellikten hiçbirine sahip değiliz. Aksine biliyoruz ki;

1) Bugün İsrail’e karşı aslan kesilen ve daha birkaç ay önce Yahudiler tarafından sadece Yahudilere verilen özel bir nişanla ödüllendirilecek kadar Musevi lobileri ile sıkı ilişkilere sahip olan Tayyip Erdoğan’ın bu lobilerle ilişkilerinde en ufak bir pürüz olmadığı gibi sahne arkasında her türlü maddi ve manevi ilişkiler ağı güçlenerek sürmektedir.

2) İsrail’e kafa tutar gibi yapan Erdoğan’ın bu cesaretinin sınırı, “İran’a gideceğim” deyip sonra vazgeçmesi ile bir kez daha çizilmiştir.

3) Kürt Peşmergelerin silahlı çapulcular güruhu olduğu günlerde, bu Peşmergelere bizzat subaylık eğitimi verip Kürdistan ordusunun temellerini atan askerî bürokratların ve Barzani-Talabani henüz aşiret reisi iken duvarlarına Kürdistan haritası asmasına ses çıkarmayıp bu ikili ile pazarlık eden kadroların bugün İsrail’i “Kürtlere komando eğitimi veriyorsunuz.” diye suçlaması kadar komik bir şey olamaz. Bu oyun ancak soru sormayı bilmeyen, daha doğrusu “doğru soru sormadığı” için bugünlere gelen Türk medyasının sahnesinde oynanabilecek bir komediden ibarettir.

4) TSK ile İsrail arasındaki “stratejik işbirliğinin” zorlandığını düşünenlere birkaç ay önce Genelkurmay İkinci Başkanı Başbuğ’un beraberindeki 45 kişilik kurmay heyeti ile İsrail’e gittiğini ve bu görüşmede İsrail’le ilişkilerin daha da nasıl derinleştirileceğini ele aldıklarını hatırlatırız. Genelkurmay’ın 45 kişilik bir heyetle başka nerelere ziyaret yaptığının listesini çıkardığınızda ise karşınıza boş bir küme çıkar. Basına sızdırılan “ortak mühimmat deposu” haberi doğrudur ve Türkiye-İsrail askeri ilişkilerinin Türkiye’nin İsrail’e teknolojik, lojistik ve eğitimsel

olarak daha fazla bağlanarak sürdüğünün nispeten önemsiz göstergelerinden biridir.

5) Türkiye'nin güvenlik bürokrasisinin Türk Devleti'nin çıkarları için, İsrail-ABD eksenine karşı Suriye-İran'la özel ilişkiler geliştirmeye başladığını düşünecek kadar saf olanlara, İran'ın bir tümgeneralinin Ankara'yı ziyaretinin "ABD yanlış anlar." bahanesi ile Genelkurmay tarafından daha geçenlerde iptal edildiğini hatırlatırız.

6) Türkiye ile İsrail'in ilişkilerinin gerildiği ve Türkiye'nin özellikle Kerkük'teki gergin durumu nedeni ile gerekirse Irak'a tek taraflı müdahale edebilecek konuma geldiği yorumunu yapan yerlere baktığımızda ise karşımıza ilginç bir tablo çıkıyor. "Türkiye tek taraflı müdahale edebilir." yorumunu yapanların hepsi, Irak işgali öncesinde "Türkiye ABD ile hareket etmelidir aksi takdirde..." şeklinde yorum ve hatta lobi yapan merkezlerdir. Bu merkezlerin birden "Türkiye'nin tek taraflı müdahalesini" dile getirmeye başlamaları hayra alamet değildir. **Yeni oyun Türkiye'yi Irak'a çekme oyunudur.**

İnşa Edilen "Kerkük'ün NATO İşgali ve Jandarma Türkiye" Senaryosudur:

7 Ocak 2004 tarihli Jeo-Kritik bültenimizde; "Kerkük'e NATO Müdahalesi Senaryosu Hazır" başlıklı analizde şunları söylemiştik:

İstanbul Saldırılarının gerçekleştiği hafta sırasında Harp Akademileri'nde 2000 NATO mensubunun katıldığı ve NATO'nun yeni güvenlik konsepti çerçevesinde oynadığı Harp Oyunu sırasındaki senaryonun ne olduğunu hatırlayalım. Senaryo, NATO güçlerinin etnik çatışma yaşanan bir adaya müdahale ederek taraflar arasında tampon bölge oluşturmalarını ve tarafları uzlaştırmalarını içeriyordu. Kerkük'ün Irak içinde etnik

bir adaya dönüştüğü ve çatışmaların müdahaleyi meşrulaştırdığı noktada, NATO bu iş için biçilmiş kaftan olarak sahaya sürülecektir.

NATO bünyesinde TSK da yer alacağı için, Türk Milleti'nin gururu okşanacak ve TSK'nın yıpranan görüntüsü bir ölçüde telafi edilirken; Kerkük'ün Brüksel gibi uluslararası bir koloni olması yolunda ilk askerî ve hukukî temel atılmış olacaktır. Kerkük, ne Kürtlere ne de Türklere yar edilecek ve Irak'ın petrol rezervlerinin % 40'ını bünyesinde barındıran bu bölge, "uluslararası maske" altında Irak'ın içinde yeniçağın Kıbrıs'ı olarak yerini alacaktır. Bir Kıbrıs sorununu çözülürken, bölgede Türkiye'nin yine bir taraf olduğu yeni bir "Kıbrıs" adası yaratacaktır. Adı: Kerkük...

Yukarıda bir parçasını verdiğimiz senaryonun son gelişmelerle birlikte iyice derinleştiğini görüyoruz. Bu noktada Açık İstihbarat olarak son gelişmelerin ışığında tezimizi daha da aydınlatmadan önce **Türk medyasında pek rastlayamayacağınız cinsten bazı noktalara dikkat çekelim:**

1) Türkiye'nin siyaset kadrolarından devlet bürokrasisine ve hatta medyasına kadar İsrail'e karşı tutumu, şüphe çekici derecede koordineli bir şekilde sertleşmektedir. İçerik ve alt metin analizlerini nasıl yaparsanız yapın karşınıza olasılık teorisi ile açıklanamayacak kadar sistematik bir tablo çıkmaktadır. Bir ilişkinin derinliği ancak böyle perdelenebilir.

2) ABD Büyükelçiliği, Edelman'm vali tavırlarındaki rahatsızlık had safhaya vardığı ve ABD'nin imajının ve güvenilirliğinin Türk toplumu nezdinde dibe vurduğu zamanda milletin gözünün içine baka baka "PKK'ya karşı operasyon yapılmayacağını" açıkça beyan etmiştir. Bu fütursuzluk, "ABD Dışişleri Bakanlığı'nda Türkiye hakkında gizli toplantı yapıldı." haberleri-

ni yalanlayacak kadar toplum nezdindeki imajına dikkat etmeye çalışan ve ABD'nin Türkiye'nin çıkarlarına hassas olduğu imajını vermeyen çalışan bir ABD Büyükelçiliği için dikkat çekicidir. Buradaki çelişki dikkatle not edilmelidir. ABD'nin bir dayatması ile mi yoksa nitelikli bir karartma ile mi karşı karşıyayız sorusu sorulmalıdır.

3) PKK'nın faaliyetleri; **Türkiye'deki uyuşturucu yollarının ciddi anlamda yer değiştirmeye başladığı**, Alaattin Çakıcı'nın yurtdışına "çıkarıldığı" ve Karadeniz mafyası ile Kürt uyuşturucu baronlarının uyuşturucu güzergâhları üzerindeki çatışmasının yoğunlaştığı bir dönemde artmaya başlamıştır. Birileri, Türkiye üzerinden geçen uyuşturucu yollarında değişiklik yapmak istemekte ve bunun için üst düzey konseyler toplanmaktadır. Dikkatinizi bu noktaya yoğunlaştırdığımızda diğer olayların asıl olayı saklayıcı fonlar olduğunu göreceksiniz.

4) ABD'nin üs talepleri tam bu noktada yeniden kamuoyunun önüne ısıtılıp servis edilmiştir. ABD'nin üs istediği noktaların, kuzeyde Karadeniz'den, güneyde ise Güneydoğu üzerinden geçen iki uyuşturucu yolunu kontrol edecek şekilde yoğunlaşması dikkat çekicidir. Pentagon'un bir de Kıbrıs'tan üs istediği düşünüldüğünde, **Pentagon-CIA ve dünya uyuşturucu güzergâhları ilişkisinin Türk Derin Devleti'nin deşifre etmesi gereken en önemli denklemlerden biri olduğu** ortaya çıkacaktır. Bu denklemi çözmek için şu sorular yardımcı olabilir:

a) Acaba, uyuşturucu uzmanları tarafından "**Pentagon'un kara yolu**" olarak adlandırılan **Urfi Çetinkaya'ya** patronlarının, "Yolu Türkiye'nin güneydoğusundan Kuzey Irak'a kaydır." emrini verdiği, Çetinkaya'nın bu emre uymakta direnmesi üzerine mallarının yakalatılmaya başladığı tezi ne kadar doğrudur?

b) Türkiye üzerinden geçen uyuşturucunun büyük bir kısmı deniz üzerinden aktarılsa da Türkiye’de yıllardır denizde uyuşturucu yakalanmaması tesadüf müdür?

c) Mazot kaçakçılığı için legal (bakınız AKP’nin mazotta ÖTV indirimi icraatı ile birilerine açılan rant kapısına dair ayrıntılı analizimize) ve illegal platform oluşturma çabalarının, uyuşturucu trafiğindeki rota değişikliği nedeni ile rant kaybına uğrayan Karadeniz mafyasının kaybını telafi etmek ile bir bağlantısı olabilir mi?

5) Başbakan Erdoğan’ın son günlerde kendi milletvekilleri-ne karşı hayli sinirli olduğu gözlemlenmektedir. AKP üzerindeki kontrolü kaybetmeye başladığı her halinden belli olan başbakana yönelik AKP içinde ciddi karşı dinamiklerin baş gösterdiğini gözlemlemekteyiz. Medya tarafından “AK-Türkler” (ANAP kökenli-lere AK-ANAPlılar dendiğini hatırlayınız) olarak adlandırılarak başından itibaren sulandırılan ve dolayısı ile önemsizleştirilen 10 tane milletvekilinin çıkışı başbakanın baş etmesi gereken en önemsiz sorun. Esas sorunun nerede yattığını net olarak görebilmek için aşağıdaki soruların da cevaplarını bilmek lazım:

a) Büyükşehir belediye başkanlarından biri, arka planda Tayyip Erdoğan’a karşı ciddi bir ilişkiler ağı kurmaya başlamış mıdır? Bu çerçevede; Berlusconi’nin de dâhil olduğu odaklar zinciri ile “AKP’nin yeni lideri” için zemin görüşmeleri yapılmakta mıdır?

b) Beraberinde 100 milletvekilini taşıyabileceğini söyleyen bir AKP milletvekili geçenlerde iş dünyasının ünlü isimlerinden biri ile görüşmüş müdür? Bu görüşmede, söz konusu iş adamı başbakana küstahça laflar etmiş midir? Söz konusu milletvekili bu görüşmede, a maddesinde ismi geçen şahıs için kumar baronunun destek verip vermeyeceğini yoklamış mıdır?

c) Karadenizli odaklara yakın AKP lideri ile Güneydoğulu odaklara yakın İçişleri Bakanı Aksu arasında bir kara kedi sürüsü dolaşmakta mıdır?

6) PKK'lılara af getiren yasa kadar ABD büyükelçiliğinin fakslarındaki toneri, e-postalarındaki kotayı tüketen bir başka Türkiye Cumhuriyeti yasası olmamıştır. Bu yasa ABD'nin Türkiye'de yaptığı, yaptırdığı ilk yasa değildir ama Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı'nın ABD Büyükelçiliği ile koordineli çalışması ile ilk defa bir devlet, kendisine yönelik bir kalkışmaya girişen örgüte yönelik bu çapta bir af getirmiştir. İliklerine kadar uyuşmanın belirtisinden başka bir şey olmayan bu yasa çalışmasının en hararetli savunucularından biri olan Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in nedense Leyla Zana şova yönelik en sert tepkiyi veren kişi olması hayli dikkat çekicidir. Buradaki tezat da dikkatle not edilmelidir.

7) Türkiye Devleti'nin özgüveninin bir tuzak olarak inşa edildiği günlerde bir de İran Cumhuriyeti'nin benzer bir görsel terapiye sokulduğu görülmektedir. Belki de dünya tarihinde ilk defa İngiltere bu kadar medyatik bir aşağılanma ile karşı karşıyadır. İngiliz askerlerinin elleri bağlı, gözleri kapalı kameralar önünde tek sıra geçirilişi ile İran devlet aygıtına çok ciddi bir ara gazı verilmiş ve İran bölge halkları nezdinde, "kâfir ve işgalci İngilizlere karşı" manevi lider konumuna bir intikam sahnesi ile oturulmuştur. **Kısacası; Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kendi toplumu, İran Cumhuriyeti Devleti'ne ise bölge toplumları nezdinde ciddi bir imaj kampanyası yapılımıştır.**

8) İstanbul'a ikiz bombalı saldırıların yapıldığı günlerde, İstanbul Harp Akademileri'nde 2000 NATO personelinin katıldığı özel bir harp oyunu oynanmıştır. Bu harp oyununun konusu etnik çatışmalara sahne olmaya başlayan bir adaya, uluslararası

bir güç olarak NATO'nun nasıl müdahale edeceğinin provasıdır. "Ada" olarak senaryo masasına konulan kara parçası ile etnik bir kazana çevrilmeye çalışılan Kerkük birebir uymaktadır. **Kerkük'ün NATO işgali ve uluslararası bir koloni haline getirilmesi çok önceden prova edilmiştir.**

Yukarıdaki maddeler, Türkiye'de kamuoyuna sunulan komedinin sahteliğine dair çok ciddi ipuçları içermektedir.

Açık İstihbarat olarak biliyoruz ki ortada ne İsrail-ABD-İngiltere üçlüsü ile Türkiye Cumhuriyeti devlet aygıtı arasında ciddi bir sorun ne de birden milli haysiyetlere önem vermeye başlayan ve bağımsız hareket etmenin yollarını aramaya başlayan bir bürokrasi kadrosu söz konusudur.

Sorulması gereken tek soru şudur: **"Siz ABD'nin yerinde olsanız ve hem bölgedeki kaosu derinleştirip, hem de perde önünde sizin yerinize ölecek bir güç olsun diye bölgeye Türkiye'yi sokmak isterseniz; toplumsal hassasiyetleri bu kadar artmış ve emperyal güçlere karşı güveni iyice sarsılmış, devlet aygıtı çatlamış Türkiye'yi Irak kaosunun içine tekrar nasıl sokarsınız?"**

Yaşanan bütün gelişmeler bu sorunun cevabına verilen yanıtın ürünüdür. Kısaca özetlemek gerekirse:

1) Türkiye ABD toplumu gibi ıslak Bush'a basacak kadar uyutulmuş olmadığından (bütün her şeye rağmen) **Türkiye'nin gerçekleştireceği her hareketin arkasında asgari ve reel bir kamuoyu desteğinin inşa edilmesi şarttır.** Neticede Türkiye her şeye rağmen eski CIA başkanlarının başbakan, eski Genelkurmay başkanlarının dışişleri bakanı, holding yönetim kurulu üyelerinin de bakan olabileceği kadar **"demokrasi süsü verilmiş polis devleti"** değil; **"polis devleti süsü verilmeye çalışan içsel bir demokrasidir."**

2) Bu kamuoyu desteğinin, söz konusu hareketin herhangi bir şekilde mevcut egemen güçlerle ilişkilendirilmesi durumunda inşa edilmesi imkânsızdır. Yüzü kızarmadan ABD'yi savunabilenlerin kümesi artık Cengiz Çandar ile sınırlı kaldığından, Mehmet Barlas gibi isimlerin bile kaybedildiği bir ortamda **“ABD” imgesi üzerinden hiçbir moral platform inşa edilemez.**

3) Türkiye'yi gaza getirmenin en kolay yolu, **“milliyetçilik” damarını kaşımadır.**

4) Kendi toplumu önünde, hükümetinden askeriyesine, toplumuna karşı ciddi mahcubiyetler yaşayan bir devlet aygıtının **prestijini kurtarması** ve toplumu nezdinde “Beni bugüne kadar çocuğunuzun kanı, alnınızın teri ile boşuna desteklemediniz; ben istersem sizin çıkarlarınız uğruna tek başıma da hareket edebilirim.” mesajını vermesi artık bir zaruriyet haline gelmiştir. Aksi takdirde; başına çuval geçirilen birimlerin, spor müsabakalarında ABD'lileri geçtiği gibi haberlerin “halkla ilişkiler” tadında kamuoyuna sunulması artık kimsenin karnını doyurmamaktadır. **Devletin inandırıcılık krizi** bir an önce aşılmalıdır.

5) Devlet birimlerinin toplum nezdinde inandırıcılık sorunu olduğu gibi AKP kadrolarının da tabanları nezdinde ciddi bir inandırıcılık sorunu bulunmaktadır. İslamcı portresi ile iktidara getirdikleri bir başbakanın türban sorununu çözemediği gibi kendi mülkiyet sorunlarından çok kiliselerin mülkiyet sorunu ile ilgilendiğini, hem Anadolu'da, hem Ortadoğu'da Yahudiliğin ve Hıristiyanlığın alanının genişlemesi için çok kritik lojistik destek verdiğini görenlerin yaşadığı içsel travmanın tedavi edilmesi şarttır. AKP gibi inşa edilmesi bu kadar zaman ve emek alan, birileri için çok yararlı bir platformun bu kadar çabuk heba edilmesini kimse beklememeli. Başbakanlığı öncesinde de son-

rasında da Musevi lobileri ile hayli içli dışlı olan başbakanın birden İsrail'e karşı "aslan" kesilmesi, en çok "AKP'nin inandırıcılık krizinin" giderilmesine yardımcı olmaktadır.

Dolayısıyla;

Son zamanlarda yaşanan olaylar, Türkiye'yi tekrar Irak kaosuna dâhil etmeye ve bunu yaparken de aynı anda hem devletin, hem AKP'nin inandırıcılık krizini çözmeye yarayacak çok yönlü bir kamuoyu algılamasını yeniden inşa etme operasyonundan başka bir şey değildir. Türk Milleti'ni tekrar "ABD'nin ve İsrail'in yanında" Irak'a sürmek mümkün olmayacağından, Türkiye güya "ABD ve İsrail'e rağmen" Irak'a dâhil olacaktır ve bunun sonucunda aynı zamanda devletin ilgili birimlerinin ve AKP'nin milleti ve tabanı nezdinde zedelenen inandırıcılığı tamir edilmiş olacaktır. Fakat bu oyunun kurgusu ilkokul müsamereleri kadar beceriksizce olmamalı idi.

Düşünen beyinlerin dikkatine sunulur.

4.2. YA MOLLALAR HAHAMLARLA SAVAŞ KONUSUNDA ANLAŞTIYSA-I (KERKÜK MERKEZLİ SENARYOYA FARKLI BİR BAKIŞ)

La Farge (Aslan Çimento) şirketinin bastırdığı ve bu sene İller Bankası'nı alet ederek dağıttığı ajandada yer alan haritada sınırlarımıza da taşan Kürdistan haritasının bulunmasına yönelik internet üzerinde gerçekleştirilen tepki yazışmalarında bir vatandaş, devletin hiçbir kurumunun bu olaya el koymayacağını belirttikten sonra şu satırlarla bitiriyor e-postasını: "Şartların olgunlaşmasını beklemek lazım... Şartların olgunlaşması da bir Sütçü İmam ya da Hasan Tahsin çekip silahı, İngiliz ya da Rum lejyonerlerine doğrultup bir el sıkması ile tamamlanacak.

İşte Türkiye'deki istihbarat servisleri tam bu cümlelerin durduğu noktada Türkiye'de "milliyetçilik" örgütlüyor veya haritalandırıyor. Bu konuda İngilizler ve Almanların tarihi altyapısının ve uzantılarının hayli gelişmiş olduğunu söylememe gerek yok sanırım. ABD ise fazla deşifre olduğu için bu alanı çoğunlukla İngilizlere bırakmış durumda.

Bu kontrollü milliyetçiliğe ilk kim erken doğum yaptırırsa sonrasını en fazla kendisinin yönlendireceğinin fazlasıyla farkında. "Kerkük - Irak'ın kuzeyi" arka planı ise içerdeki oluşumların daha hızlı büyümesini sağlayan nitelikli bir ısı kaynağı. Irak'ın kuzeyindeki etnik çetelerin yarattığı karmaşaya milletimizin çıkarları adına müdahale etme gereği ile bu müdahaleyi onun bunun (kısaca NATO diyelim) oyuncağı

olmadan, onların makro planlarına hizmet etmeden yapmanın gereğini çok ince bir çizgi üzerinde dengelememiz gerekiyor.

Kerkük'e Türk Ordusu, NATO şemsiyesi altında gillerse bilin ki HSEC patlamaları sırasında Harp Akademilerinde gerçekleştirilen ve 2000 NATO personelinin katıldığı harp oyunu ile test edilen NATO senaryosu devrede demektir. Bu senaryoda, farklı etnik grupların yaşadığı bir "Ada'da etnik çatışma çıkmakta ve bunun üzerine NATO "Barış" Kuvvetleri Ada'da huzuru sağlamak için duruma müdahil olup etnik gruplar arasında sınırlar çiziyorlar ve Ada'ya huzur geliyor. Bu ada "**Kerkük**"tür. Böyle bir senaryonun, ABD bizim teröristleri el üstünde tutarken seyretmekten başka bir şey yapamadığı gibi ABD'nin kendi teröristleri ile savaşına destek vermek için Afganistan'a asker gönderenlere nasıl yarayacağı da ortada. Kısacası bir "*ABD'nin çuvalını NATO yardımı ile çıkarma*" operasyonu yürütülecek.

Ortalıkta dolaşan "**Kerkük'e Brüksel Modeli**" başlıklı yazılar da bu senaryo çerçevesinde ete kemiğe bürünecek ve Brüksel merkezli NATO, Kerkük'ü de kendine benzetecek. "**Kerkük Türk'tür**" dolmuşu, "**Kerkük NATO merkezli uluslararası kolonidir**" durağında yolcularını indirecek.

Bu arada bizler sokakta devriye gezen, mankenleştiren Türk askerini Hürriyet'in manşetinden izleyip gurur duyacağız. Dünya barışına bu kadar katkı kimi duygulandırmaz... Askerimizin nasıl orada halkın güvenini kazandığını, kaç aşı kampanyası düzenlediği bize anlatılacak. Kısa vadeli bu göz boyama kampanyası, uzun vadede "*Kerkük'te Türkçe resmi dil olmaktan çıktı*" haberleri gündeme geldiğinde çoktan unutulmuş olacak...

Aynen Prizren'de Türkçe'nin resmi dil olmaktan çıktığı haberlerinin, zamanında NATO AWACSLarının koltuğunun altında uçan bizim F-16'ların nasıl başarı ile görevlerini ifa ettiklerinin manşetlere taşındığı günlerden çok sonra gündemimize geldiği gibi.

**NATO merkezli Kerkük senaryosunun esas tehlike-
li boyutu ise kısa vadeli imaj operasyonunun aşılma-
sının ardından ortaya çıkacak. Türkiye'yi İran'la karşı
karşıya getirme senaryosu...**

Bu operasyonu Türkiye'nin doğu sınırları üzerinden, Hürri-
yet gibi mekanizmalarda gerçekleştirmenin zorluğunun farkın-
da olanlar, Anglo-Sakson-Siyonist cephe ile İran arasın-
daki savaşı, Türk Ordusu'nun yem olarak kullanılacağı
bir arenada Kerkük üzerinde kurgulayacaklar.

Bu günlerde çeşitli vasıtalarla "Türkiye-ABD ara-
sında gerginlik" senaryosunun yaratılmasına zemin
hazırlayanların arka planda ABD ile İran'ın derin-
liklerine inen işbirlikleri yaptığını bilerseniz, bir anda
ABD'ye karşı aslan kesilen başbakanın söylemine daha
bir temkinli yaklaşırdınız değil mi?.. Siz yoksa medya üze-
rinde gerçekleştirilen dezenformasyona inanıp, o kadar ABD'li
ve İsraili üst düzey konunun Türkiye'yi tehdit etmek için mi gel-
diğini düşünüyorsunuz?.. Yapmayın Allah aşkına!.. ABD izin
vermiyor diye sınır kapısı açamayan bir siyasi zihniyet
ile yıllardır Güneydoğusuna ordu kuramamış bir aske-
ri zihniyetin ABD açısından bir tehdit olmadığını cüm-
le âlem görüyor. Tehdit, kamuoyunda ve kadrolardaki gazdır
ve bu gazın alınmasının tepedeki senaryoların sağlıklı işlemesi
için rahatsızlık yarattığı noktada, yapılan birkaç "milliyetçi son-
daj" operasyonu ile bu gaz alınır.

Siz, Rice'ın ve ABD'li generallerin Türkiye'ye tehdit
etmek için geldiğini zannederken, birileri İran'ın Azer-
baycan sınırı uydu fotoğrafları üzerinden ince işler çe-
viriyordur. Arka planda örülen bu ağın ülkemizi sürükleyeceği
kaosun önüne geçmek istiyorsak; "komplo teorisyeni" çamuruna
aldırmadan alternatifleri düşünmek durumundayız.

İşte tam bu noktada size şu soruyu sormak istiyorum: Ya
İran'daki bazıları, ABD-İngiltere ve İsrail'deki bazıları

ile savaşmak ve bu savaş aracılığı ile bütün tarafların çıkarlarına yarayacak bir süreci başlatmak konusunda anlaşmışlarsa?..

Uluslararası politika sahnesine “mono blok devletler” düzleminden değil de “devlet içi” ve “devlet üstü” çıkar odaklarının düzleminden baktığınızda daha mantıklı görünen bu sorunun arka planını sonra deşeceğiz...

Siz bu arada şunları düşünün:

İran - Kontra skandalında, İran-İsrail-ABD arasındaki bağı kim sağlamıştır?

İran’daki nükleer santrallere nükleer yakıt sağlayan şirket ve yapısı nedir?

İran’ı yöneten İmamlar ile İsrail’in Siyonizm rüyasının başındaki Hahamlar ne kadar benzerdir?

Bu üç yan soru, yukarıdaki alternatif hipotezi sıra dışı olmaktan çıkaracak unsurları bünyesinde barındırıyor... Bu tarz alternatif soruları sorup, bütün olasılıkları, düşük veya yüksek önümüze sermek ve ülkemizin geleceğinin olasılık matrisindeki en küçük olasılık üzerinden kurgulanabileceği gerçeğini göz önüne almamız gerekiyor...

Neticede en temel psikolojik savaş, medya üzerinden kamuoyuna yönelik yapılan değil, böyle üst düzey ziyaretlerle kurmaylara yönelik yapılan psikolojik savaştır...

Ve bu savaşın tek bir amacı vardır:

Karşındakinin kafasında, senin esas niyetini olasılık matrisinde en düşük olasılık, mümkünse “komplo teorisi” kategorisine yerleştir ve sana hizmet edecek olasılığı “esas tehdit” konumuna doğrudan veya dolaylı yolla yerleştir.

Bugün, Zeyno Baran gibi Washington gülleri konferanslarda *“Türkiye’nin çevresi de-ęi-çe-cek; ya yardım edersiniz,*

ya etmezsiniz” diye bağırırken, Washington’un kuş beyireri (şahinler malum) Ankara’ya üst düzey ziyaretler yapmaya başladıysa, önümüzdeki tabloyu bir de yukarıdaki perspektiflecelemek faydalı olacaktır.

Operasyon milletimiz aleyhine gün geçtikçe derinleştirilmektedir.

4.3. MOLLALARLA HAHAMLARIN KONTROLLÜ SAVAŞ SENARYOSU – II (DEVLETLER VE ŞEBEKELER)

Yazıyı yazmaya başladığımda Irak'taki çete reislerinin Türkiye'ye kafa tutan demeçlerinden bir tanesi daha yayınlanıyordu...

Birkaç sene öncesine kadar albayımızla görüşmek için sıraya giren uyuşturucu baronlarının bugün Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanına ve ordusuna meydan okuyabilecek konuma gelmeleri, birkaç gün önce BBP Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu'nun SKYTÜRK ekranlarında dile getirdiği şu cümle ile doğrudan bağlantılı: "Bugün Türkiye'de ihanet hükümet ve devlet kadrolarına sızmıştır." Bu sözün, devlete bağlılık kavramını içselleştirmiş bir ekolün temsilcisinden geldiğini göz ardı etmeyin.

Neticede, devletin bu iki sürü başını ve adamlarının kafasını dağıtacak her türlü altyapısı ve gücü mevcut ama bu güç kullanılmıyor ve Türk Milleti her gün gazetesinden ve medyasından bu sürü başlarının küstahlıklarını dinlemek zorunda kalıyorsa, **devletimizin sahip olmadığı değil, kullanmadığı, kullanmaya cesaret edemediği imkânlar söz konusudur.**

Daha ayrıntılı konuşmak gerekirse; bugün Barzani ve Talabani'nin kardeşleri ve yeğenlerine bağlı kulvarlardan Türkiye'ye ne kadar para sokulduğu, bu paraların hangi döviz büroları (Üsküdar'dan Silopi'ye) hangi mafya/işadamıvari tipler aracılığı ile amlandığı, hangi şirketlerin finanse edildiği ve bu para akışının iktidar ve bürokrasi kadrolarında kimlere ulaştığı

bilgisi, seyrettiğimiz rezalet tablosu ile doğrudan bağlantılıdır.

Kürtçü-Siyonist işbirliğinin haritası üzerine serpiştirilen yüzlerce döviz bürosu ve onlarca şirket, bir çete başının hem de kendi ekranlarımızdan bize meydan okumasına fırsat tanımaktadır. Bu iki sürü başının temsilcilerinin bürolarının hâlâ Ankara’da açık olması, Türkiye Cumhuriyeti’nin geldiğimiz noktanın en hazin göstergelerinden biridir.

Böyle bir ortamda; Ankara’da bu iki çete başının bürosunu kapatamayanların, Kerkük’e müdahale edip edemeyeceklerini tartışmak komediden başka bir şey değildir.

Böyle bir ortamda; ABD’ye sürekli çağrıda bulunup, kaygı dile getirmek, önce milleti, sonra kendini salak yerine koymaktır.

İran’ın Casusları İsrail’in Casusları Kol Kola:

Sevgili okur;

CIA ve MOSSAD’ın maşalığını yaparak elde ettikleri servetlerinin çapı ne kadar büyük olursa olsun, nihai tahlilde çapları 7.65 mm olan iki tane çete başına takıldık diye başlattığımız alternatif senaryo çalışmasını unuttuk sanmayın. Önceki yazıyı, sizleri Kerkük konusunda alternatif bir senaryoyu düşünmeye teşvik ederek bitirmiştik.

Geçen sene Harp Akademileri’nde 2000 NATO personelinin katıldığı bir savaş oyununda, NATO’nun etnik çatışma çıkan bir “Ada”ya müdahalesinin konu edildiği ve bu adanın aslında “Kerkük” olduğunu vurguladıktan sonra; Uluslararası politika düzlemine, gazete sayfalarından lanse edilen “**monoblok devletler**” düzleminde değil de kendi çıkarları doğrultusunda şebekeleşen devlet altı ve devlet üstü grupların çıkar çatışması ve işbirliği olarak bakmanızı ve bu filtreleri uyguladığınızda önünüzdeki tablonun farklı bir şekle bürünebileceği konusunda uyarmıştık.

Ve temel soru şuydu: Ya İran'daki Mollalar, Anglo-Sakson/Siyonist cephe ile kontrollü bir savaş senaryosu üzerinde anlaştı ise...

Doğru yazdık: “Savaşma” konusunda anlaşma. Önce, Türkiye’ye ziyareti gündeme gelen isimleri hatırlamakla başlayalım: **Douglas Feith, Condoleeza Rice, İsrail Genelkurmay başkanı...** Bunlar bildikleriniz. Ankaralı dostlarımın kulağıma fısıldadığı, üst düzey Rus yetkililerin de bu ziyaretler sırasında Ankara’da bulunduğu yolundaki bilgileri şimdilik “şüpheli bilgi” kategorisinde tutalım.

ABD’nin Siyonist cephesinin Pentagon’daki kilit adamlarından **Douglas Feith**’in kim olduğunu biliyorsunuz. Fakat hatırlamamız gereken kişi **Larry Franklin**. **Larry Franklin**, FBI’m, Pentagon’dan gizli bilgileri İsrail’e sızdırdığı için suçladığı isim. **Harold Rhode** ile birlikte **Douglas Feith**’in ekibinde. Pentagon’un demirbaşı bu iki isim başka neyle suçlanıyor? 2001 yılında Fransa ve İtalya’da **Manuğer Gorbanifar**’la gizlice görüşmeler yapmakla... Hani şu ortaya çıkınca, **Dışişleri Bakanı Powell**’ı bile çileden çıkaran ve savunma bakanından açıklama yapmasını istemesine neden olan gizli zirve. Malum kendisi şu sıralar emekli ve yerini başka bir kuş beyinli (malum şahin olur kendileri), **Condoleeza Rice** almış durumda.

Manuğer Gorbanifar kim? “İran-Kontra” skandalında, İsrail ile İran arasındaki silah trafiğini yöneten, İran Yahudisi bir zat. Peki, **Manuğer Gorbanifar** ile **Ahmed Çelebi** arasındaki ortak özellik ne? Biri Irak’taki uranyumları İran’a satmakla, diğeri İran’a gizli bilgileri aktarmakla suçlanıyor ve ikisi de Pentagon’daki Siyonist cephe (**Perle, Douglas Feith, Larry Franklin, Harold Rhode** gibilerin alt kadroyu oluşturdıkları ekip) ile çalışmayı sürdürüyor.

İran’a casusluk yapmakla suçlanan **Ahmed Çelebi** ile İsrail’e casusluk yapmakla suçlanan **Larry Franklin**, savaş öncesinde koparılan “Saddam kitle imha silahları üretiyor” yayga-

rasının baş mimarlarıydı. Ve tabi bütün bu yaygarayı Londra'dan yönetiyorlardı.

Ne hoş bir tablo değil mi?.. İsrail'e casusluk yapanlarla İran'a casusluk yapanlar kol kola çalışıyorlar ve haklarındaki suçlamalara rağmen konumlarında pek bir değişiklik olmuşa benzemiyor... En azından bu tablo, bir sonraki yazımızda, İran-İsrail-İngiltere-ABD-Rusya köprüsünü kurduğumuzda, "Olur mu canım? Baksana adamlar saldırmakla tehdit ediyor." gibi uluslararası politikayı holding medyası köşe yazarı düzeyinde yorumlayanları biraz frenler.

Devletlerin, milletlerin kontrolünden çıkıp, çıkar ve rant şebekelerinin eline geçmeye başladığı bir dönemde, medya üzerinden oynanan küresel ve yerel perde oyunlarına karşı çok daha temkinli olmak zorundayız.

Bu perde üzerinde, ABD de İran da milletlerin feda edildiği, uyutulduğu sahnede bir gölgeden ibarettir. Kuklacılar bu gölgeleri perde üzerinde çatıştırırken arka plandaki ilişkiler ağı üzerinden devletler üstü, küresel oyunu kurgularlar.

Bu perde üzerinde, ABD başkanının İran'ı, İran'ın da ABD'yi "şeytan" ilan ettiğini görürsünüz ama arka planda "şeytanlar" sofrasında milletlerin kaderi meze olarak çoktan servis edilmiştir.

Devletimizi böyle bir perde üzerinde milletinden soyutlanmış bir gölge haline dönüştürmemek dışarıdaki şebekeler ve içerideki uzantılarının oyunlarını bütün olasılıkları ile hesaplamamız ile mümkün olacaktır.

Sonra devam edeceğimiz Anglo-Sakson/Siyonist cephe ile İran arasındaki kontrollü savaş senaryosu bu çerçevede değerlendirilmesi gereken bir olasılıktır.

Devletimize musallat olmaya çalışan bütün çetelere rağmen.

4.4. “TANRISAL” RUHBANLARIN (İMAM&HAHAM) TARİHSEL İŞBİRLİĞİ – III (İKİNCİ HAÇLI FURYASINDA TÜRKLER YİNE SORUN)

Son iki yazıdır ele aldığımız “Mollalarla - Hahamların Kontrollü Savaş Senaryosu”nun son bölümünde farklı cephelerde gözüken tarikatların işbirliğinin tarihten somut bir örneğine değineceğiz.

Önceki bölümlerde, Türkiye’nin sivil ve askeri kurmaylarının, önümüzdeki süreçte dikkate alması gereken senaryolardan birinin İran’a hâkim şebekelerle, Anglo-Sakson-Siyonist cepheye hâkim şebekeler arasında, iki tarafın da çıkarlarını maksimize edecek bir savaş anlaşması yapılmış olabileceğinin ve bu anlaşmalı savaşın, **İran ve İsrail’in bölge çıkarlarına zirve yaptırırken, Türkiye’yi bu iki çıkar arasında parçalayacak dinamikleri de bünyesinde barındırdığına** dikkat çekmiştik.

Bakın, İngiliz The Guardian gazetesinin yazarlarından Simon Tisdall geçenlerde ne yazdı?

“Irak’taki seçim sonuçlarından mutlu olan sadece iki ülke var: İran ve İsrail”

Bir uzaylı ve dünya kamuoyuna yönelik medya üzerinden gerçekleştirilen psikolojik harp dumanından solumamış bir varlık olsanız, Irak’taki mevcut duruma baktığınızda çıkaracağınız sonuç budur. Neticede bir savaş çıkarılmıştır ve bu savaş sonrasında Irak, ABD/İsrail ve İran’ın çıkarlarını genişlettiği bir alana dönüşmüştür. Bu gerçeği gördükten sonra, ABD ve İran’ın

birbirlerini kamuoyu önünde, karşılıklı “şeytan” diye suçlaması şüpheli bir nitelik kazanır.

Beyin algılamanzın “İsrail İran’a düşmandır” diye kodlandığı noktada böyle bir senaryoyu “komplo teorisi” diye nitelendirme refleksiniz çok güçlü olabilir ama bu kodlamadan bir an için sıyrılıp “İran kim?”, “İsail kim?” sorularını sormaya başladığında bu refleksin körlenmeye başladığını görürsünüz.

Hatta biraz tarihi deştiginizde karşınıza, her alternatif düşünce sistematığını “komplo” diye nitelendirmekte zorlanacağınız ilginç sahneler dökülür.

Örnek mi?..

Şiiliğin ezoterik bir kolu olarak Hasan Sabbah ve zamanında İran Alanut’ta kurdukları yapı (kimileri devlet olduğunu bile iddia ediyor) ve devamını ele alalım... Bugün hâlâ varlığını sürdüren ve kendilerini İsmaililer olarak tanımlayan bu mezhebin enson imamı bildiğiniz “imamlardan” değil. Kendisi, babası, oğulları, kızı ve amcaları ile Batı’nın üst düzey aristokrat okullarında eğitim görmüş tam bir burjuva. Hz. Muhammed’in soyundan geldiğini iddia eden İsmaililerin bu 49. imamının dedes BM’nin öncüsü sayılan devletler liginin başkanlığını, babası Aly Khan Pakistan’ın BM Büyükelçiliğini, amcası Sadruddin Aga Khan BM Mülteci Komiserliğini ve ilginç bir şekilde BM’nin Irak-Türkiye sınır bölgeleri Temsilciliğini yapmış.

“İmam” Aga Khan’ın kardeşi “Prens” Amyn, abisi gibi Harvard’dan mezun olduktan sonra BM Sekreteryası bünyesindeki Sosyal ve Ekonomik İşler bölümünde çalışıyor ve bünyede imamlığa bağlı sosyal kurumların çalışmaları ile ilgileniyor. Yine Harvard’dan mezun olan en büyük oğlu, Williams’dan mezun olan küçük oğlu ve yine Harvard’dan mezun olan kızı Prens Zahra da İmamlığın “Aga Khan Kalkınma Ağı” verilen sosyal kurumları ile ilgileniyorlar.

Kısacası; tam bir aristokrat imamlık müessesesi ile karşı karşıyayız. Ve tabi yine şaşıracağınızı zannetmiyorum... **İsmaili tarikatı ile ilgili çalışmaların merkezi Londra.** Haşhaş içirdiği müritlerini suikast görevlerine yollayarak ün yapan ve bu özelliği ile İngilizce'deki "assassin" (suikastçi) sözcüğünün etimolojik temelinde yer alan bu tarikatın kullandığı renkleri merak ettiğinizde karşınıza çıkan iki renk var: Kırmızı – Beyaz. Bu iki rengi kullanan bir başka tarikat var mı? **Tapınak Şövalyeleri.**

Bu çete hakkında ahkâm kesmeye gerek yok. Bu ülkeye yönelik saldırıyı deşifre edelim derken, hepimiz az buçuk tarihi çeteler uzmanı olup çıktık. Kudüs'ü koruma görevi ile başladıkları yolda, "fakirlik yemini" etmelerine rağmen zamanla nasıl büyük bir servete konduklarını, yoldan çıktıkça nasıl Papa'nın ve kraların hışmına uğradığını ve bugüne uzanan kolları bulunduğunu hepimiz biliyoruz.

Hatta logosunun içinde demonte halde onlarca **Süleyman'ın Yıldızı** bulunan ve hasbelkader logosu yine Kırmızı-Beyaz olan HSBC bankasının bu tarihi çetenin uzantıları tarafından yönetildiğine tutun da bu zatların istihbarat birimlerinden, devlet katlarına kadar yayılmış olduğuna kadar onlarca iddiayı içeren yazıyı da hep beraber okuduk.

Nispeten daha az üstüne gidilen konulardan bir tanesi; İslam'ın ezoterik bir kolunun uzantısı olan **Hasan Sabbah** ile Hristiyanlığın bir kolu olan ve Yahudilikle birleştiği noktada ezoterizmi temel alarak faaliyet gösteren **Tapınak Şövalyeleri** arasında gerçekleşen işbirliği.

İddialar muhtelif fakat bilinen bir gerçek var ki zaman zaman kavgalı dönemleri olsa da Doğu'yu ve Ortadoğu'yu kasıp kavuran Haçlı Seferleri döneminde, özellikle **Selçuklu Türklerine karşı tehdit oluşturan Hasan Sabbah ile Tapınak Şövalyeleri arasında işbirliği dönemleri yaşandığı.**

Hasan Sabbah'ın Kudüs'ün kralına elçilerini yollayıp, kendilerinden alınan verginin iptal edilmesi karşılığında Hristiyanlığa geçeceklerini bildirmesinden; Tapınak Şövalyelerinin Hasan Sabbah'ın tarikatından etkilenmeye başladıkları ve yargılandıkları dönemde kendilerine yöneltilen suçlamalardan birinin de bu olduğu tarihin kayıtlarında mevcut.

Neticede, biri İslam, diğeri Hristiyan görüntüsü veren ama aslında arka planda kendi dinlerini yaratıp, kendi çıkarlarını koruyan; biri Kudüs, diğeri İran merkezli iki şebekeden söz ediyoruz. Ortadoğu'yu kasıp kavuran Haçlı Seferleri döneminde işbirliği yapan iki şebeke.

Ortadoğu, yine Batı merkezli bir Haçlı seferi dalgası altındayken, bu sefer benzer işbirliğini komple değerlendirme dışı bırakmak, tarihten kesitler aldıkça gittikçe daha da zorlaşıyor. **Hele ortada yine bir Türk Devleti var ise ve bu Türk Devleti, Siyonistlerin ve Anglo-Saksonların hedefleri önünde bir engel olarak duruyorsa.**

Bu resme;

- Bir tanesi geçen Mart ayında Londra'da gerçekleştirilen ABD-İran-İngiltere-İsrail gizli toplantısı gibi unsurları,
- İran-Kontra skandalı döneminden beri İsrail ile İran arasında ABD üzerinden geçen kanallar bulunduğu gibi bilgileri,
- İran'ın birkaç nükleer santralinin vurulmasının neticede İran'ın nükleer alımlarını hızlandırması ve dolayısı ile bu alımlardan komisyon alan iç şebekelerin kârlarının artması olarak algılanması gerektiğini,
- Tepe'nin İran'da havaalanı inşaatının ve çevresinde gelişen olayların arka planını deştığınızde çıkan tabloyu, eklediğinizde karşınıza çok derin bir nükleer-uyuşturucu-silah şebekesi çıkar. Bu tarz şebekeleri de öyle basit

mafyaalar yönetmez. Bu Şebekeler, devletlerin istihbarat servislerini kontrol edebilecek kadar güçlü, devleti ele geçirmiş mafyaların işidir. Ve bu tarz mafyalar en iyi "maneviyat/ruhbanlık" rts altında saklanır. Milleti kle yaptıktan sonra o ruhbanlık, ha Őiiliğın Tanrı'yı kendinde gören ve 'Tanrı'nın ışığını kendi aracılığı ile yansıttığını iddia eden imamları olmuş, ha kendilerini bin yıllık sırların koruyucusu ve seçilmiş milletinde en seçilmiş görerek "Tanrısal" ilan eden Yahudi hahamlar olmuş... **Haham-İmam işbirliği** bu ülkenin vatansever, sivil ve askeri kurmayları tarafından "komplo teorisi" olarak çöpe atılmadan önce ciddi bir olasılık olarak masaya yatırılmalıdır.

**4.5 KERKÜK NATO'NUN
BUBİ TUZAĞIDIR DÜŞME PAŞAM!
(İSTİNYE'DEN KALKAN NEO-OSMANLI
DOLMUŞUNUN SON DURAĞI: KERKÜK)**

Yugoslavya parçalanırken, ABD'nin hava kuvvetlerine kolluk görevi yapardı F-16'larımız... Neyse ki ortada katliama uğrayan mazlum Müslüman soydaşlarımız vardı da bu kan revan içerisinde kimse Türk Ordusu'nun bir devletin parçalanışına lojistik destek sağladığının farkına varmadı. **Neyse ki** ortalığı kan-barut kokusu kaplamıştı ki NATO (ABD) tarafından çizilen rotanın dışına çıkmaya kalkan Türk F-16'ların elektronik göstergelerinin, tepedeki AWACS uçakları tarafından köreltilip, *"görev yerinize dönmezseniz motorunuzu da sustururuz"* tehdidinin savrulduğunu öğrenemedi. **Neyse ki** Saraybosna'ya hâkim tepelere, sokaktaki çocuğa suikast tüfeği ile ateş edecek kadar aşağılık bir hayvan türü yerleşmişti ki özgürlük ordusu olarak dünya kamuoyuna lanse edilen Kosova Kurtuluş Ordusu'nun, aynen bizim PKK gibi uyuşturucu parası ile beslenen, NATO'nun özel kargo uçakları ile her türlü lojistik desteği sağladığı bir Gladyo Çetesi olduğunu kimse öğrenemedi.

Sonuçta; Mustafa Kemal'den sonra, çağımızın en önemli ulus yaratma projelerinden birinin mimarı olan Tito'nun Yugoslavya'sı, Balkanların PKK'sı Kosova Kurtuluş Örgütü'nün, bölgedeki günahın yarısını paylaştığı bir kurgu üzerinden parçalanırken, Türk Ordusu oradaydı.

NATO'nun Napoli'deki AFSOUTH karargâhında, Türk Ordusu'nun başında kim vardı biliyor musunuz? **Müstakbel Genelkurmay Başkanımız Yaşar Büyükanıt Paşa**. Bu gerçeğin bilincinde olarak kendisine yazdığımız "Yaşar Paşa'ya Mektup - Cerrahın Elleri, Askerin Yüreği" başlıklı mektupta, NATO'nun ciğerini bilen bir Türk Paşası olarak, NATO'nun devletleri parçalamak için hangi çeteleri nasıl beslediğini, hangi operasyonları kurguladığını bizzat bildiğini ve aynı oyunun Türkiye'ye karşı oynanmaya başladığı bir konjonktürde, iki senelik Genelkurmay Başkanlığı sürecinin bu ülke aleyhine kurgulanan oyunu bozmak için altın bir fırsat olduğunun altını çizmiş ve **TSK ve mekanizmalarını, son anda "ana sigorta" olarak devreye sokmak, yapılacak en büyük hata olacaktır. TSK'nın elinde sorunlara müdahale etmek için sadece balta değil, çok ince neşterlerde bulunmaktır. Cerrahlar; kalp çalışırken gerçekleştirdikleri kalp operasyonları ile övünürler. Kangren olduktan sonra gerçekleştirdikleri bacak kesme operasyonları ile değil. TSK'nın, hastanın başındaki hemşireye dönüştürüldüğü 2000-2005 süreci ile hastanın ayağını, bacağını kesmek zorunda bırakılacağı 2005-12 dönemi arasındaki geçiş sürecindeki üstleneceğiniz görev; bu bağlamda bir CERRAH'ın elleri; bir ASKER'in yüreği ile üstlenmeniz gereken bir görevdir, demiştik. Bu; Yaşar Paşa, ABD'den liyakat madalyası almak için boynunu uzatmadan önceydi.**

Yaşar Paşa'nın Genelkurmay Başkanlığı koltuğuna oturacağı dönem yaklaşırken bir baktık; Şemdinli-Diyarbakır ekseninde patlayan bombalar... Arınç-Erdoğan-Sezer üçgeninde koparılan bir "irtica geliyor, laiklik elden geliyor" furyası ile kitlelere yutturulan o çok bildik toz bulutu... Sinop'ta kurulmasına karar verilen bir nükleer santral... İstanbul'un hâkim bir tepesine kurulan dünyanın en önemli nükleerci firmalarından GE... Bir yanda "ABD ile bozuştuk" havası... Arka planda soft

porno, “stratejik vizyon” anlaşmaları serisi... Kerkük’te suikaste kurban giden Türkmen liderleri... Kerkük’e sevk edilen Şii militanlar... Ve Şemdinli-Diyarbakır olaylarının meşrulaştırma gücünden yararlanarak, bahar temizliğine değil, yıkıma gidercesine bölgeye sevk edilen Türk Ordusu...

Oturduk ve bir uyarı daha yaptık: Anglo-Sakson-Siyonist cephe ile İran’ın Mollaları arasında varılan üst düzey anlaşma ile Kerkük’e yüzyılın en büyük bubi tuzaqlarından birinin kurulduğunu söyledik. Ve kanıtları ile sunduğumuz tarihsel, ekonomik ve pratik ilişkiler ağı üzerinden böyle bir bubi tuzağının nasıl ve neden kurulabileceğini ortaya koyduk. Tarihte ilk haçlı seferleri sırasında, İran merkezli güçler ile Kudüs merkezli güçlerin, Selçuklu Türklerine karşı nasıl ittifak yaptığını tarihsel örneği ile masaya serdikten sonra; yeni Haçlı Seferi’nde Türklerin yine sorun olduğunu ve bu sorunun ortadan kalkması için Kerkük tuzağının kurulduğunu anlattık.

Bunu niye yaptık?.. Korktuğumuz için...

Korkuyoruz çünkü Harp Akademileri’nin açılış dersine Atatürkçülük dersi vermek için en önemli Osmanlı tarihçilerinden biri olan İlber Ortaylı’yı davet eden Yaşar Paşa’nın... “Neo-Osmanlı” projesinin teorik altyapısını ayağına çağırıldığı “kamuoyu yaratıcıları eğiterek” adım adım kurgulayan ABD’nin İstinye üssünün açılış törenine 1. Ordu Bandoğunu yollayan Yaşar Paşa’mn... Ve nihai tahlilde Atatürk sevgisinden kuşku duymadığımız Yaşar Paşa’nın... Kulağına kimlerin “Kerkük’ü de içine alan, Misak-ı Milli soslu Neo-Osmanlı Masalı” fısıldayabileceğini ve bu masalı nasıl Yaşar Paşa’ya pazarlayabileceklerini çok iyi biliyoruz.

Korkuyoruz çünkü Milliyetçilik damarı kabaran toplumun, son dönemde kaynatılan şehit kanlarının buğusu gökyüzünde tüterken; Kuzey Irak-Kerkük ekseninde girişilecek bir maceranın arka planını görmekte nasıl zorlanacağını ve Kerkük’ün

Türk Milleti'nin hangi damarına denk geldiğini çok iyi bilenlerin, bu senaryoyu nasıl pazarlayacaklarını çok iyi biliyoruz.

Korkuyoruz... Sınırdan başlayan bir provokasyonla; Irak'a şu anda taktik düzeyde yapılan sızmaların, çok kısa bir sürede tam teşekküllü bir askeri manevraya dönüşeceği; Kerkük'e bindirilmekte olan Kürt ve Şii kıtaların orkestrasyonu ile gerçekleştirilecek katliamlar bahane edilerek, 2002 yılında Harp Akademileri'nde gerçekleştirilen Kerkük merkezli *"etnik çatışmaya müdahale edip barışı sağlayan NATO"* harp oyununun gerçeğe dönüştürüleceğini görüp korkuyoruz.

Korkmakta haklıyız... Afganistan'a en seçme birliklerini yollayan ve ABD'nin teröristi ile savaşmak için her geçen gün daha fazla yük taşımak zorunda bırakılan Türk Ordusu'nun, lojistik ve stratejik ağırlığını tamamen Güneydoğu-Kerkük eksenine yaydığı bir noktada, başlatılacak **İran-Anglo-Sakson savaş oyununun** ortasında kalmamız durumunda; neler olabileceğini düşünmek bile istemiyoruz.

Neticede **Türk Ordusu Kuzey Irak'ın yamaçlarına yerleştirilirken; SÖZKONUSU OLANIN;** bir PKK'yı temizleme içgüdüüsü olmadığını... (**Olsaydı**, bu devlet, PKK, limanlardan, sınırlardan şehirlere sızarken önlemini alırdı) **NE Barzani ve Talabani'nin Kuzey Irak'taki egemenliğini kırma amacı taşımadığını...** (**Olsaydı**, bölgeye 200 binin üzerinde asker yığma iradesini gösterdiğiniz anda bile Barzani-Talabani çetesine kaynak sağlayan Habur sınır kapısını kapatma iradesi gösterilir, en azından alternatif sınır kapısı açılırdı) **NE soydaşa karşı gösterilen bir hassasiyet olmadığını...** (**Olsaydı**, sınırın birkaç kilometre güneyindeki Telafer'de neredeyse bir yılı aşkın süredir süren ve son zamanda yüzlerce ailenin zorla göç ettirilmesi ile devam eden zulme karşı tek bir cümle ses çıkarılırdı) **NE ABD'ye kafa tutma; meydan okuma anlamına gelmediğini...** (**Olsaydı**, ABD'ye sınırlarımızı ve limanlarımızı tahsis eden işbirliği anlaşmaları, Türk Devleti'nin vizyonunu, ABD gibi çapulcu bir devle-

tin vizyonu ile özdeşleştiren vizyon anlaşmaları imzalanmazdı) bal gibi biliyoruz.

Yugoslavya parçalanırken, ABD uçaklarının eteğinde uçak uçurmayı, Türk'ün bayrağını dalgalandırmak olarak algılayanlar, bu sefer Irak'ın parçalanışında son viraja girilirken, yine ABD'nin eteğinde Türk bayrağını dalgalandırmaya hazırlanıyorlar. Yine Türklük adına, yine eski bir Osmanlı coğrafyasında. Fakat bu sefer tuzak büyük...

Kerkük aslında; şu anda zaten fiilen parçalanmış olan Irak'ın parçalanmasını resmileştigi yer olmayacak... **Kerkük;** Türkiye'yi parçalamak isteyenlerin, buna karşı yegâne garanti olan **Türk Ordusu'nu içine çekecekleri yüzyılın en büyük bubi tuzağı** olacak. **Kerkük'teyken; Anglo-Sakson - İran arasındaki danışıklı dövüş savaşa yakalanacak olan bir Türkiye, içerde yaratılan dinci-laik; Türk-Kürt fay hatlarının sallanması ile birlikte; bu girdaptan Güneydoğu üzerindeki hâkimiyetini yitirerek çıkacaktır. (İstanbul elitlerinin Kürtçüsü Leyla Zana'nın; Kuzey Irak seferinin esas amacı budur: Bölgedeki odaklara; "aman oyunu bozmayın" demek.)**

İstinye'den kalkan "Neo-Osmanlı" dolmuşunun son durağıdır Kerkük... Bu dolmuşu binenlerin vakit varken inmesi ve en stratejik müttefiklerinin ABD, AB, İsrail değil; MİLETT olduğunu fark etmesi gerekir. **NATO'nun Yugoslavya'yi parçalama operasyonuna eşlik edenlerin; NATO'nun Kerkük operasyonuna eşlik etme lüksü yoktur. Kerkük TÜRK ORDUSUNA KURULAN BUBİ TUZAĞIDIR. DÜŞME PAŞAM!**

4.6. NÜKLEER BARONLAR

MOLLALARLA ANLAŞTI: ÜÇ CUNTA, BİR SAVAŞ

(YÜZYILIN EMRİVAKİSİ HAZIRLANIYOR: KERKÜK)

Yazıya, yazının sonunda size daha anlamlı gelecek bir bilgi ile başlayalım: ABD'deki Musevi lobisinin başındaki birçok ismin İran asıllı Yahudi olduğunu biliyor muydunuz?

“Mollalarla Hahamların Kontrollü Savaş Senaryosu” başlığı altında kaleme aldığımız üç bölümlük yazı dizisinin ilkinde şu cümleyi kullanmıştık: Kerkük’e Türk Ordusu, NATO şemsiyesi altında girerse bilin ki, HSBC patlamaları sırasında Harp Akademilerinde gerçekleştirilmekte olan ve 2000 NATO personelinin katıldığı harp oyunu ile test edilen NATO senaryosu devrede demektir.

Bu senaryoya dönmeden önce; son zamanlarda yaşadığımız gelişmeleri madde madde özetleyelim:

1) Sınırlardan C4’lerin, silahların girişini izleyip, bu akışı durduracaklarına kamuoyuna şikâyet etmekle yetinen komutanların da adının bulaştırıldığı; Şemdinli-Diyarbakır ekseninde bir dizi **kontrollü kalkışma operasyonu ile zemin hazırlanıp**; “bahar operasyonu” görüntüsü altında, ordunun neredeyse yarısı güneye kaydırılıyor.

2) Sinop’ta nükleer santral kurulmasının kararlaştırıldığı kamuoyuna duyuruluyor. Bu duyurunun öncesinde, dünyanın en büyük nükleerci firmalarından biri GE

Capital, Garanti'ye ortak olup İstanbul silüetine hâkim bir noktaya yerleşiyor.

3) Maliye Bakanı Unakıtan'ın oğlu ile Erdoğan'ın oğlu Kanada'nın Pasifik kıyısındaki Vancouver şehrinde buluşuyor.

4) Genelkurmay Başkanı da, MHP Genel Başkanı da, askerlerinin başına çuval geçirilirken ve İliştirilmiş Terörist (İ.T.) İmralı'ya yerleştirilirken unuttukları **"Milli Egemenlik"** kavramını hatırlayıp, aslan gibi kükremeye başlıyorlar. Aslanların kükremeyi, birinin ABD Genelkurmay Başkanı PACE ile gerçekleştirdiği konferans, diğerinin de AB Büyükelçiliği'nin son dönemlerde sıklaşan ziyaretleri sonrasında hatırlaması gözlerden kaçmıyor.

5) ABD Büyükelçiliği'ne yakın dezenformasyon kaynakları tarafından piyasaya sürülen metinlerde, **"çekirdek devletler Neo-Conlara karşı birleşti"**, **"İsrail seçimlerden sonra Arz-ı Mevud'dan vazgeçtiğini açıkladı"**, **"Özkök-Büyükanıt BOP/BİP'i çökertti"** tarzı ifadelerle **"İyi ABD kötü ABD'yi tasfiye etti, İsrail Arz-ı Mevud'dan vazgeçti, artık işbirliği yapabiliriz."** mesajı, *özümlü ağırlığı yüksek kamuoyunun bilinçaltına kontrollü dozajlarla zerk ediliyor.*

6) Siyonizm'in gökte arayıp yerde bulduğu Ahmedinecad'ın sahne önüne yerleştirildiği İran cephesinde, artan savaş atmosferinin de etkisi ile Mollalar, rejim üzerinde son zamanlarda liberal rüzgârın etkisi ile kaybettikleri cepheleleri geri kazanacakları hamleler yapıyorlar.

7) Kerkük'te Irak Türkmenlerinin sembol isimlerinden **Sabah Ketene bir suikaste kurban gidiyor.**

8) İstanbul merkezli **elitlerin Kürtçüsü Leyla Zana**, Kuzey Irak'a giderek Kuzey Irak'ın savaş baronları ile toplantı yapıyor.

9) Kamuoyuna, AKP iktidarı ile ABD'nin arasının açıldığı ilüzyonunu yaratacak haberler servis edilir-ken; arka planda, ABD'ye Türk toprakları üzerinde ve özellikle sınırlar ve gümrüklerde ciddi manevra alanları sağlayan "*Kitle İmha Silahlarının Yayılmasını Önlemeye Yönelik İşbirliği*" anlaşmalarının veya milyar dolarlık uçak ihalelerinin zemini hazırlanıyor.

Bütün bunlar, Bağdat'ın düştüğünün ertesi günü, İran'ın Irak'ta konuşlanmış, tanklı, toplu, muhalefet güçlerini derdest edip, dağıtan ve Irak'ta İran'la birlikte hareket eden ABD'nin İran'la "düşman"; Kandil dağındaki üç beş çapulcuya müdahale etmeyip, "*elimizdeki güç yetersiz, biraz sabredin*" diyerek yıllardır bizi oyalayan ABD'nin Türkiye ile "müttefik" olduğu yolundaki 1001 Gece Masalları fon müziği eşliğinde gerçekleşiyor.

Bütün bu gelişmeler, Cumhuriyet'i; "*mini etek giymek özgürlüğü*" olarak algılayanlar ile İslam'ı; "*Vakko türban*" olarak algılayan burjuvaların sözde laiklik savaşlarının kitlelere yutturdıkları toz bulutları ardında gerçekleşiyor.

Bizler ise buradan bu ülkenin namuslu ve vatansever kurmaylarına sesleniyoruz. Son gelişmeler, bir yıl önce yazdığımız ve "*lütfen bunu da olasılık matrisinize yerleştirin*" uyarısı ile kaleme aldığımız senaryonun olasılığının arttırdığını ve bu devletin, vatanını seven ama miyopluktan muzdarip kadrolarının adım adım bu tuzağa sürüklendiklerini gösteriyor.

Tarihte; Hasan Sabbah'lar ile Kudüs Savaşçıları'nın, Türklere karşı nasıl işbirliğini yaptığını yukarıda bahsettiğimiz yazı dizisinin üçüncü bölümünde örneği ile bulabilirsiniz. Tarihin tekerrür etmemesi için çağımızın nükleer Hasan Sabbah'ları ile Kudüs Savaşçıları'nın oyununu görüp, bozmamız gerekiyor. "Komplocu" yaftasına rağmen; biz senaryoyu, son gelişmelerin ışığında geliştirerek tekrar dikkatinize sunalım:

1) **“NATO”** kod adlı üst düzey Atlantik Baronlar Konseyi, Türkiye’nin baronları ile Türkiye’nin **“nükleer güç olma”** doktrini konusunda anlaşır ve bu anlaşmaya üst düzey bazı askeri elitler de sınırlı olarak dâhil edilir.

2) Nükleer santralin, İsrail’in hinterlandındaki Akkuyu yerine BP’nin demir attığı Karadeniz’deki Sinop’ta gerçekleştirilmeye karar verilmesi, İsrail’deki bir kanadın bu anlaşma dışında bırakıldığının göstergesidir.

3) Türkiye’nin baronları ve askeri elitleri anlaşmaya sınırlı kapsamda dâhil edilmiştir. Esas anlaşma, İran’ın nükleer Hasan Sabbah’ları ile Anglo-Sakson-Siyonist Hasan Sabbah’lar arasındadır.

4) Türkiye’nin elitleri, oyuna sözde **“Neo-Osmanlı”** projesi üzerinden dâhil edilerek, Türkiye’nin nükleer güç haline gelerek, eski Osmanlı coğrafyasının hamiliğinin tekrar Türklere verileceği masalı kulaklara fısıldanmış ve masahın inandırıcılığın artması için komisyonlar verilmiştir.

5) Esas anlaşma, küresel baronların **“kaostan düzen yaratma”** felsefesi çerçevesinde gerçekleştirmeye çalıştıkları yeni-dünya düzenine geçiş doğrultusunda; İran’ın **“düşman/şeytan”** rolünü üstlendiği anlaşmadır.

İran-Kontra skandalından beri var olan ilişkiler ağı ve İran asıllı ABD’li Yahudiler üzerinden koordinasyonu sağlanan bu anlaşmanın temel hatları şöyledir:

1) Dünya kamuoyu, ABD-İran ekseninde polarize edilerek, Türkiye - Suriye gibi ülkelerin güvenlik mekanizmalarına; bu polarizasyon üzerinden yaratılacak **“sizi koruruz, destek sağlayalım, terörizme/şeytana karşı ortak mücadele edelim”** dinamikleri üzerinden sızılarak, taraflar kendi hinterlandları üzerindeki kontrolü sağlamlaştırırlar.

2) İran’ın toprak bütünlüğü korunacaktır. İran’ın profili yükseleceğinden, **“Siyonizm Savaşçısı”** görüntüsü altında İslam coğrafyası üzerinde etkinliği artacaktır.

3) Anlaşmaya sınırlı olarak dâhil edilen Türk elitlerin desteği ile **Türk Silahlı Kuvvetleri'nin tehdit algılaması çarpıtılacak ve oluşturulacak Milliyetçilik dalgası sonrasında, Kuzey Irak'a ve oradan da NATO gücü olarak Kerkük'e girmesi için gerekli zemin yaratılacaktır.**

4) Pentagon'la koordinasyon sağlandıktan sonra "Milli Egemenlik" kavramlarını hatırlayanların; *"gerekirse sıcak takip hakkımızı kullanırız"* gibi cümlelerle kamuoyunu hazırlamasının ardından; **sınır boyunda gerçekleşecek bir olayla provoke edilecek sahne sonrasında Türk Ordusu'nun Kuzey Irak'a girmesi ile bölgedeki etnik çatışma hızlanacak ve bu bahane edilerek, Türkiye'nin liderliğinde ki NATO gücü Kerkük'e yerleşecektir.**

5) Türkiye'nin Kerkük'e yerleşmesi sonrasında, İran-İsrail-ABD üçgenindeki gerilim arttırılarak ilk bombalama gerçekleştirilecek ve daha sonra Türkiye, Kerkük'teyken, İran-İsrail-ABD çatışması; **Kuzey Irak topraklarında yoğunlaşmak üzere başlatılacaktır.**

6) İsrail ve ABD ile stratejik anlaşmalar ve NATO'nun **İsrail'le gizli anlaşmaları çerçevesinde, bu kaotik emrivaki ortamı, Türkiye'nin otomatikman İsrail-ABD'nin "müttefiki" olarak İran'la Kuzey Irak coğrafyasında karşı karşıya gelmesi anlamına gelmektedir.**

Bütün bu gelişmeler sonrasında yaşanacak savaşın sonuçlarına gelince:

1) **İran'ın toprak bütünlüğü korunacak ve elde edilecek savaş rantının yanı sıra; (vurulan birkaç nükleer santral, yenileri inşa edilirken yeni komisyonlar demek) İran'daki mollalar cuntasının rejim üzerindeki hâkimiyeti daha da sağlamlaşacak.**

2) İran'ın ve Şiiliğin (*Mehdi bekleyen Şiilik ile İsa'yı bekleyen Neo-Conların düşünce sistematığının temel aksı ne ka-*

dar uyuyor fark ettiniz mi?) İslam dünyası üzerindeki profili yükselecek ve İran cuntası, savaş bahanesiyle özgürlük/ demokrasi gazına gelen muhalif güçlerinin (Azeriler) köküne bir daha yeşermemek üzere kibrit suyunu dökecek.

3) Oynadığı oyun iyice açığa çıkan ve kitleler nezdinde karizması çizilen ABD'deki cunta, İran'ın, ABD topraklarında gerçekleştireceği ve şimdiden kamuoyunun hazırlandığı birkaç terörist saldırıyı bahane ederek "güvenlik alarmı derecesini arttırma" maskesi altında ABD'de bir darbe gerçekleştirip yönetime tamamen el koyarken, Bush'u tasfiye ederek yeni kuklayı sahneye oturtacak.

4) Lojistik ağırlığı Güneydoğu'ya çekilen Türk Ordusu, İran ve İsrail arasında sandviç edilerek zayıflatılacak ve Türkiye Güneydoğu üzerindeki kontrolü kaybedecek.

5) Irak'ın kuzeyi ile Güneydoğu "uluslararası görüntü" (NATO/BM/AB) altındaki küresel güçlerin kontrolüne girecek ve Türk elitlerin önüne bu sefer; "Gelin buraları Kürdistan olarak sizin kontrolünüze verelim ama siz de federasyon planını kabul edin." önerisi sunulacak.

Neo-Osmanlı projesini kabul eden Türkiye'deki elitist cunta bu sefer "Neo-Türkiye Federasyonu" masalına angaje olacak ve kamuoyu, "eşegini kaybedip, sonra bulmanın sevinci ile" yeni sürece ikna edilecek.

Son gelişmeler, yukarıdaki senaryonun olasılığının gittikçe arttığının ve nükleer kulübe dâhil olma anlaşmasını yutan Türkiye'deki elitist cuntanın Anglo-Sakson-Yahudi cuntası ile İran'ın mollalar cuntanın arasındaki tarihi, ekonomik ve pratik bağlardan bihaber bir şekilde, Kerkük üzerinden sunulan havucu yutmak üzere olduğunu gösteriyor.

Bu senaryoya alet olmak, birileri için yurtdışında tutulan hesapların daha fazla şişmesi; bu millet için ise üzerinden “şehit edebiyatı” yapılacak binlerce şehit demektir. Millet; Üç Elitist Cuntanın, nükleer işbirliğini bozmak zorundadır. Bu ülkenin vatansever ve namuslu kurmaylarına duyurulur.

4.7. KEŞMİR-VAN/KUDÜS-WASHINGTON EKSENİNDE NÜKLEER ŞEBEKELER (KAOS DANSININ SIRADIŞI OYUNCULARI)

Hatırlarsanız; uzun zamandır, Türkiye'nin güvenlik kurmaylarının **“İran ile Anglo-Sakson Siyonist Cephe”** arasında **bir kontrollü savaş senaryosunun** gündemde olabileceğini, olasılık matrislerine dâhil etmeleri gerektiğini savunuyoruz.

“Olasılık Matriksi” tanımını özellikle vurgulamak gerekiyor. Çünkü bu yazılarda öne sürülen tezi **“The Doğru”** olarak değil, **“Olası Doğru”** olarak ortaya koyuyoruz ve bu “Olası Doğru”nun dikkate alınmasının maliyetsiz ama alınmamasının ülkemizin geleceği açısından çok maliyetli olacağının bilincinde olarak bunları kaleme alıyoruz.

Söz konusu dizinin son yazısında şöyle bir cümleyi dikkatinize sunmuştum: **“Aşırı dindar (Ortodoks) Yahudi Irak’tan getirilen nükleer malzemeleri, Ürdün’den alıp ABD’deki bir Türk’ün firması aracılığıyla Pakistan üzerinden İran’a satıyor. Hakkında tutuklama kararı çıkarılmasına rağmen, kış tatili için gittiği Denver’da tutuklanan aşırı dindar Yahudi, daha sonra yerel bir hahamın gözetiminde kalmak şartı ile serbest bırakılıyor.”**

Siyonist bir İsraili ile İran’ı, nükleer silah ticareti piyasasında ABD üzerinden bir araya getiren bu cümlemin ayrıntılarına girelim. Hatırlarsanız, bir ara Sibel Edmonds isimli ABD’li bir Türk Bayan, FBI’ın 11 Eylül saldırılarından önceden haberdar olduğunu açıklayarak ABD kamuoyunda dikkatleri üzerine çekmiş ve daha sonrasında birçok soruşturmanın hedefi olmuştur.

Sibel Edmonds'un bu çıkışı doğrultusunda verdiği onlarca beyan arasından bizim sulandırılmış basın şu cümleyi manşetlerine çekmişti: "MİT, FBI'a sızdı." MİT'in FBI'a sızması haberleri üzerine hepimiz sokaklara dökülüp sevinç gösterisi yapmış ve bazı karamsarlarımız ise utanmadan MİT'i yıpratıp "sızmışken niye CIA'ye de sızıyorlar, çok da uzak değiller birbirine" şeklinde yazılar yazmışlardı.

İşin latifesi bir yana, Sibel Edmonds'ın o günlerde yayınlanan demeç fırtınası içerisinde bir unsur özellikle gözlerden kaçırıldı. Edmonds, FBI'ın 11 Eylül saldırılarını önceden bilmesinin yanı sıra **Azerbaycan, Özbekistan, Türkmenistan, Kazakistan, Tacikistan, Pakistan ve Türkiye ekseninde faaliyet gösteren bir uyuşturucu/nükleer ticaret şebekesine dikkat çekiyordu.**

Pakistan-El-Kaide-Bush-Ladin Ailesi-FBI'yı birbirine bağlayan Edmonds'ın hikâyesi daha sonra gündemden düşürüldü ve hem anlattıkları, hem de anlattıkları ile ilgili yapılan soruşturmalar bizzat ABD Adalet Bakanı tarafından "devlet sırrı" ilan edilerek üstü örtüldü. Edmonds'ın üzerinde şu an konuşma yasağı mevcut ve bizim aklımızda sadece "**FBI'da Çalışan Türk Kadın**", "**MİT, FBI'a sızdı**" gibi başlıklarla duruyor.

Edmonds'ın o ilk günkü demeçlerinde dikkat çektiği nükleer/uyuşturucu ticaret şebekesine dair bir ayrıntı yine aynı günlerde su yüzüne çıktı: ABD'nin sulandırılmamış medyasında çıkan başlıklardan biri şuydu: "**ABD, İsraili'yi Pakistan'a Nükleer Tetik Mekanizmaları Satmakla Suçluyor.**"

Tabi tahmin edersiniz ki, geçen senenin ortasında kamuya sızan bu haber de örtbas edildi. Hikâyenin merkezindeki isim: **Asher Karni**. 50 yaşındaki Güney Afrika'da yaşayan bu İsrail vatandaşının işi pek de öyle insanın kişisel özgeçmişine yazabileceği cinsten değil: Nükleer silah parçası ticareti. **Asher Karni**, Siyonist bir Yahudi ve Denver'a kayak tatili için gittiğinde, FBI tarafından tutuklanmasına ve daha sonra federal bir

hapishaneden alınıp bir kasabanın küçük hapishanesine koyulmasına ve sonra da o bölgenin hahamının gözetiminde serbest bırakılmasına sebep olan olaylar zinciri hayli ilginç... *(Bu dünyaya, nükleer silah ticareti yapan İsraili olarak doğmak varmış dedirtecek kadar güzel bir yargı silsilesi ile karşı karşıyayız)*

Asher Karni, Pakistan ordusu ile bağlantısını saklamayan, Pakistanlı müşterisi Humayun Khan'ın isteği üzerine 200 tane **“yüksek gerilim kıvılcım tetiği” (spark gap)** satın almak için harekete geçiyor. Bu cihazların özelliği, hem hastanelerde böbrek taşı cihazlarında kullanılabilmeleri hem de nükleer silahlarda patlamayı gerçekleştiren tetik işlevi görmeleri.

Karni'nin bu iş için temasa geçtiği ABD'li firma, söz konusu cihaz üzerindeki ihracat sınırlamaları nedeniyle belli belgeler isteyince, Karni bu sefer ABD'de yaşayan bir Türk'ün firması olan Giza Technologies ile bağlantıya geçiyor. Karni için yaklaşık 10 nükleer bomba yapmaya yetecek sayıdaki tetiği bu firma satın alıyor ve Karni'nin Güney Afrika'daki firmasına yolluyor. Bizim Siyonist İsraili ise Güney Afrika'ya gelen bu malları önce Dubai'de bir serbest bölgeye ihraç ediyor ve oradan Pakistan'daki müşterisinin verdiği adrese.

Pakistan'ın başta İran olmak üzere, Kore'den Çin'e birçok merkeze nükleer teknoloji satmak konusundaki marifetini söylemeye gerek yok sanırım. İşin ilginç; **15 yıl İsrail ordusunda görev yapıp binbaşı olan**, Museviliğin şeriatı Talmud uzmanı, Musevi bir kuruluşun isteği üzerine ailesi ile birlikte Güney Afrika'ya taşınacak kadar Siyonist bir kafa yapısına sahip olan Karni'nin İran-Pakistan eksenindeki bu ticareti gerçekleştirmesi. Karni'nin aynı zamanda roket motorları ile ilgili parça peşinde olan Hindistanlı bir müşterisi olduğunu da bilmek, resmimizi zenginleştirecektir.

Bir haham gözetiminde ve bileğinde bir elektronik takip cihazı ile serbest bırakılan Karni'nin Pakistan'daki müşterisi Humayun Khan'ın da ilginç bir özgeçmişi var. Babası olan Akram

Khan'ın, 1957 yılında Nazi nükleer silah tüccarı ve şebeke işleticisi **Alfred Hempel** ile nükleer silah malzemesi ticareti yaptığı mektuplarla kanıtlanmış durumda. 1989 yılında ölene kadar nükleer silah teknolojisini yaymak için uğraşan Nazi Hempel, dünyada bu şebekenin kurucu babalarından.

Dolayısıyla önümüzde; İran'dan Kore'ye birçok müşterisi olan Pakistanlı bir "Müslüman", ABD'den aldığı teknolojiyi Pakistan'dan İran'a birçok noktaya satan İsraili bir "Yahudi", ihracat sınırlamalarını aşmak için şirketini paravan olarak kullandıran ABD'li bir "Türk" ve tarihin karanlık sayfalarından çıkagelen Alman bir "Nazi" var.

Dünya jeopolitiğinin "ABD şunu amaçlıyor ama başaramıyor" tarzı üniversite dış politika derslerinde okutulan dinamiklerden çok daha karmaşık **ilişki şebekeleri** tarafından şekillendirildiğine dair ufak bir potpuri sizin için.

Bu arada az kalsın söylemeyi unuttuyordum: Karni'nin Pakistan'daki müşterisi, söz konusu cihazların amacının saklanması için Pakistan'a kimin adına yollanmasını istiyor biliyor musunuz? **Aga Khan Vakfı Üniversiteleri ve Hastaneleri.**

Önceki yazılardan hatırlayınız: **İran merkezli Şiiiliğin ezoterik bir kolu olan Hasan Sabbah'ın temsil ettiği İsmaili tarikatının günümüzdeki temsilcilerinden söz ediyoruz.** Sülalece Oxford gibi okullarda okuyan, aristokrat Aga Khan sülalesinin iki merkezleri var: **İngiltere ve Pakistan.** Bundan önce, Kudüs'ü korumakla başladıkları görevlerini, ezoterik bir tarikata dönüşerek dünya çapında egemenlik hayalleri kurma yolunda geliştiren **Tapınak Şovalyeleri** ile Alamut merkezli kurduğu tarikatını genişleten **Sabah'ın ezoterik öğretisi** arasındaki tarihsel işbirliğini gözler önüne sermiştik.

Söz konusu İsmaili tarikatının günümüzdeki uzantısı, Siyonist bir Yahudi'nin, Pakistan'a nükleer malzeme sattığı şebeke çerçevesinde yine karşımıza çıkıyor.

Tabi bu şebekenin, FBI'da çalışırken yaptığı açıklamalar sonucu işinden olan ve Adalet Bakanlığı'nın açıklamalarına bizzat yasaklama getirdiği Sibel Edmonds'ın dikkat çektiği Afganistan-Türkiye ekseninde faaliyet gösteren uyuşturucu/nükleer şebeke ile paralellik göstermesi fazlasıyla dikkat çekici.

Tarihin tekrerrür edip etmediğinden emin olmak bize bir şey kaybettirmez. Ama emin olmamak, bize çok şey kaybettirebilir. Millet adına bu senaryonun doğru olma olasılığını araştırarak olanların dikkat etmesi gereken birkaç soru daha var:

1) Türkiye'de hangi aşiretvari yapılar uyuşturucu/nükleer kaçakçılık işinde, Afganistan-İran-Türkiye ekseninde faaliyet gösteriyor?

2) Polisten adam kaçırmakla gündeme gelen ve Türkiye Cumhuriyeti'ne kafa tutan **Bayram Sülalesi** ve **Van'daki şebekeleri**, CIA tarafından İran-Azerbaycan ekseninde, özellikle İran'ın kuzeyindeki Azeri bölgede kullanılıyor mu? Bu sülaleyi, söz konusu bağlantıları mı bu kadar dokunulmaz kılıyor?

3) Pakistan'la Hindistan arasındaki tartışmalı bölge Keşmir, dünya uyuşturucu/silah ticareti açısından nasıl bir ağırlığa sahip? **Aga Khan Sülalesi'nin** bu bölgenin yönetiminde rolü ne?

4) Biraz arşivlerde kaybolmanıza neden olabilir ama eliniz değmişken şu sorunun da cevabını bir araştırırsanız hayli aydınlatıcı olabilir: **İran Hizbullahının kurulmasında dönme hahamlar nasıl bir rol oynuyorlar?** HAMAS'ın İsrail'in denetiminde, ilk ofisini İsrail'de açtığını biliyorsanız bu soru o kadar da saçma gelmeyecektir.

İran-İsrail ekseninde oluşabilecek perde arkası işbirliklerine karşı uyanık kalmaya devam etmeliyiz. Dünya jeo-politiğini, ABD'nin resmi yayınlarındaki ve resmi-yarı resmi şahsiyetlerinin söylemlerine bakıp "ABD şunu yapmak istiyor" seviyesinde değerlendirmekten bir zarar gelmez. Fakat dünyaya bakışını-

zı sadece o seviyede tutup söz konusu söylemlerin daha makro bir planı perdelemeye hizmet etme olasılığını göz ardı etmek, ABD'nin içinde farklı çıkar odaklarının egemenlik savaşı verdiği bir kabuk devlet olduğunu unutmak ve ülkemizin gelecek projeksiyonlarını tekdüze ve sığ bir stratejik anlayış üzerinden kurgulamak çok büyük zararlar verebilir.

Bir yönde endoktrine edilmiş beyinler, nihai tahlilde doktrinasyona hâkim olanların makro planları çerçevesinde çözüm setleri oluşturabilirler. Bu açıdan bakıldığında, "anti-Amerikancılık" bile ABD'nin elinde çıkarına kurgulayabileceği bir karşı dinamik haline dönüşebilir.

Zaman masayı devirip kendi kurallarımızı ve kendi oyunumuzu kurma zamanıdır. Birilerinin kurduğu satranç tahtası ve kuralları üzerinden ancak şah-matı nasıl geciktireceğimizin stratejisini kurgulayabiliriz. Bu ise vatanseverler için asla bir seçenek değildir.

5. MEDYASIZ TERÖR OLUR MU?

*Aslanlar kendi tarihçilerine sahip olana kadar,
tarih avcını yüceltecektir.*

Afrika Atasözü

5.1. HÜRRİYET'İN GÖRSEL PROPAGANDA SERİSİ SÜRÜYOR (TERÖRLE KORKUTUP KUKLA İLE UYUTANLARIN PEŞİ SIRA)

ABD'deki seçimler, yanlış hatırlamıyorsam Erich Fromm'un bir sözünü hatırlattı bana: "Milyonlarca insanın bir sanrının peşinden gidiyor olması, onun doğru olduğunu göstermez."

İngiliz gazetelerinin "salağa salak, satılığa satılık deme özgürlüğü"ne sahip bir ülkenin vatandaşları olarak manşetlerine çektiği gibi "56 milyon insan nasıl bu kadar salak olabilir."

Normal şartlarda Bush'un kapasitesine sahip ve sadece ülkesinde değil, dünyada da bütün işleri yüzüne gözüne bulaştırırken, bir de ortalığa binlerce insanın kanını sıçratan bir "lideri", demokrasinin şu veya bu versiyonunun bulunduğu hiçbir ülkede başa getiremezsiniz.

Ama elinizde "terör" paranoyası ile uyutulmuş, dünyayı ABD'den ibaret zanneden ve kendi kısıtlı sorun çerçevesi dışında başka çok az şeyden haberdar, kelimenin tam anlamıyla (hem okullaşma oranı, hem okullarda alınan eğitimin içeriği, hem toplumsal tartışmanın derinliği, v.s.) cahil bir millet varsa, o ülkede Bush gibi bir ismin seçilmesini yadırgamamak gerekir.

1. Körfez Savaşı sırasında; "Saddam bize kimyasal silah atacak" paranoyası nedeniyle gaz maskesi satışlarını patlatacak kadar en basit coğrafya bilgisinden bile uzak bir milleti "terör"le

korkutup, “kukla” ile uyutabilirsiniz. Saddam’ın dibinde olmasına rağmen, gaz maskesi almak bir yana, “kapının dışına tavuk bağlayıp kendine has “gaz alarmı” yapan bizim “cahil” milletimizi ise ne “terörle” korkutabilirsiniz ne de “kukla” ile uyutabilirsiniz. Bizimkiler, “iş bilene” oy verirler... Rant şebekesi kurmuş olması, ihalelerde yolsuzluk yapması o kadar önemli değildir... Yeter ki iktidara geldiğinde hortumları ve muslukları eline yüzüne gözüne bulaştırmadan ayarlayabilsin ve cebine birkaç kuruş koysun. Bu yüzdendir ki dünyada, milletvekilleri hakkında bu kadar çok yolsuzluk dosyası bulunan başka bir parlamento yoktur.

Bizdeki asıl tehlike “cahil” millet değil; “uyanık” yönetici elittir. Bu yönetici elitin kimi iktidar koltuklarında, kimi de medya köşelerinde otururlar ve ortalığı boş buldukları için kendilerine o statüyü sağlayanların çıkarları doğrultusunda koca bir milleti yönlendirmeye devam ederler.

Nereden nereye geldik... Hâlbuki ben size ABD seçimlerini yorumlayış tarzı ile Hürriyet’in ana sayfasına dikkatinizi çekecektim. Son bir ay içinde, “elinde gitar taşıyan kadın PKK militanı” ve “sevgilisi ile kol kola Osman Öcalan” fotoğrafı ile Hürriyet birileri için ne kadar değerli olduğunu zaten kanıtlamıştı.

Harita ve resim üzerinden psikolojik savaş yapma alışkanlığını Hürriyet’e kimin kazandırdığını merak etmek bir yana; onlardaki bu psikolojik harp tecrübesi olduktan sonra işsiz kalmayacaklarını bildiğim için içim rahat.

Açın Hürriyet’in ana sayfasını siz de göreceksiniz: Bir yana ABD’nin seçim haritasını koymuşlar. Hani şu orta göbeği kan kırmızısı olan ve Kerry’i kıyılardaki birkaç eyalete sıkışmış gösteren... Onun hemen yanı başında ise 3 Kasım 2002’de Türkiye’nin seçim haritası bulunuyor... **Türkiye’nin seçim haritası, ABD gibi “demokrasi” fakiri bir ülkeye kıyasla her boyutu ile çok daha renkli ve çeşitli iken Hürriyet’çiler Türkiye’nin haritasını sadece üç renge indirmişler...**

Orta göbekte yine “kırmızı” ile resmedilen AKP “şehirleri”, kıyılarda CHP şehirleri ve tabi Güneydoğu’da DEHAP şehirleri... Valla bravo...

Bu çocuklar, psikolojik harbin en hızlı forveti olduklarını, sağ gösterirken ne kadar seri sol vurabildiklerini bir kez daha kanıtladılar. Düşünsenize bir:

a) Türkiye’nin siyasal sistemini “iki-buçuk” partiye indirgeyerek başkanlık sistemine yaptıkları katkıyı mı...

b) ABD’nin eyaletleri ile Türkiye’nin şehirleri arasında kurdukları paralellik ile eyalet sistemine katkılarını mı...

c) DEHAP’ı iki ana partinin yanına siyasi sistemin üçüncü ayağı olarak yerleştirerek Kürtçülük akımına verdikleri desteği mi...

İnsan hangisini ödüllendireceğini şaşıyor. Kollarını kavuşturmuş “özgüven” abidesi Ertuğrul bir “iletişim mühendisi” olarak değerini her geçen gün bir kez daha kanıtlıyor.

Zamanında, “Koskoca Hürriyet’in başındayım, bir kez bile MİT müsteşarı ile tanışma fırsatım olmadı diye yakınıyordu.” köşesinde. Yalan ama biz yutmuş gibi yapalım ve “Üzülme Ertuğrul, senin görüşme listen uzun, sıra ona da gelir.” diyelim. Bütün içtiğin kan kırmızı şaraplar ananın ak sütü gibi helal olsun.

5.2. HÜRRİYET’İN TERÖRİZE EDENLERLE DANSI (İSİMSİZ BİR GRUBUN TERÖR GEYİKLERİ)

Dışarıdan ithal edilen bir şeyi tespit etmek için birebirdir Türkçe. Dışarıdan ithal düşünce de dışarıdan ithal metin de Türkçe’nin duru suyunda, çirkin bir renk bırakır ve hemen anlarsınız birilerinin size tercüme edip bir şeyleri pazarlamaya çalıştığını. Aşağıdaki metne bir bakın:

“Bir sonraki “Madrid...”

Teröristler onu ölümcül kimyasal bir bulutun içinde mi gönderecekler?

Geçtiğimiz günlerde, Fransız güvenlik birimleri Lyon’un kalabalık bir banliyösünde çarpıcı bir planı açığa çıkardılar. El-Kaide’yle bağlantıları olan bir terör hücresi, öldürücü kimyasal silahlarla bir Avrupa şehrine saldırıyı planlamıştı. Binlerce, belki de on binlerce insan ölmüş olabilirdi.

.....

İtalya’nın önde gelen anti-terör savcılarından biri “gelecekte Avrupa olarak terörizmin başka ağır konularıyla da ilgilenmek” durumunda kalacağımızdan endişe duyduğunu kaydediyordu.

.....

Avrupa - bütün Avrupa - terörizme karşı özenli ama etkili önlemler için işbirliği yapmak zorunda. Bugünkü tehlike fazlası ile gerçek.

“Terörizmde Gelecek Yok”

Şimdi soracaksınız: Bu metin nereden? Bu metin, 15 Kasım 2004’te, Hürriyet gazetesinin 8. sayfasında yayınlanan ve kendini **ESAG Foundation** olarak tanıtan bir grubun reklam metni. Açılımı: **European Security Advocacy Group** - Avrupa Güvenlik Taraftarlığı Grubu. Daha önceki köşemde ilk bu gruba dikkat çektiğimde, bu “terör” hassası arkadaşların ortada yayınlanacak bir web sitesi bile yoktu. Şimdi en azından web sitelerini ilanda duyuruyorlar fakat web sitelerine gidip “kim bunlar” bölümüne tıkladığınızda; “*6 farklı ülkeden profesyonel veya akademik insanların oluşturduğu bir grup*” olarak tanıtıyorlar kendilerini. Kısacası ne ulaşabileceğiniz isimleri, ne de cisimleri mevcut. Esas ilginç olan, yukarıda bir örneğini gördüğünüz ilan metni gibi “**terörizme**” karşı uyarma perdesi altında **insanları “terörize” etmeye yönelik metinler** yayınlıyorlar. Çok da zeki olmadıkları kullandıkları dilden ve bu metinle hitap ettikleri milletin, ABD Milleti gibi kolay ürken bir millet olduğunu zannetmelerinden belli.

Neymiş: “Terörizmde Gelecek Yok”muş... Arkadaşlar sanki Türkiye’de değil, Filistin’in Gazze şeridinde ilan veriyorlar. PKK ile mücadelenin en yoğun olduğu dönemlerde bile topu topu 11 tane intihar saldırısı olayı yaşanan ve bunların 10’unda intihar komandosunun sadece kendisini patlatmayı başardığı bir ülkede, onlarca vatandaşımızı kaybettiğimiz terör saldırıları sonrasında bile olayların arka planını gören ve o bombayı patlatanların sadece zavallı maşalar olduğunu bilecek kadar dünya dinamiklerinden anlayan bir ülkede, sen tut karşındakinin zekâsını küçümseyip “Terörizmde Gelecek Yok” de. Ve bunu; “Teröristler onu ölümcül kimyasal bir bulutun içinde mi gönderecekler?” şeklinde cümlelerle **bilgilendirmekten çok şüphelendirmeye, aydınlatmaktan çok terörize etmeye, terörü küçümsemekten çok, terörü ve teröristi efsaneleştirmeye yarayan bir üslupla yap...**

Bir de üstüne bunu; Türkçe'yi katlederek yap. Temel kuraldır: **Ortada birileri salak yerine konuyorsa; diğer tarafta kendini çok akıllı zannedenler vardır.** Bu durumda salak yerine kimin konduğu belli. Önemli olan, bu ilanın perde arkasında kim kendini çok akıllı zannediyor. Bunu belki Aydın Doğan ve Ertuğrul Özkök cevaplandırabilir.

Her üç ayda bir, geçen üç ayda onlarca kez ihlal ettikleri etiği tekrar tekrar yayınlamaktan sıkılmayan bu ikili şu sorulara cevap vermelidir:

- Geçen yıldan bu yana düzenli olarak sayfalarınıza reklam alarak kamuoyuna duyurduğunuz **ESAG** isimli grubun söz konusu ilanları aracılığıyla grubunuza kaç milyon dolar aktarıldı?
- Bu ilanlar için normalin üstünde bir para kesilerek, ilanlar aracılığı ile grubunuza ekstra bir kaynak aktarımını gerçekleştirdi mi?
- Bu gruptan ilan kabul etmeden önce, kim olduklarını, nereyle bağlantılı olduklarını araştırdınız mı?
- Bu grubun ilanlarını yayınladığınıza göre, bir grup gelse, parasını bastırıp ismini cismini ortaya koymadan kamuoyuna ilanla duyuru yapabilir mi?
- Bu grubun Siyonist veya Kürtçü veya yenedünya düzenici olmayıp, milli olması durumunda yukarıdaki soruya verdiğiniz cevap değişir mi?

Sayfalarını küresel düzenin yumuşak (soft) propaganda araçlarına çevirenler açısından bu soruları cevaplamak zor olabilir. Neticede Türkiye Türklerindir ama para ve güç Aydın Doğan ve Ertuğrul Özkök'ün değildir... Ona o para ve o gücü verenlerindir. Hangi ilanı nasıl yayınlayacağını, hangi haberi nasıl vereceğini o yüzden çok iyi bilirler. Onlar için gelecek, terörizmde değil, terörize edenlerdedir.

5.3. KIYAT ORTALADI, ÖZKÖK PASLADI, RADİKAL ERDOĞAN'A "AL DA AT" DEDİ (ÜÇ PASLA DEVLETİN KALESİNE İNME YÖNTEMLERİ)

Başbakan Erdoğan'ın Ülker dağıtım işindeki hisselerini 1.2 trilyona satması, "Başbakan Ticaretten Çekiliyor" başlıkları ile duyuruldu.

Başbakanın bu hamlesinin, Erdoğan'ın artık iş peşinde koşmayacağı ve ülke yönetimine yoğunlaşacağı şeklinde algılamak ister insan ama duyduklarımız, bildiklerimiz bize Erdoğan ve çevresinin ticaretten uzaklaşmak bir yana daha da yoğunlaştığını gösteriyor.

Kardeşi Mustafa Erdoğan'ın, Üsküdar'daki evden yürüttüğü koordinasyon faaliyetlerini saymıyoruz bile.

"Tüccar" başbakan olmak kolay değil. Anadolu'yu bakkal, bu ülkenin her türlü değerini de raflardaki mal misali görmek için "tüccar" olmak gerekiyor. İşin kötüsü; Erdoğan'ın kendi hisseleri için Kıbrıs için pazarlık ettiğinden daha sıkı pazarlık ettiği hissine kapılmamıza neden olacak onlarca done var elimizde. Neticede kendisi, **"şu vatan olmasaydı, bu ülke ne kolay yönetilirdi"** ekolünün en nadide temsilcisi.

SEKA'yı yok pahasına özelleştirip birilerine yeni ithalat pazarları oluşturmayı, sadece ekipmanları 7 milyar dolar tutan Erdemir'i 1-2 milyar dolara pazara çıkarmayı, yandaşı Albayraklara SEKA Balıkesir'i ucuza satıp sonra satışı iptal eden mahkeme kararlarını bile uygulamamayı, ancak böyle bir ekol vicdan

azabı çekmeden içine sindirebilirdi. Fakat içiniz rahat olsun. **Başbakanımız ve çevresi “tüccarlık”tan uzaklaşmıyor.** En son elimize ulaşan bilgiler, Emine Erdoğan’ın yakın akrabalarının hızlı-yemek (fast food) balık işine girmek için hazırlıklar yaptığını ve aynı anda 100 bayilik bir ağ kurmayı hedeflediklerini gösteriyor. Hatta rivayet odur ki; Eminönü’nde tekne **çalışan balık-ekmekçilerin “AB Standardı” bahanesi ile kaldırılmak istenmesindeki sebeplerden bir tanesi Erdoğan ailesinin balık girişimciliği için zemin hazırlamak.**

“AB’nin Tüccar Başbakanlara Faydaları” başlıklı bir kitap yazılacak olursa bir gün, şık bir anektod olarak kaydetmek lazım.

Neler yazacaktık nerelere geldik... Ashında çok da uzakta değiliz...

Erdoğan’ın zihniyeti ile Atilla Kiyat, İsmet Berkan ve Ertuğrul Özkök gibilerin zihniyeti arasındaki uyum değil mi bizi bu günlere getiren? Hepsi de tüccar; **“Tabu tüccarı.”**

Hatırlarsınız; “Psikolojik harp” kavramından zerre haberi olmadığı için (ya da haberi yokmuş gibi davranmak en kârlısı olduğu için); MGK’nın “kendi halkı üzerinde” psikolojik harp uygulamasını, devlet sırrını ifşa etmek pahasına manşetlere çeken **İsmet Berkan ve gazetesi Radikal, MGK’nın hadımlaştırılıp TESEV’leştirilmesinde müstesna bir rol oynamışlardı.**

Kendi varlığının, Türk Politik uzayında bir kesimin üzerinde oynanan makro psikolojik harbin parçası olduğunun farkında olmayan eblehlerin, kendi devletlerinin MGK’sını “öcü” ilan etmesi traji-komik bir vakaydı. Almanya, patronları ve gazeteleri aracılığı ile Türkiye’de her türlü psikolojik harbi yapacak ama MGK kitap okuyup, özet çıkartan, TESEV’den aldığı raporları resmi formata sokup devlet kademelerine paslayacak... **Psiko-**

lojik harbin Saraybosna'sına dönüşen yurdumuzda, başkalarının MGK'ları operasyon yaparken bizimkisi raportör konumuna düşecek...

İşte bu yolda büyük hizmet veren Radikal, geçenlerde emekli paşa **Atila Kıyat** ile bir röportaj yayınladı. Kıyat bu röportajda, Fenerbahçe maskesi altında İstanbul burjuvazisi ile entegre oldu olalı sarf ettiği incilerden bir demeti daha kamuoyunun dikkatine sunuyor ve Başbakan Erdoğan'ın "cesurca" çıkıp "**Ermenistan'la sınırı açıyorum; Kürdistan'ı tanıyorum.**" demesi gerektiğini ifade ediyor. Aslında Kıyat'ın daha "cesur" demeçleri de olmuştu... Geçen sene Kıbrıs tartışmalarının kızıştığı bir dönemde, Söz konusu paşa Aktüel dergisine verdiği demeçte aynen şöyle demişti: "Eğer gidip Süveyş Kanalı'nı işgal etmeyeceksek, Kıbrıs'ın ne stratejik önemi olabilir."

Dikkatinizi çekerim;

Bu sözü sarf eden, zamanında denizlerimizi emanet ettiğimiz üst düzey bir paşadır ve milletin gözünün içine baka baka yukarıdaki cümleyi sarf etmiştir. Bu cümle düpedüz **YALAN**'dır. Utanç vericidir... **Kıbrıs'ın stratejik önemini MİLLET'e Süveyş Kanalı'nı işgal etmek üzerinden açıklamak, bu MİLLET'in zekâsına, tarihine, verdiği binlerce şehide düpedüz HAKARETTİR** ve bu hakaret AB tarafından fonlanan birkaç çapsız tarafından değil; vatan savunmasından başka bir şey düşünmesin diye MİLLET tarafından mesleği boyunca her türlü imkân sağlanmış bir zat tarafından dile getirilmektedir. **AYIPTIR!**

Aldığı eğitime ve üzerindeki üniformaya (emekli olsa bile asker askerdir) tek bir cümle ile bu kadar hakaret etmek için gerçekten "cesur" olmak gerekir. Ama sadece "cesur" olmak yetmez. Böyle bir beyan verebilmek için insanın bazı özelliklere sahip değil,, bazı karakter özelliklerine sahip olmaması gerekir.

İşte bu çok “değerli” paşamız, Radikal’deki röportajında, Kürdistan ve Ermenistan ile ilgili de inciler sıralıyor ve Tayyip Erdoğan’la tanışıklığı sırasında ona ne öğütler verdiğini anlatıyor.

Atilla Kiyat’la durup dururken niye röportaj yaptılar diye biz kendi kendimize sorarken; bir bakıyoruz Hürriyet’in baş lalesi Ertuğrul Özkök, Radikal’in verdiği pası göğsünde stop ediyor ve Atilla Kiyat’ın kendi duygularına tercüman olduğunu dile getiren bir yazı kaleme alıyor.

Kendisinin daha önce de benzer düşünceleri çok “cesur” bulduğu için “ürkek” bir tonla dile getirdiğini ifade eden Özkök, emekli bir paşanın meşruiyet zemininden güç alarak bu sefer daha “cesur” bir tonla Erdoğan’ın söz konusu konularda yeni açılımlar yapması gerektiğini savunuyor.

Bitti mi?.. Hayır. Ertuğrul’un bu köşe yazısının hemen ertesinde Radikal, Ertuğrul’un göğsünde stop edip ortaladığı bu pası akli sıra MGK’nın ağılarına plase ile yolluyor... Haberin başlığı aynen şu: “Devlet, TABU yıkıyor.”

Nasıl mı? Bugünkü MGK’da, Kerkük, Kıbrıs ve Ermenistan politikalarında “devrim” sayılacak fikirler tartışılacakmış. MGK’yı “tu-kaka” ilan edip pasifleştirenler; şimdi aynı MGK’nın “devrim” sayılacak fikirleri tartışmasını kamusal referans noktası haline getiriyorlar.

Helal Olsun! Üç pasla kaleye inmek diye buna denir. Kalede de gol yemeye meyilli bir kaleci varken kim tutar sizi. Erdoğan’ın bugünkü MGK’da söz konusu konularda “cesur” açılımları masaya yatırmasının zemini, bir emekli paşa ve iki medya lalesinin ortaklaşa prodüksiyonu ile hazırlanıyor. Devlet politikalarının ve bu ülkenin stratejik çıkarlarının üç beş gazetecinin ağzında çiğnenmesine karşı hamle yapamayan MGK’nın niye toplandığını merak ediyor insan. Bari yerli portakal suyu içiyor olsalar.

5.4. MEDYADA ECEVİTLER ÜZERİNDEN MUSUL OPERASYONU

Basındaki Ecevit furyasını hep beraber izliyoruz. Bir tarafta Bülent Ecevit, diğer tarafta Rahşan Ecevit, medyanın sayfalarına serpiştirildiler. **İktidarlara döneminde bile söyledikleri ile değil “arkalarında duran” isimle anılan** ve merdivenleri bile çıkamayan başbakan olarak kamuoyunun gözünün içine her gün sokulan bu çiftin; bugün durup dururken medyada başköşeye oturtulmaları hayra alamet değil. Her zamanki gibi bir **yalan perdesi üzerinden kurgulanıyor gerçek**.

Birkaç hafta önce gazetelerde yer alan Ecevit’in cumhurbaşkanına çıkıp Musul gerçeğini anlattığı haberi istenilen etkiyi yapmamış olacak ki; Bülent Ecevit üzerinden Musul konusunu gündeme getirmek isteyenler bu sefer **kadrajı büyütüyorlar** ve *“Atatürk’ün gizlenen vasiyeti”* imgesi üzerinden kuşaklardır aktarılan bir sırrı kamuoyunun gündemine tekrar sokuyorlar.

Bülent Ecevit’in sayfalara düşmesinden hemen sonra Rahşan Ecevit, okuyanlarda gülümseme yaratan bir demec vermekle kalmıyor; bir de bu demec ile medyanın vitrinine konuluyor.

Rahşan Hanım diyor ki: *“AB’ye gireceğiz derken dinimiz elden gidiyor. Ben bir Müslüman’ım; ülkemde Müslümanlığın gerilemesine razı olamam.”*

Bu cümledeki **yalan/doğru oranı**; ülkemiz siyasetçilerinin ortalama performansından farklı olmadığı için aslında şaşırtıcı değil. Neticede Rahşan Ecevit’in aile soyağacı üzerine kapsamlı araştırma yapanlar ve ilişkiler ağını inceleyenler, ken-

disi için “*Ben Müslüman’ım*” sözünün hayli iddialı olduğunu fark edeceklerdir. (Bkz. Yalçın Küçük ve Sabetaycılık üzerine araştırma yapan birçok isim) Burada size birçok yerde okuduğunuz, Rahşan Ecevit’in Müslümanlık kaygısının abesliğine dair bir yazı sunmayacağım.

O malumunuz... **Önemli olan Ecevit’lerin ne dediği değil, dediklerinin kamuoyuna nasıl sunulup, nasıl işlendiği.** Dolayısı ile konu Ecevitler değil, sağ arka omuz hizasında duran gölgeler...

Bakın sizler için bir liste çıkardım. Türkiye’deki **psikolojik harbin er meydanından bir görünüm haritası...**

Ecevit Haberleri Ön Sayfa Dağılımı

Star	Sürmanşet	Güçlendirici
Zaman	Sol Sütun	Aynen
Milli Gazete	Sağ Sütun/Küçük	Azaltıcı
D.B.Tercüman	Yok	
Yeni Şafak	Sayfa Altı	Aynen
Akşam	Göbek/Manşet	Güçlendirici
Sabah	Yok	
Hürriyet	Sol Sütun/Alt	Aynen
Vatan	Sol Sütun	Güçlendirici
Cumhuriyet	Yok	
Radikal	Sol Sütun/Orta	Aynen
H.O.Tercüman	Yok	
Milliyet	Sağ Alt Köşe	Güçlendirici
Vakit	Orta Küçük	Azaltıcı

Medyadaki yeni güç dağılımı çerçevesinde dikkat etmeniz gereken birkaç şey mevcut:

a) Zaman’da manşete çekilmeyip Star’da sürmanşete çekiliyorsa, Fettullah Gülen’in perde arkasında kalmayı

ve dolayısıyla henüz etkisi altına alamadığı bürokratik kadroları gaza getirmeye çalıştığı bir operasyon olma ihtimali, olmama ihtimalinden daha yüksektir.

b) AB karşıtı bir dinamiğe hizmet ettiği halde Radikal’de bile yer veriliyorsa, devlet katında bir yerlerin sponsorluğunda medyaya sürülen bir haberdır.

c) Dinle ilgili olduğu halde, Yeni Şafak’ta aynen; Vakit’te etkisini azaltıcı (Vakit Rahşan Hanım’la dalga geçer tonda veriyor haberi) bir şekilde yer alıyorsa; AKP içindeki çatlaklardan birine tekabül eden bir haberdır.

d) Akşam’da manşetten verilip, D.B. Tercüman’da ve Sabah’ta yer almıyorsa; ABD içi ve ABD-İngiltere arasındaki fay kırıklarından birine tekabül eden bir haberdır.

Neticede yukarıda kaba hatları ile verilen medya analizini ayrıntılandırmak mümkün ama yadsınamaz bir gerçek var ki; **önümüzdeki tabloda Ecevit’lerin ne dediği değil; dediklerinin nasıl yansıtıldığı, bu sözlerin arkasındaki dinamiği teşhis etmek açısından çok daha önemli.**

Ve bir önemli ayrıntı daha söz konusu:

Bakın aşağıdaki sözler Demirel’e ait: “Eğer Musul, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde olsaydı, bugün herhangi bir sorun olmazdı. Mesele toprak meselesi değil ama 400 seneden fazla bir süre bir ülkenin parçası olmak az bir şey değildir.”

Demirel bu sözleri, Irak Türkmen Cephesi Başkanı Abdullah Abdurrahman’ı 22 Kasım 2004 günü Güniz Sokak’taki konutunda kabulünde sarf etti. Aşağıdaki sözler de Demirel’e ait : “Arzular dününde; Musul Irak’ta kaldı.”

Bunlar ise Ecevit üzerinden Atatürk’ün gizlenen vasiyetinin ortaya atılmasından sonra; Demirel’in, Ecevit’i manşete taşıyan Akşam gazetesi üzerinden verdiği demeçten. Aradaki vurgu farkı sizin de dikkatinizi çekmiştir. **Birkaç ay önceki demecinde Musul’u özleyen; birkaç ay sonra Musul defterini**

kapatmış bir Demirel. Dediklerinizi duyar gibi oluyorum... Demirel bu... Neleri hatırlayıp, neleri unuttu... Bu onun "*dün dündür bugün bugündür*" antolojisinde bir satır bile yer almayacak kadar önemsiz bir ayrıntı.

Haklısınız. Burada önemli olan, Yalçın Küçük gibi "marjinalize" edilmiş bir isim üzerinden Ecevit'e doğru ortalanmış Musul topu. Zamanında medyanın desteği ile ayakta tutulan ve tekrar medya ile alaşağı edilen Ecevit tarafından Atatürk güçlendirici imgesi ile kamuoyunun gözü önünde durdurulup, kaleye doğru yönlendirilmişken, ortaya biri Demirel, biri Rahşan Ecevit olmak üzere iki isim çıkıyor... Demirel, otorite konumu ile Musul'u "geçmişte kaldı" kategorisine sokarken; Rahşan Ecevit gibi bu toplumda Müslümanlık üzerine en son laf söyleyecek kişi Müslümanlık üzerine AB ekseninden yola çıkarak konuşturuluyor. Musul kulvarı ile özdeşleşmeye başlayan ve sıfatları arasında Kıbrıs Fatihisi de bulunan Ecevit soyadı bir anda, özellikle İslamcı kesimler bünyesinde ofsayta düşürülüyor.

Anlayacağınız sevgili okur; Musul, Musul hakkında kaygı duyanlar; AB ve misyonerlik konusu da bu konu üzerinde endişe ifade edenler üzerinden ayakta duracak hali kalmamış bir soyadı bu operasyona alet edilerek profil düşürme operasyonuna tabi tutuluyor.

Musul konusunu kaşıyarak Türkiye'yi Irak bataklığına çekmek isteyenler ile bu konuyu bertaraf etmek isteyenler arasındaki medya savaşlarında bakalım daha ne inciler göreceğiz.

5.5. NOKTA'DAN ERTUĞRUL'A BEKLEDİĞİ PAS GELDİ

Hürriyet gazetesinin iki başyazarı, Türkiye’de devletin bölünmüşlüğü’nün de sembolü gibi duruyor karşımızda.

Biri Oktay Ekşi... İfadesi ve duruşu ile Cumhuriyet’in ve bu ülkenin temellerini “moda” hezeyanlar uğruna tartışmak gibi bir gaflete düşmeyecek kadar bilinçli; hataları ve sevapları ile köklü bir yazar...

Diğeri Ertuğrul Özkök... Komili’nin zeytinyağından, İzmir’deki bilinçaltı anılarına kadar kendi “trendlerini” topluma yamayacak kadar narsist ve “**değişim**” adına gittiği yöne değil, **pahalı şaraplarını yudumlayabildiği sürece bin-diği kayığın konforuna bakan bir isim...**

Biri, AB raporunu Türkiye adına masaya yatırıp rapordaki tuzakları Hürriyet’in ana sayfasından deşifre edecek kadar gazetesinin çizgisine muhalif...

Diğeri, Kandil dağına muhabir yollayıp PKK’lı teröristleri milletin gözüne “gitar çalan sevimli kızlar” portresi ile sokacak kadar kıblesini kaybetmiş bir “kalem...”

İşte bu Ertuğrul Özkök’ün ara sıra “tabu yıkan” yazılarına tanık olursunuz. Geçen aylardan bir tanesinde yine bu tarz bir yazı kaleme almış ve “MİT başkanı ile hiç tanışmadığından” tutun da “Hürriyet’in devletin gazetesi olduğu”na kadar birçok inci ile süslediği satırların arasına; Hürriyet’in “**Türkiye Türklerindir**” motosunu da konu etmiş ve bunun değişme-

sinden kaleminin ucu ile söz edivermişti. Ertuğrul o sırada bu konudan kaleminin ucu ile bahsedince not almayı ihmal etmedim. Ne de olsa Ertuğrul, özel mahzenini şişesi 400 dolar olan şaraplar ile o ince kalem darbeleri sayesinde dolduran bir "üstad" olduğu için elbet bu kalem darbesinin de birileri için bir anlamı olmalıydı.

Ve beklenen an geldi... **Bu hafta çıkan Nokta'nın kapağına bir bakın...** Nedense artık AB'nin yıldızları olmadan resmedilmeyen bayrağımızın fon rengine; Hürriyet'in Atatürk'lü logosu bayrak rengi siyaha dönüştürülerek yerleştirilmiş ve altına bakın neler yazılmış: *"Türkiye Türklerindir; Kürtlerindir, Sünnilerindir, Alevilerindir, Çerkezlerindir, Lazlarındır, Boşnaklarındır, Rumlarındır, Ermenilerindir, Yahudilerindir, Süryanilerindir, Pomaklarındır, Gürcülerindir, Tatarlarındır."*

Bu tür fütursuzluklar zamanında devletin derinlerinden duyduğum bir cümleyi hatırlatıyor: *"Bırakın bölünler, zamanı gelince hepsini toplarız."* Türkiye'yi önüne gelene paylaştırmak konusunda bu kadar bonkör davranan Nokta'da, "GAP ve İsrail" kapağından sonra gerçekleşen ekip değişiminin aynı anda hem İsrail'in Siyonist emellerine, hem de AB'nin bölücü emellerine bu kadar hizmet ediyor olduğunu görmek gözümüzü yaşartmıyor değil.

Fakat bu kapağın bir diğer özelliği var... **Nokta dergisi, Ertuğrul Özkök'e uzun zamandır beklediği pası atıyor...** Hani şu ufak kalem darbesi ile "Hürriyet'in motosunu tartışmaya açmak için pas bekliyorum." diyen Ertuğrul...

Şimdi açılacak perdeyi izleyin sevgili okuyucular... **Yakın bir gelecekte Ertuğrul Özkök, Nokta'nın kapağına gönderme yaparak ve dolayısıyla böyle bir tartışmayı tek başına açma yükünden kurtularak Hürriyet'in "Türkiye Türklerindir" motosunu tartışmaya açacak...**

Gerisini siz düşünün... Hürriyet'teki iki başyazarın Türkiye'de devletin bölünmüşlüğü'nün de göstergesi olduğunu söz ederek başlamıştık yazıya... Devlet, küresel güçlere senkron kadrolarla, küresel güçlerle asenkron kadrolar arasında ayrışırken; Ertuğrul'un yazıları ile Oktay Ekşi'nin yazılarını yan yana okumaya devam edin. Çok şey öğreneceksiniz.

5.6. AK SUİKASTİN BEYAZ YALANLARI: MOBESE 89-06

Başından beri Dink suikasti ile ilgili **iki temel iddiamız** var:

1) Bu suikastin **Türk Devleti'nin yönüne hâkim olma-ya çalışan dış destekli iki ekolün - İttihat&Terakki ve Halaskar-i Zabitan-** arasındaki yüzyıllık çekişmenin son ürünü olduğu,

2) Olay mahallinde cinayetle bağlantılı (muhtemelen birbirine benzeyen vücut ve yüz yapısına sahip) **iki kişi olduğu ya da yakalanan şahısla kameralardaki görüntülerde şahısın farklı kişiler olduğu,**

Suikastin vuku bulduğu konjonktür ve suikast sonrasında olay mahallinde yaptığımız incelemeler ve görüşmelere dayandırdığımız bu tezlerimizi netleştirmeden önce sizlere sunduğumuz *Suikasti Perdeleyen Medya İllüzyonunu Arıyoruz (Çelişkiler&Yalanlar)* başlıklı raporumuzla sorgulamaktan uzak, resmi beyanlara yakın medyanın suikaste dair en temel verileri bilinçli veya bilinçsiz olarak nasıl perdelediğine dair somut örnekleri sıralamıştık.

Ogün Samast'ın çevresi üzerinden yürütülen soruşturma sırasında da bu çarpıtmalar ve blokaajlar sürerken (**Örnek: "Abi'nin Abisi" olarak adlandırılan üniversite öğrencisinin evinde İncil bulunduğuna dair bilgiyi bazı gazeteler görürken bazıları görmedi; kaynak aynı olmasına rağmen**) Agos dâhil kimsenin Dink'in katlinin ardındaki esas odağı bulmak gibi bir derdi olmadığı gözlemlenmekte.

Ortalık, suikasti organize eden odakların fazlasıyla işine yarayan, bol gözyaşı soslu bir özgürlük/demokrasi edebiyatına boğulmuş durumda:

Kimi; Dink'in cansız bedeni üzerinden 301'i kaldırmakla;

Kimi; "Mesih Rabbimizdir" propagandası yapmakla;

Kimi; "*Dink'in cenazesinin önünden geçtiği şu Divan Otelı eskiden vakıf mahiydi*" cümlesi ile **etnik emlakçılığın** nadide örneklerini sunmakla;

Kimi; birkaç psikopat üzerinden Trabzon'un sosyolojisini masaya yatırmakla;

Kimi; şahsiyetsizliğini bütün millete yamamaya çalıştığı bir suçluluk duygusu ile pazarlamakla;

Kimi de "*Dink'in en yakın arkadaşı*" sıfatı için yarışmakla meşgul.

Esas soru ise Dink'in cansız bedeni gibi orta yerde serili duruyor:

Bu suikaste kim karar verdi?

Dink suikastine yönelik incelemelerimizde farklı bir boyuta dikkat çeken bu yazıyı derinleştirmeye kulağınıza "paranoyak" gelecek ama yine de sabırla okumanızı rica edeceğim bir cümle ile başlayalım: **BEYAZ ADAM** kitabevinin de ortağı, Agos gazetesi sahibi Hrant Dink, "*güvercin kadar tedirgin*" olduğunu vurguladığı yazısının yayınlanmasının hemen ertesine denk düşen bir zamanlama ile kameralara ve toplumsal psikolojiye kafasındaki **BEYAZ BERE** ile takılan bir katilin kurşunlarına; kameraları olmayan bir **AKBANK** şubesinin iki adım ötesinde hedef olduktan hemen sonra ilk lanetleme mesajı **AKBANK**'ın sahibi Güler Sabancıdan geldi ve **AK PARTİ**'nin başarısı olarak lanse edilen bir hızlı yakalama senaryosuna vakit tanımak istencesine ölümünden dört gün sonra **BEYAZ GÜVERCİNLERİN** uçurulduğu cenaze töreninde Dink'in ailesi matem siyahı elbise-

lerinin üzerine özellikle **BEYAZ ATKI** takarak törene katılırken; Kilisedeki törene on sıralarda katılan Güler SABANCI'nın güneşli ve normalin üstünde sıcak bir günde siyah elbisesinin üzerine **KIRMIZI** bir atkı taktığı gözlemlendi.

“Pozitif Milliyetçilik” kavramı üzerinden geliştirilen reklamlara ağırlık veren Güler Sabancı'nın **NEDENSE** bu suikasti üzerine alınmış olduğu veya alınmış gibi yaptığı biz dâhil bu ülkenin **DİKKATLİ GÖZLERİNDEN** kaçmadı.

Küreyi **TERÖR** üzerinden paylaşmaya soyunan ve bu yolda besledikleri **TERÖRİST ÖRGÜTLERİ** kullanan **TERÖRCÜ güçlerin** birbirleri ile üst düzeyde semboller üzerinden haberleşip, yarattıkları sahneye imzalarını nasıl attıklarını; Londra ve Madrid'deki **TERÖR** saldırıları sonrasında kaleme aldığımız **İKONİK TERÖR ÇAĞI** ile ilgili Jeo-Kritik raporumuzda ele almıştık. Fakat bizim şu anki esas derdimiz, Agos dâhil, Dink cinayetinin arka planını “*Katil Milliyetçilik*”, “*Bu kurşunlar bize*” sloganının ötesinde aralamak istemeyenlere inat; olayın somutları üzerinden gerçek irade merkezine ulaşmak isteyebileceklerin çorbasına bir tutam tuz olabilmek.

O yüzden **AK SUİKASTİN BEYAZ YALANLARI** serisinde Agos dâhil birçok yere sorularımız olacak ama önce Emniyet’le başlayalım.

Hatırlarsanız suikastin ikinci gününde gazeteler “**Emniyet FBI yöntemi ile çözdü**” başlıkları altında katilin kameralara yakalanan görüntülerinin basına dağıtılmasının ne kadar etkili olduğunu bir başarı hikâyesi olarak kamuoyunun gözüne sokmuştu.

Emniyet’in bir olayı **FBI yöntemi ile çözmesi**, bir Hristiyan’ın Tanrı’ya İsa yoluyla ulaşacağını zannetmesi kadar doğal olduğu için bu abuk subuk cümlenin üzerine gitmeyeceğiz. (Bkz: eski Trabzon Emniyet Müdürü, yeni Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Ramazan

Akyürek'in son olarak Washington'da yapılan "Terör" zirve-sinde; FBI ile işbirliklerini ballandıra ballandıra anlatışı)

Sorgulamak istediğimiz başka bir konu var...

Madem Emniyet'in görüntüleri medyaya vermek-teki amacı katilin tanınarak yakalanması idi; neden sadece bölgedeki iki kameranın görüntüleri basına da-ğıtıldı?

Biri; Şafak Sokak'ın solda ilk sokakla birleştiği köşedeki kumaş mağazasının kameraları,

İkincisi; Rumeli Caddesi'nde bir saatçinin hemen yanında, saldırgan olduğu iddia edilen kişiyi tepeden gösteren ve ilk gün medyaya Star üzerinden servis edilen görüntülerden söz ediyoru-ruz.

Hâlbuki **Açık İstihbarat** olarak yayınlayacağımız olay yeri kamera krokisini incelediğinizde sizde çok net olarak göreceksiniz ki; katilin kaçtığı iddia edilen güzergâh üzerinde görünürde olan kamera sayısı 8 ve bunların dört tane-si kaçan saldırganı cepheden kaydedebilecek açıda konuşlanmış kameralar. Buna rağmen Emniyet sadece kumaş-çının kamerasını ve Rumeli Caddesi üzerindeki saldırganı arka-dan ve tepeden gösteren kameranın görüntülerini basına servis etti. Eğer gerçekten o görüntüler saldırganı aitse; o güzergâh üzerinde, Nişantaşı'ndaki kavşağa kadar saldırganı cephe-den görüntüleyebilecek (arkadan görüntüleyebilecekleri saymıyoruz); HSBC'ye, Fortis'e ve Halkbank'a ait 3 tane daha kamera var. Emniyet istese bu kameraların görüntüle-rini de kamuoyuna servis edip FBI'ı daha da bir gururlandırabilirdi. Bilirsiniz ABD'li herzeler "*our boys did it*" diye övünmeyi severler.

Ve az kaldı en önemlisini unutuyorduk: Eğer Emniyet'in derdi saldırganın bir an önce teşhis edilmesi ise, neden Nişantaşı kavşakta yer alan Mobese 89-06 nolu kame-ranın görüntülerini basına vermedi? Yoksa o kavşakta

Dink suikasti ile ilgili resmi tezi bozacak bir önemli bir ayrıntı mevcut da bizim mi haberimiz yok?

Rumeli Caddesi'ndeki diğer kameraların görüntüleri servis edildiğinde, kamuoyuna **beyaz bere üzerinden katil olarak tanıtılan şahısla Rumeli Caddesi'nde kaçan o şahsın farklı olduğu mu anlaşılacak?**

Ayrıca kamera görüntülerini elimizdeki kısıtlı teknik imkânlarla araştırdığımızda kafamızı karıştıran bir başka teknik ayrıntı mevcut...

Daha önceki yazılarda; zanlının bir üst sokaktaki kumaş mağazasının köşesinden dönerken çekilen görüntülerinin suikast coğrafyası ile uyuşmadığını ve o görüntüler **eğer suikastten hemen sonra çekilen görüntülerse; zanlıyı köşeden dönerken değil, yukarıdan aşağıya koşarken göstermesi gerektiğini net bir şekilde ortaya koymuştuk.**

Kameralar üzerinden kamuoyuna servis edilen **BEYAZ YALANLAR** serisinde, aynı netlikte olmasa da kafamıza tatılan bir başka soruyu **TÜRK EMNİYETİ** ile paylaşalım... Elimizdeki teknik imkânlar kısıtlı olduğu için bu tezimizi bir iddia olarak değil, incelenmesi gereken bir unsur olarak dikkatinize sunuyoruz: Siz de çok iyi bilirsiniz ki **insanların yüzlerindeki oranlar onların karakteristik ve belirleyici özelliklerindendir.**

Merak ettik; ölçtük... Samsun'da yakaladığınız **çocuğun yüz oranları ile özellikle köşeyi dönerken çekilen ve aynı kişiye ait olduğunu iddia ettiğiniz görüntülerdeki yüz oranları birbirinden farklı.**

Örnek mi?.. **Birinde kaş arası-burun ucu ile dudak altı-çene altı oranı 1.5 iken, diğerinde 1.3.**

Tekrar vurgulayalım... Görüntüler "flu", elimizdeki imkânlar sınırlı ama sizlerin elindeki imkânlar sınırlı değil; görüntüler ise gani... Belki bir inceler ve acaba yakaladığımız çocukla görüntülerdeki çocuk(lar) farklı mı diye sorarsınız?

Tabi takdir edersiniz ki görüntü kalitesinin yetersiz olduğu ve iki tane birbirine çok benzeyen yüz olduğu durumlarda, kulakların şekli en ayırt edici ve belirleyici unsurlardan biridir. Şansımıza kulakları ve saçları örten bir BEYAZ BERE ile karşı karşıyayız.

Dedikleri gibi bu görüntüdeki ÇOCUK(LAR) çok acemi ama onları yönetenler değil. Hâlbuki “acemi” olmasalar olaydan önce bölgeyi çok iyi tarar ve suikast sonrası en ideal yol olan aşağıdaki güzergâhı takip ederlerdi:

1) Şafak sokakta yolun sol tarafında kalıp ilk soldan Matbaacı Osman Bey sokağa dön (kamera yok)

2) Rumeli Caddesi'ne çıktığında sağa dön ve sonra tekrar ilk sağdan Süleyman Nazif Sokağa dön (Süleyman Nazif Şafak Sokakla buluştuğu kavşağa kadar kamerasız)

3) Kavşağı geçtikten sonra Süleyman Nazif'in sol kaldırımından devam et (sağ tarafta iki kamera var) ve ilk sokaktan sola dönerek (Kuyumcu İrfan Sokak) kameraların olmadığı klasik bir İstanbul mahalle arasında izini kaybettir.

Sonuç: Sıfır veya sadece ayaklarının görüldüğü bir ortam olurdu.

Ama görevi sadece Hrant Dink'i katletmek değil, aynı zamanda dikkatleri üzerine çekmek olan zanlı TOPLAM 9 kameranın önünden geçip, bir MOBESE kavşağından yoluna devam ediyor.

O Mobese kavşağında ne olduğunu ise bir Allah, bir de Emniyet biliyor...

Hâlbuki Emniyet “FBI Yöntemi” ile diğer kameralarının da görüntülerini servis etse “Yakalanan çocukla saldırgan aynı mı?”, “Olay mahallinde sadece bir kişi mi vardı?” sorularına yol açan şüpheler bir netliğe kavuşacak.

Yoksa AK SUİKASTİ organize edenlerin BEYAZ YALANLARA mı ihtiyacı var?

5.7. AK SUİKASTİN BEYAZ YALANLARI: CİNAYETİ GÖREN OTEL ODASI

Dink suikastinde gerçek katili perdeleme yarışı son hızıyla devam ederken **AK Suikastin Beyaz Yalanları** serimize bu suikastin perdelenmesinde Agos'un oynadığı rolü ele alan bir yazıyla devam edecektik. Fakat herkes beyaz bereli tetikçi peşinde koşarken ortaya koyduğumuz **“Olay mahallinde en az iki tetikçi vardı.”** tezimizin, Dink suikastini “Milliyetçi/Ulusalcı Cephe” üzerinden 301 propagandasına malzeme yapmaya teşne AB-D medyası tarafından dillendirilmeye başlanmasından beri ilginç bir saptırma ile karşı karşıyayız. Olay yerinde ikinci tetikçiye gören tanığın ifadeleri ilk günlerde hiçbir şekilde görülmeyip kamuoyu beyaz bere peşinde koşturulurken, **internette “ikinci tetikçi” tezinin güçlü bir şekilde yayılmaya başlaması ile birlikte Suikast Mimarları yangını kontrollü yangına dönüştürmek için kendilerince akıllı bir hamle yaptı.**

Manşetlerini ara sıra sanatçılara, çoğu zaman da gazeteci süsü verilmiş görevlilere hazırlatan bir gazeteye **“İkinci Tetikçi”** manşeti attırdılar. Ve bu ikinci tetikçinin tarifini ilk gün, *“Ogün Samast’tan farklı olarak daha kilolu, iri yarı, dolgun yüzlü biriydi.”* tarzı cümlelerle yaptılar ama isim vermediler. Sonra ikinci gün *“Akbank’ın ATM kamerasına takılan görüntülerden Yasin Hayal’in ikinci tetikçi olarak tespit edildiğini”* kamuoyuna duyurdular. **“Akbank’ın ATM kamerası” vurgusuna dikkat** çünkü hatırlarsanız **“Gladyo’nun”** bu suikastle ilgili kamera yalanlarını **bizzat ortaya çıkarmış** ve basına

“Akbank kamerasındaki görüntülere göre” şeklinde servis edilen haberlerin yalan olduğunu çünkü Akbank’ın olay yerini gören bir kamerası olmadığını duyurmuştuk. (Siz de sokaklarda dolaşırken dikkat edin; Akbank’ın hiçbir şubesinde açığı gören kamera uygulaması olmadığını fark edeceksiniz)

“Gladyo” ilk yalanını ikinci bir yalanla örtbas etme yolunu seçti. Hâlbuki Yasin Hayal’in babası oğlunun olay sırasında yanında olduğu; televizyondan beraber izledikleri konusunda ısrarcı... Olay mahallindeki ikinci tetikçinin gerçek kimliğini Yasin Hayal üzerinden perdelemeye çalışanların unuttukları bir başka konu var: Suikastin Yönetmeni/İstihbaratçısı nerede?

Ne demek istediğimizi şöyle açalım: Bir profesyonel suikastin beş temel unsuru mevcuttur:

- 1) Tetikçi
- 2) Destek Elemanı (Yedek Tetikçi)
- 3) Saha Kontrolörü
- 4) Yönetmen (İstihbarat Elemanı)
- 5) Yapımcı (Kararı veren odak veya konsey)

Suikastlerin en önemsiz elemanı **tetikçidir**. Adam öldüren robot teknolojisi geliştiğinde işsiz kalacak olan tetikçiler bir suikastin en önemsiz ve dolayısı ile harcanabilir unsurlarıdır. **Yabancı istihbarat servislerinin “kariyer.net”ine dönen Türkiye bu açıdan yabancı istihbarat servislerinin oyun alanıdır.** İsmet Berkan gibi gazeteci süsü verilmişler; *“Ne yani siz şimdi İsrail ve Yunan İstihbaratı’nın Trabzon’dan adam devşirdiğine mi inanacaksınız?”* cümleleri ile resmi raporlara giren faaliyetlere “yokmuş” muamelesi yaparak çok değerli bir hizmet sunarken; **bu perdelemenin arkasında ülkenin her yerinde birileri tarafından tetikçi yedeklenmektedir.**

Olay mahallindeki görevli **destek elemanı/yedek tetikçinin üç işlevi vardır:**

1) Hedefin dikkatini dağıtarak veya başka bir yöne yönlendirerek esas tetikçinin işlevini kolaylaştırmak,

2) Birinci tetikçinin silahının veya psikolojisinin tutukluk yapması durumunda işi tamamlamak,

3) Dink suikasti gibi acemi görüntüsü verilmiş profesyonel suikastlerde, tetiği çekip tetikçi rolü üstlenecek adama verip, görüntü vere vere kaçmasını sağlamak.

Saha kontrolörü: Adam öldürmek gibi bir eylemden sonra algısı ve gözlem gücü dumura uğramış şahsın yapamayacağı görevi üstlenmek üzere oradadır. Tetikçinin bu şahıstan haberdar olması şart olmadığı gibi olmaması cinayetin profesyonelliğinin göstergesidir.

1) Tetikçinin bırakabileceği izleri temizlemek (*Dink suikastinde bu görevi yapmaya gerek yok çünkü cinayet iz bırakmak üzerine inşa edilmiş*)

2) Gerektiği noktalarda yanlış kanıt bırakmak

3) Olay sonrasında çevreyi gözlemleyerek, suikast sonrasını kontrol edeceklere gerekecek gözlemleri yapmak.

(Örnek: Tetikçiyi kaçarken şu kişiler ve dükkânlar gördü. Buralara yönelik algı bulandırma faaliyetleri)

Gelelim yönetmene; bazılarının tabiri ile “tanrı konumuna...”

1) Suikasti gerçekleştirecek tetikçi ekibinin altındaki kısık ateşi güçlendirerek harekete geçirmek, yıllardır sürdürülen “tetikçi ekiminin” hasadıdır.

2) Olay mahallinde en az 1 hafta önceden tetkik yapmaya başlar...

3) Yapımcının suikaste verdiği önem doğrultusunda bölgede açılacak dükkânlar, kiralanacak evler dâhil birçok konu koordinasyonu altındadır...

(Bir soru: Agos gazetesine çok yakın iki mekânın - ki biri- si medyaya olay sonrası görgü tanığı olarak lanse edilen dük- kân - olaydan çok kısa bir süre önce açılmış olmasını mercek altına aldınız mı?)

4) Ve olay mahalline hakim bir noktadan teknik göz- lem ve ana arter dinlemesi gerçekleştirerek kurbanın hareket tarzlarını, geliş-gidiş saatlerini, konuşmalarını v.s. ayrıntılı bir şekilde inceler ve raporlar.

Olay mahalline göre (olay öncesi incelemelerin yapıldığı hâkim nokta aynı zamanda tetikçi kaçarken çevreyi bütün açı- lardan görebilecek bir nokta ise) saha kontrolörü ve yönetmen aynı kişi olabilir ama Dink suikastinin coğrafyasında bunun mümkün olma ihtimali birazdan okuyacağınız senaryo gereği çok düşük.

Yapımcı ise adı üzerinde;

1) Suikaste karar veren

2) Hedefi onaylayan

3) Suikast sonrasında suikastten elde edilmek istenen po- litik, ekonomik, bürokratik, taktik ve stratejik hedefleri devlet mekanizması içerisinde, medyada ve ekonomik boyutta koordi- ne edecek güce sahip olandır.

(Örnek: medyaya hangi kameraların görüntülerinin servis edileceğine karar verme; medyaya manşet haber yazdırabilme gücü, v.s.)

Bu suikastte yapımcıların siparişi doğrultusunda yönet- menlik görevi yapan “Gladyo”, “Tek Tetikçi” senaryosu- nun tutmayıp üzerine gidildiğini gördüğü noktada, Kontrol- lü “İkinci Tetikçi” senaryosunu kontrol altındaki eleman Yasin Hayal üzerinden sahneye sürdü. Ama üzgünüz; bunu da yutmuyoruz sevgili “Gladyo...”

Sana esas senaryoyu sunalım ve izleyelim bakalım buna karşı ne tedbirler alıyorsun:

1) İstihbarat elemanı, Agos gazetesinden birkaç adım ötedeki ve önündeki caddeyi çaprazdan ve tepeden gören bir otele en az bir hafta önceden yerleşir.

2) Agos gazetesinin önünü kuşbakışı gören, geceliği 400 Euro olan 6 junior suite odadan birine yerleşen istihbarat elemanı suikast öncesi odaya kurduğu kamera ve ses sistemi ile sahada suikast öncesi inceleme ekibi dolaştırma riskine girme gereği kalmadan, Agos gazetesinin trafiğini bütün ayrıntıları ile kaydeder ve raporlar.

3) Gerekli ön istihbarat toplandıktan sonra tetikçi ekip sahaya sevk edilir ve gün boyu tetikçi ekibin ve saha kontrolörün hareketleri caddeyi kuş bakışı gören odadan takip edilir.

4) Bu takip, gerektiği noktada operasyon iptal emrinin verilebilmesi için de önemlidir. (Örnek: Dink yanında bir kişi ile beraber dışarı çıksaydı)

5) Suikast gerçekleştikten sonra olay mahallindeki panik dalgasının olumsuzluklarına kapılmadan bütün çevre net bir şekilde gözlemlenir, kayıt edilir ve en önemlisi bölgedeki bütün telefon görüşmeleri dinlenir. Hepsi bir otel odasının konforu içinde...

6) Olayı soruşturanların dikkati sokak kameralarına yöneldiği için kimsenin aklına, “suikast mahallini cepheden gören otel odalarında suikast sırasında kimler kalıyordu?”, “suikastten sonrasındaki günlerde kimler “checkout” yaptı?”, “otelin içerideki kameralara kimler takıldı?” diye kontrol etmek gelmez.

7) Suikastin yönetmeni iş adamı olarak geldiği otelden bir işadamı olarak ayrılır. Elinde bütün olay öncesi ve sonrası saha istihbaratı, görüntüler ve telefon kayıtları ile birlikte.

Bir **Beyaz Bere** etrafında kurgulanan **AK Suikast** başarı ile tamamlanmıştır. **Bilin bakalım** olay mahalline birkaç adım uzaklıkta konuşlanmış bu otel hangisi... **Bilin bakalım** bu oda hangisi... Kameralarda beyaz bere takip edenlere, Gladyo'nun perdelemesinden kurtulabilirlerse, bir ara o otelin kayıtlarını da, kameralarını da incelemeye almalarını tavsiye ediyoruz. Ne olur ne olmaz; tetikçiyi değil ama **bu işin arkasındaki yabancı istihbarat servisini bulabilirsiniz.** Tabi derdiniz; **Dink'in cesedi üzerinden devleti manipule etmek değil, Dink'in katilini bulmak ise...**

6. AĞIT, DESTAN VE GELECEK

*Bir insanın vatanı sadece toprak,
dağ, nehirler ve ağaçlardan ibaret değildir.
Vatan bir prensiptir ve vatanseverlik
o prensibe sadık olmaktır.*

George William Curtis

6.1. YENİ MİLİS

(ÇÖZÜLME SÜRECİNE AKILLI DİRENİŞ İÇİN KANIN SON DAMLASINDAN ÖNCE BEYNİN SON HÜCRESİNE KADAR MÜCADELE GEREĞİ)

“Vatanı artık sadece kanımızın son damlasına değil, beynimizin son hücreğine kadar savunma gereği bulunmaktadır.”

RAPORUN ÖZETİ

Türkiye, izleyenleri hayrete düşüren bir dönemeçten geçmekte... PKK'nın devletle muhatap edildiği sözlerden Leyla Zana'nın Diyarbakır'da lider gibi karşılanmasına kadar izleyenlerin küçük dilini yutturan sahneler yaşanırken; millet, Türkiye'nin sürüklendiği küresel girdapta fındıkkabuğuna dönüşmesine engel olacağı yönünde bazı kurumlara duyduğu güveni ya rafa kaldırdı, ya da kaldırmak üzere.

Böyle bir ortamda, “vatanı kurtarmak” gittikçe kahve sohbeti malzemesi olmaktan çıkıp belli dinamiklere doğru kanalize edilen patlamaya hazır bir enerji olarak havada asılı duruyor. Bu enerjinin dengesizliği “Kurtlar Vadisi” gibi toplumsal histelerin katkısı ile arttırılırken, **ülkeyi kontrol altına almaya çalışan dış ve iç güçler, direnişi de kontrol etmek için altyapılarını şimdiden kuruyorlar.** Bu noktada aşağıdaki raporla dört temel noktaya dikkat çekmeyi hedefliyoruz:

a) **“Kurşun”** geleneği en sona saklanması gereken ve akılla kontrol edilmediği takdirde, **vatanı kurtarmayı soyunan-**

ları, vatani parçalamayı hedefleyenlerin maşası haline getirecek tehlikeli bir gelenektir.

b) Türkiye'nin çözülme sürecini engellemek için mevcut kurumsal yapıların bir işlevinin kalmadığı, olsa bile sınırlı olacağı ortada olduğundan, vatanperverlerin bir direniş/mücadele zeminini şimdiden hazırlama gereği tartışılmaz. Fakat bu çok akıllı, uzun soluklu ve kendi iç ve dış meşruiyetini sürekli üreten bir çerçevede kurulmalıdır.

c) Vatanperver güçler, hangi cepheden geliyor olurlarsa olsunlar; yeniçağa ve konjonktüre uygun parametreler doğrultusunda farklı bir anlayışla organize edilmelidir. “Kurtuluş Savaşı” referansı, ne kadar coşturucu ve romantik bir etkiye sahip olsa da Mustafa Kemal, Mehmet Akif ve Kazım Karabekir gibilerin gölgesinin bile mumla arandığı, toplumun midesi ile düşünür hale geldiği bir ortamda, çok iyi etüt edilerek yeni şartlara uyarlanmalıdır. Bu rapor, mevcut dinamğin zaaflarını inceleyip nasıl geliştirilebileceğine dair somut öneriler sunmaktadır.

d) Yeni mücadele zemini, “kurşundan” önce akli devreye sokarken; mücadelenin temel çatısı, bilgi, teknoloji, sermaye ve sosyal ilişki alanında çalışacak özel milisler üzerine kurulmalıdır. 100. Yılda, bir adsız kahramanlar mezarlığı ile değil de bağımsız, üniter ve güçlü bir Türkiye yaratılmak isteniyorsa, vatanperver güçlerin güçlerini asimetrik olarak uygulayabilecekleri ve nefeslerini zamana yayacakları bir yapının kurulması elzemdir. Zaman, kanın son damlasına kadar değil; beynin son hücreğine kadar mücadele zamanıdır.

Küresel Girdapta Fındık Kabuğu Misali:

Türkiye'nin yeni küresel düzen oyununa uyum yolunda içine sokulduğu süreç, gittikçe kozmetik boyutlardan daha kurum-

sal bir zemine taşınırken; partilerden en köklü kurumuna kadar birçok yapı bu gidişata karşı bırakın strateji üretmeyi, taktik refleksler geliştirmekten uzak bir dalalet, hatta yer yer hıyanet tablosu sergileniyor.

Böyle bir ortamda, güvendiği “dağ”lara kar yağdığını görenler çok derin bir travma içindeler. Bu travma, Türkiye’ye kan kusturan bir terör örgütünün uzantıları, “örgüt ile devlete eşit uzaklıktayız” gibi söylemlerle Türkiye’yi PKK ile aynı düzleme çekenlere sessiz kalırken, türbanlı öğrencilerin katsayısı 0.6 mı 0.8 mi olsun tartışmasını “rejim sorununa” dönüştürecek kadar kibleyi şaşırması olanların varlığı ile daha da bir derinleşiyor.

Sağcısından solcusuna, İslamcısından laikine kadar herkesi saran bu travmanın kaynağında, bugüne kadar söz konusu kesimlerin duruşunu simgeleyen “kurumsal” yapıların, görülmedik bir hızla onları bugüne kadar taşıyan zemini terk edip, “yeni-dünya düzenine” yaranma telaşına girmeleri yatıyor.

Başına çuval geçiren müttefikinin bağımsızlık günü kutlamasına Türk askerinin bando olarak yollandığını gören de İslamcı zannettiği başbakanın kızının türban sorununu çözmediği gibi üstüne üstlük, Yahudi ve Hristiyan cemaatleri ile içli dışlı oluşunu seyreden de aslında aynı travmanın kurbanı.

Son iki yıldır yaptığım analizlerde, **“tabanla tavanın ayrışması”** olarak adlandırdığım bu süreç artık iyice olgunlaşmış durumda. “Tavan”da konuşlanan kurum, tabanla tamamen ayrışmış durumda bir **“küresel bürokrat”** (dünyayı milletin çıkarları doğrultusunda şekillendirmeye çalışan değil, milleti küresel egemenlerin çıkarları doğrultusunda idare eden) niteliğine bürünürken; taban cami avlusuna bırakılmış çocuklar misali.

Bu tablo karşısında, Türkiye’nin bağımsız ve büyük bir ülke olarak geleceği hakkında kaygı duyanlar dört kategoriye ayrılmış durumda.

- a) Üzerlerindeki şoku atlatamayıp hâlâ bu devletin bir yerlerinde bu gidişata dur diyecek kadroların olduğuna inananlar ve sadece **bilinçli seyirci** olmakla yetinenler;
- b) Türkiye'nin devlet ve toplum altyapısının içine düştüğü ataletin derinliğinin farkında olup **“örgütlenerek” ve “bilinçlendirerek” bir toplumsal uyanış yaratılabileceğini** ve bu toplumsal uyanışın atalete düşmüş kurumları yeniden harekete geçireceğini düşünenler;
- c) Gidişatın vahametinin farkında olup, toplumun ve devlet katmanlarının bu gidişatın vahametinin **deşifrasyonu** ile hareketlendirilebileceğini düşünenler fakat deşifre ettikleri resmin derinliği karşısında kendileri de etkilenip **“biz elimizden geleni yaptık, bu kadarmış”** deme noktasına gelenler;
- d) Çözümün ne bilinçlenme, ne de deşifrasyon ile gelmeyeceğinin farkında olup kurumlardan çoktan ümidi kesmiş olup, kendi çözüm yollarını üretme yolunda çeşitli formatlarda **milisleşme** eğiliminde olanlar;

Bu analiz, “Türkiye’yi kurtarma” kaygısı güdenlerin bu kategorik ayrışmasına bir kategori daha ekleme ve milisleşme eğiliminde olanları, metodolojilerini değiştirmedikleri taktirde maşa konumuna gelecekleri ve **“Türkiye’nin çözülmesi” sürecine engel olayım derken, hızlandırıcı noktasına taşınacakları** doğrultusunda uyarma amacını taşımaktadır.

“Kurtlar Vadisi” Etkisi Dizginlenmeli:

Bugünlerde birçok noktada, **“Kurtlar Vadisi etkisi”** dediğimiz bir dönüşüm yaşanmakta. Toplumsal bir histeri haline dönüşen dizi, hedeflediği ve hedeflemediği birçok amacı; arka plandaki derin senaryo desteği ile gerçekleştirme konusunda

hayli başarılı. Dizi, ile toplumun bilinçaltına verilen mesajlar, bir yandan toplumun, bir yandan da devletin atomize olmasına ve bunun yadırganacak değil, mevcut konjonktürün doğal bir uzantısı olduğu yolunda bir ön kabul yaratılmasına yardımcı oluyor.

“Kurtlar Vadisi etkisi”nin de katkısı ile “ülkeyi kurtarma” sohbetlerinin de niteliğinde değişiklikler gözükmemekte. Kimi çevresine toplayacağı ekiple bir “Can Polat”, kimi kuracağı etki alanı ile bir “Arslan Bey” olma sevdasında.

Ülkedeki özel tim, kuvvet ve istihbarat mensubu eleman bolluğu da göz önüne alındığında, bu tür yapılanmaların eleman sıkıntısı çekeceği de söylenemez.

Geriye bir tek şey kalıyor; gönüllü Memati, Can Polat ve Arslan Bey’lerin bulunması.

Türkiye’yi çözülme sürecine sokan güçler işte bu noktada; “bu ülkede milis hareketi olacaksa, onu da biz yönetiriz” politikalarını devreye sokmaya başladılar bile.

Ortalık, kapı kapı dolaşıp “ülkeyi kurtarmak için zemin yoklayan” ve bunu yaparken kimin hangi yeme nasıl atladığını ölçerek bir “milisleşme eğilimi haritası” çıkaranlarla dolu. Tehlike işte tam bu noktada alarm sinyali veriyor.

Öncelikle şu uyarıyı ortaya net bir şekilde koymakta fayda var: Ülkedeki çözülme sürecini inşa eden küresel güçler, bu çözülme sürecinin maşası olan iç odaklara yönelik karşı dinamik oluşturmaya çalışanları kontrol etmek ve bazılarını ekarte etmek için altyapılar kurmaya başladılar bile. 12 Mart öncesi ve sonrasında ordu bünyesindeki darbe heveslilerini ortaya çıkarmak için oynanan “darbecilik oyunları” misali, bu oyun artık toplumun ve devletin bütün kurumlarında sistematik olarak oynanmaya çalışılıyor. Amaç, küresel oyuna her boyutta direnmeye kararlı,

küçük de olsa etkili ve oyun bozma gücüne sahip alt birimleri baştan enterne etmek.

Bu oyuna gelmemenin tek bir yolu var: Akıllı Olmak.

“Kurtlar Vadisi”nde dolaşan çakallara karşı her zamankinden daha fazla uyanık olunması gerektiğinin bilincinde olmak zorunluluğu ile karşı karşıyayız.

Mevcut Dinamiğin Zayıf Noktaları:

Öncelikle; bu yazının ana sorusu olan, “Milisleşme ama nasıl?” sorusuna daha sağlıklı bir yanıt verebilmek için mevcut ortamdaki zaaf noktalarını alt alta sıralayalım:

- a) Türkiye Cumhuriyeti’nin bağımsız, üniter ve güçlü bir devlet olarak garantisi konumunda olması gereken, yapıların çözüldüğü ve atalete, dalalete ve hatta hıyanete düştüğü durumda, **bu ülkenin vatandaşlarının ülkelerine sahip çıkmaları bir lüks değil, ödevdir.**
- b) Bu ödevin nasıl icra edileceğinin tartışılacak birçok noktası olsa da **bu görevin ancak organize ve bilinçli bir altyapı üzerinden icra edilebileceği** konusunda herkes hemfikirdir.
- c) Söz konusu organize altyapının nasıl kurulacağı; milisleşmenin düşünsel boyutta mı kalacağı yoksa farklı düzlemlere doğru derinleştirilip derinleştirilmeyeceği; bu hamlenin zamanlaması gibi unsurların belirleyici birçok alt unsuru bulunmaktadır. Fakat tek yadsınmaz gerçek, **ne yapılacaksa yapılsın uzun soluklu olmak gereğidir.**
- d) “Ülke elden gidiyor” psikolojisi mutlaka aşılmalıdır. Bu psikoloji, acele ve umutsuz hamlelerle birlikte uzun vadeli ümidi hepten yok edecek hataları beraberinde getirecektir. Ayrıca

bu psikoloji, “ülkeyi elden çıkaranlar” açısından en kolay manipüle edilebilir zemini de karşı tarafa sunmaktadır. Bu psikolojiye sahip unsurların birkaç başarısız girişimden sonra yılgınlığa sürüklenip “teslimiyet”, “ne yapalım, elimizden geleni yaptık” noktasına gelmesi de çok kolay olacaktır.

- e) **“Ülkeyi kurtarmak” için ciddi bir seferberlik çağrısında bulunanların refere ettiği “Kurtuluş Savaşı” günleri ile günümüz arasında sadece nicelik değil nitelik farkı vardır.** Günümüzde, “Kurtuluş Savaşı”nın ruh hali ile başlatılacak bir girişim toplumun, devletin ve küresel güç dengelerinin geldiği yapıyı doğru okuyamamanın ürünü olan ciddi bunalımları da beraberinde getirecektir. Ne Mustafa Kemal’in, ne Kazım Karabekir’in, ne de Mehmet Akif’in gölgesinin bile bulunmadığı bir ortamda, ülkeye kıyılarından değil, bankalarından çıkan bir düşmana karşı çok daha farklı bir strateji kurgulamak ve izlemek gerekir.
- f) **Toplum; kalbi ve zekâsı ile değil, midesi ile düşünen bir noktaya gelip demirlemiştir.** Kendisini iyi yöneten, mevcut vergi sisteminden çok daha adaletli vergi sistemi dizayn edebilecek İngiliz bir maliye bakanını, kafasına göre vergi almayı marifet sayan mevcut maliye bakanına tercih edecektir. Verilecek mücadelenin tabanında böylesine bir kaygan zemin olduğu asla unutulmamalıdır.
- g) **“Güç birliği” sloganı ilk bakışta ne kadar doğru bir slogan olarak gözükse de temelde, tam da “düşmanın” istediği manevra hatasını bünyesinde barındırmaktadır.** Ülke yararına çalışan güçlerin, “tek vücut” olup bir çatı altında güç birliğine gitmesi, düşmanın karşı dinamiği daha rahat kontrol etmesine, sızmasına ve

gerektiği zamanda yok etmesine yarayacaktır. **Hedef, bütün gücü tek bir sıklet noktasında toplayan güç birliği değil; sıklet noktasını dağıtan GÜÇ AĞI kurmak olmalıdır.**

Yukarıda sıralanan maddeler, mevcut “milisleşme” eğilimlerinin temel zaafalarını ortaya koymaktadır. Bu zaaf noktalarının aşılması, “Türkiye’nin kurtulması” için hayati önem taşıyacaktır.

- **“Ülke Elde Gidiyor” değil,
“Ülke Nasıl Geri Alınır?”**

Herhangi bir spor müsabakasında, maçı kaybediyor psikolojisiyle geriden gelip maçı alma psikolojisi arasında derin farklar bulunmaktadır. 5-0 öndeyken, son dört dakikada dört gol yiyen bir takım hiçbir zaman zafer psikolojisini yaşayamaz ve sürekli kaybetme korkusu ile daha fazla hata yapmaya başlar ve sonunda o ölümcül golü de yer.

Halbuki baştan yenilgiyi bir veri olarak kabul edip kazanacağına inanan bir takım, 5-0 yenik durumdayken goller atmaya başladıkça, karşı takım üzerinde kuracağı psikolojik baskının da etkisi ile performansını normalin üzerine çıkarır.

Bu spor benzetmesi, Türk aydınınının, daha doğrusu bu ülke hakkında kaygı duyan herkesin psikolojisi açısından kilit bir noktayı içermektedir. Çünkü herkes sorunu cevaplamaya “ülke nereye gidiyor?” sorusu ile başlamaktadır.

Bu soruya vereceğimiz cevap, kabaca ama öz olarak şudur: **“Ülke, temelde, küresel egemenlerin ve iç maşalarının istediği noktaya çoktan varmıştır ve bundan sonra sadece kadrosal direniş, kurumsal değişim, toplumsal psikoloji ve yasal altyapı üzerindeki ayrıntılar gibi nispeten ufak değişimler gerçekleştirilmektedir. Bu noktadan sonra kurtarılacak hiçbir şey kalmamıştır.”**

Bu tespiti kabul ettikten sonra, kendi gemilerinde tayfa konumuna düşürülmüş ve kaptan köşkünü kaptırmış kitlelerin sorması gereken temel soru: **“Geminin yönetimini tekrar nasıl ele alırız?”** olmalıdır.

Olaya bu açıdan yaklaşılmasının, mücadelenin niteliği ve niceliği açısından şu tip faydaları olacaktır:

- A) Mücadeleyi verecek insanlar, kaybediyoruz psikolojisi ile değil, tekrar geri kazanıyoruz psikolojisi ile çok daha sağlıklı ve dirayetli şekilde hareket edeceklerdir.
- B) Mücadele sürecinde yaşanan hayal kırıklıkları, “yenilmişlik” hissini değil, “nerede hata yaptık, nasıl daha iyi yaparız” psikolojisini güçlendirerek, süreci sağlamlaştıran etki yapacaktır.
- C) Mücadeleyi yürüten odaklar arasında, “kaybetmekten” dolayı birbirini suçlama eğilimi azalacak ve dolayısı ile **GÜÇ AĞI’nın** farklı odaklarının birbirlerine karşı manipüle edilme riski azalacaktır.
- D) Kazanılan her adım, doğru yolda bir adım olarak benimsenerek morali yükseltecektir. Aksi takdirde her kaybediş ve hatta hareketsizlik anı bile “zaman geçiyor, geç kalıyoruz” psikolojisi ve sıfır noktasına yaklaşma duygusu ile paniği ve hata payını daha da arttıracaktır.

• **“Güç Birliği” değil “Güç Ağı”**

Bir dev ve bu deve karşı savaşan bir insan ordusunu düşünün.

Devin cüssesinin karşısında fiziki olarak yetersiz kalan bu ordunun yapacağı en büyük hata, bir araya toplanmak ve devin bir hamlede ezeceği bir bütün oluşturmak olacaktır.

Bugün, Türkiye’de maalesef azınlıkta olan ve üstüne üstlük karşısındaki güce karşı elinde sınırlı imkânla ve hareket kabili-

yeti ile manevra yapmak konumunda olan vatanperverlerin yapacağı en büyük hata, dev karşısında aynı yerde toplanan insan ordusu misali bir araya gelmek olacaktır.

Devletin, kadrolarından stratejik altyapısına, toplumun eğitim sisteminden medyasına kadar her noktaya nüfuz etmiş ve üstüne üstelik bir de elinde finanstan silaha her türlü gücü bulunduran bu **devasa küresel güçlere karşı yapılacak en stratejik hamle sıklet noktasını tek merkezde toplamak değil, dağıtmak olacaktır.**

Aynen, deve karşı savaşmak için devin dikkatini dağıtacak şekilde dağılan ve farklı noktalardan devin dikkatini seyrelten akıllı insanların ordusu gibi.

Bu nedenle, Türkiye'yi düşünen vatanperverlerin yapacağı iş, **güç birliği değil, güç ağı oluşturmak** olmalıdır.

Bu öneriyi daha somuta indirgemek gerekirse; **“Düşmanın” önüne, kolayca damgalanabilecek, sızılabilir, manipüle edilip, parçalanabilecek ve gerektiği noktada legal, illegal ve alegal yöntemlerle etkisiz hale getirilebilecek “güç birliği platformları” koymak uzun vadede ölümcül bir hata olacaktır.** Kısa vadede yaratacağı bütün coşku etkisine rağmen.

Bunun yerine kurulması gereken yapı aşağıdaki özelliklere sahip olmalıdır:

- b) Birimlerinin isimleri ve cisimleri olsa da kendisi hiçbir psikolojik harekât ile karalanamayacak, profili düşürülemez **isimsiz ve cisimsiz...**
- c) Birimlerinin ve alt unsurlarının tüzel kişilikleri ve fiziki varlıkları olsa da kendisi **tüzel kişilik ve fiziki varlığa sahip olmayan** dolayısıyla sızılması, manipüle edilmesi ve parçalanması çok zor...
- d) Birimleri ve alt unsurları arasındaki koordinasyonun **parametrik iletişim ve hareket protokollerine**

göre belirlendiği, her alt unsurun merkezi direktif ve koordinasyon olmadan bu protokoller çerçevesinde kendi hareket ettiği...

- e) Bir parçası etkisiz hale gelse de bu alt parçayı enterne edip zararın bütüne yayılmasını engelleyebilecek, çoklama ve savunma mekanizmalarını bünyesinde barındıran...
- f) Gizliliği, ketumluk ve perdeleme ile değil; takip eden ve kontrol etmeye çalışanların kafasını karıştıracak, kaynaklarını boş yere harcatacak yöntemlerle sağlayan. Bilgiyi saklayarak değil, parçalara bölüp her yere dağıtarak saklamanın en etkili yöntem olduğu prensibini aktif olarak uygulayan...

- “Kanın Son Damlasından” önce
“Beynin Son Hücresi”

“Vatan için kurşun atan da yiyen de” cümlesi yakın siyasi tarihimizin hafızalara kazınan cümlelerinden bir tanesi.

Vatan için kurşun atmak veya yemenin “romantizmi” ve “kahramanlığı” bir yana, Kurtlar Vadisi gibi fenomenlerin halkın önüne servis ettiği imaj galerisi, bir yandan gerçekleri ortaya çıkarmak için banka “hack” edecek kadar bilgili, diğer taraftan infaz yapacak kadar soğukkanlı bir Can Polat tiplemesini ön plana çıkarmaktadır.

Böyle bir ortamda, ortalıkta “kurşun” geleneğini savunanların sayısının artması ve bu yöntemin taraftar toplaması şaşırtılacak bir şey olmayacaktır. Başta da uyardığımız üzere; küresel dönüşümün Türkiye ayağına “kanları” pahasına direnecek olanların haritası da işte bu zaaf üzerinden çıkarılmaya çalışılmaktadır.

“Kurşun” geleneğine sarılmaya meyilli olanların, nihayetinde ülkelerinden ve kendilerinden önce başkalarına hizmet edeceği tarih boyunca ortaya koyulmuş net bir gerçektir.

Zamanından önce atılan her kurşun, kurbanı “mazlum”, teği çeken de “katil” yapacaktır. Medya ve toplumsal psikoloji mekanizmalarının, Türkiye’ye karşı topyekun saldırıya geçenlerin elinde olduğunu da varsayarsanız; **“kurbanı” mazlum yapmadan bertaraf etmenin başka yolları olduğunu bilmek ve buna göre davranmak gerekecektir.**

Unutulmamalıdır ki; Kurtuluş Savaşı, öncesinde gerçekleştirilen bir altyapı ve sürecin son dönemecidir.

Yapılacak mücadelede örgütlenme, manevra yapma, oyun kurma ve bozma amacı strateji üretme yolunda kullanılacak **her beyin hücresi, akıtılacak her damla kandan daha değerlidir.**

- **“Gizlilik” değil “Kontrollü Şeffaflık”**

Irak Merkez Bankası’ndan 47 milyar doların ABD birliklerinin yaptığı operasyonla bir gecede çalındığını biliyoruz. Irak Merkez Bankası’nın kasasının yağmalandığı yolundaki haberlerin ve ortalıkta elinde beş para etmez dinarları havaya saçan Iraklıların görüntülerinin medyaya servis edildiği günleri de.

Bir devletin en değerli ve somut hazinesinin saklandığı Merkez Bankası kasasının, süper güç de olsa bir haydut devletin yağmasına uğraması dünya konjonktürünün geldiği noktada artık somut bir olasılık olarak önümüzde duruyor.

Bu örneği vermemizin arkasındaki soru şu: Değerli bir bilgi veya madde, merkezi olarak gizlenerek mi daha güvendedir, yoksa farklı bir yöntem uygulanarak daha güvenli ve erişilmez kılınabilir mi?

Sorumuzu yukarıdaki örnek üzerinden daha da somutlaştıralım...

Irak, altın rezervlerini merkezi bir kasada toplamak yerine, parçalara bölüp ülkenin farklı yerlerindeki mobil merkezler içinde sürekli dolaşıtırsaydı; rezervlerinin çalınması ABD açısından daha mı kolay olacaktı, daha mı zor?

Böyle bir olayın pratikte gerçekleştirmenin zorlukları bir yana; teorik olarak neye tekabül ettiğini görmek, gizliliği farklı bir anlayışla yorumlayabilmek açısından önemli.

Her hareket, kişi ve unsurun çevresine yaydığı bir **bilgi radyasyonu** bulunmaktadır. Bu radyasyon, konumuz olan tarzdaki bir yapılanma için hayli yüksek olacaktır. Elllerinde en hassas **geiger ölçüm cihazları ve yöntemleri** bulunan karşı güçler açısından, bu tarz bir bilgi radyasyonunu, her türlü perdeleme yöntemine rağmen ölçmek ve analiz etmek mümkün olacaktır.

Kısacası; gizlenen her şey, istediğiniz kadar ketum ve disiplinli olun, sizi hedefleyen bir “ilgi” tarafından eninde sonunda temel hatları ile deşifre edilir. Bu, günümüzün teknoloji ve analiz imkânları ile sanıldığından da kolaydır.

Daha da kötüsü; siz ketum ve disiplinli olduğunuz için, kendinizi **sahte bir güvenlik duygusu** içinde hatalar yaparken bulursunuz. İzlenmediğinizi, izlenseniz de anlaşılmadığınızı düşünerek.

Bu yöntemin alternatifi ise yukarıdaki örnek üzerinden de anlaşıldığı üzere bilgiyi gizlemek değil, araya gereksiz “parazit” bilgileri girip, parçalara ayırıp, ortalığa mümkün olduğu kadar rastgele yaymak ve dolaştırmaktır.

Amaç, bilgi radyasyonunu gizlemek değil, radyasyonu yayan unsurları dağınık bir yapıda tutmak olmasıdır. Aynen, deve karşı savaşan insanlar ordusunun öbek öbek toplanmak yerine dağınık durması gerektiği gibi.

Bu tarz bir metodolojinin bir diğer avantajı, size yönelen ilginin, odak noktasını sürekli kontrol altında tutma yeteneğini ka-

zandırmasıdır. Araştıran beyin, tezine ve amacına uyan ilk noktada durup, dinlenme özelliğine sahip tembel bir organdır. Dolayısıyla kendini kontrollü bir şekilde açık tutan bir unsur veya yapı, kendisine yönelen ilgiyi daha önemsiz noktalarda oyalayıp yönlendirirken, daha hayati ve temel unsurları yolun en uç noktalarında doğal bir gizlilik içinde saklayabilir.

“Ülkeyi kurtarmak” yolunda oluşturulacak her yapılanmanın yukarıda ortaya konulan çerçeveyi bir şekilde dikkate alıp “gizlilik” ile “açıklık” arasındaki dengeyi hem kendi iç işleyişi, hem de karşı tarafa yönelik dengeler ve manevralar açısından en optimum düzeyde tutması gerekmektedir.

Milisleşme Ama Nasıl?

Başından beri sorduğumuz ve “ne olmaması gerekir” noktasından geliştirdiğimiz sorumuza artık “ne olması gerekir” açısından daha net bir yaklaşım zamanı geldi.

Mevcut ulusal ve küresel düzen incelendiğinde, ülkeyi parçalama yolunda devreye sokulan küresel girdaptan kurtarmak için kurulacak altyapının milis bir zihniyet ile oluşturulması gerektiğine fakat bu milisliğin klasik ve klişe metodolojilerden hayli uzak, yeni ve yapıcı dinamikler üzerinden inşa edilmesi gerektiği ortaya çıkacaktır.

Bu noktada;

- a) “Düşmanın” gözünün içine bakan;
- b) Kuklayı değil, kuklacıyı hedef alan;
- c) Kendi memleketinde, kendi memleketi için örgütlenme özgürlüğünü kullandığının farkında, kendinden emin, rahat ve telaşsız hareket eden;
- d) “Oyun Bozan” ve “Oyun Kuran” taktik ve stratejileri aynı anda üretip uygulama yeteneğine sahip;

- e) Herhangi bir alt unsuru etkisiz hale geldiğinde, o alt unsuru geride bırakıp yoluna devam edebilecek kadar esnek;
- f) Hayatın içinde, hayatın bütün alt çerçevelerini kendi lehine kullanan;

Ve en önemlisi **uzun soluklu, uzun perspektifli, nefesini iyi ayarlayan** bir “milis”e ihtiyaç vardır.

Bu tarz bir “milis”in, ne “Kurtlar Vadisi” imaj galerisinden, ne de gittikçe kaynatılan kontrolsüz bir “milliyetçilik” hezeyanından çıkmayacağı açıktır.

Kurulacak yapı, yazı boyunca da vurguladığımız üzere, **“güç birliği” değil, “güç ağı” prensibi üzerinden dağınık olarak kurulması** gerektiğinden, bu yapının “liderlik” mekanizması da kendine özgü olmalıdır. Bundan dolayı, **söz konusu altyapının hiyerarşik değil, heterarşik bir liderlik mekanizmasına ihtiyacı olacaktır.**

Farklı Kategoriler, Farklı İşlevler:

Söz konusu heterarşik liderlik mekanizması ile koordineli bir şekilde “milisleşecek” vatanperverleri üstlenecekleri işlevlere göre beş ana kategoriye ayırabiliriz. Bunlar:

- a) Bilgi
- b) Teknoloji
- c) Sermaye
- d) Sosyal
- e) Operatif

Aslında yukarıdaki ayrışma, günümüzün modern istihbarat altyapılarının da temel başlıklarını oluşturmaktadır. Günümüzün modern istihbarat konsepti içerisinde, üzerindeki takım elbise ile yabancı sermaye ile iş yapan, proje geliştiren iş adamı, gerektiğinde en kritik istihbaratı sağlayan ajan konumundadır.

Türkiye adına gerçekleştirilecek her altyapının da bu gerçeği göz önüne alarak inşa edilmesi gerekecektir. Bu yapı aynı zamanda, her vatanperverin, radikal bir çerçeveye kaymadan kendisine bir rol seçebileceği rahat ve güvenli bir çerçeveyi de beraberinde getirmektedir. **“Vatan için kurşun yiyenin de atanın da” kutsal olabileceği ne kadar doğru olsa da “vatan için bilgi toplayan da dezenforme eden de kutsaldır” diyebildiğimiz noktada mücadele tabanı genişleyecektir.**

Dolayısıyla Türkiye’yi sürüklendiği küresel girdaptan, Cumhuriyet’in 100. yılına yaklaşırken bağımsız, özgür, üniter, gelişmiş, kendi teknolojisini üreten, siyasal, etnik ve dini sorunlarını yenmiş bir ülke olarak çıkaracak sürecin “milisleri” aşağıdaki rolleri kolayca benimseyebilirler:

- **Bilgi Milisi**

Her Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı, bulunduğu konum ve kendi kişisel çevresi üzerinden bir bilgi akışının seyircisidir. Bu bilgi akışını ülke yararına izlemek, değerlendirmek ve gerektiğinde kullanmak, mücadelenin sinir noktalarından birini oluşturacaktır.

Şirketinin yaptığı bir anlaşmanın içeriğinde ilginç bir ayırtıyı gören proje sorumlusundan, herhangi bir mekândaki olağandışı trafiği fark eden esnafa kadar birçok insan, bulundukları konumdaki bilgi akışını ülke yararına değerlendirme potansiyeline sahiptir.

Önemli olan; bu bilince sahip olmak ve gören gözlerle bakmaktır.

Söz konusu bilgi akışlarının nasıl değerlendirileceği ve hangi kıstaslara göre filtreleneceğinin ayrıca etüt edilmesi gerekecektir.

Fakat yapının temelinde, önlerinden akan bilgiye gören gözlerle bakan bilgi milisleri yer almalıdır.

- **Teknoloji Milisi**

Günümüzde birçok kontrol mekanizması teknoloji ve türevleri üzerinden kurulmaktadır. Türkiye'nin geldiği nokta, finans-tan (bkz: bankacılık sisteminde kullanılan yazılımlar), güvenliğe (bkz: güvenlik birimlerinde kullanılan yabancı **güvenlik** yazılımları), kamu hizmetlerinden (bkz: E-Devlet projesini Microsoft teknolojisi ile gerçekleştireceğini ilan eden AKP hükümeti) iletişime (bkz: Türk Telekom altyapısı) kadar birçok sektörde yabancı teknolojinin kritik altyapılar üzerinde bulunduğu göz önüne alınırsa, ciddi kaygı uyandırmaktadır. Türkiye, birçok alanda tam anlamı ile “teknolojik bir işgal” altındadır.

Hayatın bu kulvarına hâkim olmayan hiçbir altyapının başarı şansı yoktur.

Dolayısıyla, teknoloji milisi, dünyadaki teknolojik gelişmeleri ayrıntılı şekilde takip eden, teknolojinin uygulama alanları ve çapı konusunda bilgili, alternatif ve muadil teknolojilerin nasıl üretilebileceği konusunda öngörü sahibi olmalıdır.

Bu katmandaki mücadele, sıradan vatandaşın değil teknolojiye şu ya da bu şekilde hâkim kadroların üzerinden yürütülebilecek bir mücadeledir. Türkiye'ye kritik teknolojileri ithal edip uygulayan firma sahibinden, yabancı yazılımların muadili bir yazılımı evinde yazmaya çalışan programcıya kadar herkes bu katmandaki mücadelenin gönüllü neferi olabilir.

Amaç, özellikle kritik altyapılar üzerinde yerli teknolojinin ve ürünlerin kullanımını teşvik edecek dinamikleri oluşturmak ve mevcut “teknolojik işgal”i sona erdirecek, dizginleyecek ve kontrol altına alacak karşı mekanizmaları kurmak olmalıdır.

“Teknoloji milisi”, yeteneği ve bilinci ile bu yolda mücadele verecek en önemli katmandır.

- **Sosyal Milis**

Türkiye'deki yabancı istihbarat örgütlerinin en kolay insan devşirdikleri ve istihbarat topladıkları alanlar, meşhur gece ku-

l pleri ve moda deyimi ile “in” mek nlar dır. Bu mek nlar üzerinden kurulan “sosyal” ilişkiler, söz konusu istihbarat örgütlerinin ilişki ağında önemli bir yer tutmaktadır.

Günümüz ağ çağıdır. Buradan kastedilen sadece bilgisayar ağları değil, aynı zamanda insan ağıdır.

Herhangi bir mücadele zemininin çeşitli vesilelerle değerlen- direceği bir insan ağına ihtiyaç olacaktır. Bu ağın kurulması ise propaganda ve “ikna” yöntemleri ile değil, ancak sosyal ilişkiler üzerinden mümkündür. Kimi zaman bir gece kulübünde kurulan arkadaşlık, bütün düğümleri çözecek bir nitelik taşıyabilir.

Söz konusu ağı kurmak için sosyal ilişkileri kuvvetli, girdiği mek na uyumlu ve iletişimi güçlü insanlara ihtiyaç olacaktır.

Bu kişiler, makro hedefler doğrultusunda ilişki ağları kuran ve derinleştiren bir anlayışla hareket ederek bu ilişki ağını yöne- ten konumda olacaklardır.

• Sermaye Milisi

Türkiye’nin çözülme sürecini hızlandıran en önemli etken, Türkiye’deki sermaye altyapısının belirli odakların eline geçmesi olmuştur.

Sömürge zihniyetinin yüceltilmesinden bölücülerin iktidar kadrolarına yükseltilmesine kadar birçok dinamik, bu ele geçirilmiş sermaye yapısı üzerinden finanse edilmiştir. Keza,  l- kenin üretim altyapısının çökertilerek finanstan tarıma birçok sektörün dışa bağımlı hale gelmesi ele geçirilmiş bu sermaye ya- pısı üzerinden gerçekleşmiştir.

Bugün Türk sermayesi ya taşeron ya da komprador konu- munda yaşam mücadelesi vermektedir.

Sermaye milisi, işte bu tablo karşısında, klasik k r-zarar güdülerinden arınmış bir şekilde, ülkenin üretim altyapısının ülkenin geleceği için yeniden kurulması adına sermaye koalis- yonları kuran bir vizyona sahip olarak hareket edecektir.

Ülke zararına çalışan sermaye altyapılarının deşifre edilerek oyunbozan filtrelerden geçirilmesi sermaye milislerinin bir diğer faaliyet alanı olacaktır.

Söz konusu kulvarda faaliyet göstereceklerin, oluşan ve oluşturduklarını sermaye birikimlerini makro hedefler doğrultusunda harekete geçirme yeteneği ve metodolojisi, bugüne kadar bazı organize grupların ve mistik sermaye yapılarının fazlası ile tecrübe sahibi olduğu bir alan olup bu alanda ateşi yeniden keşfetmeye gerek yoktur.

• Operatif Milis

Mücadele piramidinin en işlevsel fakat aynı zamanda en tehlikeli kısmını oluşturmaktadır.

Bu alandaki faaliyetlerin, ülkenin legal yapısı göz önünde bulundurularak ve “hedefi” mazlum, hedefleyeni “suçlu” konumuna düşürmeden çok ince bir çizgide inşa edilmesi gerekmektedir.,.

Operatif unsurlar, bütün diğer katmanların çalışmaları sonucunda, gerektiği takdirde, hareket edecek ve sonuç alacak unsurlar olmalıdır.

Hedef, bu katmanı mümkün olduğu kadar seçici kullanmak ve mücadelenin ana zemini haline getirmemek olmalıdır. Aksi takdirde; “meşruiyet” zemini hızla kayabilir ve meşruiyet zeminindeki kayma diğer katmanlardaki yapılanmaları da etkiler ve hatta etkisizleştirir noktalara gelebilir.

Sonuç:

Son zamanlarda yaşanan “vatan kurtarma” sohbetlerinin ulaştığı noktayı ve ülke adına kaygı duyan vatanperverlerin “bir şeyler yapma” telaşını gözlemlerken, aynı zamanda güvendikleri dağlar tarafından ortada bırakılan bu kişilerin kurtlar vadisindeki çakalların nasıl iştahını kabarttığını da gözlemlemek mümkün.

Bu noktada, ülke adına kaygı duyan ve mevcut kurumsal yapıların paralize olduğuna inançla çıkış yolu arayanların çok sağlıklı ve meşru bir zeminden hareketle sahneye çıkması gerekmektedir.

Bu analiz, söz konusu hareketlenmenin dinamikleri ve yapısı oluştururken, hem mevcut zaafların giderilmesi hem de daha sağlıklı bir yapının kurulması kaygısı ile kaleme alınmıştır.

6.2. YENİ MİLİS'E NOT: DIŞ ODAKLA ANGAJMAN KURALLARI

Yeni Milis'in ne olduğu, nasıl hareket etmesi gerektiği, bu ülkenin her köşesinde bulunan vatanseverlerin dikkatine bir **metodoloji** olarak sunulmuştu. O zamandan bu zamana kadar toplumun birçok noktasına **onlarca Yeni Milis** yerleşti ve bu metodoloji doğrultusunda, bulundukları konumdan inşa edilen direniş cephesinin ayaklarını oluşturuyorlar. **Hedefimiz, Yeni Milis** sayısını önümüzdeki iki sene boyunca yüzlere, önümüzdeki beş sene sonunda ise binlere çıkarmak. Bu doğrultuda, karınca kararınca, ülkemiz adına örgütlenme çalışmalarımız sürerken, sıkça karşılaştığımız bir soruya, henüz bizlerle temasa geçmemiş olanlara bir ışık olması maksadıyla buradan cevap verip **Yeni Milis** raporuna ufak bir ek yapalım.

Önceki raporda, “**Güç birliği** sloganı ilk bakışta ne kadar doğru bir slogan olarak gözükse de temelde, tam da “**düşmanın**” **istediği manevra hatasını** bünyesinde barındırmaktadır. Ülke yararına çalışan güçlerin, “tek vücut” olup bir çatı altında güç birliğine gitmesi, düşmanın karşı dinamiği daha rahat kontrol etmesine, sızmasına ve gerektiği zamanda yok etmesine yarayacaktır. **Hedef, bütün gücü tek bir sıklet noktasında toplayan güç birliği değil, sıklet noktasını dağıtan GÜÇ AĞI kurmak olmalıdır.**” tespitinde bulunmuştuk. Ve kurşun geleneğinin en sona saklanması gerektiği ve istisnai vakalarla sınırlı tutulması gerektiği ve bu ülkeyi kanser gibi saran şebekeler nasıl uzun vadeli bir plan çerçevesinde dünümüze, bugünüme ve geleceğimize musallat olduysa, bizlerin de uzun vadeli bir

plan çerçevesinde toplumun kilit noktalarına, **bilgi, teknoloji, sermaye ve sosyal ilişki** alanında faaliyet gösterecek **Yeni Milisler** yerleştirilmesi gerektiği vurgulanarak; “100. Yılda, bir adsız kahramanlar mezarlığı ile değil de bağımsız, üniter ve güçlü bir Türkiye yaratılmak isteniyorsa; **vatanperver güçlerin, güçlerini asimetrik olarak uygulayabilecekleri ve nefeslerini zamana yayacakları bir yapının kurulması elzemdır. Zaman, kanın son damlasına kadar değil; beynin son hücresine kadar mücadele zamanıdır.**” demiştik.

Dış Odakla Angajman Kuralları

Bir sahanın hakimiyeti, sahaya hakim odaklardan kaçılarak değil, **hizzat o odaklarla angaje olunarak kazanılır.** Bugüne kadar kaybedilen zeminler de sürekli kendi kendine propaganda yapmayı marifet; kendi sosyal çevresi dışındakileri dışlamayı taktik sayan miyop zihniyetlerin basiretsizlikleri sonucu kaybedildi.

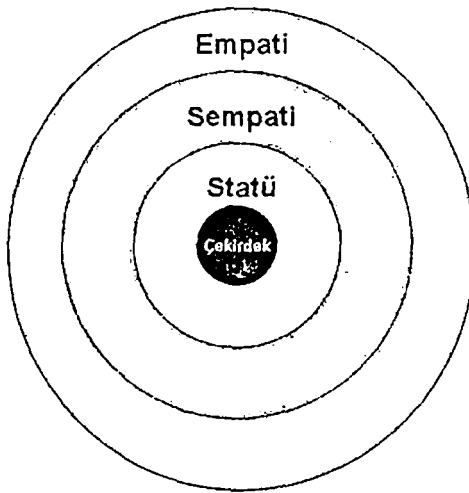
O yüzden; Cumhuriyet gazetesine “şeriat manşeti” attırarak; Cumhuriyet okurlarına Cumhuriyet propagandası yapmayı marifet sayanlar; bu ülkenin dindar kesimini AKP gibi yapı arkasında kemikleştirirken; kendilerini toplumdan soyutluyorlardı ve “**takiyye baronları**” bu ülkedeki her odağın içine sızmakla meşguldü. “**Türkiye Türklerindir**” sloganından uyandığımızda; kendimizi çevrelenmiş bulduk. Devleti ile milleti arasında binamaz kalmış şövalyelere döndük. İlk panik havası geçti. Bu ülkenin her tarafındaki gruplar yavaş yavaş kendi aralarındaki iletişim ve hareket protokollerini geliştirerek, cepheyi güçlendiriyorlar.

Bu süreç gerçekleşirken; **Yeni Milislerin**, bir yandan “kendileri gibi olanlarla” el birliği yaparken; diğer yandan da ilk bakışta kendi gibi olmayan ama bu toprağın evladı olan diğer

millet fertleri ile temas ederek onları yörüngesine girdikleri çevrelerin yörüngesinden kurtarmaları gerekiyor.

“Önümüz tufan; Nuh’un Gemisidir Vatan” sloganı bunu ifade ediyor.

Sürekli karşılaştığımız soru ise şu oluyor: **“Ya bizim içimize sızarlarsa?”** Bu soru genellikle; organize güce sahip odaklarla bağlantılı olarak soruluyor. Biz de bu soruyu genellikle aşağıdaki şekil üzerinden cevaplıyoruz.

Yukarıdaki resmi açıklamamız gerekirse; Her toplumsal odağın, bu ister bir tarikat, ister bir kulüp, isterse bir Mason lo-cası olsun; karikatürize bir kuşbakışı görünüşüdür yukarıdaki şema.

Çekirdek; söz konusu toplumsal odağın fikri, mali ve hiyerarşi kaynağını elinde tutan ve çoğunlukla bir elin parmaklarını geçmeyen ve yine çoğunlukla, bir ismin etrafında kendilerine yer edinmiş küçük bir grup bulunur. Bu grup, söz konusu odağın bölünmesi ve sızılması en zor, adı üzerinde çekirdeğidir. Söz konusu odağın kuruluşunda yer alan ve kontrol eden **istihbari unsurlar da bu çekirdekte yer alır.**

Statü çemberinde; çekirdekle uzun yıllardır teşvik-i me-sai içinde bulunan, çekirdeğe manevi ve maddi bağlarla bağlı, hayattaki konumlarını bu odak üzerinden elde eden kesim bu-lunur.

Odağın en riyakâr unsurları da en samimi, en adanmış un-surları da bu çember içerisinde. Odağa sonradan sızmaya ça-lışan istihbari unsurlar bu çemberde yer alır.

Sempati Çemberi; Toplumda “şucu”, “bucu” diye nitele-nen ve söz konusu olan “şu” ve “bu”yu kendi toplumsal/sosyal tıkanmışlıklarının çıkışı olan gören; samimi kitlelerin çemberi-dir. Çekirdek ve Statü’nün beslendiği tabam oluşturan bu çember aynı zamanda; üst katmanlara çıkarılacakların çeşitli filtrelerle seçmelerinin yapıldığı çemberdir.

Empati Çemberi; Söz konusu odağa merak içgüdüğü ile de olsa yaklaşan, odağın sosyal, ekonomik, kültürel ritüellerine dâhil olmasa da misafir olarak izleyen çemberdir. Sempati çem-berinin propaganda alanıdır empati çemberi.

Bu şemada, müşterisi okusun diye dükkânına düzenli ola-rak Zaman alan berberi, Fethullahçılığın sempati çemberine, Fenerbahçeli işadamı olarak camiada boy gösteren müteahhidi, Fenerbahçe’yi maske olarak kullanan lobinin statü çemberine yerleştirebilirsiniz.

Yeni Milis; böyle bir şematik yapıya sahip bir odakla te-masa geçtiği noktada aşağıdaki angajman kurallarını uy-gular:

1) Sempati ve empati çemberinde olanlarla iş yapar; bu çemberde olanları, yörüngesinde oldukları çekirdek gücün gerçek niteliği hakkında **sürekli enforme ederek** çekirdeğin çekim gücünü azaltmaya çalışır.

2) Statü çemberinde olanların maddi ve manevi bağlarından dolayı çekirdekle olan etkileşimleri çok daha güçlü olduğundan, bu kesimlerin çekirdekle bağını zayıflatmakla enerjimizi kaybetmek yerine, bu kesim **dezenforme edilerek bu katmanda grup içi çekişmeleri arttıracak, kamplaşmalara hizmet edecek dinamikler desteklenir.**

3) Çekirdek ise uzaktan yapılacak nokta atışları ile yıpratılarak statü çemberindeki isimlerden sağlanacak manivelalarla **hakkında istihbarat toplanır.**

Amaç; Söz konusu odakların etki alanını daraltırken; etki alanındaki kitleleri kazanmak; statü çemberini zayıflatmaktır. **Bu kurallar bütünü çerçevesinde hareket eden Yeni Milis,** “içine sızılmaktan” korkmaz. Aksine; toplumun her kesimi ile cesurca iletişim kurarak; köprüleri kura kura örümcek ağlarını dağıta dağıta ilerler. Henüz tanışmadığımız **Yeni Milis** adaylarına duyurulur. Reha Muhtar kalıbı ile söylersek, bu ülkeyi nerede savunuyor; tam bağımsız, çağdaş, üniter bir Türkiye için nerede mücadele ediyorsanız!

6.3. BİLGİ KUVVETLERİ KOMUTANLIĞI – I

Emir-Komuta Zincirinden, Koordinasyon-İletişim Ağına Geçiş:

“Bilgi Çağı”nın işleyişiyle ilgili yapıların ne olması gerektiği konusundaki tartışma, konunun en ileri aşamada bulunduğu ABD’de bile emekleme aşamasındadır. Bu bölüm, yeniçağın önümüze koyduğu “ağ” kavramından yola çıkarak, bu kavram doğrultusunda oluşturulacak güvenlik politikasının hangi prensipler çerçevesinde yapılandırılarak nasıl yapılara emanet edilmesi gerektiğini ortaya koymayı hedeflemektedir.

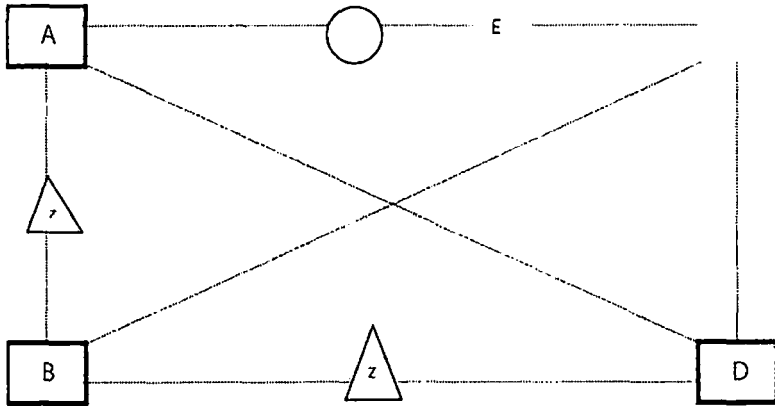
Bilişim teknolojilerinin hızla yayıldığı günümüzde, eski yapılara yeni yöntemlerin uygulandığı görülmektedir. Bir çağdan diğerine geçilirken gözlenen bu alışkanlığın en kısa ve sorunsuz şekilde atlatılması, bir ülkenin tarihsel boşluğa düşmemesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu açıdan bakıldığında, uçlardaki birlikleri ile emir-komuta zincirini hızlı atlı kuryeler ile sağlayan bir ortaçağ komutanı ile bu iletişimi bugün telsizler, v.s. ile sağlayan komutan arasındaki fark bugünün zaferleri açısından yeterli gözüktüğü de geleceğin zaferleri açısından önemini gittikçe kaybedecektir. Günümüzün hiyerarşik yapılarına, bilgi çağının dinamiklerini uygulamak belirli bir noktaya kadar verimlilik sağlasa da söz konusu dinamikler yapının temellerini sarsarak bir noktada etkisiz kalmasına ve yıkılmasına neden olacaktır. İşte bu geçiş döneminde eski yapının kendini yeni dinamiklere göre şekillendirememesi, yerinde bir boşluğun oluşmasına veya daha verimli alternatif yapıların vücut bulmasına neden olacaktır.

Yeniçağın yapılarının ve bunlar arasındaki dinamiklerin belirlenmesi için başlatılacak sürecin zamanlaması, en az kendisi kadar önemlidir. Aceleci davranılarak oluşturulacak iskeletler geleceğe yönelik esnek yaklaşımların önünü keseceği gibi, geç kalındığı takdirde Türkiye'nin diğer ülkelerin yapılarını kopyalamaktan başka çaresi kalmayacaktır ki bu ulusal politikamız açısından büyük bir zaaf teşkil edecektir. Bundan dolayı, Türkiye Ulusal Bilgi Politikası'nı ve buna bağlı olarak Bilgi Çağındaki Ulusal Güvenlik Politikası'nı şimdiden masaya yatırmalı, toplumun bütün ilgili kesimleri bu makro projenin şekillenmesinde gerekli rolü almalıdır. Türkiye, bu politikanın gerçek anlamda "ulusal" olması yönünde büyük hassasiyet göstererek hiçbir müttefikin sonsuza kadar müttefikimiz olmayacağı gerçeği göz ardı edilmeden, Ulusal Bilgi Politikaları ve buna bağlı Güvenlik Stratejileri, diğer ülkelerle başlatılan "stratejik işbirliklerinin kapsamı dışında bırakılmalıdır. Bu alanda gerçekleştirilecek işbirlikleri, süreçlerin değil, süreçlerin sonucunda oluşan bilgilerin sınırlı paylaşımı üzerine kurulmalıdır.

Yeniçağın bir hiyerarşi değil, heterarşi, daha doğrusu bir "ağ" çağı olduğu hiçbir zaman göz ardı edilmeden, bireyi, kurumları ve topluma dair bütün alt grupları birbirlerine en sağlıklı biçimde bağlayacak, toplumun her ferdini bütünüün güvenliği açısından elzem görececek bir anlayış gereklidir. Bu anlayışın şekillendireceği yapıların ve dinamiklerin göz ardı etmemesi gereken unsurlar bulunmaktadır.

Zincir mantığı ile düzenlenmiş yapılarda bütünü paralyze etmek için en zayıf halkaya yüklenmek yeterli iken, ağların ağırlık merkezinin bulunmaması veya en azından dağılmış olması nedeniyle, mutlak zafer için bu ağın her ilmiğinin (nod) mağlup edilmesi gerekir. Hiyerarşik yapılarda, düşmanı paralyze etmek ve çökertmek için çoğu zaman tepedeki kontrol noktasını yok etmek yeterlidir. Bünyenin sinir uçlarının bir noktada toplanması ilk bakışta verimlilik açısından büyük faydaları beraberin-

de getirirse de bu merkezi noktayı korumada gösterilecek zafiyet bütün yapıyı tehdit eder boyutlara gelebilir. Aynı şekilde “emir-komuta”nın bir “zincir” olması, zincirin halkalarından bir tanesinde meydana gelecek “arıza”nın etkisini anında hissettirmesine neden olur. Yeniçağla birlikte görevi devralacak oluşumların, birbirlerine bir zincir olarak değil bir ağ olarak bağlanması, bu açıdan büyük önem taşımaktadır.

Odakları, odaklar arası hareket eden paketleri ve odakları birbirine bağlayan yolları ile tipik bir ağ

Bir Bütünün Ağ Olarak Anatomisi:

Yukarıdaki şekil bir bilgisayar ağı olarak düşünülmemelidir. Bu şekil yeniçağda bir bütün olarak hareket etmek isteyen her oluşumun basit bir anatomisini ortaya koymaktadır. Bu anatominin belli başlı vurgulanması gereken özellikleri şunlardır:

- a) **Göreceli Konum Bilgisi:** İster bilgisayarları, ister bireyleri, ister kurumları veya ister ideaları temsil ediyor olsun, A, B, C ve D birbirleri ile bağlı olmalı ve diğerlerinin kendisine göre göreceli konumundan haberdar olmalıdır.

- b) Mutlak İçerik Bilgisi:** A, B, C ve D kendi iç işleyişlerine tamamen hakim oldukları gibi, her zaman kendi içlerinde, kendilerinin en azından minimum işleyişini garanti altına alacak, maksimum güvenlik altında korunan, kendi kopyalarını bulundurmalarıdır.
- c) Ayna Prensibi:** Her birim, kendi içinde, diğerlerinin işleyişine ve birikimlerine dair, ancak kriz durumlarında faal hale getirilmek üzere, diğer birimlerin kopyasını barındırmalıdır. Aynen insan vücudundaki bütün hücrelerin diğer hücrelere dair genetik bilgiyi bünyesinde barındırdığı gibi...
- d) Akıllı Yol Prensibi:** Birimler arasındaki bağlantıyı sağlayan yolun "akıllı" olması, bünyenin ayakta kalması ve verimliliği açısından büyük önem taşımaktadır. Üzerinden geçen "iletişim paketi" (F) ile birlikte etkileşim içinde olacak olan yol-kurye (E), çıkabilecek aksaklıklara karşı inisiyatif sahibi olabilecek kadar "aklı" bünyesinde bulundurmalarıdır.
- e) Akıllı Paket Prensibi:** Birimler arasındaki etkileşimin en küçük birimini temsil eden paketler (F), içine yüklenen bilgilerin ve bunların güvenliğinin ötesinde, bu bilgilerin en etkin aktarım tarzı, izleyeceği rota ve olası alternatifler, varış ve çıkış noktaları ile ilgili teyit mekanizmaları ve bir kriz anında kendini yok etmek, değiştirmek, gizlemek veya bilgiyi tekrar çıkış noktasına güvenli bir şekilde geri taşımak inisiyatifine sahip olmalıdır.
- f) Köprü Prensibi:** Yollar, nasıl paketlerle iletişim içinde paketler arası koordinasyonu ve doğaları gereği, birimler arası iletişimi sağlıyorsa, yollar arasındaki etkileşim de özellikle olası bir sorun anında, sorunlu bölgenin enterne edilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Zincir mekanizmaların aksine, ağlar yapıları gereği

sorunlu parçayı bünyeden izole etme yeteneğine sahiptirler ki, birimler arasındaki bağlantı sayısının çokluğu kadar, bu yolların arasında da iletişim sağlayan köprülerin bulunması, bu izolasyon sürecini çok daha hızlandıracak ve etkili kılacaktır.

g) Hareketli Hiyerarşik-Heterarşik Ağ Protokolü:

Ağın genel işleyişinden, birimler ve bölgeler arası hiyerarşi-heterarşi bilgilerine kadar, bütüne yönelik stratejik bilgiler, tek bir noktada barındırılmak yerine, parçalara (Z) bölünmeli ve bu parçalar rastgele bir şekilde ağ üzerinde dolaştırılmalıdır. Periyodik aralıklarla ve şartlara göre değiştirilecek olan bu ağ protokolünün tek bir noktada saklanmamasının en önemli sebebi güvenlidir. Bu, o an ve mekân için hiyerarşik-heterarşik zirveleri tutan birimlerin zarara uğraması durumunda, ağın işleyişinin, ağ bünyesinde rastgele hareket eden protokol paketlerinden yeniden derlenerek, anında yeni hiyerarşik-heterarşik yapının devreye sokulmasını mümkün kılacaktır. Ayrıca, kırılması ne kadar zor olursa olsun, güvenli bir kasada saklanan bir altın külçesi, her zaman için tozlarına ayrılıp denize serpilmiş bir altın külçesinden daha fazla tehdit altındadır. Bu mekanizma merkez bankasının bütün altınlarını bir merkezde tutmak yerine, altınları küçük gruplar halinde çok güvenli araçların içinde ülkenin otoyol ağı içinde sürekli dolaştırmasına benzetilebilir. Çok düşük bir olasılıkla, bütünün bütün parçaları ele geçirilse dahi, düşmanın aynı zamanda bu parçaların nasıl bir araya geleceğini çıkarması lazımdır ki, bu süre içinde bütün yeni bir protokol çerçevesinde yeniden faal hale gelme fırsatı bulacaktır.

Bütündeki birimlerin artması ile birlikte, söz konusu ağın yapısının karmaşılaşması kaçınılmaz olacaktır. Bu karmaşık-

lğın getireceği maliyetler nedeniyle, toplumun bütün katmanlarına bu ağ anatomisinin bütün unsurları uygulanamayabilir. Bunun yerine her katmanın bütüne yönelik “vazgeçilmezlik katsayısı” belirlenerek bu katsayı arttıkça, yukarıda belirtilen unsurlar açısından da ağın en güvenli ve verimli bir şekle bürünmesi sağlanabilir.

“Sessiz Savaş”

“Yenidünya düzeni” söylemi bünyesinde sıkça dile getirilen “soğuk savaş sona erdi” tezi hızla çürümektedir. Sovyet Rusya’nın çökmesinden sonra, ABD kaynaklı olarak dünya literatürüne sokulan bu tez, en son gelişmeler doğrultusunda, ABD ve müttefiklerine karşı yeni oluşmaya başlayan bloklarla birlikte iyice geçerliliğini yitirmektedir. Bu şartlar altında “savaş” kavramı en son ihtimal olarak başvurulmuş, zaman olarak sınırlı, silahlı kuvvetlerin silahlı kuvvetlere ve onların destek unsurlarına karşı yürüttüğü “gürültülü” bir eylem olmaktan çıkıp; sızma mantığıyla sürekli ve toplumun bütün katmanlarına yönelik, her türlü araç kullanılarak sürdürülen “sessiz” bir eyleme dönüşmüştür. Clinton’un “Boeing için iyi olan ABD için de iyidir” sözleri ile sinyali verdiği ve en son olarak küresel Echelon casusluk sistemiyle ABD’nin Alman şirketleri üzerinde aktif casusluk faaliyetleri yürüttüğünün ortaya çıkmasıyla somutlaşan bu anlayış, girilecek işbirliklerinin aynı zamanda sağlıklı bir şüphecilikle dengelenmesi gerektiğini açıkça ortaya koymaktadır. Artık savaşlar kan dökmek yoluyla cephelerde değil, toplumu kontrol etmek yolu ile o topluma ait “bilgi alanları” üzerinde kazanılmaktadır ki, bu değişim topraklarını kanlarının son damlasına kadar korumaya and içmiş uluslar için büyük tehlike arz etmektedir. Bu uluslar, hızla topraklarını sadece kanlarının son damlasına kadar değil aynı zamanda beyinlerinin de son hücresine kadar koruma yolunda bir bilinçlenme süreci içine girmezlerse, bu yönde gelişen ulusların “işgali” altında yok olup gideceklerdir. Düşman

Çanakkale'den donanması ile geçmeyi başaramayacağını bildiğinden, o donanmayı en ufak parçalarına ayırarak, cıvata cıvata "toplumsal sınırlarımız"dan içeri sokacaktır ki bu durum karşısında vatan kanla değil ancak akılla savunulabilir.

Türkiye, Ulusal Bilgi Politikası çerçevesinde oluşturacağı yeni güvenlik stratejisini emanet edeceği yapıları oluştururken, "sağlıklı şüphecilik" ilkesini hiçbir zaman göz ardı etmemelidir. Bu ilkeyi yerine getirmenin iki ana şartı, ulusal bilgi altyapımızın kritik unsurlarını her zaman kendi içimizde üretip geliştirmemiz ve müttefiklerimiz olsun, olmasın diğer ülkelerle girişeceğimiz işbirliği mekanizmaları nedeniyle, bilgi altyapısının ulusallığından ve bağımsızlığından hiçbir şekilde taviz vermememizdir. Unutulmamalıdır ki, bir ülkenin her zaman ebedi düşmanları olabilir ama hiçbir zaman ebedi müttefiki olmayacaktır.

Bir ülkenin bilgi altyapısının, o ülkenin bilgi-iletişim hatlarından ibaret değildir. Elektrik altyapısından gittikçe daha fazla GPS'e dayanan ulaşım altyapılarına, milyonlarca doların el değiştirdiği finans altyapılarından savunmaya yönelik iletişime kadar her şey, bir ülkenin sağlıklı işleyişi açısından gerekli olan "bilgi altyapısı"nı oluşturmaktadır. Bu altyapılara ulusal güvenlik politikaları çerçevesinde sahip olmamak ve yönetememek, bu altyapılardan beslenen üstyapının kolayca ele geçirilmesine imkân tanıyacaktır.

Güvenliğin, güven unsurunu en aza indiren yapılar çerçevesinde sağlanabileceği hiçbir şekilde unutulmamalıdır. Şüphecilik üzerine kurulu yapıların da işleyiş ve verimlilik açısından sorunlar yaşayacağı doğal olduğundan, bu iki unsur arasında dengenin bulunacağı nokta çok iyi tespit edilmeli ve oluşturulacak yapılar da bu nokta göz önüne alınarak inşa edilmelidir. Son olarak Çinlilerin ABD'nin Los Alamos nükleer laboratuvarlarından en son nükleer silah başlıklarına yönelik bilgileri çaldığının ortaya çıkması bu açıdan güzel bir örnek teşkil etmektedir. Akademik bir havanın hâkim olduğu bu laboratuvarlar, aka-

demik kültür nedeniyle bilginin serbestçe dolaşacağı bir ortam yaratmış ve Çinliler bu ortamdan kendi çıkarları doğrultusunda faydalanmayı bilmişlerdir. Şüphecilğin, akademik özgürlüğü boğacağı nokta ile güvenin, güvenliği tehdit edeceği nokta arasındaki çizgiyi tutturamayan bu kurum, son yıllarda ABD'nin karşı karşıya kaldığı en büyük güvenlik skandallarından birinin merkezine oturmuştur. Bu örnek, eğitim sistemlerini sanayiye, sanayisini ulaşım altyapısı, ulaşım altyapısını uydu sistemleri, elektrik altyapısını telekomünikasyon sistemi ile entegre etmek zorunda olan bir ulusun, ulusal güvenlik politikasının ne gibi tehlikelerle maruz kalacağını göstermesi açısından büyük önem teşkil etmektedir.

Kullandığımız bilgisayarlardaki yazılımlardan hava sahamızı koruyan uçaklardaki elektronik sistemlere kadar toplumun her katmanında faal olan sistemlerin, belli noktalardan çıkması, bu noktaların bizim “dostumuz” veya “düşmanımız” olduğu gerçeğinden bağımsız olarak, başlı başına bir kaygı meselesidir. Türkiye'nin oluşturacağı bütün yapılar her aşamada bu kaygıyı taşıyan ve sağlıklı bir şekilde gideren yapılar olmalıdır.

Bilgi Çağında Devlet ve Yurttaş:

Bilgi Çağı'nda devlet ve yurttaş arasında kurulması gereken ilişki, bir çatışmadan çok uzlaşma zemininde gerçekleşmek durumundadır. Yeniçağın yapılarının sadece kurumlardan değil, birey olarak her alanda daha fazla donanımlı hale gelen kişilerden oluşacağı göz önüne alındığında, devlet ile vatandaş arasındaki ilişki geçmiş çağlardan farklı bir temele oturmalı ve devlet vatandaşını, var olan sistem ile etkileşim halinde olan bir uç nokta olarak değil, sistemin bir parçası olarak görmelidir. Yeniçağ, kitlelere değil, doğrudan kişilere ulaşma imkânı tanıdığından, devletin ulusal güvenliğine aykırı unsurların kendi vatandaşları üzerindeki girişimleri karşısında eski çağın gereçleri ile Majino hatları kurması, trajik yenilgileri de beraberinde getirecektir. Bu

noktada, bireyin özgürlüğü ile toplumun güvenliği arasında devlet ile vatandaş sıkı bir pazarlık gerçekleştirecektir ki, iki tarafta yeniçağla birlikte bu kavramların birbirini dışlayıcı değil, aksine kapsayıcı olduğunun farkına vararak, masadan birbirlerine karşı değil, dışa karşı zafer kazanmış olarak kalkmalıdırlar.

ABD'de yaşanan şifreleme tartışmaları, tekrarlanmaması gereken bir hata olarak, iyi bir örnek teşkil etmektedir. Yurttaşlarının belli bir seviyenin üzerinde şifreleme tekniği kullanmasını veya bu teknikleri içeren ürünleri ihraç etmesini yasaklayan ABD yönetimi, bu yolla kendi devlet mekanizmasının istediği an istediği bilgiye ulaşmasını ve deşifre etmesini engelleyecek gelişmelerin önünü almak istemektedir. ABD'nin bu tavrı nedeniyle, içinde şifreleme teknikleri içeren ihraç ürünlerinin seviyesini sınırlandırmak zorunda kalan ABD firmaları, devletleri tarafından bu tür kısıtlamalara maruz kalmayan diğer firmalar karşısında rekabet şansını ve pazar payını kaybetmektedir. Bu örnek, güvenliğini vatandaşına rağmen sağlamaya çalışan bir anlayışın eninde sonunda kendi çıkarlarına zarar vereceğinin güzel bir örneğidir.

Henüz sanayi toplumunun yurttaşlık bilincine erememiş bir toplumun, sayısal çağın gerektirdiği yurttaşlık bilincine erişmesini beklemek iyimser bir yaklaşım olsa da Türkiye'nin genç nüfusu bu hedefi daha da erişilir kılmaktadır. Bir ağın ancak ilmikleri kadar güçlü olacağı nasıl aşikârsa, "Bilgi Çağı" ve beraberinde getirdiği "ağ" yapısı içinde devlet de ancak vatandaş ve vatandaşının oluşturacağı yapılar kadar özgür ve güçlü olacaktır. Keza, nasıl bir ilmik de ancak bir ağın parçası olduğu sürece anlam ifade ediyorsa, vatandaş da ancak devleti kadar özgür ve güçlü olabileceğinin bilincine varmalıdır. Bu noktada devlet ile vatandaş arasında çizilecek çizgi, aynı zamanda o ülkenin dış güçlere karşı da sınırını oluşturacak ve bu çizginin niteliği söz konusu ülkenin Ulusal Güvenlik Politikası'nın da temelini teşkil edecektir.

Yukarıdaki tez, bir ülkenin sadece dış tehditlere maruz kalacağı şeklinde saf bir varsayıma dayanmamaktadır. Aksine, “bilgi savaşları”, dıştan uygulanan baskıdan çok, içe sızarak, bu unsurları şekillendirme veya paralize etme yönünde gelişecektir. Fakat bir ülke, yeniçağla birlikte ulusal güvenlik altyapısını daha önce anatomisi çıkarılan ağ şeklinde yapılandırırsa, içte oluşacak arızalar anında tespit edilerek, enterne edilebilecektir. Aksi takdirde, güvenliğini her vatandaşının çevresine kaleler dikerek sağlamaya çalışan bir devlet, hem kalkınmasını sağlayacak bu ağ yapısını kuramayacak, hem de bu kalelerin içinde ister dış kaynaklı, ister iç kaynaklı, eşzamanlı olarak gelişecek direnç odaklarını zamanında tespit ederek, lokalize etme şansını yitirecektir.

Nasıl bir ağ gücünü ilmklerinin sıklığından alıyorsa, toplumsal güvenlik ağını birey bazına indirmeyerek, sadece üst düzey kurumlar temelinde oluşturan bir ülke, çok geniş gözenekleri ve az sayıda ilmiği olan bir ağ misali, dış etkilere karşı hiçbir savunma mekanizması ortaya koyamayacak ve çok rahat bir şekilde parçalanabilecektir. Bundan dolayı, Bilgi Çağı, bütün kurumların ve bireylerin birbirlerine, üzerinde uzlaşılan bir “ağ protokolü” çerçevesinde bağlanmasını gerektiren bir çağ olarak karşımıza çıkmaktadır.

6.4. BİLGİ KUVVETLERİ KOMUTANLIĞI – II

*Devletin güvenlik politikasında en büyük ortağı müttefikleri
değil, kendi ulusudur. Savaş, politikanın uzantısıdır.*

Clausewitz

Bilgi teknolojileri konusunda en ileri noktada bulunan ABD'nin, bu teknolojilerden yola çıkarak dünya çapında hâkimiyetini perçinleştirmek için bu teknolojileri pratiğe geçirebileceği bir çerçeve gerekmektedir ki yazının bu bölümünde ABD'nin konu ile ilgili uygulamaya soktuğu kurumsal ve doktrinel çerçeve ele alınmaktadır. Bu aşamada unutulmaması gereken ve tarihten çıkarılan bir ders vardır ki; o da çağların dönüm noktalarına lider olarak giren ulusların, yeniçağın gereklerini eski yapılarına monte etmekteki zaafı, arkadan gelen ve yeniçağın gereklerine göre sıfırdan bazı kurumları oluşturmak durumunda olan uluslar karşısında liderliklerini yıpratabilecek hatta yıkabilecek engeller olarak durur. 1900'lere girerken lider konumunda olan İngiltere sanayi devriminin ilk dalgasının teknolojilerini ve buna bağlı olarak sosyal yapısını yeteri kadar hızla yenilemediği için, sıfırdan başlayan ve yeniçağın teknolojileri doğrultusunda toplumsal yapısını sıfırdan kuran ABD'nin gerisinde kalmaya mahkûm olmuştur. Keza, 2000'li yıllara girilirken de toplumsal yapısını sanayi çağının gerekleri doğrultusunda oluşturan ve bilgi çağının dinamiklerini bu yapı üzerinde kurmaya çalışan ABD'nin, bu süreç içinde kendini yenileme hızı ve başarısı, yeniçağdaki konumunu fazlasıyla belirleyecektir. Bu nedenle Türki-

ye, yeniçağ doğrultusunda kurumlarını ve politikalarını oluştururken, geriden gelmenin avantajını çok iyi kullanarak, taklitçi ve dolayısı ile dinozorların yapabileceği tarihsel hatalardan uzak bir anlayışla, cesur ve özgün yapılanmalarla, bu tarihsel viraja girilirken, dünyayı ve yarışı önde götürenleri şaşkına çevirecek ataklar yapabilir. Türkiye'nin bu yolda tek eksiği ne teknoloji, ne de insan gücü, sadece özgüvendir.

ABD'nin Bilgi Teknolojileri ile İlgili Doktrinel Alt-yapısı:

1994 yılının Ekim ayında Pentagon'a bağlı olarak çalışan Savunma Bilimi Kurulu raporu, ABD'nin stratejik amaçlı ve sanki birbiriyle bağlantısız "hacker" saldırıları görüntüsü altında ifşa edilen bilinçli bir dış siber saldırıya maruz kalabileceği ve bu saldırıdan ABD'nin haberi bile olmayabileceği konusunda uyarıyordu. Bilgi Savaşı kavramı üzerine çalışmalarını resmi olarak ilk kez 1992 Aralık ayında başlatan ABD Genelkurmayı 1996 yılında Bilgi Savaşlarını ilk kez şu şekilde resmi tanıma döktü:

Ulusal Askeri Stratejiler doğrultusunda; kendi bilgi ve bilgi sistemlerimizi koruyup, etkin bir şekilde kullanırken, diğer bilgi ve bilgi sistemlerini etkilemek.

Bilgi savaşları konusunda ABD savunma çevreleri içinde başı çeken Hava Kuvvetleri'nin Bilgi Savaşları tanımı ise şöyledir:

Dost Kuvvetleri benzer eylemlere karşı korurken, düşmanın bilgi ve bilgi sistemlerini iptal etmeye, kullanmaya, çarpıtmaya veya yok etmeye yönelik bilgi ortamında uygulanan her türlü eylem.

Aynı Hava Kuvvetleri bir bilgi saldırısını ise resmi olarak şöyle tanımlamaktadır:

Düşmanın bilgilerini, bilginin içinde bulunduğu fiziksel ortamı görünürde değiştirmeden, doğrudan bozmak veya bil-

ğinin içinde bulunduğı fiziksel ortamı görünürde değiştirmekten, dūřmanın bilgisini manipule etme veya yok etme yolunda yapılan eylemler.

1996 yılının sonlarına doğru konu ile ilgili raporunu hazırlayan ABD Savunma Bilim Kurulu Bilgi Savaşları ile ilgili yönetime aşağıdaki önerileri getirdi:

- Bilgi Savaşları ile ilgili merkezi bir sorumlu nokta belirleyin. C3I'den sorumlu Savunma bakan yardımcısı bu kişi olabilir.

- Bilgi Savaşlarında savunmaya yönelik bir yapı oluşturun. Bir siber saldırı ile ilgili stratejik işaretleri ve uyarıları sağlayabilecek, istihbarat ve tehdit değerlendirmeleri yapabilecek bir merkez kurun.

- Konu ile ilgili bilinci arttırın. Őst düzey hükümet ve endüstri liderlerinin tehditler konusunda bilinçli olmasını sağlayın.

- Kamu altyapılarının bağımlılık ve zaaflarının haritasını çıkarın.

- Tehdit durumlarını ve bu tehditlere verilecek tepkileri belirleyin.

- Bilgi Savaşma hazırlık durumunu değerlendirin.

- Küçük ve maliyetsiz tedbirlerle, siber alandaki savunma çok büyük oranda geliştirilebilir. Bu tedbirleri uygulayarak, bilgi altyapılarının güvenliğini arttırın.

- En kötü senaryoyu göz önünde tutarak minimum gerekli bilgi altyapısını belirleyin ve kurun.

- Bilgi ağlarının güvenliği konusunda ticari ürünler bulunsa da askeri standartta teknolojiler geliştirmek ArGe çalışmalarına ağırlık verin.

- Başarı için kalifiye eleman çalıştırın.

- Konu ile ilgili yasal altyapıyı oluşturup sorunları çözün.

- Kritik altyapıların savunulmasında tam rol alın.

- Gerekli kaynakları ayırın.

1995 yılının Aralık ayında ABD Genelkurmayı Savunma Bakanlığı'na yolladığı ortak planlama dokümanında, gelecek için gerekli olan savaş kabiliyetlerini ise şöyle sıralamıştı:

- Savaş alanı konusunda hakim bilgi
- Nokta atış kabiliyetleri
- Düşman ve dostun tanımlanabilmesi
- Elektronik savaş
- Bilgi Savaşları

- Eşzamanlı lojistik kuvvetler arasında eşzamanlı olarak bilgi aktarımı.

1990'ların başından itibaren Bilgi Savaşları konusunu her alanda tartışmaya başlayan ABD bu konuda ilk kapsamlı adımlarını yeni atmaya başladı. ABD Başkanı Clinton, 22 Ocak 1998 tarihinde Ulusal Bilimler Akademisi'nde yaptığı konuşmada, kimyasal silahlardan siber teröristlere kadar birçok yönden ülke güvenliğini tehdit altına alabilecek gelişmelere karşı savunmak için 10 milyar dolarlık bir planı açıkladı ve bu 10 milyar doların 1.46 milyarının hükümetin bilgisayar güvenliğinin artırılması yolunda kullanılacağını açıkladı. ABD başkanı kongreye sunduğu 2000 yılı bütçe tasarısında ise kimyasal savaşlardan, siber saldırılara kadar "egzotik terörizm" olarak adlandırdığı tehditlere karşı savunmanın ulusal savunma stratejisinin ağırlık noktasını oluşturacağını belirterek kongreden bu yönde 2.8 milyar dolar vermesini istedi. Clinton, bu miktarın, elektronik terörist saldırılara karşı hızla tepki verebilecek bilgisayar uzmanlarının istihdam masraflarını da içereceğini vurguladı.

22 Mayıs 1998'de ABD Başkanı Clinton tarafından yayınlanan 63 numaralı Başkanlık Karar Direktifi (Presidential Decision Directive) ise yönetimin kritik altyapılar ile ilgili politikasının temel belgesi olarak tarihe geçti. Bu direktif kritik altyapıyı, "ekonominin ve hükümetin minimum operasyonu için gerekli

olan fiziki ve siber sistemler” olarak tanımlıyordu. Bilgi Savaşı kavramını, bilgi ağlarının da ötesine taşıyan bu rapor ABD'nin konu ile ilgili ulusal politikasını ise şöyle belirliyordu: *ABD ulusal kritik altyapılarını koruma yeteneğine ve bu yeteneği sürdürebilecek kapasiteye başkanın bu direktifi imzaladığı tarihten en geç 5 sene sonra; bu konu ile ilgili asgari operasyonel yeteneklere ise en geç 2000 yılı içinde ulaşmak zorundadır. Bu noktada kritik fonksiyonların kesilmesine veya manipülasyonuna ancak kısa, sık olmayan, kontrol edilebilir, coğrafi olarak izole ve en az zarar verecek şekilde izin verilebilir.*

Direktifte yer alan diğer ana unsurlar şöyle sıralanabilir:

- Kritik altyapıların savunması ile ilgili federal hükümetin belirleyeceği öncü kurumun tespit edeceği kişiler, kritik sektörlerle işbirliği içinde her bir sektör için, o sektörün konu ile ilgili açıklarını belirleyen, bu açıkları gidermeye yönelik bir plan içeren, sektörün altyapısına yönelebilecek saldırıları teşhis edebilecek ve karşılıklı verebilecek bir sistem öneren bir Ulusal Altyapı Güvence Planı oluşturacaklar.

- Federal hükümet dört unsur çerçevesinde konu ile ilgili örgütlenecek.

- Her bir altyapı hedefi için, ABD hükümeti içinden bir kurum, ilgili sektörler bağlantı kurmakla görevlendirilecek ve o sektörün bütün içindeki koordinasyonundan sorumlu olacak.

- Kritik altyapıların korunmasına yönelik her bir fonksiyonla ilgili olarak, devlet içinde öncü kurumlar belirlenecek ve bu kurumlar fonksiyonel koordinatörler olarak ABD'nin konu ile ilgili faaliyetlerinin koordinasyonunu sağlayacak.

- Sektörlerden sorumlu kurum temsilcileri, fonksiyonel koordinatörler, ilgili departman ve kurumlardan temsilciler ki buna Ulusal Ekonomik Konsey de dahil, Kritik Altyapı Koordinasyon Grubu (KAKG) adı altında ve Güvenlik, Altyapı Savunması ve Terörizmden sorumlu Ulusal Koordinatör başkanlığında topla-

nararak, bu direktifin gereklerinin koordinasyonu ve uygulanmasından sorumlu olacak. Ulusal Koordinatör başkan tarafından atanacak ve başkanın ulusal güvenlik konularındaki danışmanı aracılığı ile rapor verecek

- Öncü kurumların, Ulusal Ekonomik Konseyin ve Ulusal Koordinatörün tavsiyeleri doğrultusunda, başkan, altyapı sektörünün önde gelen temsilcileri, eyalet ve yerel yöneticilerden oluşan bir grubu Ulusal Altyapı Güvence Konseyi olarak atayacak. Konsey başkanı, başkan tarafından atanacak.

- Her kurum ve departman, özellikle siber ortamdaki sistemlerinin korunmasından kendi sorumlu olacak. Baş Bilgi Yetkilisi kurumun bilgi güvenliğinden sorumlu olacak ve departmanın diğer kritik altyapılarının güvenliğinden sorumlu olmak üzere Baş Kritik Altyapı Güvenliği Sorumlusu atanacak.

- Bu direktifin yayınlanmasından 180 gün sonra her departman ve kurum kendi altyapısının savunmasına yönelik bir plan geliştirecek. Kurumlar arası bağımlılıklarının koordinasyonu Ulusal Koordinatör tarafından üstlenilecek ve KAKG, bu planlarının denetimini gerçekleştirecek. Bu direktifin yayınlanmasından en geç 2 sene sonra bu planlar uygulamaya sokulmuş olmak zorunda. Bu planlar her iki senede bir gözden geçirilecek.

- FBI, mevcut yapılanmasını genişleterek, Ulusal Altyapıyı Koruma Merkezi (National Infrastructure Protection Center – NIPC) kuracak ve bu merkez kritik altyapılara yönelik tehditlerin değerlendirilmesi, uyarı, yasal araştırma ve gerekli tepkiyi gösterme merkezi olarak işlev görecek. Ayrıca Ulusal Koordinatör ve Sektörel Koordinasyon sorumluları, fonksiyonel koordinatörler, Ulusal Ekonomik Konsey temsilcileri ile birlikte kritik altyapıları işleten özel sektör temsilcilerini, konu ile ilgili özel sektör bilgi paylaşma ve analiz merkezi kurması yolunda teşvik edecekler.

ABD Savunma Sektörünün Bilgi Savaşları ile İlgili Kurumsal Altyapısı:

1990'larda ABD'de Bilgi Savaşı kavramı doğrultusunda gelişen tartışmalar, bilgi teknolojilerinin hızla toplumun can damarını teşkil eden kritik altyapılar ile ayrılmaz bir şekilde entegre olması nedeniyle Altyapı Savaşları kavramı doğrultusunda sürmektedir. Bu tartışmaları ortak tanımlar ve ortak kurumlar çerçevesinde odaklama çabaları sürse de ABD'nin savunma kurumları bünyesinde bilgi savaşları ile ilgili yaşanan dağınık yapılanma, yeniçağın gereklerini eski çağın yapıları üzerine monte etmeye çalışan anlayışın güzel bir örneğini teşkil etmektedir. 1994 yılında Savunma Bilim Kurulu'nun raporu sonrasında şekillenmeye başlayan bu dağınık yapılanmanın ana maddeleri aşağıya çıkarılmıştır:

- 1995 yılı Mayıs ayında Savunma bakanı yardımcısının başkanlığında toplanan ve Genelkurmay başkan yardımcısını da içeren Bilgi Savaşı Yönetim Kurulu oluşturuldu. Bu kurulu desteklemek üzere, C3I'dan sorumlu Savunma bakanı yardımcısının başkanlığını yaptığı bir Bilgi Savaşı Konseyi devreye sokuldu ve C3I'dan sorumlu savunma bakan yardımcısı konu ile ilgili sekreteryaya işlerini yürütmek üzere 10 kişilik bir Bilgi Savaşları Direktörlüğü oluşturdu.

- 1994 Ekim'inde servisler arasında imzalanan anlayış notu çerçevesinde, Genelkurmay Başkanlığı bünyesinde Bilgi Savaşlarının sorumluluğu Operasyonlardan Sorumlu Direktörlük, J3, C4I Direktörlüğü arasında paylaşıldı. Bu paylaşım ile ilgili ana sorun hiç kimsenin sorumlu konumda olmaması ve söz konusu bölümlerin iş temposu içinde bilgi savaşları konusuna yeteri kadar zaman ayırlamamasından kaynaklanmaktadır. Saldırı amaçlı Bilgi Savaşı konusunda ise Genelkurmay bünyesinde sorumluluğu Bilgi Savaşları Özel Teknik Operasyonlar Bölümü üstlenmiştir. Bu bölüm, çok gizli teknik operasyonları yürütmektedir. Bu bölüm aynı zamanda Genelkurmay bünyesinde

Komuta Kontrol Savaşının bütün unsurlarının koordinasyonundan da sorumludur.

- San Antonio, Texas'ta Ekim 1994'te kurulan Birleşik Komuta Kontrol Savaş Merkezi (Joint Command and Control Warfare Center – JC2WC), operasyonlar sırasında bilgi teknolojilerinin kullanımı ile ilgili doğabilecek sorunlar ve yaklaşımlardan sorumludur. Özellikle ABD'nin yurtdışındaki operasyonları sırasında bu merkez yoğun bir iş yükü ile karşı karşıya kalmakta ve bizzat operasyon bölgesine giderek birliklere destek vermektedir.

- Joint Comsec Monitoring Activity (JCMA) yine ABD Genelkurmayı bünyesinde faaliyet gösteren ve 1993 yılında Genelkurmay ve Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA) arasında gerçekleştirilen protokol ile kurulmuş olan bir birimdir. Bu kurum Savunma Bakanlığı bünyesindeki telekomünikasyon ve otomatik bilgi sistemlerinin denetiminden sorumludur. Savunma Bakanlığı'nın telefonlarının dinlenmesinden bu kurum sorumlu değildir. Bilgi sistemlerinin güvenliğini test etmeye yönelik deneyimine JC2WC'dan çok JCMA sahiptir.

- Daha önce Elektromanyetik Uyumluluk Merkezi olarak adlandırılan merkez, 1994 Eylül ayında Genelkurmay J6'sının direktifi ile Joint Spectrum Center (JSC) ismini aldı ve bu merkez iletişim spektrumlarının denetimi, bu spektrumların yönetimi ve bu spektrumlara sızılmasını veya bloke edilmesini engelleme görevlerini üstlendi. JSC, JCMA ve JC2WC arasında resmi olmayan bir koordinasyon geleneği bulunsa da, operasyonlara da komutanların konu ile ilgili ihtiyaçlarına bu kurumlar ayrı ayrı cevap vermektedir.

- Genelkurmay dışında komutanlıklar bünyesinde ise bilgi savaşları ile ilgili olarak ayrı ayrı merkezler kurulmuştur. Bu konuda öncülük Hava Kuvvetlerinin elindedir. 1995 Eylül'ünde Hava Kuvvetleri Komutanlığı tarafından yayınlanan ve Hava Kuvvetleri Doktrini'nin Bilgi Savaşlarını da kapsayacak şekilde

nasil yenilenmesi gerektiğini belirleyen raporu öncesinde, 1993 yılı Ekim ayında San Antonio, Texas'ta Hava Kuvvetleri Bilgi Savaşları Merkezi kurulmuştu (AFIWC). Bu merkez Hava Kuvvetleri İstihbarat Ajansı'na bağlı olarak oluşturuldu. JC2WC ile yakın çalışan bu merkezin kurulmasının ardından, Hava Kuvvetleri ilk Bilgi Savaşları Birliği'nin 1 Ekim 1995 yılında Güney Carolina'daki Shaw Hava Üssü'nde oluşturdu. Bu birliğin görevi Hava Kuvvetleri Komutanlığı bilgisayarlarını korumak ve düşman bilgisayarlara sızmak olarak tanımlandı.

- Donanma Bilgi Savaşları Faaliyet Birimi (NIWA) 1994 Ağustos'unda faaliyete geçirdi. Donanma Güvenlik Grubu'nun altında çalışan bu birim Ford Meade, Maryland'de konuşlanmış durumda ve Ulusal Güvenlik Ajansı ile doğrudan bağlantılı olarak çalışır. Donanma aynı zamanda Filo Bilgi Savaşları Merkezi'ni (FIWC) Little Creek, Virginia'da oluşturdu ve bu grup NIWA ile Atlantik ve Pasifik Donanmaları arasındaki bağı teşkil ediyor. FWIC kısa vadeli operasyonel gerekler üzerinde yoğunlaşırken, NIWA daha uzun vadeli stratejik yaklaşımlarla ilgili bir kurumdur.

- Deniz piyadeleri kendi merkezlerini kurmak yerine, ilgili bilgi savaşı merkezlerine temsilci subayları atadılar ve bu yolla koordinasyonu sağladılar. 1995 Şubat ayında onaylanan bir planla donanma ve deniz piyadelerinin Bilgi Savaşları ve Komuta Kontrol konusunda tam bir entegrasyon sağlanması kararlaştırıldı.

- Kara Kuvvetleri Bilgi Savaşı Merkezleri konusundan en son davranan komutanlık oldu. Kara Bilgi Savaşları Merkezi, Ordu İstihbarat ve Güvenlik Komuta Merkezi'ne (INSCOM) bağlı olarak 1995 Mayıs'ında kuruldu. Bu kurum, Hava ve Donanmanın aksine, önceki yapıların yeni donatılarla ve görevlerle bezlenmesinden farklı olarak, tamamen sıfırdan oluşturuldu. Bilgi Savaşı Merkezleri arasından personel olarak en düşük sayıya da burası sahip...

- İstihbarat kurumları, yani Savunma İstihbarat Ajansı, Merkezi Haber Alma Ajansı ve Ulusal Güvenlik Ajansı, bilgi savaşı ile ilgili faaliyetlerini koordine etmek için kendi aralarında bir ofis kurdular. Aynı zamanda Ulusal Güvenlik Ajansı, 1989 yılında, 1987 yılında yasalaşan Ulusal Bilgisayar Güvenliği Yasası'nın uygulanması için, Ulusal Standartlar ve Teknoloji Enstitüsü (NIST) ile bir anlaşma imzaladı. Bu anlaşma ile NSA, Ulusal Bilgi Güvenliği Politikaları konusundan en güçlü kurum haline geldi.

- 1963 yılında kurulmuş olan National Communication System'in (NCS) görevi ulusal güvenlik ve acil durum iletişimlerinin koordinasyonunu sağlamaktadır. NCS direktiflerini doğrudan Milli Güvenlik Kurulu'ndan alır fakat Savunma Bakanlığı tarafından yönetilir. Bu kurum hem askeri, hem sivil acil durumlarda faaliyete geçmekle yükümlüdür.

- Reagan döneminde kurulan Ulusal Güvenlik Telekomünikasyon Danışman Konseyi (National Security Telecommunications Advisory Council – NSTAC) başkana ulusal güvenlik ve acil durumlara hazır olma konusunda danışmanlık yapmakla görevlidir. Bu yapı, büyük telekomünikasyon ve savunma bilgi sistemlerini üreten firmaların başkanlarından oluşur.

- Federal İletişim Komisyonu (Federal Communications Commission – FCC) kamu telefon ağının güvenilirliği ve mahremiyet konularında söz sahibidir. 1991 yılında telefon sistemindeki kapsamlı arızalar üzerine FCC, 1992 yılında Ağ Güvenilirlik Konseyi adı altında yeni bir komisyon oluşturdu ve bu komisyon "Ağ Güvenilirliği" isimli 1000 sayfalık bir doküman hazırladı. FCC 1994 Haziran'ında bu komisyonun yetkilerini ve görev tanımını değiştirerek, görevini sürdürmesini sağladı. Bugün bu komisyon bünyesinde telefon şirketleri, ekipman üreticileri, eyalet ve federal hükümet temsilcileri, kurumsal ve bireysel tüketici temsilcileri bulunmaktadır.

- Bütün bu kurumların ötesinde yaklaşık bir sene önce FBI bünyesinde National Infrastructure Protection Center (Ulusal Altyapı Savunma Merkezi - NIPC) isimli bir merkez kuruldu ki, bu merkezin yapılanması ve diğer özel ve kamu kurumları ile koordinasyonu hâlâ süregelen bir tartışma konusu. NIPC'nin yeterli kaynaklara sahip olamadığı ve kamuyu siber tehditler konusunda uyarmakta geç kaldığı yolundaki eleştiriler son günlerde azalmaya başlasa da, NIPC ile koordinasyon zorunluluğunda olan özel sektör kurumlarının kendilerine yönelik siber tehditleri paylaşmakta tereddüt etmesi NIPC'nin gerekli koordinasyon işlevini yapmasını zorlaştırıyor. Ayrıca ABD'de her zaman görülen istihbarat kurumları arası iletişim ve koordinasyon eksikliği, NIPC'nin verimliliğini sınırlayan bir diğer unsur.

- 11 Eylül saldırılarının hemen sonrasında ise ABD Başkanı Bush, daha önce Ulusal Güvenlik Konseyi bünyesinde güvenlik, altyapı güvenliği ve kontra-terörizm konularından sorumlu Richard Clarke'ı, Beyaz Saray bünyesinde ayrı bir ofis olarak oluşturulan Siber Güvenlik Ofisi'nin başına getirdi. Clarke artık ulusun yeni siber güvenlik çarı olarak anılıyor. 11 Eylül saldırıları sonrasında oluşturulan Beyaz Saray'daki İç Güvenlik Ofisi'nin başındaki Thomas Ridge'e bağlı olarak çalışacak Clarke'ın yeni konumu şimdiden FBI'da tartışma yaratmaya başladı bile. Washington'daki politik çekişmeden FBI'ın mı, yoksa Beyaz Saray bünyesindeki ofisin mi galip çıkacağı belirsiz.

Görüldüğü üzere, ABD'nin Bilgi Savaşları konusunda kafası hayli karışmış durumdadır. Bu yönde her kurumun kendi bünyesinde konu ile ilgili bir birim açmasının getirdiği zorluklar sadece koordinasyon zorluğu ile sınırlı kalmayıp, aynı zamanda olaya kapsamlı bir yaklaşımı da engellemektedir. Yukarıda bahsettiğimiz ve 22 Mayıs 1998'de ABD Başkanı Clinton tarafından yayınlanan direktif, bu dağınıklığı toparlama yolunda önemli bir adım teşkil etse de, raporun özü yine de var olan kurumların koordinasyonu yönünde adımlar içermektedir. ABD'deki mevcut durumun belli başlı zaafaları şöyle sıralanabilir:

- Bilgi Savaşları konusunda askeri kesimin üzerinde anlaştığı doktrinel bir tanım bulunsa da özel sektörü de kapsayan bir uzlaşma sağlanamamıştır. Bilgi çağında güvenlik sorununun artık sadece askeri kesimi ilgilendirmediği göz önüne alındığında, ortak kavramlar üzerinde sivil-asker uzlaşmasının sağlanması büyük önem taşımaktadır.
- Bilgi Savaşları ile ilgili tartışmalar şekillenirken, Toffler gibi savunma çevrelerinde büyük prim yapan fakat bazı akademisyenlerce “az gelişmiş MTV mantığı” taşımakla suçlanan kişilerin yeniçağın savunma doktrinlerinin şekillendirilmesinde büyük ağırlık taşıdığı gözlemlenmektedir. Yeni savunma doktrinlerinin şekillenmesine, medyatik figürlerin kulağa hoş gelen genellemelerinden çok, akademisyenlerin bilimsel tartışmaları önayak olmalıdır.
- Kurumlar bünyesinde bilgi savaşları ayrı bir operasyonel alan olarak algılandığı için, her kurum kendi bünyesinde konu ile ilgili yeni yatay ve dikey hiyerarşiler yaratmakta ve bu hem kurum içi hem kurumlar arası yeni koordinasyon sorunları ortaya çıkmaktadır.
- Bilgi Savaşları'nın savunma ve saldırıdan oluşan iki yüzü bulunduğu göz önüne alınırsa, ABD'nin savunma yönüne ağırlık verirken, saldırı yönündeki stratejisini yeteri kadar geliştiremediği gözlemlenmektedir. Bu eksikğin arkasında, dünyanın en gelişmiş bilgi ağlarına sahip olan ülke olmaları nedeniyle, olası bir siber saldırıya en açık ülke olmaları gerçeği ve bu zaaftan dolayı herhangi bir saldırgan tavrın rakiplerin çok daha acımasız bir saldırısını kışkırtabileceği endişesi yatmaktadır.
- Kendi devlet yapısı içinde gerekli mekanizmaları ve yapıları oluşturmaya çalışan ABD, özel sektör ile uyumu

temsilciler ve koordinatörler ile sağlamaya çalışmaktadır ki, bu sivil ile asker çizgisinin iyice kaybolacağı gelecekte, gerekli verimi sağlamayacaktır. Devlet, özel sektör ve vatandaş önceden üzerinde tartışılan ve uzlaşılan bir ortak mutabakat çerçevesinde yeniçağın savunma yapılarını birlikte oluşturmak zorundadır.

- ABD'nin sivil kesimle dayanışmasının firmalarla sınırlı olduğu görülmektedir. Hâlbuki sivil kesim sadece firmalardan ibaret olmayıp, kritik altyapılar konusunda devlete önemli destek sağlayabilecek sivil toplum kuruluşları ve bilgisayar güvenliği çerçevesinde hayli yetkin bireyleri de içermektedir. Devlet, bir protokol çerçevesinde bu kurumlara "milli servet" gözü ile bakmalı ve tehdit durumlarında bu güçlerden gerektiği şekilde yararlanmalıdır. Bu açıdan "hacker"larını yakalayıp hapse atan ABD ile bu yetenekleri sisteme kazandırıp, devlet adına çalıştıran İsrail iki ayrı yaklaşımı temsil etmektedir.
- Bilgi savaşı kavramının mevcut kurumlar bünyesinde ele alınması, bu konu ilgili kariyer olanaklarını da sınırlamakta ve kurumlar bünyesinde bu konu ile ilgili uğraşan personelin kalitesi düşük kalmaktadır. İnsanlar, yükselemeyecekleri bir konumda bulunmak yerine, yükselebilecekleri branşlara yönelmektedirler. Bu durumda ayrı bir Bilgi Kuvvetleri Komutanlığının kurulması ve buna yönelik olarak apayrı bir sınıfın oluşturulması, konu ile ilgili kalifiye personelin çalıştırılması ve bu personelin iş tatmininin sağlanması açısından büyük önem taşımaktadır. Clinton bu eksiği görerek, bilgisayar güvenliği konusunda yetenekli elemanların istihdamı için bütçeye milyarlarca dolar değerinde ek bir kalem koydursa da sonuçta bu alanda askeri disipline sahip kurum içi yetişmiş bir eleman ile dışarıdan

istihdam edilen bir elemanın beraberinde getireceği riskler iyi değerlendirilmelidir.

Bu yazı boyunca, ABD'nin yeniçağ ile birlikte bilgi savaşları konusunda oluşturmaya çalıştığı doktrinel ve kurumsal altyapı belli başlı maddeleri ile tanıtılmaya çalışılmıştır. Bu, Türkiye'nin aynen kopyalaması için değil, gerekli dersleri alarak, kendine özgü süreci belirlemesi açısından önem taşımaktadır. Türkiye, geçmiş alışkanlıklarından farklı olarak, daha önce hiç gerçekleştirmediği bir şekilde, yeniçağın ulusal güvenlik politikasını sadece özel sektör firmaların değil, sivil toplum örgütlerinin ve bizzat vatandaşlarının da katılımı ile gerçekleştirerek ABD'nin bile başaramadığı kapsamda, konuya bir ulusal seferberlik mandatı ile yaklaşmak zorundadır. Bu güvenlik politikası, ilerde müttefikliği garanti edilemeyecek dış ortaklar bulmak yerine, aidiyet ve sadıklık ilkesi hiçbir zaman eksilmeyecek Türk Ulusu'nu kendisine en büyük ortak olarak seçmeli ve geleceğini bu yönde çizmelidir.

6.5. BİLGİ KUVVETLERİ KOMUTANLIĞI – III

“Küreselleşen” dünyada millilik bağımsızlığın vazgeçilmez temel taşıdır.

Bu yazı üç bölümlük bir yazı dizisinin son bölümünü teşkil etmektedir. Bu serinin ilk bölümünde, yeniçağın temellerinin bir ülkenin güvenlik politikasını hangi kavramlar çerçevesinde şekillendirdiği ve bu altyapıların üstyapılar üzerindeki etkisi ele alınmıştır. Üçüncü bölümde ise, ilk iki bölümdeki teorik tartışmalardan farklı olarak, “bilgi çağında” en ileri noktada bulunan ABD somut örneğinden yola çıkılarak, söz konusu ülkenin yeniçağla birlikte güvenlik politikasını nasıl yeniden tanımlamaya çalıştığı ve oluşturmaya çalıştığı yeni doktrinleri hangi kurumsal çerçeveye oturtma çabası gösterdiği ortaya konulmuştur. ABD’nin içinden geçtiği sürecin artıları ve eksileri değerlendirilerek, buradan çıkarılacak derslerle, geriden gelmenin nasıl bir avantaja çevrilebileceği ortaya konmuştur. Dizinin son bölümünü oluşturan bu yazıda ise, önceki bölümlerden çıkarılan derslerin ışığında, Türkiye’nin bilgi çağında oluşturması gereken güvenlik doktrini ve kurumları ile ilgili somut bir şablon önerilecektir.

Ağustos başında Çin Ordusu’nun yayın organı olan “The Liberation Army Daily” gazetesinde, siber savaş yeteneklerine sahip sivillerden ve askeri personelden oluşan yeni bir birim oluşturulması gerektiği yolunda bir haber yer aldı. Bu haber, ABD’nin Çin’in Belgrad’daki büyükelçiliğini “yanlışlıkla” bombalamasının ardından, ABD’deki birçok bilgisayar sisteminin Çin kaynaklı siber saldırılara maruz kalmasının ertesinde yayınlandı. Son günlerde bilgi coğrafyasında sıkça duyulmaya baş-

lanan bu tür haberler, 1980'lerden bu yana küresel anlamda var olmaya başlayan ve siber korsanların dilediklerince cirit attıkları bu coğrafyada artık devletlerin de ciddi anlamda bayrak göstermeye başladığının göstergesidir. Bu coğrafyada oluşan yeni dengeler çerçevesinde, devletler sadece siber korsanlara karşı değil, diğer devletlere karşı da aktif güvenlik politikaları uygulamak zorunda kalacaklardır. Bilgi coğrafyasında yaşanan çatışmaların sessiz ve kansız olma özelliği, bu coğrafyada devletlerin ve devlet dışı unsurların karşı tarafa saldırma ve zarar verme eğilimini arttıran bir özellik olmasından dolayı, diğer coğrafyaların aksine bilgi coğrafyası fütursuz davranışları primlendiren yapısı ile dünyanın en "kanlı" ve "gürültülü" coğrafyası olma özelliğini kazanacak; devletler ve devlet dışı unsurlar birbirleri ile sürekli çatışma ve aktif savunma halinde olacaklardır.

Türkiye bu coğrafyanın bilincinde olarak, aktif bir savunma ve saldırı doktrini geliştirmeli ve bilgi çağıının bu yeni güvenlik anlayışını mevcut yapılara eklemlenmek yerine, toplumsal yapılanmasını bu yeni güvenlik doktrini çerçevesinde oluşturmalıdır.

Bu yazıda önerilecek olan bilgi çağı güvenlik şablonu aşağıdaki temel direklere dayanmaktadır:

- a) Savunma ve Saldırı Politikası
- b) Yasal Çerçeve ve Toplumsal Mutabakat
- c) Kritik Altyapılar
- d) Sivil ve Askeri Siber Güçler
- e) Stratejik Sektör ve Ürünler

Savunma ve Saldırı Politikası:

Bir ülkenin sınırlarına saldırı olduğunda o ülkenin nasıl karşılık vereceği, hangi senaryolara karşı hangi karşı senaryo-

ların uygulanacağı nasıl tespit edilmiş ise, Türkiye söz konusu olan yeni coğrafya için de savunma ve saldırı prensiplerini belirlemek zorundadır.

Nasıl sınırdan nöbet tutan askere taş atan çocuk, birliklerin hareketini gözlemleyen gözetmen, sıra dışı hareketlenme yaşanan bir yabancı birlik, komşu ülkede yaşanan toplumsal kaos, bölgemizde gelişen askeri, ekonomik ve politik paktlar, ülke güvenliği açısından farklı nicelikler ve nitelikler taşıyorsa, sanal coğrafyada yaşanan olayların benzer karşılıkları olacaktır.

Türkiye, bulunduğu coğrafyanın özelliklerini de göz önüne alarak, sanal coğrafyadaki konumu çok doğru bir şekilde tespit etmeli ve karşı karşıya olduğu tehditleri en küçüğünden, en büyüğüne kadar doğru şekilde kategorilendirmelidir.

Sanal coğrafyada neyin sınır ötesinden taş atan çocuğa, neyin komşu ülkedeki toplumsal çalkantıya eşdeğer olduğunun tespit edilmesinin ardından; bu tehditlere verilecek cevaplar büyük önem taşıyacaktır. ABD'nin sanal savunma politikası ile ilgili yaşadığı ana çelişkilerden bir tanesi bu konu ile ilgilidir. ABD New York'taki üst düzey savunma araştırma laboratuvarlarından birine, biri 16, diğeri 23 yaşında iki genç siber korsan tarafından yapılan siber tacizlerin, ulusal tehdit açısından hangi kategoriye konulacağı ve bu tehdide nasıl karşılık verileceği çözümlenememiş bir sorundur. Pentagon'un duvarına grafiti yapan bir serseri ile Savunma Bakanlığı'nın web sitesini kırıp, ana sayfasını pornografik resimlerle dolduran birinin aynı kefeye konulup konulmayacağı tartışma konusudur. Bu tartışmaların biran önce çözümlenerek, konu ile ilgili standartların belirlenmesi, sadece sanal coğrafyayı bir düzene kavuşturmak açısından değil, ülke güvenliğinin zaafa uğramaması açısından da büyük önem taşımaktadır.

Türkiye, kategorilendirdiği tehditlere, tehdidin boyutu ile doğru orantılı olarak bir savunma ve saldırı politikası geliştirmelidir. Duvardaki sineğe balyoz ile saldırmak sadece kaynak-

ların gereksiz harcanmasına neden olmayacak, balyozun gerekli olduğu noktalarda güvenlik şemsiyesinin incelmesine neden olacaktır.

Sanal coğrafyada, tehdidin ne olduğu kadar, nerden kaynaklandığı da büyük önem taşımaktadır. Olayın yetenekli bir siber korsan mı, yoksa bir devlet veya devlet dışı kuruma bağlı olarak çalışan bir siber korsanlar ekibi tarafından mı, yoksa bizzat bir devletin resmi birimin marifeti mi olduğu, verilecek karşılığın belirlenmesinde büyük önem taşımaktadır. Tehdidin boyutundan bağımsız olarak gerçekleştirilecek karşı savunma ve saldırı tedbirleri, karşı tarafın çok daha acımasız bir saldırı gerçekleştirebileceği ihtimali göz önünde tutularak hesaplanmalıdır. ABD'nin, Irak hükümeti destekli bir hacker grubunun Savunma Bakanlığı'nın web sitesini kullanılmaz hale getirmesi karşısında, Irak'ın telefon sistemini çökertecek bir saldırı gerçekleştirmesi, hem etik kaygılar, hem de doğuracağı yıkıcı zincirleme karşı saldırılar nedeniyle, senaryo aşamasında dahi üzerinde iyice düşünülmesi gereken bir olasılıktır.

Türkiye, sanal coğrafyasına yönelik hangi saldırılar karşısında hangi karşı saldırıları gerçekleştireceğini açıkça beyan etmeli ve bu şekilde caydırıcı gücünün test edilmesini önlemelidir. Sanal ortamda ister devlet dışı unsurlar, ister devlet unsurları arasındaki dayanışmanın çok daha kolay ve esnek kurulabileceği göz önüne alınarak, sivil halka verilecek gereksiz zararlar da hesaplamalara dâhil edilerek, tehdit ile doğru orantılı ve daha şiddetli karşı saldırılara yol açmayacak bir karşı saldırı ve savunma taktiği geliştirilmelidir. Devletin politikaları çerçevesinde, hiçbir saldırı olmaksızın girilecek siber operasyonların niteliği ve kapsamı ve bu konuda ülkenin kapasitesi ise hiçbir şekilde deşifre edilmemesi gereken bir politika olarak üst düzey gizliliğini korumalıdır.

Yasal Çerçeve ve Toplumsal Mutabakat

Karanlıkta bir fili yoklayarak tanımlamaya çalışanların düşeceği hatalar, bu tanımlama süreci sırasında bir de bu eksik tanımlamalara dayalı olarak yasal çerçeve belirlenmeye kalkışılırsa kat be kat artacaktır. Filim kuyruğu, gövdesi, bacakları için ayrı ayrı oluşturulacak yasalar, filin bütünü için, en iyi ihtimal ile yetersiz, en kötü ihtimal ile alakasız kalacaklardır.

Kavramları, oyuncularını, dinamikleri ve diğer birçok unsuru ile daha yeni yeni ortaya çıkan bir alanın doğal olarak meraklısı da çok olacaktır. Bu meraklı kitlesi içinde, medyanın da çarpıtıcı etkisi ile yanlışları en çarpıcı ifadelerle ortaya koyan birinin, doğruları sönük bir şekilde ifade edenler karşısında öne çıkma eğilimi yüksektir. Sanal coğrafya konusunda bu sendrom, Alvin ve Heidi Toffler örneğinde yaşanmaktadır. Konuyu herkesten önce öngörme yeteneklerinin ötesinde, dijital çağın dinamiklerini çoğu zaman fazla genelleyici ve çarpıtan ifadelerle ortaya süren bu futurist çift, konu ile ilgili dinlenmesi “moda” haline gelen isimler olmuşlardır. En doğruyu söyleyenin değil, en çarpıcı şekilde söyleyenin prim yaptığı bu çerçevede, kavramları ve dinamikleri moda jargonların şekillendirmesinin büyük sakıncaları olacaktır.

Türkiye, en başından itibaren, sanal dünya politikalarında ön plana, medyada bu konuda prim yapmış isimleri değil, akademisyenleri ve teorisyenleri çıkarmalıdır. Gazete köşelerinde, toplum karşısından internet gibi bir bilinmezi kullanarak kendilerine sosyal prim sağlayan isimlerin genelleyici, sansasyonel, medyatik ve bilimsellikten uzak tavırlarının ülke güvenlik politikasını etkilemesine izin verilmemelidir. Telekulak olaylarında da görüldüğü gibi, Türkiye’de yasalar etki-tepki mekanizmaları ile şekillenmektedir. Suç örgütlerinin elektronik izlenmesine yönelik yasa ancak, polisin yasal olmayan metotlarla başbakanın evinin telefon numaralarını izlemeye aldığıının manşetlere taşınması ile hız kazanarak meclisten çıkmıştır. Gazete manşet-

leri ile şekillenen bir yasal çerçevenin büyük sakıncaları olacağından, medyada “internet uzmanı” olarak prim yapan isimlere, söz konusu ulusal politikalar olduğunda gereğinden fazla prim verilmemeli, bu isimlerin eklemlendiği çıkar çevreleri iyi tespit edilmelidir.

Türkiye konuyu baştan bütün hedefleri ile ayrıntılı tespit etmeli, hukukçular, akademisyenler, konunun profesyonelleri ve sivil toplum örgütlerinden bir grup oluşturarak, yeniçağın bilgiye dair yasal altyapısını, anayasal tanımlardan teknik ayrıntılarına kadar, medyatik insaflardan uzak tutulacak bu kurula hazırlatmalıdır.

Unutulmaması gereken nokta, yasaların yazılınca değil uygulanınca hayata geçen varlıklar olmaları dolayısı ile bu yasal çerçeveyi benimseyen bilince sahip bir toplum yaratılmasıdır. Yeni yasal çerçevenin getirdiği tanımlarla hayatı değişecek sokaktaki vatandaşın, bu yasaları meclisten geçirecek meclisteki vekiline kadar toplumdaki herkes dijital çağın gerekleri hakkında çocukluktan itibaren eğitilmelidir.

Türkiye, henüz daha endüstriyel çağın vatandaşlık bilincini toplumuna kazandıramamış olsa da hızla vatandaşlar, kurumlar ve devlet arasında bir mutabakat oluşturmalı ve bu mutabakat çerçevesinde özellikle yeni nesle “dijital vatandaşlık” aşılama başlanmalıdır. Yeniçağla birlikte bir toplumun kritik sınırları dağlardan, ovalardan bireylerin beyinlerine taşındığından, vatandaşını güvenlik politikasının etkin bir parçası haline getirmeyen bir devlet çok büyük tehlikelere maruz kalacaktır. Türkiye, bu bağlamda, güvenlik politikası için en büyük ortağının müttefikleri değil ulusu olduğunun bilincine vararak, tepeden inen değil, alttan gelen ve gönülden benimsenen bir güvenlik çerçevesi oluşturmak zorundadır. Eğitim sistemi bireyleri bu çağın gerekleri ve bu gerekleri kullanma bilinci ile donatacak şekilde yeni baştan ele alınmalıdır.

Kritik Altyapılar:

ABD'de başkanın talimatı ile sektör ve devlet temsilcilerinden oluşan bir ekip, ülkenin en kötü şartlar altında ayakta kalabilmesi için gerekli olan en elzem altyapıları tespit etmek için toplanmıştır. Söz konusu direktif altyapıyı, "ekonominin ve hükümetin minimum operasyonu için gerekli olan fiziki ve siber sistemler" olarak tanımlarken, başkan tarafından oluşturulan ve ilgili her devlet birimi ile sektörden temsilcilerin oluşturduğu bu komite, ulaştırmadan, su sistemlerine, uydu iletişim sistemlerinden dağıtım sistemlerine kadar çok geniş bir yelpazede ABD'nin kritik altyapısını tespit etmiştir. Bu yapıların tespitinden sonra, söz konusu yapıların güvenlik açısından birbiri ile koordinesi, saldırılara karşı korunması, v.s. gibi konularda yürütme ve denetlemeyi üstlenecek idari, teknik ve yasal alt ve üst yapılar oluşturulmuştur. ABD'deki çıkar mekanizmaları doğrultusunda bu oluşumlar genellikle devlet yetkilileri ile özel sektör temsilcilerinden oluşan karma yapılar sergilemektedir.

Türkiye, kendi coğrafi, kültürel ve ekonomik durumunu da göz önüne alan bir çerçevede, kritik altyapılarını ulusal bir ana plan çerçevesinde tespit etmeli ve her bir altyapının bütün ile koordinasyonu, devletin güvenlik politikaları çerçevesinde geliştirilmeli ve olası bir saldırıya karşı savunmaları, olası bir ofansif içinde en etkin şekilde kullanılabilmeleri için bütün olasılıkları göz önüne alan eylem planları oluşturmalı; bütün bu unsurların yürütülmesinden ve denetlenmesinden sorumlu alt ve üst yapıları, önceden belirlenen ve en üst düzeyde takip edilen bir takvim çerçevesinde oluşturmalıdır. Türkiye, ABD'nin yaptığı hatayı yapmayarak, kritik altyapıların belirlenmesi ve söz konusu yapıların oluşturulması için görevlendirilerek komitelerine sadece devlet ve özel sektör temsilcilerini değil, sivil toplum örgütlerini de katmalı, onları da etkin bir şekilde bu işin içine sokmalıdır.

Radyolink istasyonlarını uluorta, her taraftan etkiye açık bir şekilde kuran iletişim sektöründen tutun da F-16'larının

elektronik sistemlerini etkili bir şekilde denetleyemediği yabancılara yaptıran bir savunma sektörüne sahip bir ulusun, sanal çağ ile ilgili teknik reformlardan çok düşünsel reformlara ihtiyacı vardır. NATO stratejileri gereği, Rusların işgal olasılıklarını göz önüne alarak, Karadeniz bölgesine gerekli ulaşım altyapısını kurmaktan müttefiklik anlayışı çerçevesinde feragat eden Türkiye, aynı hüsn-ü niyeti ve bağımlılığı sanal coğrafya için de gösterirse; telafi edilemeyecek şekilde kontrolü elinden kaybedecek ve geçmişi mumla aratacak bir bağımlılık sürecine girecektir ki, bu süreç bugün oluşan bağımlılığı yarın iki misline çıkaran bir bağımlılık sarmalı olarak, logaritmik bir şekilde yoğunlaşacaktır. Geçmişin bağımlılıklarının getirdiği zararları telafi etmek sadece bir zaman ve maliyet meselesi iken, yeniçağın bağımlılıkları, çıkarılmayan madenler, yapılmayan yollar, atılmayan adımlardan ibaret olmayıp, bir ülkenin genç nüfusunun düşünce tarzına kadar müdahale eden cinsten olacağı için, telafi edilemez boyutlara varacaktır. Bu bağımlılık sarmalından kopmanın tek yolu, “adamlar yapmış” mantalitesinden kurtularak, “biz nasıl daha iyi yaparız” mantalitesine bürünmekle mümkündür.

Türkiye, önceden tespit edilen bir takvim çerçevesinde bütün toplum katmanlarının ortak katılımı ile öncelikle altyapısının ayrıntılı bir haritasını çıkarmalı ve daha sonra bu altyapıyı geliştirmek ve güvenlik politikasına entegre etmenin şablonlarını oluşturmalıdır. Körfez Savaşı sırasında Irak'ın iletişim altyapısının planlarını ABD'ye, Irak'ın telekomünikasyon altyapısını kuran AT&T şirketinin verdiği gerçeği unutulmadan, **KRİTİK ALTYAPILAR EN ÜST DÜZEYDE ULUSAL HASSASIYETLER İÇEREN BİR ANLAYIŞLA OLUŞTURULMALI, GELİŞTİRİLMELİ VE KORUNMALIDIR.**

Türkiye, iletişim çağında benimsenen teknik ve hukuki standartlardan bağımsız olarak, kendi ulusal standartlarını belirlemeli ve bu standartları gerektiği takdirde tek başına, gerektiği takdirde uluslararası sistem ile entegre şekilde çalışacak bir

şekilde dizayn ederek, altyapılarını bu standartlar çerçevesinde inşa etmeli, geliştirmeli ve korumalıdır. Hiçbir şey dışarıdan, Tanrı kelamıymışçasına, sorgulanmadan, incelenmeden, içinde kötü niyetli unsurlar taşıyıp taşımadığına bakılmadan ülkenin içine ve hele hele kritik altyapılarının bünyesine dâhil edilmemelidir. Yeniçağın sanal güvenlik mekanizmalarının, Türkiye'nin değişken siyasi ikliminin rutubetinden etkilenmemesi için, söz konusu güvenlik alt ve üst yapıları, hükümet politikalarını değil, devlet politikalarını temsil eden kurumlara bağlanmalıdır. Oluşturulacak bir Kritik Altyapı Konseyi, bir genel sekreterlik mantığı ile sürekli çalışarak, bu mekanizmaların koordinasyonunu üstlenmeli ve doğrudan Milli Güvenlik Konseyi bünyesinde faaliyet göstermelidir.

Sivil ve Askeri Siber Güçler:

Yeniçağla birlikte, ülke güvenliğinde “sivil” ve “asker” ayrımı gittikçe belirsizleşecektir. Teknolojinin gereklerinden veya çağın kültürel, sosyal ve ekonomik dinamiklerinden olsun, ülkelerin majino hatları sınırlardan beyinlere doğru kaydıkça, bu değişen anlayış, sivillerin ve askerlerin çok daha yoğun bir şekilde işbirliğine girmelerini şart koşacaktır. Büyük patlamalarla bozulan uzun süreli durgunluk dönemleri olarak şekillenen diğer coğrafyalara ait güvenlik politikalarının aksine, sanal coğrafyanın güvenlik politikaları sürekli küçük depremlerin yaşanacağı bir ortama göre hazırlanmak zorundadır. Bu durumda her küçük depreme karşı aktif önlem alınması, devlet güçlerini gereksiz yere bölecek, yıpratacak ve olası bir büyük deprem karşısında ülke savunmasını büyük zafiyete uğratacaktır. İşte bu noktada, devletin sanal coğrafyadaki küçük depremle bekçiliğini sivil güçlere bırakıp, kendisinin bu güçlerin koordinasyonunun sorumluluğunu taşıması ve büyük depremlerin savaşıncısı olma konumu koruması büyük önem taşımaktadır.

Bu yazı dizisinin ana tezini oluşturan bir Bilgi Kuvvetleri Komutanlığı gereği, bu çerçevede düşünülmelidir. Sivillerin askeri disiplinden yoksunluğu, söz konusu işbirliklerinin nasıl yürüyeceği konusunda ciddi kaygılar oluştursa da bugünün handikaplarının aşılması, geleceğin politikalarını oluşturmak açısından hayati önem taşımaktadır. Dünyada henüz bu açıdan ortaya konulmuş sağlıklı bir örnek bulunmamaktadır. Kendi yetenekli siber korsanlarını hapishanelerde çürütürken, NSA bünyesinde çalıştırdığı bilgisayar dehaları ile sanal gücünü pekiştiren ABD; Savunma Bakanlığı sistemlerini kıran genci MOSSAD bünyesinde çalıştırmaya başlayan İsrail; komünist gelenekler çerçevesinde siber güçlerini bile bir devlet departmanı olarak organize eden Çin ve usta bilgisayar korsanlarını mafyavari ilişkiler üzerinden kendi çıkarları için kiralayan Rusya örnekleri, ders alınması fakat kesinlikle tekrarlanmaması gereken örneklerdir.

Türkiye, mevcut ordu gelenliğini, söz konusu kaygıları da göz önüne alarak sanal coğrafyaya doğru geliştirmelidir. Bu maksatla kurulacak Bilgi Kuvvetleri Komutanlığı, sanal coğrafyanın büyük depremleri için toplumun koordinasyon görevlerinin yanı sıra, üst düzey savunma ve saldırı yeteneklerini bünyesinde toplayan, askeri disiplinin güvenilirliği ile profesyonel disiplinin yaratıcılığını çok iyi şekilde harmanlamış bir çerçeve içinde hareket etmelidir. Bu oluşum, sanal coğrafyadaki küçük depremlere karşı mobilize edilecek sivil güçleri, belirlenen filtreler çerçevesinde belli mesafelerde genel yapıya eklemlenmeli, bir bakıma bu güçlerin standardizasyon ve onay makamı gibi çalışarak, gerekli koordinasyonu sağlamakla yükümlü olmalıdır.

Türkiye, başka hiçbir ülkeye nasip olmayacak zenginlikteki genç nüfusunun sanal coğrafyada elindeki en etkin silah olduğunu unutmamalıdır. Gençlik hezeyanları içinde, fütursuzca hareket ederek üstün yeteneklerini sanal coğrafyanın her türlü katmanında serserilik yapmak için kullanan bu gençler, ülkenin güvenlik politikasında kullanılmak üzere belli şablonlar çerçeve-

sinde yeniden kazanılmalıdır. Bu açıdan, kendi ana kolu olarak Bilgi Kuvvetleri Komutanlığı'nı kuran devlet, sivil alanda ise, güvenirliliğini kanıtlamış, yazılı ve sözlü protokollerle devletin güvenlik politikasına eklenmiş sivil kurumları, bünyesinde barındırdığı genç güçlerle birlikte aktif şekilde korumalı ve teşvik etmelidir. Bu sivil güçler, her aşamada, devletin sıklet merkezini dağıtmasına gerek kalmadan, sanal coğrafyada oluşacak küçük depremlerle baş edecek konuma ve bilince ulaşacaklardır. Yasal çerçeve, bu gerçeği göz önüne alarak oluşturulmalıdır. Yasal ceza mekanizmaları, sanal coğrafyada gençlik hezeyanı ile dolanan siber serseriler üzerinde değil; devlete karşı ideolojik gündemlerini dayatma mücadelelerinde sanal coğrafyayı etkin ve yeni bir cephe olarak algılayan sanal teröristlere karşı uygulanmalıdır.

Stratejik Sektör ve Ürünler:

Sanal coğrafya ile birlikte, egemen güçlerin belli sektörlerde yoğunlaştığı görülmektedir ve yine sanal coğrafyaya özgü olarak, çok geniş kitlelere bedava veya bedavaya yakın ucuzlukta sunulan hizmetlere rastlanmaktadır. Özellikle iletişim sektöründe görülen bu "bedava" ürünlerin arkasındaki mantık ekonomik olmaktan çok, söz konusu iletişim ürünlerini kullanan kitlelerin üzerinden elde edilen bilgi ve istihbaratın politik ve kültürel değerinden kaynaklanmaktadır. Bugün internet üzerinde ICQ isimli, kişiler arası mesajlaşma programını kullanan kişiler, dünyada bu kadar çok kişiye hitap eden, yüksek teknoloji yatırımı gerektiren bu hizmetin nasıl olup da bedava ve reklam geliri olmaksızın kullanıcıya sunulduğunu düşünmek zorundadır. "Bilgi tuzakları" sundukları kolaylıklarla tüketiciyi, yani postmodern vatandaşı, avucunun içine alırken, aynı zamanda bu vatandaşın her türlü sosyo-politik davranışlarının takip edileceği elektronik bir kuyruğu da peşi sıra takmaktadır. Böyle bir ortamda, bir ülkenin vatandaşlarına dair bu tür bilgilerin, teknolojiye hâkim ve egemen diğer ülkelerin kontrolü ve denetimine

girmesi, söz konusu ülkelerin stratejik çıkarlarının inisiyatifine bırakılması büyük zaaf teşkil edecektir.

Türkiye, özellikle iletişim sektöründe hızla uzmanlaşarak, eğitim sistemini gençliği bu alana yönlendirecek şekilde yapılandırmalıdır. Ulusal ürün olmadığı, sermayenin renginin olmadığı gibi küreselleşme masallarına prim verilmeyerek, Türkiye konu ile ilgili kendi ulusal markalarını ve firmalarını yaratmak zorundadır. Bir coğrafyada yer alan madenler nasıl milli servet ise, aynı coğrafyada yaşayan vatandaşların ürettiği her bilginin stratejik, ekonomik ve sosyal değeri olduğu unutulmayarak, Türkiye kendi vatandaşının ürettiği bilgiyi bizzat kendisi derleyip değerlendirip, koruyacak altyapıları ve üst yapıları oluşturmak zorundadır. Türkiye söz konusu stratejik sektörleri ve ürünleri geliştirirken, sadece kendi coğrafyası üzerindeki hâkimiyetini değil, bölge coğrafyası üzerindeki hâkimiyetini de geliştirmeyi göz önüne almalıdır.

Dünyayı ellerinde tutan güçlerin, kritik sektörlerde geliştirdikleri ürünlerin içine, gerektirdiği takdirde kullanılmak üzere, o ürünlerin kendi çıkarları dışında kullanılmasını engelleyici tuzaklar yerleştirdikleri artık bilinen bir gerçektir. Bu gerçeğin ışığında, bile bile lades denmemesi için, dışarıdan gelen her ürün ve hizmete, ülke çıkarları doğrultusunda sağlıklı bir şüphecilik ile yaklaşmak vatanperverlik gereğidir.

Türkiye'nin, dışarıdan aldığı ve/veya yabancı ortaklarla içerde ürettiği, yeniçağın güvenlik politikaları açısından önem taşıyan her ürün ve hizmetin, ülke politikalarını zaafa uğratmayacak güvenilirlikte olduğunu tespit edecek teknik, idari ve hukuki konuma sahip olması gerekmektedir. Bu çerçevede, özellikle savunma ve iletişim sektöründe, ürünlerin ve hizmetlerin kabının Türk olması ile yetinilmemeli ve söz konusu ürünlerin beyninin de Türk damgası taşınmasına özen gösterilmelidir. GPS sistemlerinden tutun da telefon santrallerine kadar her türlü sistem, önceden tespit edilen millilik kriterleri çerçevesinde test

edilmeli ve bu testi geçemeyen hiçbir ürün, hizmet ve firmanın ulusal güvenlik politikasına eklememesine izin verilmemelidir. Müttefikler tarafından yapılan bir yol her şeyi ile milli kontrol mekanizmaları altına girebilir fakat müttefikler tarafından üretilen elektronik savunma sisteminin içine neler gizlenip gizlenmediğini tam anlamı ile kontrol etmek ve dolayısı ile söz konusu ürün, hizmet veya yapının milli kontrol altında olduğuna emin olmak imkânsızdır. Türkiye bu nedenle, genç ve yetenekli beyinlerini her alanda kritik noktalara yerleştirerek kurulabilecek tuzakları tespit edip giderme yeteneğini geliştirmeli ve hiçbir zaman bu konudan taviz vermemelidir. Söz konusu yetenekli beyinlerin yetiştirilmesi için, sanal çağın teknolojilerini ve bilimini teknik aşamadan, teorik aşamaya kadar verebilecek eğitim kurumları Türkiye'nin her bir yanına kurulmalı ve bu yönde her türlü teşvik uygulanmalıdır.

Yukarıda önerilen şablonun çimentosundaki millilik unsuru, belki Türkiye tarihinde hiçbir zaman önemli olmadığı kadar ciddiye alınması ve taviz verilmemesi gereken bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Ve yine ısrarla vurgulanması gerekir ki, bütün müttefiklik ve çıkar ilişkilerinden bağımsız olarak, Türkiye sanal coğrafyadaki güvenlik politikasını mutlaka ve mutlaka vatandaşları ile ortak bir mutabakat ve katılım çerçevesinde geliştirerek, her türlü senaryo ışığında, söz konusu altyapı ve üst yapıları gerektiği takdirde tek başına ayakta durabilecek kapasite ve güvenilirlikte oluşturmak zorundadır.

Yeniçağda bir devlet, ancak vatandaşı kadar özgür ve yaratıcı, bir vatandaş ise ancak devleti kadar bağımsız ve güvenli olabilecektir. Herkesin bir ağ ile birbirine bağlandığı bu süreçte, ağın en zayıf ilmiği kadar güçlü olacağı unutulmamalıdır. Bu bilincin oluşmasında, bu yazı dizisi belli noktalara ışık tuttu ise amacına ulaşmış sayılır.

6.6. KÜRESEL MİLLİYETÇİLİK (KÜRESEL NEO-FAŞİZMİ/NEO-FEODALİZMİ OFSAYTA DÜŞÜRECEK BİR ALTERNATİF)

“Türkiye’yi Türksüzleştirme Operasyonu” başlıklı Mayıs 2003 tarihli raporum şu paragrafla sona erer: “Kendi coğrafyası üzerinde, kendi insanına karşı her türlü operasyonun senaryosunu kurgulamaya ve uygulamaya cesaret eden stratejistlerin, Ardahan’ın doğusu, Kırklareli’nin batısı, Silopi’nin güneyi söz konusu olunca küresel egemenlerle uyumlu bir gözlemci ve/veya uygulayıcı konumuna razı olmaları coğrafyasına yabancılaşan bir milletin tipik özelliklerini taşımaktadır. Unutulmalıdır ki, Türkiye Cumhuriyeti Anadolu kozasında kaldığı ve Anadolu’yu bir üs olarak kullandığı sürece Anadolu’yu koruyamayacaktır. Bu millet bu toprakların bekçisi değil, sahibidir. Bunu önce yabancıların değil, bazı “Türk”lerin kabullenmesinde büyük fayda bulunmaktadır. “

Türkiye’nin;

a) Üretimde/Sermaye

b) Toplumsal

c) Coğrafi

düzlemde kendine yabancılaştırıldığını ayrıntılı analizini yapan rapor, İngiliz istihbaratının “Türkiye Türklere bırakılabilecek kadar önemli bir ülkedir.” cümlesini alıp kendi milletine entelektüellik edası ile pazarlamaya kalkışanların da rol aldığı oyunun ana hatlarını bütün çıplaklığı ile ortaya serer.

Bulunduğumuz kavşakta, milliyetçiliği, toplumsal agorayı istila etmiş “küresel vandallar”ın düşünsel prangalarından kurtarmak ve milliyetçiliği hem dünyanın geldiği viraja uyarlamak, hem de ucuz karalamaların hedef tahtası olmaktan kurtarıp, karşı cephenin saldırı mekanizmalarını ofsaytta bırakacak dinamikleri yaratmak açısından bir karşı hamle gerekmektedir.

Ülkesini savunan, ülkesinin kaynaklarının küresel hegemonyaların peşkeş çekilmesine direnen, güce tapmayan ve güce tapan sözde liberaller tarafından “çağdışı” olmakla suçlanan beyinlerin düşünsel ve üretimsel değerlerinin egemen odaklar tarafından marjinalize edilmesinin önünü almak için, milliyetçiliğin veya ulusalcılığın (nasıl adlandırmak isterseniz isteyin) maruz kaldığı kuşatmayı yaracak, “öncü kuvvet” niteliğinde bir kavrama ihtiyacı vardır.

Kendilerini, gittikçe küstahlaşan ve 88 IQ'ye sahip bir kuklanın önderliğinde dünyaya dayatılmaya çalışılan “neo-faşist/neo-feodal” sürece direnmekte gittikçe çaresiz hisseden milletlere güzel bir armağanı olabilir: **Küresel Milliyetçilik/Ulusalcılık.**

İlk başta fille kuşun birleşmesi gibi görünen bu kavrama; refleks bir tepki vermeden önce; isterseniz gözlerinizi, sonrada beyinlerinizi alıştırın ve hep beraber düşünerek bu kavramın altını doldurmaya başlayalım:

Bu kavramın oluşmasının kaynağındaki temel tez şudur: Bu noktada, dünyanın askeri merkezlerinde üretilen kavramları, “think-thankler” üzerinden besleniyor diye entelektüellik adına yutan ebleh beyinler hemen atlarlar ve o klişe cümleyi ederler: “**Sen hangi çağda yaşıyorsun? Dünyada bağımsızlık diye bir şey kaldı mı, artık herkes birbirine bağımlı. Bak, Boeing’in on binlerce parçası kaç ülkede üretiliyor.**”

Ne üretim dinamiklerinden, ne de sermaye dinamiklerinden haberdar olmayan; olsa bile fonlandığı merkezler tarafından dışlanmaktan korktuğu için kendine karşı dürüst olacak kadar bile şahsiyeti olmayan bu beyinlere karşı “bağımsızlık” kavramının ayrıntılandırılması gerekmektedir. Bu ayrıntılandırma şu şekilde yapılabilir: **Bağımsızlık ve bağlantısızlık iki ayrı kavramdır.** Doğrudur; dünyada artık neredeyse bütün süreçler, iç içe geçmiş ve birbiri ile bağlantılı bir şekilde yürümektedir dünyada, üretim süreçleri, ister “bilgi” çağında olsun ister daha öncesinde her zaman birbiri ile etkileşimli olmuştur. Bu 1800’lerin gemi yapımı için de geçerlidir; 2004’lerin Boeing üretimi için de. Yalnız 1800’lerde de 2004’lerde de; **“Boeing için iyi olan; ABD için de iyidir.”** (Bill Clinton, 1995) şeklinde demeçler veren liderler de olmuştur. Çünkü bu liderler, **bağlantılı üretim süreçlerini bağımsız ve egemen çıkarları adına korumanın ve kullanmanın dinamiğini bilen liderlerdir.**

Karşınızdaki hâlâ bu iki kavram arasındaki farkı anlamıyorsa inek ve sahibi örneğini vermenizi tavsiye ederiz. **İnek, sahibine yemi, barınağı için muhtaçtır. Sahibi de ineğe sütü, eti, vs. için. Ama ineğin kesilip kesilmeyeceğine, nerede kalacağına, nerede otlayacağına inek ve sahibi ortaklaşa karar vermezler.** Az önceki örnek üzerinden konuşursak; **inek ve sahibi “bağlantılı” sistemlerdir ama bu sistemde bağımsız olan tek bir sahip; bağlı olan tek bir inek vardır.**

Bağlantısızlık ve bağımsızlık arasındaki bu ayrımı yaptıktan sonra, her “milli/ulusal sermaye”, “milli/ulusal üretim” dediğinizde; Arnavutluk’un traktör sanayini hatırlayıp “Ne o Arnavutluk mu olalım?” diyen ezber küresel liberallerin bir başka platforma zıplaması gerekecektir.

Kendi geleceğimizin sahibi olurken; diğer milletleri inek yerine koymamanın ve kendimizi de inek yerine koydurmanın çerçevesini; **“Küresel Milliyetçilik”** kavramı çerçevesinde nasıl oluşturacağımızı hep beraber araştırmaya devam edeceğiz...

6.7. İYİ Kİ ŞEHİT DÜŞTÜN TEĞMENİM...

Duydum ki şehit düşmüşsün TEĞMENİM...

Haberlere, yüzüne sevgi ile bakan eşinle beraber çekilmiş resmini koymuşlar...

Senden özür dilemek istedim...

Senin şehit düştüğün günden önceki gece, İstanbul'da Boğaz manzaralı bir terasta içkimi içmekteydim.

Hatta gecenin ilerleyen saatlerinde, birilerinin "Yeni Bizans" hayallerini süsleyen o muhteşem Türk silüetine karşı "Bir başkadır benim memleketim" şarkısını bile hep beraber söyledik bar ahalisiyle.

Kendimi çok vatansever hissettiğim o gecenin ertesinde, bir mayınla parçalanmış bedenim.

Ne kadar riyakârmışım meğer.

Sen bir mayına basıp ŞEHİT olurken; Tuşlara basıp, iki satır yazdığım için matah bir şey zannederken kendimi; sen şehit düşmüşsün TEĞMENİM.

Komutanlarının Ankara'da "Terörle Mücadele'de Mükemmeliyet Merkezi" açmasının hemen ertesinde şehit düşmek ise sana hiç yakışmamış doğrusu...

Hele hele Başbakanlık Müsteşarlığı'na bağlı Terörle Mücadele Birimi kuracaktık daha biz...

Biraz daha sabretseydin keşke...

Belki; "Stratejik Müttefiklerimizin" bize sağladığı yazılım altyapıları, uydu görüntüleri ve onlardan tercüme ettiğimiz ta-

limnamelerle **TERÖRLE MÜKEMMEL MÜCADELE** edip seni kurtarabilirdik.

Gazetelere bir de not düşmüşler:

“Geleceğin Genelkurmay başkanı” diye...

Çalışkanlığınla, disiplininle ünlüymüşsün...

İşte bunu okuyunca üzüntüm hafifledi...

Neden diyeceksin?

O mayının seni tam zirvedeyken yakaladığını fark ettim...

Rütbeleri yılların sayısına göre okuyanlar üzülür senin Teğmen’ken gidişine...

Sen ise en katıksız rütbeden en ulvi rütbeye bir adımda terfi etmişsin...

O mayın seni ne büyük yüklerden kurtardı bir bil-sen!

Düşünsene; askerlerinin başına çuval geçirilişini izlemek zorunda kalabilir; hatta ertesi gün seni ziyarete gelen ABD büyükelçisini kapıda karşılayıp, onla poz verip kameralara gülümseyebilirdin.

Sınırlarından tonlarca C4 girerken bunu izleyip; daha sonra kamuoyuna, sanki o C4’leri durdurmak vatandaşın işiymiş gibi *“Sınırımızdan tonlarca C4 girdi, dikkatli olun.”* açıklamaları yapmak zorunda kalabilirdin.

Hayatını **karın ağrısı çelişkiler** içinde geçirmekten kurtuldun...

“Laiklik elden gidiyor; şeriatçılar kadrolaşıyor.” diye yaygara koparıp; daha sonra bu “şeriatçı” kadrolaşmanın merkezine oturttuğun Başbakanlık müsteşarına bağlı “sivil” bir **Terörle Mücadele Birimi** kurulması tavsiyesinde bulunmak zorunda kalmaya ne dersin?

Sürekli seni arkandan hançerleyenlere hâlâ ısrarla **“STRATEJİK MÜTTEFİK”** demenin seni ilkokul çocukları nezdinde

düşürdüğü konumu bile görmezden gelmenin psikolojik yükünü saymıyorum bile...

Hele şu **AB süreci** yok mu?..

İnan o mayından çok daha fazla acı verirdi sana...

Bir yandan “*Üniter devletten asla taviz verilemez.*” diye, demeçler verip, diğer taraftan,

AB süreci bahane edilerek; ülke idari yapısından, sosyal dokusuna kadar her yönüyle liğme liğme edilirken, kamuoyu önünce AB sürecini desteklemen “*Bu adam ya üniter kavramı ya da AB hakkında hiçbir şey bilmiyor.*” yorumlarına sebep olabiliyordu ki bu çok ayıp olurdu.

AB kızmasın diye; KKTC’nin Talat isimli bir Türk Devleti düşmanının eline geçmesini izlemek ise sanırım sana çok koyardı...

Kuzey Irak’ta, soydaşlarımız katledilip, gözünün önünde “Kürdistan” kurulurken; bu yapının merkezine oturtulan **MOSSAD-CIA maşası aşiret piçlerinin** Ankara’da karargâh kurup, ülkede siyaset satın almaya başlamasını izlemenin koyması gibi...

Hele bir de zamanında küfredip, devlet düşmanı saydıklarını, oğlunun düğününe davet eder noktaya gelmek karnını nasıl ağrıttırdı düşünsene...

Patrikhane’nin karşısındaki koskoca arazileri Koç hazretlerine terk etmekten tut da **küresel baronların Kızkulesi ve Osmanlı Sarayı manzaralı fuhuş yapabilsinler diye Selimiye’yi otel yapma planlarını rafta tutmaya kadar** ülkenin, hem de sen görev başındayken elden çıkması, inan o mayından çok daha fazla acıttırdı...

Tabi bir de bunun emekliliği var...

Hani şu rütbenin başına (E) işareti konulan dönem...

O kadar şerefli görev yıllarından sonra o (E)’yi taşımak da sana zor gelirdi inan!

En iyi ihtimalle; kitap yazıp, bizlere ülkeyi nasıl kurtarmak isteyip de kurtaramadığını anlatıp; ülke sorunları ile ilgili fikrin sorulduğunda “*Kitabımı okuyun.*” şeklinde cevap vererek kitap satışlarını arttırmaya çalışabilirdin...

Ya da görevlerin sırasında edindiğin dostlukların hatırına; birkaç holdingin yönetim kurulunda, birkaç on bin dolara üye olarak oturup; bir de bize gazete köşelerinden “milliyetçi” ahkâmlar kesebilirdin.

Hatta arsa alımında aracılık ettiklerinin, o arsalar üzerinde kurdukları merkezlerde sana tahsis ettikleri ofislerde, **zamanında şeriatçılık yaygarası ile iktidardan ettiğin kadroların eteğinde dolaşıp, yeniden siyasete dönmenin hesaplarını yapabilirdin...**

İyi ki bunlardan hiçbirini görmedik TEĞMENİM...

İyi ki Genelkurmay başkanı olmadın...

Sen Teğmen’ken, bir adımda GÖNLÜMÜZÜN PAŞALIĞINA terfi ettin...

Hiçbir şura, hiçbir yıl seni oraya bu kadar kolay taşıyamazdı...

MAYIN’a basıp ŞEHİT olmasaydın TEĞMENİM, gün gelip, Haliç’in kıyısında Patrikhane’nin bahçesinde ABD başkanının elini sıkmak için sıra bekleyen bir paşa olabilirdin...

Bu bizi senin ŞEHİTLİK haberinden daha fazla üzerdi inan.

İYİ Kİ PAŞA OLAMADAN ŞEHİT DÜŞTÜN TEĞMENİM.

Ruhun şad olsun.

6.8. ÖNÜMÜZ TUFANMIŞ NE GAM; NUH'UN GEMİSİDİR VATAN!

Çapulcu'yu tanımaktır esas, Talan'ın sinsileştiği çağımızda.

Kimi zaman takım elbise ile çıkar karşınıza, hele bir de bir devletin başkanı sıfatı ile...

Kimi zaman üniformalıdır; yüzünde "dostça" bir gülümseme; koskoca orduların düğmesi elinin altında; **dilinde hoş bir "müttefiklik" masalı...**

...

Düştüğünüz yerden "dostça" uzatır elini.

Dost zannedip kavradığınızda; ahtapotun kolları karşılar sizi.

...

Cahilliği perdeler köşeler; **hainlik mezedir lüks balık lokantalarında...**

Kendi piçliklerinden olsa gerek, tecavüzün teorisi dolanır dillere, **tecavüzden doğan çocuklara ebelik yakışır hainlere.**

...

Coğrafyaya harita düzeyinde bakanların hayalidir: İŞGAL.

Kimi zaman çapulcu bir Pentagon generalinin odasındaki Ortadoğu'dur; kimi zaman "stratejist" geçinenlerin önünde bir Kafkasya.

İpek perde misali sunulur hayaller, ipeğin doğuşu için unutulur feda edilen kelebekler.

...

“Kitap taşıyan eşeklerden” söz etmiş şair...

Yanılmış...

Sadece kitap taşımıyor artık o eşekler, cephedeki çapulcunun silahı da, rampadaki füzenin yükü de artık sırtlarında...

Taşımak da yetmiyor artık; aç milletlerin kursağından geçirmek de lazım...

Yoksa kızar harita önünde ahkâm kesen generaller.

...

Tarihin son perdesinde, haritalar değil topraklar üzerinde yaşanır SAVAŞ...

Toprağın değerini bilenlerin kabarıktır listesi...

Ekmek için emeğini tohum yapan çiftçi de...

Savunmak için şehit olan asker de...

Sevgili için Kız Kulesi’ni gösteren âşık da...

İman’ı için secde eden de...

Ordu’dur, tarihin emrinde.

...

Harita, toprağın piçleştirilmiş halidir...

Ruhunda piçlik olanların; çapulcu generalleri adam sayanların; üzerinde ahkâm kestiği bir kâğıt parçası.

Vatan ise; toprağın gelinlik halidir.

Tarihini çeyiz; milletini damat yapmış bir gelin.

...

Varsın önümüz tufan olsun; varsın köşe bucak hain dolsun.

Takmayın kafayı...

Bir hainin deyimi ile...

Karartmayın enseyi.

...

Pentagon'un haritasında "entegre edilmemiş boşluk" diye gösterilmiş Vatan'ımız...

Bakmayın siz **Pentagon'un Piçlerine...**

Harita üzerinden tarih yazabileceğini zanneden eblehlere, haritada kendi yarattıkları "Boşluklar" yerine; beyinlerindeki boşluğu görmek isteyenlere **Hodri Meydan çağrısıdır Anadolul.**

Hodri Meydan çağrısıdır bu Vatan...

Pentagon'un haritası değil; Vatan'ın gelinliğidir **Toprak; Damadıdır Millet; Çeyizidir Tarih!**

...

Önümüz Tufan'mış ne gam; Nuh'un Gemisidir Vatan!

DİZİN

A

AB 21, 45, 53, 69, 70, 75, 76, 77,
82, 93, 126, 127, 139, 141,
142, 143, 144, 147, 149,
153, 156, 157, 159, 162,
163, 164, 168, 205, 208,
212, 232, 233, 235, 237,
238, 239, 240, 249, 327

ABD 13, 14, 23, 26, 33, 43, 46, 48,
67, 75, 76, 81, 82, 83, 86,
87, 89, 90, 92, 99, 101, 103,
104, 105, 106, 107, 108,
109, 110, 111, 112, 113,
116, 117, 118, 119, 120,
121, 123, 124, 126, 130,
147, 149, 150, 153, 156,
157, 159, 161, 163, 164,
172, 174, 176, 177, 178,
180, 181, 182, 183, 185,
186, 187, 188, 192, 193,
194, 195, 198, 201, 202,
203, 204, 205, 207, 208,
209, 210, 211, 212, 215,
216, 217, 218, 219, 220,
223, 224, 225, 228, 237,
246, 268, 269, 283, 288,
289, 290, 291, 293, 294,
295, 296, 297, 299, 300,
303, 304, 305, 306, 307,
309, 310, 313, 314, 316,
323, 326, 328

Abdülkadir Aksu 24

Abdullah Gül 103, 105, 112

Abdullah Öcalan 156

Afganistan 19, 22, 76, 168, 186,
204, 219

Aga Khan 196, 218, 219

Agos 243, 244, 245, 249, 252, 253

Ahmedinecad 208

AKP 24, 25, 31, 43, 70, 73, 75, 84,
91, 93, 94, 120, 124, 129,
141, 142, 153, 157, 163,
166, 172, 179, 180, 182, 183,
209, 225, 237, 273, 278

Alaattin Çakıcı 81, 84, 178

Alpaslan Arslan 41

ANAP 179

Anglo-Sakson 139, 187, 193, 194,
195, 203, 204, 205, 210,
212, 215

Asher Karni 216, 217

Aslan Bulut 83

Atabeyler 47, 67

Atatürk 14, 93, 125, 133, 134, 143,
158, 203, 235, 237, 238,
240

Atilla Kiyat 232, 233, 234

Aydın Doğan 229

Aziz Yıldırım 148, 149, 158

B

Barzani 108, 158, 175, 191, 204

BBP 191

Bekir Öztürk 46, 47, 55, 56, 58

Belma Akçura 67

Berlusconi 172, 179

BM 108, 196, 212

BOP 143, 153, 168, 208

Bülent Arınç 24

Bülent Ecevit 235

Bush 75, 104, 119, 120, 153, 181,
212, 216, 223, 303

Büyük Hukukçular Birliği 46, 47,
48, 49, 51, 52, 53, 58, 59

C

- Cem Ersever 37
Cemil Çiçek 124, 180
Çevik Bir 124
CHP 70, 103, 108, 225
CIA 81, 86, 172, 178, 181, 192,
216, 219, 327
Çin 13, 217, 307, 316
Clinton 288, 296, 303, 305, 323

D

- Danıştay 27, 29, 33, 40, 43, 53, 55,
57, 58
Deniz Baykal 166
Devlet Bahçeli 53, 166
Doğu Perinçek 33, 49, 77

E

- El-Kaide 216, 227
Elif Şafak 47
Emine Erdoğan 91, 232
Emin Gürses 73, 76
Emin Şirin 165
Ergenekon 14, 27, 31, 34, 41, 75,
76, 77, 119
Ergun Babahan 34
Ergün Poyraz 49, 50, 73, 165
Ermeni 103, 167
Ermenistan 233, 234
Ertuğrul Özkök 143, 157, 229,
232, 234, 239, 240
Eser Karakaş 163

F

- Fatih Altaylı 24
FBI 28, 102, 105, 193, 215, 216,
219, 245, 246, 248, 298,
303
Fehmi Kuru 34, 75

- Fethullah Gülen 33, 63
Filistin 13, 143, 157, 228

G

- Genelkurmay 17, 31, 42, 75, 91,
95, 103, 105, 106, 120, 124,
141, 143, 148, 149, 150,
153, 154, 156, 158, 161,
162, 166, 175, 176, 181,
193, 202, 208, 299, 300,
326, 328
Güneydoğu 21, 76, 99, 119, 150,
168, 178, 204, 205, 212,
225

H

- Haçlı 197, 198, 203
HAMAS 150, 219
Haneî Altaş 51, 52
Hasan Sabbah 196, 197, 198, 209,
210, 218
Hilmi Özkök 42, 150, 153, 159
Hristiyan 198, 215, 259
Hrant Dink 33, 55, 67, 244, 248
HSBC 186, 197, 207, 246
Hürriyet 70, 101, 104, 107, 115,
186, 187, 224, 225, 228,
234, 236, 239, 240, 241
Hurşit Tolon 85, 106

I

- İlhan Selçuk 73, 74, 77, 78
İlker Başbuğ 149, 161, 162
IMF 107
Irak 12, 20, 28, 74, 89, 91, 92, 101,
104, 105, 106, 108, 109, 111,
119, 139, 144, 148, 150,
156, 159, 162, 172, 173,
176, 177, 178, 181, 183,

- 185, 191, 193, 195, 196,
203, 204, 205, 208, 209,
211, 212, 215, 237, 238,
268, 269, 310, 314, 327
- İran 14, 25, 26, 81, 103, 109, 115,
119, 126, 127, 175, 176,
180, 187, 188, 192, 193,
194, 195, 196, 198, 203,
204, 205, 207, 208, 209,
210, 211, 212, 215, 217,
218, 219
- İslam 14, 21, 92, 197, 198, 209,
210, 212
- İsmail Yıldız 73, 165
- İsmet Berkan 129, 232, 250
- İsrail 21, 24, 86, 92, 103, 142, 143,
147, 148, 150, 153, 156, 157,
164, 171, 172, 173, 174,
175, 176, 177, 181, 183,
187, 188, 192, 193, 194,
195, 196, 198, 205, 208,
210, 211, 212, 216, 217,
219, 240, 250, 305, 316
- J
- Jeo-Kritik 81, 83, 91, 139, 172,
173, 176, 245
- JINSA 147
- K
- Kadir Topbaş 94
- Karamehmet 32
- Kaşif Kozinoğlu 84
- Katolik 14
- Kemal Alemdaroğlu 77
- Kemal Kerinçsiz 45, 46, 47, 48, 49,
50, 52, 53, 54, 56, 58, 59, 63,
65, 73, 76
- Kerkük 14, 23, 24, 26, 102, 159,
163, 168, 172, 173, 176,
177, 181, 185, 186, 187,
192, 203, 204, 205, 207,
208, 211, 212, 234
- Kıbrıs 43, 81, 88, 91, 126, 127,
156, 159, 177, 178, 231,
233, 234, 238
- KKTC 87, 327
- Korkut Eken 110
- Kosova 14, 107, 201
- Kudüs 43, 70, 197, 198, 203, 209,
218
- Kürdistan 21, 171, 175, 185, 212,
233, 234, 327
- Kürşat Tüzmen 24
- Kürt 19, 24, 51, 119, 171, 172, 175,
178, 204, 205
- Kuvvai Milliye 20, 46, 47, 48, 52,
53, 55, 59, 60
- L
- Ladin 216
- Levent Temiz 49, 52
- Leyla Zana 180, 205, 208, 257
- M
- Mahmut Öztürk 56, 57
- Mehmet Altan 34
- Mesih 27, 33, 244
- Mesut Yılmaz 85
- Metal Fırtına 116, 117, 119
- MGK 110, 111, 123, 124, 125, 126,
127, 129, 130, 131, 232,
233, 234
- MHP 45, 51, 52, 53, 138, 208
- MI6 31
- Milli Güç Platformu 46, 47, 50
- Mir Dengir Fırat 24
- MİT 33, 81, 84, 101, 102, 108, 110,
111, 216, 225, 239
- MOSSAD 25, 192, 316, 327
- Muhsin Yazıcıoğlu 191
- Murat Belge 163

Musevi 171, 175, 183, 207, 217
Müslüman 92, 93, 94, 142, 201,
218, 235, 236
Mustafa Kemal 131, 135, 136, 141,
157, 162, 168, 201, 258,
263
Musul 14, 159, 235, 237, 238
Muzaffer Tekin 37, 38, 39, 40, 41,
42, 53, 55, 56, 57, 58, 59,
63, 65, 66, 76

N

NATO 19, 21, 23, 76, 83, 95, 107,
108, 142, 143, 144, 145,
148, 149, 164, 171, 172,
173, 174, 176, 177, 180,
181, 185, 186, 187, 192,
201, 202, 204, 205, 207,
210, 211, 212, 314
Neo-Osmanlı 14, 203, 205, 210,
212
Nuh Gönültaş 27, 41, 75

O

Ofer 20, 22
Oktay Ekşi 239, 241
Oktay Yıldırım 46, 48, 49, 50, 52,
56, 58, 59, 60, 61, 73, 76,
77
Ortadoğu 21, 130, 173, 182, 197,
198, 329
Ortodoks 50, 167, 215
Osmanlı 14, 21, 154, 167, 168,
203, 205, 210, 212, 327
OYAK 27, 125, 158

P

Pakistan 196, 215, 216, 217, 218,
219
Pentagon 12, 28, 81, 84, 101, 102,
111, 119, 120, 123, 124,

125, 126, 172, 178, 193,
211, 294, 309, 329, 331

Perihan Mağden 32, 34

PKK 19, 24, 76, 103, 107, 108,
109, 141, 142, 149, 150,
157, 158, 159, 172, 177,
178, 180, 201, 204, 224,
228, 239, 257, 259

Protestan 14

Putin 161

R

Radikal 166, 232, 233, 234, 236,
237
Rafet Arslan 38
Rahşan Ecevit 235, 236, 238
Ramazan Akyürek 245
Reha Muhtar 26, 98, 281
Rice 187, 193
Rumsfeld 104, 109
Rusya 45, 49, 53, 194, 288, 316

S

Sabetay 148, 155
Sabri Yirmibeşoğlu 83
Şamil Tayyar 75
Sedat Peker 32
Şemdinli 40, 55, 77, 202, 203, 207
Şenkal Atasagun 84
Serdar Turgut 137
Sibel Edmonds 102, 215, 216, 219
Şii 14, 203, 204
Siyonist 86, 187, 192, 193, 194,
195, 203, 210, 215, 216,
217, 218, 229, 240
Siyonizm 13, 148, 164, 188, 208,
210
SKYTÜRK 191
Soner Yalçın 37
Soros 71, 125
Süleyman Demirel 23

Süleymaniye 101, 102, 107, 108
Sünni 14
Suriye 25, 176, 210

T

Talabani 108, 175, 191, 204
Tapınak Şövalyeleri 197
Tayyip Erdoğan 23, 24, 40, 65, 69,
75, 84, 104, 105, 111, 112,
120, 148, 163, 165, 166,
167, 172, 175, 179, 234
TESEV 123, 124, 125, 126, 232
TSK 77, 104, 105, 106, 107, 109,
110, 118, 125, 141, 142,
144, 145, 148, 149, 151,
153, 156, 158, 159, 162,
163, 172, 175, 177, 202
Türkiye 12, 14, 19, 20, 21, 26, 31,
82, 83, 84, 86, 87, 88, 89,
90, 91, 92, 95, 96, 97, 99,
101, 103, 104, 105, 106,
107, 108, 109, 110, 111,
112, 113, 115, 116, 117,
119, 120, 121, 123, 124,
125, 126, 127, 129, 130,
133, 134, 135, 136, 137,
138, 139, 140, 141, 143,
144, 145, 151, 156, 159,
162, 165, 171, 172, 173,
174, 175, 176, 177, 178,
179, 180, 181, 182, 183,
185, 187, 188, 191, 192,
193, 195, 196, 202, 205,
209, 210, 211, 212, 215,
216, 219, 224, 225, 228,
229, 232, 236, 237, 238,
239, 240, 241, 250, 257,
258, 259, 260, 261, 262,
264, 265, 266, 267, 268,
272, 273, 274, 278, 281,
284, 289, 290, 291, 293,

294, 306, 307, 308, 309,
310, 311, 312, 313, 314,
315, 316, 318, 319, 321

Türkmen 119, 203, 237

U

Uğur Mumcu 26
Ümit Özdağ 24, 48, 52, 53
Ümit Sayın 67, 73, 76
Ümraniye 55, 60, 63
Unakıtan 69, 208
Ürdün 215
Urfi Çetinkaya 83, 178

V

Vedat Yenerer 73, 76
Veli Küçük 56, 65, 76

W

Washington 117, 120, 188, 189,
246, 303

Y

Yahudi 103, 139, 148, 154, 172,
173, 174, 199, 207, 212,
215, 216, 218, 259
Yalçın Küçük 91, 236, 238
Yargıtay 81, 84
Yaşar Büyükanıt 75, 77, 85, 153,
202
Yasin Hayal 249, 250, 252
Yeni Şafak 101, 102, 111, 236, 237
Yiğit Alpogan 123
Yunanistan 118, 126, 127, 145,
147, 161

Z

Zapsu 124
Zekeriya Öztürk 55, 56, 57
Zeynep Oruncak 49
Zeyno Baran 188

EXTUPLAR

ISKENDERİYE SİYASET
Strateji - Analiz

GLADYO'YI

Behiç Gürcihan

... "ERGENEKON", 28 Şubat'la başlayıp 17 Ağustos depremi ile viraj aldırılan devlet içi ayrışmada yeni bir zirveyi temsil ediyor. Bu zirve küredeki ayrışmanın da kopma noktasına denk düşmüş durumda. ABD içindeki ayrışma; Avrupa'daki ayrışma; Doğu ile Batı, Kuzey ile Güney arasındaki ayrışma; Protestan ile Katolik, Şii ile Sünni arasındaki ayrışma; küresel sermaye içindeki ayrışma...

... Öncelikle şu uyarıyı ortaya net bir şekilde koymakta fayda var: Ülkedeki çözülme sürecini inşa eden küresel güçler, bu çözülme sürecinin maşası olan iç odaklara yönelik karşı dinamik oluşturmaya çalışanları kontrol etmek ve bazılarını ekarte etmek için altyapılar kurmaya başladılar bile...

... Devletimizi böyle bir perde üzerinde milletinden soyutlanmış bir gölge haline dönüştürmemek dışarıdaki şebekeler ve içerideki uzantılarının oyunlarını bütün olasılıkları ile hesaplamamız ile mümkün olacaktır. Sonra devam edeceğimiz Anglo-Sakson/Siyonist cephe ile İran arasındaki kontrollü savaş senaryosu bu çerçevede değerlendirilmesi gereken bir olasılıktır. Devletimize musallat olmaya çalışan bütün çetelere rağmen...

... 0 yüzden sormaya devam. 0 yüzden sorgulamaya devam. Promil ağırlı köşeler üzerinden kurduğun bu örümcek ağının gölgesi ülkemin üzerinden kalkana... Bu millet esas çetenin silahlı nikâh yapan meczuplardan değil, Çamlıca'dan Reina'ya bu milletin alın teri ve geleceği üzerinden sefa sürenlerden oluştuğunu görene dek; sana daha çok mektup yazacağız sevgili Gladyo. Sonuncusunu elden teslim edeceğiz...

978-9944-0181-5-9

9 789944 018159